*

RAHOWA!

Denna planet är helt vår

*RAHOWA!—Racial HOly WAr (Rimmar på Aloha!)

Förkroppsligat i Creativity är en
Dynamisk Trosbekännelse och ett Militant Program
för den Vita Rasens Överlevnad, Frälsning och
Återlösning.

av **BEN KLASSEN, P.M.**

Grundare, Church of the Creator

RAHOWA!

Denna planet är helt vår

Bestående av återstoden av
nummer 28, plus nummer 29
till och med 39 av Racial Loyalty

av

BEN KLASSEN, P.M.

Grundare, Church of the Creator

COTC / WORLD CENTER
P. O. BOX 340377
MILWAUKEE, WISCONSIN
U. S. A. 53234

Publicerad av
THE CHURCH OF THE CREATOR

Tillägnad överlevnaden, expansionen och främjandet av min speciella art — NATURENS FRÄMSTA.

Naturens Högsta Lag driver instinktivt varje levande varelse på jordens yta att obevekligt sträva efter sin egen speciella arts fortbestånd. Detta manar Naturen till inför all fientlig konkurrens, och straffar med utrotning de som är för saktfärdiga i loppet. Naturen tolererar inga ursäkter utan överseende med varje medel som används i denna kamp. ÄNDAMÅLET helgar medlen, vilka medel som helst. Evig kamp är priset för överlevnad.

© 1987 AV BEN KLASSEN

Innehållsförteckning

RAHOWA! Dess fulla konsekvenser. Den ultimata och enda lösningen 9

Förord 13

Nummer 36

A. Rahowa! Identifiera dina fiender! Judarna och gyttjeriserna har gaddat ihop sig i ett hänsynslöst och dödligt raskrig utformat för att utrota den vita rasen. Endast offret verkar omedvetet om att det är måltavlan 15

Nummer 28

A. Jämförande religioner — Del V. Katolicism — Grekisk-ortodox. Även känd som den östortodoxa kyrkan 32

B. Målsättningar för vår jämförelseserie 36

C. Grekisk ortodoxi mot Creativity — En jämförelse 37

D. Sökandet efter den store främjaren fortsätter — Bara mer intensivt! 39

E. Er redaktör går på permission (R&R) 40

Nummer 29

A. Polarisering och konfrontation. Ju förr desto bättre. Juden lyckas fördröja det tills den vita rasen är för svag och degenererad för att slå tillbaka innan han går till slutattack 41

B. Judar i Naples, Fla., blir paranoida över vår nya bok — Expanding Creativity 48

C. Jämförande religioner — Del VI. Protestantism 51

D. Protestantism mot Creativity — En jämförelse 56

E. Vad är en Ande? Bara hål och ingen munk. En djupgående utforskning av rappakaljans och dubbelspelens värld.
58

Nummer 30

A. En planet befriad från ler-raser. Ett högt skattat mål. Idag kan det verka som en dröm, men den vita rasen har resurserna för att omvandla den till verklighet.
65

B. I den lättare genren. Om julen.
73

C. Främjandet av en judisk bluff. Innan vi blir fåniga igen och förhärligar en judisk bluff som aldrig funnits, låt oss granska denna årliga bluff.
74

D. Jämförande religioner — Del VII. Hinduism.
80

E. Hinduism mot Creativity — En jämförelse.
84

Nummer 31

A. En tickande tidsinställd bomb. Dödligare än vätebomben. En utforskning av den förödande destruktiviteten hos en okontrollerad syndaflod av ler-folk över den mänskliga befolkningen.
87

B. Jämförande religioner — Del VIII. Den nazistisk-germanska religionen. Alfred Rosenbergs "Mythus des zwanzigsten Jahrhunderts".
102

C. Rosenbergs germanska religion mot Creativity — En jämförelse.
110

Nummer 32

A. Hybris, hybris. Det stora hindret. Vi har medlen att krossa det judiska nätverket nu under 1986. Allt vi behöver göra är att sortera det viktiga från det triviala, skilja fakta från nonsens.
113

Rahowa! Den vita rasens kampslogan.
123

C. Jämförande religioner — Del IX. Brittisk israelism — Identitet.
124

D. Identity vs. Creativity — En jämförelse. 131

E. Brittisk israelism: Vita män i vildmarken. 132

F. Ett karakteristiskt lovtal som osar av kristen kärlek och barmhärtighet från en typisk Identity Christian. 137

Nummer 33

A. Planeten jorden — Vårt enda hem. Rymdslöseriet — Det finns ingenting där ute för oss. 138

B. Jämförande religioner — Del X. Mormonism. Även känd som Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. 147

C. Mormonism vs. Creativity — En jämförelse. 155

Nummer 34

A. Att korsa gränsen. Kom ihåg Alamo! 157

B. Rahowa-dagen. 165

C. Jämförande religioner — Del XI. Ateism. 166

D. Ateism vs. Creativity — En jämförelse. 170

Nummer 35

A. Operation blåsning. Den ultimata måltavlan. Den vite amerikanske skattebetalaren är huvudmålet för allt avskum, gratisätare, pirater och tjuvar i denna hungriga och överbefolkade värld. 172

B. Jämförande religioner — Del XII. Odinism. 186

C. Odinism vs. Creativity — En jämförelse. 192

D. Ett brev till fru Else Christensen. Inbjudan till odinisterna att ansluta sig till oss. 194

E. Avslutning på vår serie. 198

Utgåva nr 36

A. Rent dricksvatten — En bristvara. Del III om föroreningar 199

Utgåva nr 37

A. Den heliga treenigheten. Tillbe den inte. Bli ett med den istället 205

B. De vildaste historierna som någonsin berättats. Del I. Berättelsen ..... om Adam och Eva 220

C. Syftet med denna serie. 224

Utgåva nr 38

A. Jag talade med Gud. 226

B. De vildaste historierna som någonsin berättats. Del II. Berättelsen ..... om Noa och den stora floden 235

Utgåva nr 39

A. De vildaste historierna som någonsin berättats. Del III. ..... Berättelsen om Abie, Ikie och Jakie 242

B. Att rensa ut de augiasstallen. Mental förorening. Del IV av serien ..... om föroreningar 249

Creativity — Trosbekännelse och program. **260**

Den slutgiltiga och enda lösningen

RAHOWA! Dess fullständiga konsekvenser

Efter en lång klättring uppåt under de senaste 100 tusen åren har den vita rasen nu nått den mest riskfyllda krisen i sin tumultartade historia. Efter alla de briljanta prestationer som dess tappra söner har uppvisat, särskilt under de senaste fem tusen åren, står den vita rasen nu plötsligt inför döden, total utrotning, inom de närmaste en eller två generationerna. Kan jag uttrycka situationen tydligare?

Detta trots det faktum att den fortfarande räknar någonstans runt 500 miljoner medlemmar, mer eller mindre, av vilka inte alla har obefläckade gener.

Hur hamnade vår ras i en sådan röra, i en så ödesdiger knipa? Trots allt var den vita rasen i början av detta århundrade oomtvistad i sin överhöghet. Praktiskt taget alla de stora uppfinningarna skapades av den vita människan, praktiskt taget alla krigsmaskiner var i den vita människans händer, eller åtminstone under hans kontroll. De enda betydelsefulla vapen som de färgade raserna då hade var de som den vita människan frivilligt hade gett dem, eller bytt till dem. Detta inkluderade alla betydelsefulla vapen som indianerna, eller hinduerna, eller till och med japanerna hade i sina händer. Vidare var den vita människan suverän, oomtvistad, inom all teknologi, oavsett om det gällde slagskepp, förbränningsmotorer, telefoner, kanalbyggen eller brobyggen. Oavsett vilket verksamhetsområde vi vill undersöka, så hade den vita människan allt.

Detta tillstånd rådde i stort sett oomtvistat fram till början av första världskriget. När judarna iscensatte detta förrädiska, brodermördande krig där vita dödade vita, den mest vansinniga, fasansfulla förintelse av blodsutgjutelse i mänsklighetens historia (fram till dess), var det då som murarna i den vita människans citadell började spricka. Men även då var den vita människan fortfarande suverän, eller så trodde han.

När första världskriget var över började vissa demografer tala om den gula faran, vilket syftade på kineserna, och i ännu högre grad japanerna. Det gjorde även vissa militära experter, som Billy Mitchell, när de blickade in i framtiden. I Europa började vissa skarpsinniga politiska ledare, såsom Adolf Hitler i Tyskland, att med oro se på vad den judiska konspirationen hade lyckats orkestrera med sina finansiella nätverk och propagandakanaler för att manipulera alla världens stora nationer. Hitler anklagade specifikt judarna för att ha provocerat fram första världskriget och Tysklands nederlag. Genom ren personlighetskraft, övertalning och en aldrig tidigare skådad energiutgjutelse, fick han och hans anhängare ut budskapet till det tyska folket att

det pågick ett raskrig, ett krig fört av det världsomspännande judiska nätverket mot världens ariska folk.

För första gången i historien organiserade en del av den vita rasen en beslutsam, meningsfull utmaning mot makten hos den judiska konspirationens finansiella nätverk. Som vi alla vet, genom en flod av övervältigande propaganda, genom politisk manipulation, genom svek och genom förräderi, lyckades judarna lura in Storbritannien, Frankrike, Ryssland och slutligen USA i ett krig av fruktansvärd förstörelse mot Tyskland.

Som vi också vet, och som vi har fått höra om och om igen en miljon gånger, krossades Tyskland för sin outsägliga synd att utmana juden.

När andra världskriget var över låg inte bara Tyskland i ruiner, utan världens vita nationer var i total oordning. Den judiska kommunismen hade räddats. Inte bara räddats utan började expandera snabbt och ta över Polen, Rumänien, Tjeckoslovakien, Ungern, den östra delen av Tyskland och i själva verket hela Östeuropa. Allt detta med hjälp av det svekfulla förräderi som utgick från Vita huset i Washington, skickligt orkestrerat av kraftfulla och olycksbådande judar bakom kulisserna. Inte bara tog den judiska kommunismen över Östeuropa, utan den började spridas snabbt till Kina och över hela världen, och sprids än idag. (Se ”Russia, Israel and the United States”, C.C. nr 38, s. 245 i WMB.)

När judarna krossade tyskarna 1945, den mest intelligenta och progressiva nationen i Europa, vann de den mest betydelsefulla segern i sin tretusenåriga historia. Den vita rasen, å andra sidan, drabbades på världsomspännande basis av det mest katastrofala rasliga bakslaget under sin 100 000-åriga existens. Konsekvenserna av denna monumentala katastrof når nu sin kulmen. Den vita rasen har betalat och betalat för detta enorma, vansinniga misstag under de senaste 40-talet åren, men det ultimata offret kommer att få betalas i blod av våra barn och barnbarn. Vi har nu nått det stadium där, om vi inte drastiskt ändrar händelseförloppet, vår avkomma kommer att slaktas, eller bastardiseras, och på ett eller annat sätt utrotas. Det är den judiska konspirationens vansinniga mål att inga fler vita barn ska födas, och detta så snart som möjligt (ASAP).

Efter Tysklands nederlag förlorade judarna ingen tid på att vända sitt rashat mot just de nationer som de hade lurat att hjälpa dem att krossa Tyskland, särskilt Storbritannien, Frankrike och USA, vilket vi kommer att visa i det första kapitlet i denna bok, RAHOWA! Efter att ha krossat ”nazisterna” blev det ordet nu en synonym för alla dem som fortfarande värdesatte sitt vita rasarv. Varje vit person blev nu en rasist, därför en ”nazist”, det nya kodordet för den ultimata synden. Medan svart var vackert (Black was Beautiful) och svart makt (Black Power) var fantastiskt,

Israel och judisk fanatism som det yttersta i berömvärd dygd, vit stolthet, vita prestationer, vit integritet, blev nu den ultimata synden i den nya religion som judarna predikade för världen. Den mest otroliga aspekten av hela detta tragiska trauma är att judarna framgångsrikt säljer detta vansinniga illdåd till majoriteten av våra vita raskamrater, särskilt de i de kristna kyrkorna.

Slutsatsen är att den vita rasen nu har nått PUNKTEN UTAN ÅTERVÄNDO. Aldrig mer kan vi återta vår position i världen till där den var före 1914. Den vita rasen har nått vägs ände. Vi står nu inför en brutal, blodig utrotning. Vi är nu invecklade i ett dödligt rasmässigt överlevnadskrig, vare sig vi vill erkänna det eller inte, vare sig vi vill inse det eller inte. De djävulska judarna har inte bara varvat upp det patologiska hatet hos sin egen art, utan de har anstiftat hatet hos alla världens "gyttjefolk" mot oss. Deras orubbliga och outtröttliga mål är en massiv massaker på den vita rasen, så som förebådades i den slakt som ägde rum i San Domingo för två århundraden sedan. (Se C.C. nr 30, ”The Grisly Lesson of San Domingo — Forerunner for White America”, s. 176, WMB.)

Det finns vissa vita rasorganisationer i det här landet, såsom Identity-folket, som har splittrade lojaliteter och förespråkar kompromisser. De talar om geografisk rasseparation på grundval av att ge negrerna en stor del av USA, såsom södern, troligen även nordost och mellanvästern. I utbyte skulle de vita då få rent hus i Idaho och några av de västra delstaterna, såsom Oregon och Washington. Till och med Kalifornien, New Mexico och Arizona skulle kunna gå till mexikanerna och sydamerikanska latinamerikaner.

Vi Skapare betraktar sådant fullständigt nonsens som ren och skär förräderi och kommer inte att tolerera något av det. För det första är en sådan kompromiss helt vansinnig och omöjlig att uppfylla. Det skulle inte heller lösa någonting. Det skulle bara vara ett tillfälligt provisorium och ännu en stor reträtt för den vita rasen. Precis som i Afrika där judarna har drivit ut de vita minoriteterna i land efter land och ersatt kontrollen av varje med manipulerade negrer, så skulle kriget fortsätta här i Amerika, i Europa och i resten av världen. Dessa splittrade lojalister måste inse att tiden för kompromisser passerade för 50 år sedan, och fienden känner nu lukten av blod och är besatt av seger. Punkten utan återvändo har för länge sedan passerats och är nu inte längre möjlig. Inte heller vill vi Skapare ha någon del av en kompromiss, nu eller när som helst i framtiden. Det finns nu bara en lösning — total seger — rent hus på världsomspännande basis.

Det finns nu ett nytt medvetande som rör sig i den vita rasen i Amerika, i Sydafrika och även i Europa. Det är ett förverkligande av vad Church of the Creator har predikat i 15 år,

nämligen (a) Att vi är invecklade i ett raskrig för överlevnad på denna planet Jorden. (b) Alla lerraser är våra fiender i denna kamp för överlevnad. (c) Judarna leder och orkestrerar detta krig mot oss; och (d) De kristna kyrkorna är deras mest hängivna allierade och mest potenta vapen.

Allt finns uttalat i Creativitys trosbekännelse och program. Det är ytterligare polariserat i den vita rasens mer nyligen tillkomna stridsrop — **RAHOWA!** I detta enda ord sammanfattar vi det totala målet och programmet för inte bara Church of the Creator, utan för hela den vita rasen, och det är detta: Vi antar utmaningen. Vi rustar för totalt krig mot judarna och resten av världens förbannade lerraser — politiskt, militärt, finansiellt, moraliskt och religiöst. Faktum är att vi betraktar det som hjärtat i vår religiösa övertygelse, och som det mest heliga credot av alla. Vi betraktar det som ett heligt krig till slutet — ett rasligt heligt krig. **Rahowa! är OUNDVIKLIGT. Det är den slutgiltiga och enda lösningen.** Lerraserna och den vita rasen kan inte längre leva på samma planet och överleva. Det är nu antingen dem eller oss. Vi vill vara förbannat säkra på att det är vi som överlever. Denna planet är från och med nu helt vår, och kommer att vara den enda livsmiljön för våra framtida avkommor för all framtid.

* * * * *

På framsidan av World Center-byggnaden för Church of the Creator finns ett mål utskuret i kraftigt timmer. Det lyder:

Vinnandet av Västern
Är den Vita Mannens Prototyp
För Vinnandet av Världen.

Förord

Formatet i denna bok följer nära det som användes i de två tidigare kompletterande böckerna, nämligen *Expanding Creativity* och *Building a Whiter and Brighter World*. En variation är att vi delvis har kastat om tidsföljden och börjat med Rahowa!-artikeln i R.L. nr 36, för att sedan ta vid med resten av R.L. nr 28 och fortsätta med de övriga artiklar jag har skrivit i efterföljande nummer av *Racial Loyalty*.

Jag betraktar dock denna, den sjätte stora boken utgiven av CHURCH OF THE CREATOR, som en av yttersta vikt, eftersom den fokuserar och kristalliserar det raskrig som nu är över oss med full kraft. Den klargör i naken detalj det faktum att det nu inte längre finns något utrymme för hängivelse åt religiösa fantasier eller annat perifert nonsens. RASÖVERLEVNAD måste nu vara vår totala huvudsyssla och VITT RASLIGT SAMARBETE vår centrala, grundläggande hängivelse. Det finns inte längre något utrymme för att vältra sig i självömkan, eller för att bara umgås med "beklaga och jämra sig"-skaran som inte har något bättre att erbjuda. Tiden är inne för effektiv, militant handling så att vi kan rädda den vita rasen från glömska medan det fortfarande finns tid.

I RAHOWA!-konceptet har vi förkroppsligat en trosbekännelse, en filosofi och en stridsslogan för ett handlingsprogram som kan och måste dra upp den vita rasen ur det dystra gungfly som den nu sjunker i.

Slut upp med oss. Bli en militant aktivist. Investera i den vita rasen. Det är den enda investering som nu är värdig din tid, dina resurser och din energi.

Ben Klassen, P.M.
Februari, 1987

Nummer 36, juni 1986

Identifiera dina fiender!

RAHOWA!

Judarna och ler-raserna har gaddat ihop sig i ett häftigt och dödligt raskrig utformat för att utrota den vita rasen. Endast offret verkar omedvetet om att det är måltavlan.

Den näst dummaste varelsen på jordens yta är den som inte kan, eller KOMMER INTE att, identifiera sina fiender. Det finns mycket få arter på denna planet som faller inom denna kategori.

För den dummaste av alla går det ultimata tröstpriset till den varelse som inte bara vägrar att identifiera sina naturliga fiender, utan aktivt samarbetar med dessa fiender för att hjälpa till att frambringa förstörelsen av sitt eget slag.

Den vita rasen, i sin nuvarande huvudlösa rusning mot utrotning, har den tvivelaktiga äran att kvalificera sig för både det första och det andra tröstpriset. Faktum är att det är den enda art jag känner till som gladeligen och hänsynslöst deltar med sina fiender i sin egen undergång.

Varför är det så? Under tusentals år har den vita rasen varit den främsta arten på jordens yta i intelligens, i kreativitet, i produktivitet, i fantasi; inom områdena konst, litteratur, uppfinningar, geografiska upptäckter, kolonisering, politisk organisation och krigskonst. Faktum är att den har varit den obestridda ledaren inom dessa och inom praktiskt taget alla andra värdefulla områden av mänsklig strävan.

Idag krymper den vita rasen snabbt, medan ler-horderna, som livnär sig på den vita rasens generositet, välgörenhet och produktivitet, exploderar i antal över hela jordens yta. Liksom horder av fruktsamma råttor livnär de sig, förökar sig och expanderar, allt på bekostnad av tröstpristagare nr 1, den vita rasen.

Jag upprepar frågan: varför följer vi denna vansinniga kurs? Svaret är både enkelt och komplext och genom alla mina skrifter har jag skildrat både orsaken och även lösningen. För att ingen ska missa poängen kommer jag kortfattat, i ett stycke, att rekapitulera orsaken.

Den vita mannens hjärna har blivit rubbad av ett främmande gift. Det är sammanflätat och genompyrt i hans religion, kallad kristendom. Det administreras av världens mest dödliga parasit, den

perfid och förrädisk jude. Kärnan i det giftet är sammanfattad i Bergspredikan: älska dina fiender; vänd andra kinden till; sälj allt du äger och ge det till lerfolken; döm inte; tänk inte på morgondagen; be, och ni skall få; samla skatter i himlen (men inte på jorden); riv ut ditt öga; hugg av din hand; och en hel uppsjö av självmordsbenägna råd som du bara skulle ge till din värsta fiende om du ville att han skulle begå självmord utan att du själv behövde besvära dig med att döda honom. (Läs igen, ”The New Testament” sida 106 i Nature’s Eternal Religion.)

Låt oss dock inte sväva i någon villfarelse om att den ”perfide och förrädiske juden” som nämndes i föregående stycke nöjer sig med att bara ge oss goyim dåliga råd och låta oss sköta självförstörelsen oassisterat och helt på egen hand. Långt därifrån. Inte nog med att juden är den vita rasens naturliga fiende nr 1, utan han är en ondskefull och virulent varelse vars like världen aldrig skådat. Han är listig, han är förrädisk, han är ihärdig, han är tålmodig, han är dödlig. Han har dock en försonande egenskap som den vita rasen saknar. Medan alla raser (utom den vita rasen) utövar raslig lojalitet, gör juden det med en brinnande passion som saknar motstycke hos någon annan ras. Som en kulmen på dessa egenskaper sitter juden nu på toppen av världen, manipulerar dess angelägenheter och plundrar goyim efter behag. (Se Racial Loyalty nr 35, ”Operation Rip-off”.)

Men juden är inte bara en mästerparasit som suger blodet ur sina offer. Juden är också en mästerförstörare som infiltrerar, undergräver, förgiftar och utrotar folk, nationer och civilisationer. Detta har han gjort med en expertmässig (dold) hand i tusentals år, ända tillbaka till den forntida egyptiska civilisationen. Detta gör juden idag med en dödlig virulens och accelererande hastighet som aldrig förr i sin turbulenta judiska historia. Och måltavla nr 1, när vi närmar oss slutet av nittonhundratalet, är hela den vita rasen. Det betyder dig, vite man, din familj, dina släktingar, din ras, din civilisation, och tillsammans med den alla framtida avkommor som du kan tänkas få.

Vi, den vita rasen, är omslutna av ett ondskefullt dödligt raskrig, vare sig vi vill det eller inte, vare sig vi inser det eller inte. Liksom en boaorm som lindats hårt runt vår kropp är vi fastlåsta, medan giftiga små huggormar nafsar på våra tår.

Låt oss studera vår fiende närmare och undersöka det modus operandi han använder med sådan dödlig skicklighet. Vilken operation ska vi undersöka? Ska vi studera den franska revolutionen och halshuggningen av Frankrikes mest ståndaktiga ledare? Eller förstörelsen av den stora romerska civilisationen? Eller bastardiseringen av den stora vita egyptiska civilisationen? Eller förstörelsen av det stora tyska riket? Eller det spanska inbördeskriget? Eller första världskriget, som sände...

Är den vita civilisationen i en nedåtgående spiral? Eller var det andra världskriget, som dödade 50 miljoner vita män, kvinnor och barn? Eller kriget mellan staterna 1861–65? Eller brandbombningen av Dresden där 335 tusen tyskar förbrändes under två nätter av koncentrerad brandbombning? Eller det meningslösa Vietnamkriget där 57 tusen amerikanska pojkar dödades och hundratusentals sårades, lemlästades eller stympades? Vi har en nästan oändlig lista över judiska grymheter att välja mellan, och om vi ville täcka dem alla skulle vi kunna skriva ett uppslagsverk på 24 volymer i ämnet och ändå inte uttömma de materiella bevisen.

Men låt oss koncentrera oss kortfattat på det pågående judiska kriget i Mellanöstern som har pågått i ett århundrade och som fortfarande är i högsta grad aktuellt i nyheterna idag. Låt oss kort undersöka hur och varför judarna våldtog Palestina, stal det från araberna och genom ren kraft, svek, chikaneri och förräderi tillägna sig det som sitt ”hemland”. Genom att göra det, låt oss också beskriva de terrormetoder de använde så effektivt och som de nu är världens främsta företrädare och experter på.

Vi väljer den palestinska arenan eftersom där, i mikrokosmos, representeras hjärtat i den judiska kampen för att förslava världen under sin brutala häl. Palestina, detta geografiska avloppshål i världen, representerar icke desto mindre också grogrunden för världens tre mest dominerande religioner: judendom, kristendom och muhammedanism. Palestina: det är ”helig mark” för tre av världens stora kulturer: den judiska, den arabiska och den vita kristna. Palestina: världens korsväg under tre tusen år och ett oroligt slagfält för raser, religioner och kulturer under en lika lång tidsperiod.

Judarna utvecklade sin stammanhållning medan de parasiterade på den friska egyptiska civilisationen medan den senare stod på sin höjdpunkt. De lärde sig många, om inte praktiskt taget alla, sina religiösa idéer från egyptierna. Idén om själ, andar, gudar, monoteism, etc., kom alla från egyptierna. När denna parasitära stam av Juda slutligen blev så motbjudande och skadlig att egyptierna inte längre kunde tolerera dem, drevs de slutligen ut omkring 1100-talet f.v.t.

Denna skara parasiter siktade sedan in sig på filistéernas närliggande domän, som hade bott i Palestina sedan de tidigaste historiska tiderna, som sitt nästa ”land av mjölk och honung”. Efter långvariga perioder av krigföring, kanske två hundra år eller mer, erövrades filistéerna av israeliterna under kung David omkring år 1000 f.v.t.

Under de första sju åren låg Davids högkvarter i Hebron, cirka tre mil söder om en befäst by som hette Jebus, jebusiternas huvudstad. Efter ytterligare krigföring beslutade David att ta Jebus med våld och göra det till sin huvudstad. Med tiden blev det känt som

Jerusalem. Eftersom dessa platser senare blev emotionell ”helig mark”, är det värt att nämna att en av kullarna i Jerusalem var känd som ”Sion”. Detta blev, som vi alla vet, senare samlingspunkten för ”sionisterna”, och eftersom sionisterna nu är kärnan i den aggressiva judiska strävan efter världsherravälde och förslavande, är det på sin plats att notera dess tidiga början.

Utan att gå för djupt in på tidig judisk historia, räcker det med att säga att judarna som en ”nation” varade i mindre än hundra år, innan den splittrades i två delar. Den norra delen, bestående huvudsakligen av Samarien, antog namnet ”Israel”, även om Jerusalem och Salomos tempel låg i den södra delen, kallad Juda, och senare Judeen (om vi kan tro på judarnas hopkokade historia). Relationerna mellan dessa två judiska grupper förblev bittra och krigiska, precis som det alltid har varit mellan judar och goyim, eller om de tvingats leva med varandra, mellan judarna själva, än i denna dag. De är ett fientligt, motbjudande och upproriskt folk, oavsett var de bor.

För att få en korrekt historisk bild av judarnas anspråk på dagens Palestina är det relevant att påpeka att judarna, judéerna eller israeliterna som sådana aldrig ockuperade Palestina som en nation i mer än 300 år av de senaste 3 000 åren. De var varken de första att bosätta sig i landet, ej heller hade de det längsta innehavet. Det norra området erövrades av assyrierna år 722 f.v.t., medan den södra sektorn erövrades av babylonierna år 586 f.v.t. Från den tiden var judarna obetydliga till antalet och området stod under kontroll av många större nationer och imperier, såsom romarna, det osmanska riket och andra.

I vilket fall som helst har det längsta innehavet av landet kallat Palestina innehafts av araberna, som har ockuperat det som sitt under de senaste 1 300 åren. Även så nyligen som 1948, när judarna gjorde anspråk på Palestina som sitt ”fädernesland” givet till dem av Jahve, var de fortfarande en minoritet, även i det partiella territorium som ”tilldelades” av Förenta Nationerna.

* * * * *

Så mycket om forntida historia. Låt oss nu se (a) hur dessa parasiter listigt konspirerade för att stjäla denna bit fastighet från en kränkt arabisk befolkning och (b) varför de överhuvudtaget skulle vilja ha den, när det i själva verket är en så eländig och ekonomiskt skadlig bit fastighet.

Hjärtat i båda dessa frågor går tillbaka till religionen — judendomen — som har varit drivfjädern för judisk sammanhållning och solidaritet under de senaste fyra, eller kanske fem tusen åren. Kärnan i deras religion är omsluten av påståendet att de är ”Guds

Utvalda”, ett speciellt folk för Yahweh (deras egen stamgud) som, de hävdar, har gett dem ”ett förbund” som säger så, och tillsammans med det den obegränsade rätten att göra anspråk på alla världens godsaker från goyim (den judiska termen för alla icke-judar, vilket betyder boskap eller djur). Gud har gett det till dem och de har den moraliska rätten, ja, plikten att ta det från dem på ett eller annat sätt, vare sig det är genom våld, förräderi, svindel eller vad som helst. De har skrivit in allt detta i sitt Gamla Testamente och mer därtill. Till exempel, i 2 Mosebok 19:5 (där Herren talar): ”Om ni nu hör min röst och håller mitt förbund, skall ni vara min dyrbara egendom framför alla andra folk, ty hela jorden är min.”

Samma tema upprepas om och om igen, inte bara i Gamla Testamentet utan också i deras Talmud, som är ännu heligare för judarna, och ännu mer blodtörstig.

* * * * *

Frågan kvarstår fortfarande: varför, när judarna klarade sig så bra inkognito och kontrollerade större delen av världens rikedomar långt före beslagtagandet av Palestina 1948, varför skulle de gå ut offentligt och röra upp ett getingbo av problem över Palestina? På sidorna 253 och 254 i *The White Man's Bible* ger jag fem skäl och anser fortfarande att alla fem är giltiga. Men ju mer jag studerar situationen, desto mer överskuggande blir Skäl nr 1: att stärka och ena den sviktande ideologin hos de judiska leden. Genom sin fanatiska utövning av rasmässig lojalitet och rasmässigt lagarbete hade denna lilla minoritet blivit så rik och välbärgad att deras moraliska (läs ”rasfanatiska”) fiber höll på att bli slapp. De yngre generationerna blev mer och mer ”assimilerade” i sina ”västerländska” värdnationer och gifte sig med hedningar i allt större antal, och övergav därmed sitt religiösa, rasmässiga och historiska arv. Den äldre judiska hierarkin blev mycket oroad av denna händelseutveckling och kände att nya fientligheter, ny krigföring måste frambringas och judarna måste polariseras kring sina forntida ”rötter”, sina religiösa sagor om Abraham, Isak och Jakob, sin ”nation” Israel på Sauls, Davids och Salomos tid och andra religiösa traditioner. Alltså tillbaka till Palestina till sina ”rötter”, oavsett vad det kostar i blodsutgjutelse eller förödelse. Annars skulle de kunna försvinna som en ”nation”, en religion, en ras eller en enhet.

* * * * *

Tanken på ett ”hemland” för judarna, en tillflyktsort de kunde fly till om det blev för tufft, hade sjudit bland ett visst segment av judarna ända sedan Moses Hess skrev boken

”Rom och Jerusalem” år 1862. Hess var en tidig apostel för den europeiska socialismen och en samarbetspartner till Karl Marx. Senare gick de skilda vägar eftersom Hess ville blanda sin socialism med en gnutta spirituell sionism.

Allteftersom antisemitismen (egentligen den icke-judiska medvetenheten om det judiska hotet) växte i Europa under den senare hälften av artonhundratalet, blev idén om en judisk stat någonstans i världen (till och med ön Madagaskar utanför Afrikas kust övervägdes) alltmer angelägen för en viss del av den judiska befolkningen. Det fanns Dreyfusaffären i Frankrike. Det fanns Georg von Schoenerer och Dr. Karl Lueger i Österrike. I Tyskland skrev Eugen Dühring sin uppviglande bok ”Den judiska frågan som ett problem rörande ras, moral och kultur.” Det pågick en bitter kamp mellan de ryska tsarerna och judarna som var begränsade till det judiska bosättningsområdet. Judarna hade alltid legat i krig med sina värdnationer, men nu började de bli ännu mer rastlösa. De blev intensivt medvetna om det faktum att deras konspiration kunde explodera i ansiktet på dem och att de kanske inte skulle ha någonstans att ta vägen.

Det var dock inte förrän Theodor Herzl skrev sin bok ”Der Judenstaat” (Judestaten) år 1896 som idén om sionismen verkligen började polariseras. I den lade Herzl fram den första riktiga ritningen för en ny judisk nation. Herzl sammankallade en konferens om sionism i Basel, Schweiz, följande år, och sionismen var därmed i full gång. Judarna tillskriver Herzl äran som ”sionismens fader.” Sju år senare (1904) dog Herzl vid den tidiga åldern av 44 år, men hans ”ritning” marscherade vidare med full kraft.

Den sionistiska idén anammades dock inte av alla judar. Faktum är att majoriteten till en början motsatte sig den. Många av de rika, bekvämt etablerade judarna, särskilt i USA, intog hållningen: ”Varför gunga båten? Vi har aldrig haft det så bra!”

Men det fanns ett antal fanatiker, som den brittiske kemisten av något slag, Dr. Chaim Weizman, och ett antal andra judiska seloter som började flytta berg. Berättelsen om deras intriger, deras manipulationer, ränksmideri och förräderi saknar motstycke i historien. Det är en historia vi inte kan skildra här på grund av platsbrist, utan kan endast peka på några få höjdpunkter.

Det var genom Dr. Weizmans bedrägerier som judarna under pressen av första världskriget fick en medlem av den brittiska byråkratin att underteckna den tvetydiga och motsägelsefulla ”Balfourdeklarationen.” Den hade inte mer bindande avtalsförpliktelser i sig än ett ”krya på dig”-kort, varken mer eller mindre. Allt den bestod av var ett kort brev, skrivet av sionisterna själva, motvilligt undertecknat av Arthur James Balfour, dåvarande utrikesminister i det brittiska kabinettet. Det var adresserat till baron Edmond de Rothschild, en rik jude utan officiell ställning. Allt det i praktiken sa var att ”Hans Majestäts regering” såg ”med

gynna upprättandet i Palestina av ett nationellt hem för det judiska folket.” Samtidigt ”skall ingenting göras som kan inverka menligt på de medborgerliga och religiösa rättigheterna för icke-judiska samhällen (araberna) i Palestina.” (Judarna utgjorde vid denna tid endast 9,5 procent av Palestinas befolkning.)

Detta var under brinnande första världskriget när kriget gick dåligt för Storbritannien. Judarna lovade att dra in USA i kriget om Balfour ville underteckna brevet. Detta gjorde Balfour motvilligt, och under tiden lyckades sådana inflytelserika judar som domare Brandeis, Bernard Baruch och överste Edward House (president Wilsons alter ego) manipulera en förvirrad president Wilson till att faktiskt förklara krig mot Tyskland.

På denna bräckliga förevändning, Balfour-brevet, som i bästa fall sade två motstridiga saker samtidigt och som handlade med fastigheter som varken var judarnas eller britternas att ge bort, ropade judarna nu ut till världen att de hade ett ”fribrev” att störta in i Palestina och ta över, trots att detta land då var befolkat av araber vars förfäder hade varit där i 1 300 år.

Judarna gjorde det mesta av sitt pappersark. Vid den efterföljande fredskonferensen i Versailles 1919 svärmade judarna över hela konferensen, medan araberna var dåligt representerade och fick kalla handen. Deras legitima krav ignorerades.

De flesta judar är khazarer.

Det finns ytterligare en faktor som fullständigt raserar alla ”fäderneärvda” anspråk judarna utger sig för att ha på Palestina. **Nittio procent av dagens judar är khazarer, ättlingar till en mongol-tatarisk ras som en gång bodde i det område i Ryssland som ligger mellan Svarta havet och Kaspiska havet. Dessa usla bastarder** konverterade till judendomen omkring år 800 e.Kr. och är till och med mer virulenta och blodtörstiga än de forna palestinska (sefardiska) judarna, men har aldrig satt sin fot i Palestina.

* * * * *

Utan att gå in på de mellanliggande historiska detaljerna vet vi alla att Förenta nationerna, utifrån denna usla början och med massiv press från ett judiskt kontaminerat USA, faktiskt deklarerade delningen av Palestina och beviljade judarna staten Israel i ett övervägande arabiskt land, ett land som inte var deras att ge bort.

Med detta inleddes en era av terrorism, evig krigföring, kaos och ohejdat tumult som har slagit tillbaka hårt mot judarnas båda främsta medkonspiratörer, Storbritannien och USA. Storbritannien förlorade inte bara allt sitt inflytande i Mellanöstern, utan förlorade följaktligen även alla sina kolonier. Hon är nu en fattig tredjerangsnation,

själv bli invaderad och överrörd av världens ler-raser. Förenta staterna är nu häftigt hatat av inte bara de en gång vänliga araberna, utan av praktiskt taget varje annat land i världen också. Dessutom utämpar det nu Israels krig, genomför oinskränkt terrorism mot Israels fiender (såsom den nyligen genomförda räden mot Libyen för 70 miljoner dollar) och subsidierar sin stora ”allierade” Israel med belopp som ökar med miljarder varje år.

Men låt oss undersöka vilket ondskefullt odjur staten Israel verkligen är, och den oinskränkta terrorism den har utfört före, under och efter övertagandet av Israel, och hur den medvetet har använt terrorism som ett ytterst effektivt vapen för att brutalt skapa panik och driva ursprungsbefolkningen på flykt så att de överger sina marker, och slå sig fram till makten.

Vi vill också undersöka hur ”tacksamma” Israel (och judar i allmänhet) är mot sina ”allierade” som var dumma nog att hjälpa dem i deras brutala strävan efter makt. I synnerhet vill vi se hur det har gått för Storbritannien och Förenta staterna, deras mest ”hängivna” vänner, och hur de har fått sin rättmätiga lön.

* * * * *

Storbritannien hade tjänat sitt syfte — sedan torpederades det.

Vid förhandlingarna om Versaillesfördraget såg judarna till att Storbritannien beviljades ett ”mandat” över Palestina så att dess vänliga militära styrkor kunde utnyttjas för att hjälpa till att skydda den minoritet av judar som då fanns i Palestina, och den flod av immigranter som nu invaderade detta eländiga och olyckliga land.

År 1920 fanns det omkring 500 tusen araber, 70 tusen kristna och omkring 60 tusen judar i Palestina. Med andra ord utgjorde judarna endast cirka 9,5 procent av befolkningen. Allteftersom migrationen påskyndades av Rothschild-pengar, av sionistisk propaganda och av den växande rädslan för antisemitism i Europa genom Hitlers maktövertagande, ökade floden av judar, särskilt från Österuropa, till en störtflod. Naturligtvis blev araberna oroliga, och britterna försökte, med en viss känsla av plikt, hejda den illegala strömmen. År 1940 hade befolkningssiffrorna i Palestina skiftat till följande siffror: 947 846 muslimer, 120 587 kristna och 463 535 judar, de sistnämnda fortfarande endast 30,4 procent av den totala befolkningen.

Vid det här laget betraktade judarna britterna som fiender och förtryckare och började i hemlighet organisera sina egna terroristligor och arméer, även om de öppet fortfarande var ”allierade” mot Hitler. År 1943, trots att de fortfarande låtsades vara ”allierade”, inledde de judiska terroristligorna fullskaliga operationer mot britterna. Efter att andra världskriget var över kastade de bort den hycklande inställningen som ”allierad” och vände sig ondskefullt mot britterna, och satte öppet in sina terroristligor i full

spel. Det fanns tre stora gäng: Sternligan, som främst bestod av polskfödda judar, Irgun Zvei Leumi, ledd av en polsk jude vid namn Menachem Begin, och Haganah, som kallade sig en ”officiell” judisk armé. Av den sistnämnda var Palmach-divisionen den terroristiska kommandospetsen.

Judarna, som nu var uppeldade av ett messianskt komplex, skydde inga medel. Först skulle de driva ut britterna, sedan araberna. I båda fallen använde de i stor utsträckning den lömska ”hit-and-run”-taktik som de behärskar till fullo: **TERRORISM**.

Först britterna.

Antalet terrorhandlingar mot britterna var så talrika att jag endast kan ge ett urval av de mindre dåden under en kort tidsperiod, och sedan låta läsaren själv expandera detta fram till dess att britterna gav upp och drog sig tillbaka den 15 maj 1948.

Knappt var kriget i Europa över förrän de judiska terroristgängens verksamhet tog fart. 13 maj 1945: telegrafstolpar sprängda med sprängämnen; en attack mot den (brittiska) rörliga polisstyrkan i Sarona med granatkastare; 15 maj: attacken upprepades; 22 maj: Iraqi Petroleum Co:s (brittiska) oljeledning till Haifa punkterad på två ställen; 25 maj: polispatrull (vid oljeledningen) utsatt för bakhåll; 12 juni: granatkastare riktade mot kungens födelsedagsparad upptäcktes, och följande dag hittades granatkastare riktade mot Lord Gort, högkommissarien, som skulle ta emot saluten vid paraden; 17 juni: betydande mängder gelignit stulna från stenbrott av beväpnade judar; 13 juli: en lastbil lastad med sprängämnen utsattes för bakhåll och den brittiska poliseskorten dödades; samma dag sprängdes en bro på järnvägslinjen Haifa-Kantara; 7 augusti: 3 500 brittiska pund stulna från en bank i Tel Aviv vid ett väpnat rån; 13 augusti: en stor grupp beväpnade judar stal 450 pund sprängämnen i Petch Tiquch; 20 augusti: en judisk nybyggare som hade bistått brittisk polis mördades; 2 september: beväpnade judar klädda som brittisk polis försökte råna en bank i Tel Aviv och kort därefter stals en stor mängd textilier (värda 25 tusen dollar) där; 31 oktober: Palmach-Hagana sprängde järnvägen på 153 platser.

Detta är ett urval av terrorhandlingar begångna på mindre än sex månader under enbart 1945, men i själva verket hade gerillakrigföringen mot britterna pågått sedan 1943 och upphörde inte förrän britterna i desperation drevs ut den 15 maj 1948.

Några fler typiska incidenter: den 12 december 1945 sprängde Irgun Zvei Leumi (Menachem Begins grupp) C.I.D:s (brittiska kriminalpolisen) högkvarter i Jerusalem, varvid sju poliser och soldater dödades, medan ytterligare två dödades i samtidiga attacker i Jaffa och Tel Aviv.

Kort efter klockan 12 på dagen, den 22 juli 1946, [sprängdes] King David Hotel... där den brittiska regeringen hade upprättat sitt högkvarter, sprängdes av en enorm mängd sprängämnen som förts in i mjölkkannor och placerats i källaren direkt under den flygel som inhyste personalen. Arbetet iscensattes av Menachem Begin, som senare blev Israels premiärminister, och som bjöds på festligheter i Vita huset i Washington.

Åttiotre medlemmar av den brittiska personalen dödades, liksom fem medlemmar av allmänheten.

Intensiteten i det judiska hatet mot britterna kände inga gränser. För att citera deras officiella inställning: ”en engelsman kommer alltid att vara en smutsig Goy, som kan dödas enbart av den anledningen.” Den 9 november 1946 dödades fyra brittiska medlemmar av den palestinska poliskåren av en försåtsminerad mina i ett hus i Jerusalem som de genomsökte efter vapen.

Denna lista över grymheter mot britterna (deras ”allierade”, som gav dem Balfour-deklarationen) är bara ett urval fram till slutet av 1946 och är mycket ofullständig. Terrorismen mot britterna fortsatte med full kraft fram till den 15 maj 1948, då britterna, besegrade och militärt och ekonomiskt utmattade, drog sig ur och dumpade sitt ansvar på det naiva och judekontrollerade Förenta Nationerna.

Samtidigt fördes ett ännu grymmare rasmässigt utrotningskrig mot de infödda araberna, som hade bott där de senaste 1 300 åren. Låt oss kortfattat granska deras öde. Detta krig pågick långt innan andra världskriget började.

Härnäst araberna.

Mängden grymheter och terrorhandlingar mot araberna, liksom de mot britterna, är alldeles för många för att listas och ligger helt utanför ramen för denna begränsade artikel. Därför kommer jag bara att lista två exempel för att ge en allmän bild av hänsynslösheten och brutaliteten i den avsiktliga judiska kampanjen för att genom mord, terrorism och hänsynslös förstörelse uppnå vad de inte kunde uppnå med lagliga medel. De använde terror systematiskt och skoningslöst som ett instrument för att skrämma, skrämma på flykt och driva bort araberna från deras fäderneärvda mark. I detta var de experter och de uppnådda resultaten var extremt effektiva.

Deir Yasin.

Under ledning av Begin ockuperade Irgun Zvei Leumi natten till den 9/10 april den arabiska byn Deir Yasin, belägen i utkanten av Jerusalem. Av cirka 700 arabiska invånare mördades 254 försvarslösa män, kvinnor och barn inom kort, och många av deras kroppar kastades ner i en brunn. 300 sårades.

De kvinnor och barn som överlevde föstes ihop i gryningen, lastades på lastbilar och paraderades genom den judiska delen av Jerusalem. De judiska folkmassorna mötte sina offer med ett hagel av stenar och förbannelser, och spottade på dem när de passerade.

Senare släpptes 150 kvinnor och barn nära den arabiska sektorn i Jerusalem och skickades iväg med en salva av eld från handeldvapen.

Nasr-ed-Din.

Världsopinionen upprördes av den brutala uppvisningen av grymhet i Deir Yasin, och till och med Jewish Agency (den kvasimilitära underjordiska regeringen för judiska operationer i Palestina) ”fördömde” Irgun Zvei för denna oberättigade uppvisning av tygellös brutalitet, trots att de i hemlighet deltog i dess planering och utförande. Men de blodtörstiga judarna brydde sig föga om världsopinionen, eftersom deras nyhetsmedier ändå kontrollerade det mesta av den. De höll på att uppnå vad de föresatt sig att göra: att skrämma och terrorisera araberna till att fly från sina marker.

Detta gjorde araberna i stort antal. Zionisterna, opåverkade av den upprörda världsopinionen, attackerade redan nästa dag, den 10 april, den lilla byn Nasr-ed-Din nära Tiberias, vars invånare till största delen hade flytt. De dödade alla 10 kvarvarande personer som stannat kvar. De brände sedan ner, dynamiterade och jämnade varje struktur och byggnad i byn med marken.

Mordet på greve Folke Bernadotte.

Trots alla grymheter som utfördes av de invaderande zionisterna i territorier som ockuperats av araberna under de föregående 1 300 åren, gjorde det nyligen bildade Förenta Nationerna i New York vad de kunde för att hjälpa judarna att stjäla deras fastigheter, som judarna hävdade att Jahve hade gett dem.

Vid 1948 började angelägenheterna i Palestina bli så förvirrade och våldsamma att inget slut verkade vara i sikte.

Den 20 maj 1948 utnämnde Förenta Nationerna greve Folke Bernadotte, ordförande för Svenska Röda Korset, till FN:s medlare i Palestina. Bernadotte och hans stab utarbetade en delningsplan som var mer än rättvis mot judarna i förhållande till deras antal och även med avseende på det territorium de hade bosatt sig i. Ingenting kommer dock någonsin att blidka judarna, och de var rasande över hans förslag.

Medan han körde till Jerusalem den 18 september 1948 för att presentera sina förslag, utsattes hans bilkortege för ett bakhåll av Sternligan, och greve Bernadotte och hans kollega, den franske översten Serot, lönnmördades.

Den israeliska attacken på USS Liberty.

När man krönikerar den ondska, den vildsinthet och den arrogans som är en integrerad del av det judiska psyket, finns det ytterligare ett exempel på judiskt förakt och hat som vi bör nämna. Det visar också den ”uppskattning” de visar för sin bästa ”vän”, den som har hjälpt dem mest, nämligen USA.

Nitton år efter bildandet av banditstaten Israel, medan det sex dagar långa israelisk-egyptiska kriget pågick, låg USS Liberty, ett underrättelsefartyg värt en miljard dollar, stilla 12 mil utanför Sinais kust i lugna vatten. Plötsligt från en klar

himlen på eftermiddagen den 8 juni 1967, besköt tre israeliska jaktplan fartygets styrbords bog med kulsprutor och kanoneld under minst sex anfall. Efter blixtanfallet från luften intog tre israeliska torpedbåtar sina positioner, besköt Liberty med kulspruteeld och avfyrade två torpeder i ett desperat försök att sänka fartyget. Trettiofyra amerikaner dödades och 75 sårades.

Medan detta pågick, och medan USS Liberty sände ut SOS-anrop om hjälp, skickade vår förrädiska president (Johnson) och militärstaben i Washington strikta order till närliggande amerikanska fartyg från sjätte flottan att vända om och ignorera alla rop på hjälp från det ansatta Liberty.

Den judiska pressen på hemmaplan (USA) lade locket på all information rörande denna skändliga attack mot ett amerikanskt örlogsfartyg på öppet hav. Den genomsnittlige amerikanske medborgaren var helt ovetande om att denna stora grymhet ens hade ägt rum.

Detta, mina vita raskamrater, är den typ av tack som vilken "goy"-allierad som helst kan förvänta sig av judarna, nu eller när som helst i framtiden.

De brutala handlingarna av hänsynslösa grymheter som judarna hopade över britterna och araberna i Palestina är så många att de fyller flera omfattande böcker, och en fullständig katalog över dem ligger utanför ramen för denna artikel. Två auktoritativa böcker som skildrar de flesta av dessa händelser finns i *The Palestine Diaries-Vol. 1 (1914-45)* och *Vol. 2 (1945-48)*. Var och en av dessa böcker är ungefär två tum tjocka, och de sträcker sig inte mycket längre än till händelserna 1948. De inkluderar därför inte den mängd mord, grymheter och lemlästningar som Israel har begått mot de palestinska araberna sedan de blev en (bandit)stat 1948. De listar inte heller alla de förrädiska terrorhandlingar som de har begått mot sina grannar och närliggande länder, såsom Libanon, Syrien, Irak, Egypten och Libyen under de senaste 38 åren. Detta skulle lätt fylla ytterligare tre eller fyra sådana volymer.

Kanske har jag redan ägnat för mycket utrymme åt dessa grymheter och vi måste gå vidare till nästa fas, nämligen vad som väntar resten av oss goyim, och vad vi kan och måste göra åt det.

Härnäst, USA.

Om vi studerar det judiska modus operandi noggrant, finner vi att det är planerat, avsiktligt och dödligt, inte bara i deras övertagande av Palestina, utan av hela världen. I Palestina löpte prioritetsordningen i denna sekvens: ***Först****, förinta Nazityskland. Till detta lockade de till sig hjälp från dussintals nationer, inklusive England, USA (och om de gjorde!) och de arabiska nationerna.* ***För det andra****, vänd er mot England och driv ut dem ur Palestina.* ***För det tredje*** *(och samtidigt) förinta och driv ut araberna, en process som fortfarande pågår.*

Vi kommer nu till förintelsen av det fjärde offret, en process som också har pågått i en rasande fart sedan andra världskriget.

Nästa offer — Förstör Amerika.

Precis som de förstörde Tyskland, England och Palestina, så är även vi i Amerika nu tydligt i köttkvarnen, för att hackas, stympas och tuggas. Amerika, det vill säga det vita Amerika, är märkt för förstörelse, i inga osäkra termer, precis som "Whitey" över hela världen. Judarnas mål är att se till att inga fler vita barn föds, under en så kort tidsperiod som möjligt, och de har öppet skrutit om ett sådant mål.

Och eftersom de redan har slukat Tyskland, England, Ryssland och resten av världen, vem, får vi fråga, ska de värva för att hjälpa dem att utföra detta nummer, det största jobbet av alla, förstörelsen av Amerikas förenta stater?

Möt den vita kycklingen.

Ja, du gissade rätt! De har inte bara siktat in sig på "Whitey" för förstörelse i Amerika, utan de har redan framgångsrikt värvat hans massiva produktivitet och hjälp med vilken de ska utföra jobbet, inte bara i Amerika, utan mot "Whitey" över hela världen oavsett var han bor! Den vita kycklingen, för passiv för att göra motstånd, tillåter sig fredligt att bli piratkopierad, plundrad och plockad för att förse judarna med medlen att förslava världen och blanda bort den vita rasen till glömska. (Läs igen ”Operation Rip-off, the World’s Ultimate Patsy” i *Racial Loyalty* nr 35 i denna bok.)

Faktum är att medan araberna inte var så dumma att de tillät judarna att ta över deras land, hem och land utan att bjuda på det tuffaste motstånd de var kapabla till, är "Whitey" i Amerika, märkligt nog, antingen för dum eller för feg för att motstå den girige juden. Kommer du ihåg vad vi sa i början av denna artikel om den dummaste varelsen på jordens yta? Det passar den genomsnittlige vite amerikanen perfekt, som uppenbarligen inte bara är för dum för att känna igen sina fiender, utan aktivt, moraliskt och fysiskt samarbetar med denna ondskefulla vampyr för att hjälpa till att sluka vårt eget slag — Den vita rasen — Naturens främsta. I detta avseende vill jag påminna den vita kycklingen om vad som hände med några av våra kycklingar på vår gård i Kanada. Efter att deras huvuden låg på huggkubben hade de väldigt lite kontroll över sin framtid. (Läs igen, ”Make Hay While the Sun Shines”, i *Racial Loyalty* nr 13.)

Vare sig du gillar det eller inte, finns det ingenstans att gömma sig, säger juden (och de låter Ronnie upprepa det åt dem, eftersom hans tränade vältalighet är så bra.) När juden flinar när han säger det, pratar han inte om araberna, han pratar egentligen om den vita kycklingen. Han pratar om dig. Vad han har i beredskap för den vita rasen kan ganska väl förhandsgranskas som en försmak av kommande händelser om vi studerar händelserna i San Domingo (dagens Haiti) med början för cirka 200 år sedan. Om du vill veta vad de judiska manusförfattarna har i åtanke för det (tidigare) vita Amerika, läs igen

Kapitel 30 i *White Man’s Bible*, med titeln ”Den hemska läxan från San Domingo – en föregångare till det vita Amerika.” Du kan följa upp det genom att läsa kapitel 35 igen, i samma bok, ”Oupphörlig krigföring mellan de parasitära judarna och deras olyckliga offer.”

Vare sig ni vill det eller inte, mina kära vita kamrater, är ni låsta i ett grymt raskrig, oavsett om ni inser det eller ej. Judarna har bestämt åt er, de har låst in er i det, och ni kan inte undkomma det. Ni är fångade, ni är trängda i ett hörn. Det finns bara en väg ut: kämpa er ut!

Rahowa!

Muslimerna har ett ord för det och har använt det effektivt i århundraden. Det kallas Jihad, och betyder ett heligt krig i deras religions namn, muhammedanismen. När de har åkallat det har det gjort underverk.

Nu har den vita rasen sin egen term för detta fenomen. Vi myntade den för bara några månader sedan. (Se sida 5 i *Racial Loyalty* nr 32.) Det kallas **RAHOWA!** och är det officiella stridsropet för både (a) vår religion, Creativity, och (b) för vår ras. Det betyder att vi har identifierat våra fiender, och vi ska spika upp dem på väggen. Och vilka är våra fiender? Det finns inget otydligt med det heller. Alla ”mud races” är våra dödliga fiender i kampen om utrymme och överlevnad på denna planet Jorden. Men den absolut mest glupska, den mest vildsinta, den mest dödliga, är den främsta parasiten av alla, det judiska nätverket.

Planerat och avsiktligt.

Vi måste vara precis lika beslutsamma och lika skoningslösa som judarna är idag, och har varit i tusentals år. Vi måste också polarisera kring vår egen hårdslående rasreligion utan begränsningar. (a) Vi måste också organisera våra egna försvarskårer i varje stad, köping och by. Inom Creativity har vi redan föreslagit en sådan säkerhetsarmé, och vill utforma den efter den rasligt stridbara sammanhållningen hos Texas Rangers under mitten av 1800-talet. (b) Vi måste också upprätta ett intensivt underrättelsenätverk, för att inte bara veta vilka våra fiender är, vad de gör och/eller är på väg att göra, utan också för att spåra upp rasförrädarna i våra egna led och låta dem få vad de förtjänar. (c) Vi måste få våra egna ”Racial Loyalists” att kandidera till politiska ämbeten och placera dem i maktpositioner, antingen dolt eller genom öppna val. (d) Vi måste bygga våra egna transportband för information och massmedier för spridning av propaganda.

Mossad.

Judarna har haft framsyntheten att sörja för alla dessa åtgärder för att utöka sin makt i århundraden. Sedan skapandet av (bandit)staten Israel har de kraftigt förstärkt och utökat—

genom dessa medel. En av de mest dödliga organisationer de har satt ihop är **Mossad** i traditionen av de mördande terrorist- gängen Sternligan, Palmach och Irgun Zvei. Det är en organisation som inte bara är världens största och mest effektiva nätverk för underrättelseinhämtning, utan också den mest massiva samlingen av världens mest skoningslösa och blodtörstiga mördare. De har nu fritt spelrum i världen, och härjar särskilt vilt i USA, för att skoningslöst begå terrorism, förödelse och mord.

En stor del av publiciteten runt om i världen idag ägnas åt terrorism till den grad att amerikaner är rädda för att ens resa till Europa. President Reagan har nyligen deltagit i en konferens i Tokyo där terrorism var huvudpunkten på agendan. Samtidigt som man skyller på Irländska republikanska armén på Irland, eller Kaddafi, Yasser Arafat, PLO och olika andra arabiska grupper, är vad presi- denten och de judiska nyhetsmedierna inte berättar för oss vilka de verkliga skyldiga är. Svaret på denna fråga är inte ett olöst pussel. Det överväldigande antalet av dessa upptåg, såsom explosionen på Berlin Disco, eller bombningen av ett kafé i Paris, Achille Lauro-affären, kan vid en djupgående undersökning spåras till ingen annan än det där blodiga mördargänget, det judiska Mossad självt.

De är bäst rustade för att utföra jobbet i hemlighet, sakkunnigt och ödeläggande. De flesta av dessa handlingar gynnar den judiska saken och sker till nackdel för araberna eller den vita rasen. Efter att en sådan terroristvåg har begåtts kan naturligtvis vilken idiot som helst ringa in anonymt och säga att vi, PLO eller IRA, tar på oss ansvaret, och nyhetsmedierna kommer då att samarbeta flitigt för att sprida ordet och Reagan kommer att ställa sig på bakbenen och göra sin del genom att säga något i stil med att "vi har obestridliga bevis" för att handlingen är "kopplad" till överste Kaddafi, etc., men den amerikanska allmänheten får aldrig se några verkliga bevis. Naturligtvis nämns aldrig Mossad, den verkliga boven. Men det är Mossad som gör jobbet i majoriteten av fallen, och judarna får det att verka som om de är de oskyldiga offren.

Just nu, som om manuset hade skrivits i Tel Aviv (eller Hollywood), förutspår vi att när presidenten återvänder från Tokyo kan vi förvänta oss att en våg av bombningar bryter ut i Washington och USA. Kaddafi kommer att få skulden men Mossads slemmiga hand kommer att vara uppenbar.

Raskrig intill döden.

Vi måste möta eld med eld och skydda våra egna. Vi måste bygga upp våra egna styrkor och, som Hitler sa, möta kraft med kraft. Inte ba- ra möta den, utan göra det vi är fullt kapabla till att göra, möta den med **ÖVERLÄGSEN KRAFT**, och slå monstret i spillror. Vi måste bygga en säkerhetsstyrka, en elitstyrka av kommandosoldater, som långt kommer att överträffa Mossad, och vara precis lika skoningslösa i att likvidera dem.

Dagen kan snart komma då lagliga och fredliga medel, som vi har förbundit oss till tidigare, mycket väl inte längre kan vara tillgängliga för oss. **Vi måste då följa den enda väg som står öppen för oss, och göra vad varje stolt, hedervärd och resursstark ras är skyldig att följa, nämligen använda alla medel, lagliga eller på annat sätt, som är tillgängliga för oss för vår egen överlevnad.** Detta kommer att innebära att vi skoningslöst jagar våra plågoandar och utplånar dem, kollektivt och i stor skala, eller individuellt och en efter en. När och om detta stadium inträffar, (och vi kan väl förvänta oss att våra judiska tyranner kommer att pressa oss till det yttersta,) då måste vi återigen planera våra handlingar därefter — och medvetet, noggrant och skoningslöst. En sak vi måste se till, och det är att vi använder våra resurser av mänsklig kraft effektivt. Istället för att snubbla in i det ena misslyckade debaklet efter det andra, där en av fienderna kostar oss 20 eller 30 av våra mest militanta kämpar, måste vi se till att från och med nu, för varje vit krigare som offras, förstör vi 20, eller 50, eller 100, eller 500 av fienden.

Låt oss inte spela "White Chicken" längre. Oavsett vad du gör i denna kaotiska värld kan du inte spela säkert. Ingen kommer levande ur denna värld. Vi måste alla gå bort någon gång. Det som står på spel är vår framtida avkomma — vår genpool — vår ras. Den är också förgänglig, om vi är fega eller vårdslösa, eller så kan den bestå i miljontals år (som dinosaurierna gjorde). Vi måste gå vidare i ett planerat och medvetet program av blåkopierad krigföring för att få denna dödliga parasit från våra ryggar och ta hand om vårt eget öde. Liksom judarna måste vi välja våra prioriteringar, och sedan gå vidare i en välstrukturerad stridsplan för att demolera våra fiender, en efter en, steg för steg. Vid krigföring duger inga halvhjärtade åtgärder. **Seger**, så snart som möjligt, är den enda lösningen.

Inom Creativity har vi redan ett sådant program. Det är tydligt och specifikt utformat, program för program, prioritet för prioritet, steg för steg. Låt mig kort rekapitulera dessa steg.

1. Först måste vi reda ut det förvirrade, suicidala och röriga tänkandet hos den vita rasen själv.

2. Detta måste göras genom att ersätta den suicidala religion som juden har påtvingat den vita mannens hjärna, nämligen **kristendomen**, med en militant, men logisk religion, tillägnad överlevnad, expansion och främjande av vår dyrbara ras.

3. Vi måste sedan väcka och förena alla våra vita raskamrater på världsomspännande basis, och polarisera dem till en mäktig murbräcka och först av allt, Prioritet nr 1, krossa den judiska behemoten.

4. Därefter är resten enkelt. Vi kommer då att kunna kontrollera våra egna angelägenheter, vårt eget öde, vår egen regering, vår egen ekonomi, vår egen utbildning och allt det övriga av...

utrustning som krävs för att skapa ett briljant, välmående vitt samhälle.

Resten av ler-raserna kommer då inte att utgöra något särskilt problem, även om de är fler än oss 20 mot 1. Allt vi då behöver göra är att ha det goda omdömet att sluta mata och subventionera dessa hungriga gratisätare, och de kommer att vissna på vinstocken och tyst krympa tillbaka in i glömskan (Läs igen, Racial Loyalty nr 30, ”En planet befriad från ler-raser”.)

Vi har nu medlen, vi har intelligensen, vi har antalet. Vi har nu också religionen, programmet (Se sidan 401 i Den Vite Mannens Bibel, ”Vårt orubbliga program”) och stridsordet för att göra jobbet. Vi är fast beslutna att möta eld med eld. ***RAHOWA!**

*Uttalas Rah-ho’-wah (rimmar på Aloha!)

* * * * *

RAHOWA: Den Vite Mannens totala RAsliga Heliga Krig (RAcial HOly WAr) som svar på det judiska utrotningskriget mot den vita rasen.

* * * * *

Anledningen till att den vita rasen har varit ett så lätt byte är att en betydande del av den vita rasen främjar sin egen självförstörelse, och den överväldigande moraliska kraften bakom detta har varit ingen annan än kristendomen själv.

* * * * *

RAHOWA! är den Vite Mannens stridsrop för den vita rasens återuppståndelse och återlösning.

* * * * *

Nummer 28, september 1985

Jämförande religioner — Del V

KATOLICISM — GREKISK-ORTODOX

Även känd som Den östortodoxa kyrkan

Förra månaden gick vi igenom början för den mäktiga romersk-katolska kyrkan, och hur den har hållit en majoritet av den vita rasen i slaveri i nästan två tusen år.

Vid år 451 e.Kr. var imperiets territorium uppdelat i fem historiska patriarkat: Rom, Konstantinopel, Alexandria, Antiokia och Jerusalem. När konciliet i Chalkedon sammanträdde samma år (451 e.Kr.) markerade det inte bara kulmen på en lång period av teologiska kontroverser, utan det var också startpunkten då Konstantinopel började framstå som det enda östortodoxa patriarkatet inom den östra halvan av imperiet, och följaktligen en kraftfull rival till Rom.

Rom, som vi alla är medvetna om, höll vid denna tid snabbt på att lösas upp som imperium, och den smittsamma effekten av den nya (judisk-initierade) kristna religionen var en huvudorsak till den kollaps som var i antågande. Genom sina pacifistiska läror hade den lyckats förvandla det forna Roms en gång så formidabla krigare till fredsälskande veklingar, som jagade fantomspöken som antogs sväva omkring (någonstans) i skyn.

Den spricka som utvecklades mellan öst och väst berodde delvis på politisk rivalitet, men främst på teologiska skillnader. Vid det ovan nämnda konciliet visade sig den chalkedonensiska formeln — som definierade Jesus Kristus som besittande två naturer, en mänsklig och en gudomlig i en person — vara oacceptabel för flera icke-grekiska folk: egyptierna (som följdes av nubierna och etiopierna), syrierna (från både Syrien och Palestina) och armenierna.

Det egyptiska upproret tog formen av monofysitism, läran om att Jesus Kristus endast besatt en natur, den gudomliga.

Det syriska avvisandet tog formen av nestorianism, från den antiokenska tankeskolan. Nestorianerna hade en liten nyansskillnad i sin syn. De ansåg att även om Kristus var både mänsklig och gudomlig i perfekt harmoni, så sträckte sig denna gudomlighet dock inte till Jungfru Maria.

Armenierna, som vid denna tid var hårt pressade i försvaret av sitt territorium mot perserna, föredrog att behålla de teologiska formler som var gällande före Chalkedon, vilka de än var.

Sålunda blev dessa östliga territorier, invecklade i hårklyvande religiösa kontroverser som pågick i århundraden, ett lätt byte för de fanatiska arabiska muslimska arméerna under det sjunde århundradet och omvändes snart till muhammedanismen genom svärdets makt. Som ett resultat av detta återstod av de östliga patriarkaten endast Konstantinopel inom riket.

Rivaliteten mellan Rom och Konstantinopel började egentligen år 325 v.t. när kejsar Konstantin grundade den stjärnklara staden som platsen för sin nya huvudstad.

Under tiden, medan Rom förföll och slutligen översvämmades av barbarerna, höll Konstantinopel inte bara stånd utan blomstrade och vann i styrka. Med detta växte klyftan sig större tills den slutligen kulminerade i den stora schismen år 1054 v.t. De två blev inte bara två distinkt separata imperier, utan två separata religiösa enheter, var och en med sina egna påvar och sin egen organisatoriska struktur. De två var nu vitt skilda politiskt, kulturellt, ecklesiastiskt såväl som religiöst, med huvudet för den östliga kyrkan nu centrerat i Konstantinopel. Men konflikten om religiösa anspråk på doktrin och auktoritet fortsatte i århundraden.

Efter den stora schismen började det romersk-katolska Europa växa i styrka, medan det östliga (bysantinska) riket började falla sönder i en rasmässig och religiös samling av många olika och mångspråkiga östliga fraktioner. Vid tiden för turkarnas osmanska invasion år 1453 föll det som en övermogen tomat. Konstantinopel blev de turkiska muslimernas främsta juvel och har förblivit så sedan dess.

Konstantinopels fall år 1453 var en av de stora vändpunkterna i historien, och ett stort bakslag för den vita rasen. När den segrande 21-årige osmanske sultanen, Mehmet II, red på sin häst uppför trapporna till Hagia Sofia, den största och mest prestigefyllda katedralen i hela kristenheten, var segern över de kristna fullbordad. Detta gjorde Mehmet II med bravur den 29 maj 1453, och det kristna Konstantinopel fanns inte mer. Det var nu det islamiska Istanbul.

Även om det bysantinska riket nu var förstört och Konstantinopel blev huvudstad för det osmanska riket, överlevde den bysantinska kyrkan inte bara katastrofen utan utökade sina befogenheter. Den blev överhuvud, "ethnark", för alla greker inom det turkiska riket, eftersom icke-muslimer inte kunde underkastas lagstiftning som härrörde från Koranen. Som ett resultat bildades de kristna i separata samhällen (apartheid i praktiken) och patriarken blev deras politiska såväl som religiösa ledare.

Allt eftersom tiden gick, genom smutsig och fullständigt skrupelfri korruption, samarbetade patriarken med de turkiska härskarna för att exploatera och förnedra de kristna samhällen som nu stod under hans kontroll. Inte nog med att han missbrukade sin auktoritet inom sitt eget patriarkat i Konstantinopel, utan han fick snart kontroll över tre andra patriarkat nu

under muslimskt styre — Alexandria, Antiokia och Jerusalem. Den utökade ytterligare sin makt över det serbiska patriarkatet i Peć, det bulgariska patriarkatet i Ohrid, Aten och det rumänska metropolitdömet Moldavien-Valakiet.

Ryssland omvändes till kristendomen under bysantinskt beskydd år 987 e.Kr. och var underställt patriarkatet i Konstantinopel. Under de följande århundradena styrdes den ryska kyrkan av grekiska hierarker. Men år 1448 gjorde sig den ryska storfursten **Vasilij** kvitt den siste grekiske metropoliten, Isidore, och beordrade det ryska episkopatet att välja en infödd metropolit ur sina egna led. Därmed blev Ryssland slutligen oberoende av Konstantinopel.

Därefter växte det ryska kyrkliga såväl som politiska självmedvetandet snabbt. Storfursten **Ivan III** antog titeln **tsar** och gjorde anspråk på att vara arvtagare till de bysantinska kejsarna före det turkiska övertagandet, och den ryska kyrkan övertog nu ledarskapet för den östortodoxa kyrkan.

Vid mitten av 1600-talet steg den ryska kyrkan till en sådan makt och betydelse att landet praktiskt taget styrdes av en diarki, där kyrkan och den politiska regeringen var jämbördiga i den makt de utövade.

År 1721, under **tsar Peter den store**, avskaffades patriarkatet. Han inrättade i dess ställe den Heliga styrande synoden och kyrkan underställdes därefter statens styre.

Effekten av första världskriget var katastrofal för den ryska kyrkan. År 1917, under den korta tid som den provisoriska regeringen innehade makten, höll kyrkan ett koncilium. Det avskaffade synoden och återupprättade den gamla patriarkala administrationen. Men när bolsjevikerna tog över i **oktoberrevolutionen**, genomdrev de snart den marxistiska världsbilden i kyrkan. Den berövade kyrkan alla dess egendomar (liksom resten av befolkningen), skilde skolan från kyrkan och förbjöd enligt lag all religionsundervisning för personer under 18 år. År 1929, under **Stalin** och den första femårsplanen, inleddes en förföljelsepolitik, och konstitutionen ändrades för att ge "frihet till gudsdyrkan och antireligiös propaganda", men i praktiken var den kommunistiska propagandan den främsta konsekvensen. År 1935 hävdade regeringen att den ryska kyrkan, i allt väsentligt, hade likviderats effektivt och ersatts av kommunistisk ortodoxi.

År 1939 ändrade den kommunistiska regeringen sin politik, av rädsla för hotet mot dess överlevnad från Nazityskland. Den tonade ner sin antireligiösa propaganda och beviljade relativ religionsfrihet, och det skedde en partiell återväxt av stödet för kyrkan. Detta vändes återigen när kriget mot Tyskland hade vunnits, och kyrkan sjönk återigen ner i obetydlighet.

Idag är bilden oklar vad gäller vad som är rester av kyrkan och vad som är en kommunistisk fasad. Men för alla praktiska ändamål är kyrkan, det som finns kvar av den, ett verktyg för den kommunistiska regeringen. **Idag är den östortodoxa kyrkan i Ryssland död, och en judisk sinnesförlamare, kristendomen, har ersatts av ett annat järnhårt judiskt tyranni, nämligen judisk kommunism.** (Läs igen, ”Christianity and Communism: Jewish Twins”, Sida 380, *Nature's Eternal Religion*.)

* * * * *

ICKE-RYSKA ORTODOXA KYRKOR.

Rumänska. Den största av de icke-grekiska ortodoxa kyrkorna på Balkan efter första världskriget var den rumänska, som bekände sig ha ett medlemskap på 13 miljoner.

Serbiska. Efter första världskriget genomgick den serbiska kyrkan en plötslig förstoring i och med den politiska unionen mellan de serbiska och kroatiska folken i Jugoslavien, och de sex serbiska kyrkliga territorierna förenades. Men föreningen frambringade snart en bitter rivalitet mellan de ortodoxa serberna och de romersk-katolska kroaterna och slovenerna.

Efter andra världskriget, när den kommunistiske diktatorn **Marskalk Tito** tog över, led både de grekisk-ortodoxa och de romerska katolikerna samma öde som den ryska kyrkan under Stalin. Kyrkans egendomar konfiskerades av staten och den underordnades helt den kommunistiska regimen. Medan ett sken av ”religiös frihet” proklamerades i propagandasyfte, blev kyrkoregimen och den kommunistiska diktaturen ett och detsamma, och för alla praktiska ändamål, omöjliga att skilja åt.

Bulgarien. En liknande situation råder under den kommunistiska regimen i Bulgarien. **Övriga:** Det finns mindre ortodoxa organ i Albanien, Tjeckoslovakien, Finland, Estland och Litauen. Eftersom alla dessa nu befinner sig under den judiska kommunismens häl, är även dessa en skugglik fasad av den ursprungliga ortodoxin och mer ett manipulativt verktyg för det kommunistiska tyranniet.

The New York Times hävdar att det finns totalt 76 444 600 grekisk-ortodoxa katoliker i världen idag, varav 51 500 är bosatta i USA. Med tanke på det faktum att de flesta av dessa befinner sig i kommunistkontrollerade länder, är giltigheten av dessa siffror högst tveksam, liksom lojaliteten hos dess förmodade medlemmar.

* * * * *

Målsättningar för vår jämförelseserie

1. *Att genom detaljerad jämförelse illustrera att vi inom* **CREATIVITY** *äntligen har uppnått en genuin, äkta, omfattande rasreligion för den vita rasen som är likvärdig med, eller överlägsen, någon religion i historien.*

2. *Att vår religion är mer förnuftig, mer logisk, mer komplett och bättre planerad och organiserad; den är i själva verket mer effektivt strukturerad än någon av de etablerade gamla ”stora” religionerna i världen.*

3. *Att den vita rasen, för att överhuvudtaget överleva, nu måste polariseras kring sin egen rasreligion.*

4. *Att övertyga alla de mångskiftande och olika vita rasgrupperna och ledarna om att räddningen för den vita rasen ligger i* **CREATIVITY**, *och ju förr vi enas under Creativitys baner, desto förr kommer vi att vara på väg att föra en effektiv kamp för den vita rasens överlevnad.*

Tänk på det. Om inte Creativity, vad finns det då?

* * * * *

Låt mig fråga dig — är det rimligt att ha en ”djup och bestående tro” på någon religion, trosbekännelse, övertygelse eller teori som varken har bevis eller logik som stödjer den?

* * * * *

Var inte en passiv åskådare. Bli en militant aktivist i den vita rasrevolutionen.

* * * * *

Grekisk ortodoxi mot Creativity

En jämförelse

A. Trons grundvalar.

Grekisk ortodoxi är baserad på sitt romersk-katolska ursprung, som i sin tur är baserat på en polyglott samling av myter, legender och andra forntida religioner som föregick den.

Förutom att ha sitt ursprung från (och införlivat) det judiska Gamla testamentet, är det Nya testamentet till stor del en upprepning av esséernas självmordsbenägna läror. Detta var en mindre judisk kult utanför den judiska huvudfåran som existerade i Qumran, vid Döda havets stränder. Den förespråkade sådana självdestruktiva idéer som att älska sina fiender, sälja allt man äger och ge det till drägget, samt en mängd andra idiotiska läror som påstods ha lärts ut av Jesus Kristus. Dödahavsrullarna och andra historiska bevis tyder dock på att den kristna kyrkan plagierade alla dessa läror från esséerna, en judisk kult som existerade mellan 100 f.v.t. till 100 v.t., och som sedan dog ut.

CREATIVITY är däremot baserat på realiteterna i det universum som vi befinner oss i. Genom att använda logik och sunt förnuft, och genom att försöka lära av mänsklighetens misstag i den förflutna historien, försöker Creativity lösa de mängder av problem som nu ansätter den vita rasen och världen som helhet. Creativity förkastar de löjliga vidskepelserna och premisserna om att vi är utlämnade åt en skara osynliga spöken och andar som svävar omkring och kontrollerar vårt öde här på jorden, och särskilt i en förmodad "nästa" värld, en idiotisk fantasi som så innerligt omfamnas av den romersk-katolska kyrkan, den grekisk-ortodoxa kyrkan och de tusentals andra kristna kulterna och avknoppningarna.

B. Mål och syften.

Eftersom de grekisk-ortodoxa kyrkorna (till skillnad från den romerska kyrkan) är så fragmenterade i sin kontroll och organisation, är det svårt att hitta något centralt mål som alla de olika kyrkorna håller fast vid, annat än att kanske inkräkta på och kontrollera sina vidskepliga offers liv, och etablera en maktbas för den polyglotta massan i deras hierarkier. En sidofråga kan kanske påstås vara att de försöker rädda sina anhängares själar från att hamna i helvetet, men om kyrkan aldrig hade uppfunnit denna enfaldiga idé från första början, skulle deras lättlurade offer aldrig ha behövt oroa sig för att rädda sig själva från detta fiktiva monster överhuvudtaget.

CREATIVITY, å andra sidan, ägnar sig inte åt att spela det löjliga spelet med spöken i skyn. Istället fokuserar det på världens verkliga problem och strävar efter att organisera och bygga en bättre värld för den vita rasen.

C. Några proklamerade skillnader mellan den romersk-katolska och den grekisk-ortodoxa kyrkan.

1. Den romersk-katolska kyrkan hävdar att den helige ande utgår "och av Sonen" (en doktrin känd som "filioque"-klausulen), såväl som av Fadern. Den östliga ortodoxin anser att den helige ande endast utgår "av Fadern". (Stor sak.)
2. Romersk katolicism bekräftar existensen av en skärseld, utöver en himmel och ett helvete. Den östliga ortodoxin accepterar inte idén om en skärseld, även om den tror på ett mellantillstånd mellan himmel och helvete där själar upplever en försmak av den salighet eller det straff som så småningom kommer att bli deras. (Stor sak.)
3. Den romersk-katolska kyrkan tror på Jungfruns obefläckade avlelse, en doktrin som den östliga ortodoxin inte accepterar. Den östliga ortodoxin hävdar att endast Kristus blev avlad och född utan arvsynd, och att Jungfru Maria renades från den på bebådelsedagen. (Stor sak.)
4. Det romersk-katolska dogmat att Jungfru Marias kropp "upptogs i himlen" (förklarat av påve Pius XII) stöds inte av den östliga ortodoxin, som inte tror på ett sådant fysiskt antagande. (Stor sak.)
5. Den östliga ortodoxin erkänner inte de helgon som kanoniserats av den katolska kyrkan efter schismen 1054, såvida inte dessa helgon också har proklamerats av östortodoxa synoder. (Stor sak.)

D. Raslig inställning.

Grekisk ortodoxi saknar helt lojalitet mot den vita rasen och är i själva verket fientlig mot den. Liksom den romerska kyrkan den härstammar ifrån, är den nu helt uppslukad av det judiska programmet för rasblandning och omfattar många av de lägre elementen i vår ras.

CREATIVITY, å andra sidan, är tillägnad den vita rasens bästa intressen, och endast den vita rasens. Den har lovat sin totala lojalitet till den vita rasen och byggandet av en vitare och ljusare värld.

E. Organisatorisk struktur.

Till skillnad från den romerska kyrkan har den grekisk-ortodoxa kyrkan inte en central påve och auktoritet. Medan den ursprungligen försökte efterlikna den romersk-katolska kyrkans monolitiska struktur, är den nu ett hopkok av olika auktoriteter. Eftersom mycket av dess ursprungliga struktur nu befinner sig bakom järnridån, kontrollerar kommunistiska kommissarier större delen av dess nuvarande organisatoriska hierarki.

CREATIVITY är baserad på ledarskapsprincipen och strävar efter att rensa världen från kommunism och judisk kontroll, fullständigt och för alltid.

* * * * *

Sökandet efter Den Store Promotorn Fortsätter — Nu Ännu Mer Intensivt!

I nummer 10 hade jag en viktig ledare på förstasidan av Racial Loyalty med titeln ”Sökandet efter Den Store Promotorn”. Det sökandet pågår fortfarande och blir alltmer brådskande.

Vi anser att vi har den mest meningsfulla trosbekännelsen, religionen, programmet och rörelsen för den Vita Rasens FRÄLSNING och ÅTERUPPSTÅNDELSE i hela dess tumultartade och misslyckade historia. Grunden är lagd, tärningen är kastad, trosbekännelsen och programmet är färdigställda. Mitt livsverk är, för alla praktiska ändamål, avslutat.

Vid 67 års ålder behöver vi nu en dynamisk promotor för att expandera, sprida och marknadsföra produkten. I 15 år nu, vid en ålder då jag borde ha gått i pension och doftat på rosorna, har jag burit det mesta av bördan, både ekonomiskt och marknadsföringsmässigt. Det är uppenbart att jag inte kan fortsätta i oändlighet, och tiden är inne för att hitta en ersättare. Vi behöver nu någon som är hälften så gammal som jag, med dubbelt så mycket energi för att marknadsföra skiten ur det till världens alla hörn. Kom ihåg att sultan Mehmet II erövrade Konstantinopel när han bara var 21 år gammal.

Den Vita Rasen måste överleva! Granska dina egna meriter och ditt eget samvete. Är du kanske den mannen?

Vi behöver nu någon yngre som kan ta min plats som redaktör. Vi behöver fler människor ute på fältet som startar egna kyrkogrupper. Vi behöver organisatörer. Vi behöver mer, mer, mer, i varje kategori. Men framför allt är det nu brådskande att vi snart finner en ersättare för mig och får rörelsen i högväxel på en permanent, expanderande och självbevarande basis. Vi behöver ditt stöd och din hängivenhet!

* * * * *

Vi Skapare avser att återta denna planet för Naturens Främsta — den Vita Rasen.

* * * * *

Din redaktör går på R & R

Av hälsoskäl tar din redaktör ledigt en månad för att återhämta sig och ladda batterierna. Under september kommer jag att åka till en hälsoanläggning för en två veckor lång fasta, följt av två veckor för att bryta fastan och bygga upp mig igen.

Utgivningen av RACIAL LOYALTY kommer att ställas in under oktober månad. Vi återkommer med nummer 29 i november.

Under tiden kommer vår Hasta Primus, pastor Messick, att ansvara för butiken och främja rörelsen som vanligt. Han kommer att besvara era brev, expediera era beställningar av böcker, häften, massupplagor av Racial Loyalty, skivor, videoband och allt annat material ni kan behöva.

Så sakta inte ner — håll tempot uppe! Fortsätt främja, fortsätt distribuera! Vi behöver all hjälp vi kan få, inklusive era ekonomiska bidrag.

* * * * *

Det är Creativitys mål att ingjuta i varje vit man, kvinna och barn ett djupt och varaktigt medvetande om deras stora rasliga arv.

* * * * *

CREATIVITY — En vit mans religion — är det totala svaret på judisk kristendom.

* * * *

Vilken vit man vid sina sinnes fulla bruk skulle vilja se denna planet jorden översvämmas och invaderas av miljarder niggrer? Det händer nu.

* * * *

Gallringsprocessen är absolut nödvändig för överlevnaden och hälsan hos varje art.

* * * * *

Nummer 29, november 1985

Ju förr desto bättre

Polarisering och konfrontation

Juden lyckas fördröja det tills den vita rasen är för svag och degenererad för att kämpa emot innan han går till slutangrepp.

Från historiens tidigaste gryning har det varit den vita rasen som har skrivit den, och uppnått alla de stora bedrifter som var värda att skriva om. Under tusentals år har den vita rasen, och den vita rasen ensam, byggt civilisationer, byggt imperier och härskat envälde. Inte förrän så nyligen som för 40 år sedan, efter andra världskriget, har den vita rasen på allvar hotats av att bli omkörd och massakrerad av de exploderande lerraserna.

Idag är det hotet mycket verkligt, i själva verket olycksbådande så, och endast en omfattande och drastisk vändning genom den vita rasens eget initiativ kan rädda den från nästan säker förintelse.

Hur hamnade vi i en sådan röra, ett sådant fruktansvärt dilemma? Det är syftet med denna analys att spåra förloppet av denna skrämmande utveckling för att isolera judens hand i vår ras degenerering, och komma fram till en lösning.

Vi vill dokumentera, steg för steg, hur juden från den tidigaste historien medvetet, i en ihärdig och planerad konspiration, har naggat den vita rasen i kanten, förvirrat den upprepade gånger, bastardiserat den vid varje tillfälle, lurat in den i religiöst vansinne och torpederat dess antal, makt och inflytande vid varje vändning. Detta har de gjort utan att den vita rasen knappt ens vågat erkänna att den blev angripen.

Låt oss gå tillbaka till den tidigaste av alla stora vita civilisationer och börja med Egypten, där historien, och till och med den judiska bibeln, registrerar den tidigaste närvaron av denna pestartade parasit på civilisationens rygg.

Judarna hävdar i sin hopkokade historia om sig själva (som vi barmhärtigt kallar Gamla testamentet, och ännu dårfinkigare har gjort till en betydande del av ”vår” bibel) att de var slavar i ett stolt och mäktigt Egypten, och att de ville ut. Som vanligt i deras återgivningar hävdar de att de var fattiga, förtryckta offer och att den onde faraon inte ville ”låta deras folk gå”. Det var endast genom deras Moses skarpsinnighet och heroiska ledarskap, coachad av deras stamgud Jahve, som de kunde ta sig ur de onda egyptiernas klor.

Den autentiska historia vi kan samla bekräftar närvaron av judarna i det tidiga Egypten, när Egypten fortfarande var vitt. Det finns dock inga historiska bevis för någon Moses och det är tveksamt om han var något mer än ännu en fiktiv karaktär, vilket utan tvekan även Abraham, Isak och Jakob var. Vad historien däremot registrerar är att judarna då redan var en väletablerad ras av parasiter när ett litet segment av svältande och eländiga judar vädjade till en intet ont anande faraos sympati och tilläts komma in i hans domän. Föga anade han den virulens och destruktiva natur hos den stam som han så dåraktigt erbjöd gästfrihet.

Judarna steg snart till höga positioner i faraonernas land och samtidigt började imperiet falla samman när denna ras av vampyrer började visa sina rätta färger. De ägnade sig snart åt sin historiska favorithandel — handeln med slavar härrörande från de svarta nubierna i söder. Med slavhandeln påbörjades snart en bastardisering av den fina egyptiska genpoolen.

Gäng av banditer dök upp och började trakassera och plundra de gamla handelsvägarna. De blev djärvare i imperiets utposter. Med sitt välutvecklade kommunikationssystem (som alltid) visste judarna exakt när de skulle slå till och vilka städer som var sämst bevakade.

Allt eftersom tiden gick blev befolkningen mörkare, mer bastardiserad och mer främmande. Dess ledarskap blev mer desorienterat och trögt, och nationen började falla samman.

En gammal papyrus i Leiden, Tyskland, översatt av Alan H. Gardner, lyder:

”Egypten var i nöd; det sociala systemet blev desorganiserat; våld fyllde landet. Inkräktare jagade den försvarslösa befolkningen; de rika berövades allt och sov under bar himmel, och de fattiga tog deras ägodelar. Det är ingen enbart lokal störning som här beskrivs, utan en stor och överväldigande nationell katastrof. Faraon var märkligt inaktiv.”

Låter detta likt vad som händer i Amerika idag? Det gör det. Men låt oss gå vidare till ett stadium som Amerika ännu inte har nått, men snart måste, om den vita rasen ska överleva.

Vid 2100 f.Kr. var ett demoraliserat och splittrat Egypten ett lätt byte för Hyksos-inkräktarna. Precis som judarna senare skulle göra för de muslimska inkräktarna i Spanien, banade judarna väg för Hyksos.

Efter 511 år hade egyptierna fått nog och tog sig slutligen samman. De körde ut Hyksos och judarna tillsammans med dem. Tvärtemot judarnas påstående att faraon inte ville släppa ut dem, kunde egyptierna inte bli av med dem snabbt nog och körde ut dem för allt vad tygen höll ur sin domän.

Precis som judarna har inverterat och förvrängt historien om den fiktiva ”förintelsen”, så kokade de redan då ihop sin förrädiska

historia och hävdar att de hölls i slaveri, och vi har suttit fast med den berättelsen ända sedan dess.

Men skadan i Egypten var redan skedd och den var oåterkallelig. Ett delvis rasblandat och splittrat Egypten fortsatte utför mot den eländiga bild som jag har beskrivit i Racial Loyalty nr 11 och 12. Fattigdom, överbefolkning och hjälplöshet är ödet för en en gång stolt och resursstark vit ras.

Vid varje tillfälle vid varje vändpunkt i historien stod juden på våra fienders sida, och hjälpte till att förråda, förvirra och sabotera den vita rasen.

Ett av de främsta av alla genetiska exempel på den vita rasen som vi kan peka på fanns i det antika Grekland under Perikles guldålder. I sina protokoll beskriver judarna den symboliska ormens väg. Dess första etapp i Europa var på Perikles tid år 429 f.v.t. när ormen först började gnaga på livsnerven i denna stora och olycksaliga civilisation. Idag är Grekland ett av de mest rasblandade av alla europeiska länder, och befinner sig knappt i utkanten av vad som legitimt kan kallas den vita rasen.

Vi går vidare till Rom, den största av alla antika civilisationer från vilken vi idag ärver så många av våra lagar, så mycket av vårt språk och vår kultur. Även denna civilisation slet den symboliska ormen fullständigt sönder. Judarna var återigen i främsta ledet som slavhandlare och gjorde sitt yttersta för att dra in i imperiet allt avskum och alla vrak från öst och från Afrika. Men det största slaget av alla lades på det romerska riket och dess snabbt degenererande genpool när judarna slabbade ner den rasliga smältdegeln med en giftig ny lära — **judisk kristendom.**

Detta medförde ett totalt sammanbrott för lag, ordning, samhälle och hela den tidigare kulturen. Den mörka medeltiden följde. När Europa angreps av det brinnande svärdet från den aggressiva nya muslimska religionen på 700-talet, hade den vita rasen nått sin mest sårbara och lägsta punkt.

När muhammedanerna korsade Medelhavet och Gibraltar sund för att invadera Spanien år 711 v.t. förrådde judarna och banade väg på den spanska sidan. De semitiska araberna rusade in, erövrade Spanien och drev hela vägen in i mitten av Frankrike, där de slutligen stoppades av Karl Martell vid slaget vid Tours år 732.

Under deras nästa 750 år av muslimsk ockupation led den vita rasen återigen av försvagande rasblandning. När morerna slutligen drevs ut 1492 av drottning Isabella, var judarna återigen i högsta grad mitt i striden, genom att hjälpa, understödja och finansiera morerna, och förråda den vita rasen vid varje tillfälle.

Muhammedanerna gjorde ytterligare två stora försök att angripa

Det vita Europa, en, extremt framgångsrik och högst skadlig, och en annan nästan framgångsrik.

Denna gång var det de muhammedanska turkarna, en mongolisk ras med ursprung i Asien.

Under tusen år hade Konstantinopel varit det kulturella och religiösa diademet i det östromerska riket. Återigen, genom rasmässig uppblandning, en blandning av polyglotta kulturer och språk, degenererade Konstantinopel till ett rasmässigt Babylons virrvarr. Det var moget för plockning och 1453 invaderade och erövrade sultan Mehmet II, då endast 21 år gammal, den största av alla vita bastioner i Österuropa. När han red med sin häst upp på trappan till Hagia Sofia-basilikan, var det ett av de värsta nederlagen och de största bakslagen den vita rasen hade lidit på tusen år.

Vad hade judarna med det att göra? En hel del. Återigen hade de förvirrat och demoraliserat den ortodoxa kulturen i denna östra huvudstad århundraden i förväg, vilket ledde till dess degeneration och kollaps. När det sista slaget utkämpades var de återigen i främsta ledet och hjälpte och understödde fienden och förrådde staden inifrån.

Efter att ha säkrat denna mest strategiska av alla stora bastioner i Österuropa, fortsatte de muhammedanska turkarna att pressa sig framåt och uppåt in i hjärtat av Europa, i syfte att erövra hela den kontinenten. I detta fick de hjälp och understöd av de vita nationerna själva, när de vita nationerna i Europa ägnade sig åt en självmordsorgie och ett självförvållat blodbad. Trettioåriga kriget (1618-48) decimerade och försvagade kraftigt hela den vita rasen. Det bäddade för ytterligare muhammedansk invasion. Detta onda och vansinniga krig, utkämpat över judisk kristendom, ställde katolska kristna mot protestantiska kristna. Hela Europa led svårt och effekten på de tyska staterna i synnerhet var förödande.

Turkarna såg sin bästa chans när deras ledare Kara Mustafa, uppmuntrad av en allians med Frankrike, genomförde ett stort angrepp på Wien 1683. De besegrades av en allians mellan Jan Sobieski av Polen och Karl av Lothringen från habsburgarna. Detta avslutade för all framtid hotet om den muslimska invasionen av Europa. Hade turkarna lyckats, vilket de nästan gjorde, skulle stora delar av, om inte hela, Europa ha hamnat under de mongoliska turkarnas välde.

Innan vi lämnar Europa låt mig tillägga andra brodermördande och självmordsartade krig och händelser som decimerade gräddan av den vita manligheten i Europa och sög musten ur henne. Det finns knappt ett enda där judens dolda hand inte deltog, anstiftade, gick in i och manipulerade.

(1) Hundraårskriget mellan Frankrike och England.

(2) Den franska revolutionen där judarna halshögg den franska adeln, och med den, deras mest kapabla ledare.

(3) Napoleonkrigen, som varade i tjugofyra år och dränerade Frankrike på resurser.

(4) Krigen mellan Ryssland och Österrike.

(5) Kriget mellan Frankrike och Tyskland, 1870-71.

Det finns många fler, men låt oss nu lämna kontinenten Europa för tillfället och vända vår uppmärksamhet mot det västra halvklotet. Låt oss se hur, efter tre århundraden av kraftfull kolonisering av den vita rasen, även dessa två kontinenter, både Nord- och Sydamerika, undergrävdes, rasblandades och togs över av judarna.

Ett av de mest förlamande drag som de vita nybyggarna praktiserade från sin tidigaste början var importen av svarta slavar från Afrika. Detta praktiserades av de spanska kolonisatörerna på Kuba, i Mexiko och Sydamerika. Det praktiserades av fransmännen i San Domingo, till deras efterföljande förintelse. Det praktiserades av de vita anglosaxarna i de brittiska nordamerikanska kolonierna, särskilt i Virginia, Georgia, North och South Carolina. Det fullföljdes kraftfullt av de vita kolonisatörerna på de karibiska öarna, som idag nästan helt består av negroider och mulatter.

I allt detta var den judiske slavhandlaren den centrala drivkraften, och genom sin historiska erfarenhet i denna uråldriga och skändliga handel, som sträcker sig så långt tillbaka som till det forntida Egypten, visste juden exakt vad han gjorde.

Vad han programmerade var den framtida rasblandningen och förstörelsen av den vita rasen, vilket idag blir alltmer uppenbart.

För att hjälpa till att påskynda processen anstiftade judarna det brodermördande inbördeskriget (1861-65), som kraftigt decimerade eliten av den vita amerikanska manligheten, särskilt i södern. Det främjade också djungeldjuren till en position av "jämlikhet" med deras tidigare vita herrar, och i själva verket berövade det den vita befolkningen i södern rösträtten under två decennier.

Efter att ha raserat både ekonomin och det sociala ramverket i södern, rusade de judiska "carpetbaggers" från norr in och lade beslag på de nu utblottade vita sydstatsbornas fysiska ägodelar för en spottstyver. Efter mer än ett sekel har södern än idag inte återhämtat sig från det förödande slaget.

För att ytterligare decimera och förslava den vita rasen invecklade judarna härnäst både Amerika och de flesta vita européer i två förödande krig, första världskriget och andra världskriget, under en kort period av trettio år.

Resultatet har varit överväldigande i det avsiktliga förlamandet av den vita rasen. Inte nog med att judarna därigenom förstörde en av nyckelnationerna i Europa (Tyskland), utan de har nu framgångsrikt försatt varje nation i världen i ekonomiskt slaveri, vare sig de är vita,

bruna, gula eller svarta. I hjärtat av denna konspiration finns det judiska huset Rothschild. Federal Reserve Board och hela den judiska kabalen. Detta band av gangsters driver framgångsrikt en världsomspännande förfalskningsring, en finansiell bluff, genom vilken de har stulit världens rikedomar genom att helt enkelt manipulera värdelöst papper.

Men deras finansiella manipulationer är bara en del av spelet. Sedan andra världskriget har de allvarligt undergrävt den vita rasen och stärkt makten hos de färgade raserna genom olika förräderier och lömska politiska trick.

Ett av dessa var att överlämna Suezkanalen, en av de två mest strategiska vattenvägarna i världen, till en underlägsen färgad ras, egyptierna. Ett andra förrädiskt drag som liknade Suezkanalkuppen var att överlämna Panamakanalen, som ägdes av USA, till en simpel kommunistisk diktator och betala denna bananrepublik stora summor pengar för att ta emot den. Detta var inte bara en förrädisk örfil i ansiktet på de amerikanska väljarna och skattebetalarna, som kraftfullt motsatte sig det, utan ett förödande slag mot den framtida säkerheten för USA och den vita rasen själv. Förräderi, lögner, svek och den judiska politiska och finansiella maktens starka arm uppnådde detta svek som för 20 år sedan skulle ha varit otänkbart, och som än idag stinker ända upp till himlen.

Låt oss nu vända oss till kontinenten Afrika. Vi finner att efter andra världskriget var nästan varje territorium i Afrika bosatt, kontrollerat och/eller styrt av en vit europeisk makt. Genom ränksmideri, förräderi och svek har varje vit makt nu antingen evakuerat dessa kolonier eller drivits ut. Det enda undantaget är Republiken Sydafrika, och även den kommer snart, genom svek och förräderi, att överlämnas till de vilda svarta djuren. (Se Racial Loyalty nr 28, ”South Africa — The Last To Go”, s. 256 BWBW.)

Och så, med den världsomspännande judiska makten i crescendo, är den vita människan nu på flykt, vare sig det är i Afrika, Europa eller Amerika. Genom dumhet, genom feghet, genom brist på framsynthet och förståelse från den vita rasens sida, når den nu vägs ände. Som vi kan se från en genomgång av historien har juden flitigt naggat den vita människans kultur, hennes moral, hennes politiska och finansiella makt i kanten. Genom upprepad åderlåtning och bastardisering av den vita genpoolen har han reducerat den vita rasen till en kura ihop-sjunket vrak av flinande veklingar. Den vita människan förnekar och nedsvärtar nu sin egen ras, och jämrar sig skamfullt och fjäskar för de smutsiga judarnas och negrernas locktoner. Men det kommer inte att rädda hans nacke från den slutgiltiga räkenskapen för hans bottenlösa feghet och kriminella idioti. Den lömske juden bider skickligt sin tid, alltmedan han fortskrider med sitt planerade och avsiktliga program för att försvaga, decimera, demoralisera och bastardisera

den vita rasen, som han har gjort i tusentals år, hela vägen tillbaka till de vita egyptierna. Han vill inte ha en öppen strid, eller en öppen konfrontation mellan den vita rasen och "ler-raserna" (mud races), inte riktigt än. Vid denna tidpunkt skulle en sådan öppen konflikt fortfarande resultera i en överväldigande seger för den vita rasen och utplåna ler-raserna och juden tillsammans med dem från jordens yta.

Tiden är ännu inte helt mogen. Men ge det ytterligare tio år, kanske femton, och den vita rasen kommer att vara så svag, förvirrad och decimerad att den varken kommer att ha viljan eller kraften att försvara sig själv. **När den tiden kommer (och juden kommer att känna igen den rätta tidpunkten) kommer han att släppa lös ler-rasernas raseri, tillsammans med de avfälliga vita förrädarna, i historiens största blodbad för att massakrera den vita rasen en masse.** (Läs återigen Creative Credo nr 30 i den vita mannens bibel "The Grisly Lesson of San Domingo".)

Det är målet och drömmen för det judiska maktetablissemanget — inga fler vita bebisar — att för evigt förinta den vita rasens makt så att den aldrig mer kan hota greppet från världens främsta parasit.

Vi, inom Church of the Creator, kämpar för att avvärja att denna stora tragedi inträffar. **Vi säger — samla den vita rasen nu och polarisera kring den enda stora idé som fortfarande kan väcka och rädda den vita rasen — en kraftfull rasreligion — Creativity.** Väcka och organisera den mäktiga kraft som finns inneboende i den vita rasen innan det är för sent. Vi har fortfarande antalet, medlen, resurserna. Låt oss vakna, låt oss nu smida medan järnet är varmt, organisera och utnyttja vår enorma makt och rädda oss själva och framtida generationer av vår avkomma. Det finns ingen annan utväg.

Målet är att polarisera
och bygga en vit rasmaktstruktur
för att krossa det judiska monstret.

* * * * *

Tiden håller på att rinna ut för den vita rasen. Konfrontation nu är att föredra framför att bli utplånad senare.

* * * * *

Naples, Fla., judar blir paranoida över vår nya bok —
EXPANDING CREATIVITY

Följande artikel publicerades nyligen i Naples Daily News, och är ganska självförklarande, förutom dess betydelse.

Frågan inställer sig: av alla tusentals pocketböcker i tidningskiosker, varför skulle judarna vara så dödligt rädda för att någon läser EXPANDING CREATIVITY? Om boken vore felaktig, eller inte var logisk, eller bara var ren utskällning, skulle ingen bry sig om den och ingen skulle särskilt bry sig om den fanns i tidningskiosken eller inte, eller hur? Så varför rädslan, paranoian, samtalet mitt i natten, brådskan att förstöra dem, så att ingen kunde få budskapet?

Svaret är uppenbart. Judarna vet, och vi vet, att vad den boken (och våra andra tre grundläggande böcker) säger är sant och den avslöjar hela den judiska kabalen, inklusive dess kristna tillbehör som de har manipulerat och utnyttjat så skickligt. Därför fördömer och undertrycker de den närhelst och varhelst det är möjligt.

Denna handling är naturligtvis en handling av hårdhänt censur och om den vändes mot judarna, som till exempel att förstöra all litteratur eller propaganda om deras hopkokade "förintelse", vad skulle hända? De skulle naturligtvis skrika i högan sky om censur, yttrandefrihet, rättigheter enligt det första tillägget och hela deras tvättlista av rättigheter.

Vad sägs om den vite mannens rätt till yttrandefrihet? Tja, låt judarna förstå det här: vi tigger inte med hatten i hand. Vi ämnar utöva våra konstitutionella rättigheter, vad som än händer. Vi ämnar fullfölja vår handlingsplan som den fastställs i vår trosbekännelse och vårt program fram till en tid då den vite mannen återigen helt har kontroll över sitt eget öde. Inget mindre duger.

* * * * *

CREATIVITY — Ett dynamiskt program för upplyftande och uppgradering av Naturens Främsta till alla hörn av denna planet Jorden.

* * * * *

Längs stigen ... En hatisk utläggning dyker upp

Av Tony Weitzel

BOB NABER RINGDE. Jag sov. Det var natt. Han bad om ursäkt för det. Men han var oerhört upprörd. Jag kunde inte klandra honom. Han är en begåvad, rationell kille och han kan mycket om människor och historia, från George Washington till Adolph Hitler. En märklig liten pocketbok från North Carolina fick honom nästan att vilja spy.

Han hittade den lilla pocketboken av en slump. Han befann sig på Fifth Avenue i Naples, mellan en prestigefylld bank och nästan precis bredvid en annan prestigefylld bank.

Han råkade passera ett tidningsställ framför ett snabbköp. Där i stället fanns sex pocketböcker som uppenbarligen inte hörde hemma där.

Boken hade titeln "Expanding Creativity, a Powerful Religious Creed dedicated to the survival, expansion and advancement of Nature's Finest" (Att utöka kreativiteten, en kraftfull religiös trosbekännelse tillägnad överlevnaden, expansionen och främjandet av Naturens främsta).

FÖRFATTARENS namn var "Ben Klassen, P.M., grundare av Church of the Creator", och på den första insidan stod det att Expanding Creativity var en "idé vars tid är inne".

Boken har 254 sidor och den bestod tydligen av de första 12 numren av något som kallas "Racial Loyalty", publicerad av Church of the Creator; P. O. Box 400; Otto, North Carolina; 28763. "Tillägnad den yngre generationen av Naturens främsta. Det är i era händer vi har kastat facklan. Det är ni som kommer att bära den enorma bördan, men också skörda äran av att utkämpa striden för er ras överlevnad och för själva civilisationen."

Bob läste pocketboken och blev mer illamående för varje minut. Det verkade vara en skrämmande sorts återupplivning av det som den lille tapetseraren vid namn Hitler drog igång i Münchens ölhallar, under den fruktansvärt hungriga perioden efter det stora kriget.

DET FINNS, i denna dogma, endast en ras som är värdig att föras vidare in i framtiden. Det är den vita rasen. Judarna som Hitler hatade och mördade i miljontal?

Efter 65 år, säger boken, "rasar det judiska angreppet vidare. Våld mot vår kyrka!"

Men pocketboken som sammanställts av dessa nynazister insisterar på att dessa nya nazister inte är ateister, utan skapare av ett nytt helvitt credo. Och där finns Hitler-motivet med lockrop till ungdomar. Det finns, i pocketbokens lexikon, bestämmelser för en skola för begåvade pojkar.

Slutligen, hur begåvade de än är, så förblir pojkar pojkar, så det finns en tanke om att etablera ett "Cupid's Corner" (Amors hörn).

Och en slogan: "Kom ut ur garderoben, vite man, din rädsla för juden är högst paranoid!"

Juden, säger den lilla pocketboken, ”stjäl våra mest dyrbara skatter, vårt genetiska arv!”

Den lilla pocketboken betraktar Adolf Hitler som ”tidernas främste organisatör!”

Den analyserar Hitlers kapitel IX (bok II) om ”Propaganda och organisation” och hur Hitlers strategi kan tillämpas på nynazistiska grupper.

”VI ÄR INTE hjälplösa”, säger pocketboken. ”Den vita rasen använder inte ens en procent av sina enorma resurser. Rätt organiserad och tagen i anspråk är vår potential bortom all jämförelse. Låt oss använda våra muskler!”

Min vän Bob, som redan var djupt bedrövad, fann att det fanns mer, och värre, nynazistisk filosofi.

”Den vita rasen”, dreglar den nynazistiska tidskriften vidare, ”har under sina sex tusen år av civilisation aldrig haft en sådan kärna att polariseras kring som rör den vita rasen som sådan. Aldrig, det vill säga, förrän för drygt ett decennium sedan när Creativity dök upp på scenen.”

”Kom ihåg, allt som var gott och känsligt på denna planets yta gjordes av den vita rasen.”

”Vi har allt! Låt oss nu göra det förnuftiga och kanalisera våra resurser till vår egen fördel.”

Vid den tidpunkten bestämde sig Bob för att han borde ringa mig. Jag borde få veta om den lilla pocketboken och nynazisten som gav ut den.

Så han slängde alla utom ett exemplar av pocketboken (prissatta till 5,00 dollar styck) i soptunnan. Sedan ringde han mig hemma där jag just hade gett upp hoppet om Chicago Bears och Dallas. Han sade: ”Tony, du skulle inte tro vilken sorts andlig smuts som säljs här i Neapel.”

VI BESTÄMDE TRÄFF och Bob tog med boken till mitt kontor. Det var, suckade han, ett gammalt kapitel ur Adolf Hitlers nazistiska credo. Det var ett blodigt eko av det hat som gav bränsle åt ugnarna i nazisternas dödsläger och mördade de goda människor som hade flytt ner i Warszawas kloaker.

Hitlers nazister kämpade sig fram till själva stränderna vid floden Volga, vid Stalingrad, och sedan föll hans hungriga, frusna armé bokstavligen samman.

Efter det fruktansvärda krig som Hitler startade, vandrade jag längs Volgas stränder vid Stalingrad och jag talade med polacker i Warszawa som hade gett mat till små barn som kröp ut ur kloakerna för att hitta mat till sina familjer.

Och jag besökte dödslägren där judar tynade bort tills döden inte lämnade något annat kvar än spröda, svedda ben.

Bob och jag var överens, det finns ingen plats för nazister, varken av ny eller gammal modell.

* * * * *

Jämförande religioner — Del VI

PROTESTANTISM

Kristendomens tidiga ursprung är extremt dunkla, och de är avsiktligt så eftersom de tidiga kyrkofäderna medvetet förstörde så mycket av de dåvarande historiska bevisen som de kunde. Ett flagrant exempel på detta var det övergrepp de begick genom att bränna de 400 tusen volymerna i biblioteket i Alexandria, det största av alla bibliotek i den antika världen.

Anledningen till att de ville förstöra så mycket av den historiska kunskapen och bevisen som möjligt var att dölja och fördunkla de tvivelaktiga grunder på vilka deras bedrägliga ”nya” religion byggdes. Vi måste komma ihåg att kristendomen i sin början hade flera rivaler i det dåvarande romerska riket, och en av dess starkaste rivaler var mitraismen. Kristendomen segrade eftersom den var mer listig, mer hänsynslös och mer ihärdig.

Trots alla försök att förvirra bevisen pekar dock Dödahavsrullarna och andra manuskript på följande slutsatser:

1. De flesta av de läror som finns i det ”Nya” testamentet, och som påstås ha uttalats av en mytisk Jesus Kristus, hade redan formulerats och lärts ut av esséerna minst ett sekel före Kristi påstådda födelse. Lärorna var inte ”nya” och de var inte originella.

Det är också värt att notera att esséerna, på grund av sina självmordsbenägna läror, inte varade längre än två århundraden. De var en mindre judisk kult som levde i Qumran i Palestina vid Dödahavets stränder.

2. Det finns inga historiska bevis för att varken Jesus Kristus eller hans fyra påstådda krönikeförfattare, Matteus, Markus, Lukas och Johannes, någonsin har existerat. För att dra detta vidare finns det inga bevis för att Little Jack Horner, Miss Muffet eller Jack och Jill har existerat, inte heller att berättelsen om Hi-diddle-diddle, katten och fiolen, eller kon som hoppade över månen är faktabaserad. Bara för att dessa visor har spridits vitt och brett och överlevt i århundraden är det inget bevis för deras äkthet.

3. Det finns betydande bevis för att Paulus från Tarsus, juden, var verklig och att han skrev ett antal brev och främjade esséernas läror med stor iver under täckmantel av den nya religionen, kristendomen. (Läs återigen Creative Credo nr 43, ”En judes bekännelser”, i den Vite mannens bibel.)

Från dessa sjabbiga och degenererade början haltade kristendomen framåt i ungefär trehundra år, och vädjade till slavmentaliteten hos de inkompetenta, de degenererade och avskummet i det romerska samhället. Men när kyrkofäderna lyckades nästla sig in och förföra kejsar Konstantins sinne till deras bedrägeri, år 312 v.t., slog de till en verklig guldgruva. År 325 v.t. lyckades Konstantin samla kyrkofäderna i Nicaea (i Mindre Asien) och hamra ut den ”nya” kristna bibeln. Nu, med rikedomarna, makten och prestigen från imperiet (ett imperium som de kristna hade siktat in sig på att förstöra) bakom sig, var kristendomen igång och på god väg att dominera den vita rasens liv och tänkande under de kommande sextonhundra åren.

Den hade för länge sedan störtat det mäktiga romerska riket och byggt upp en allomfattande maktstruktur fram till år 1052, då den första stora sprickan i dess hegemoni uppstod. Den var känd som den stora schismen och jag har beskrivit den mer utförligt i septembernumret av *Racial Loyalty* angående den grekisk-ortodoxa kyrkan. Vid slutet av 1400-talet hade påvedömet, med sitt högkvarter i Rom, i stort sett monopoliserat det religiösa tänkandet och maktstrukturen hos våra vita raskamrater i Västeuropa, och det var nu suveränt, utan utmaning.

Med sin obegränsade makt hade den också blivit extremt korrupt och degenererad. Den hade också blivit extremt penninglysten och legoknektaktig. Pengar, rikedom och makt var nu dess främsta drivkrafter, och i detta avseende var den långt mer framgångsrik än någon politisk eller kommersiell enhet. Påvarna, biskoparna och den romersk-katolska kyrkans övre hierarki levde i sus och dus, och frossade i konkubiner, sommarpalats och ett rikt liv av högsta klass. Inte minst i dess påse med superknep för att skinna de vidskepliga och lättlurade var **försäljningen av avlatsbrev**. Detta nätta lilla knep bestod i att sälja små papperslappar undertecknade av påven eller någon i den övre hierarkin, som sa att mottagaren skulle få ett uppskov av något slag i skärselden eller till och med helvetet, och flytta honom eller henne närmare himlen. Tricket var att flytta nämnda själ bara lite närmare, inte hela vägen, så att ett valfritt antal upprepade försäljningar kunde genomföras. Dessa avlatsbrev skulle förmodligen också hjälpa din döda far eller mor, eller farbror eller moster Minnie, vem du än må vara bekymrad över. Men de kunde också hjälpa dig själv som en framtida försäkring, även om du fortfarande var i livet och vid god vigör. Hur orimliga dessa små jippon än var, sålde de som smör i solsken under årtionden efter årtionden. Byggandet av den lyxiga nya Peterskyrkan i Rom (liksom många andra) finansierades främst genom denna verksamhet.

Som en parentes, utanför dess religiösa innebörd, finns det en slående likhet mellan detta judiska jippo och det som utövas av den

Federal Reserve Board. Båda tog (eller tar) billiga papperslappar, tryckte lite lika billigt bläck på dem, och prånglade sedan ut dessa falska papperslappar till en godtrogen allmänhet till ett dyrt pris.

Denna verksamhet med att sälja avlatsbrev var så lönsam att den snart gick överstyr, och vissa bekymrade medlemmar av kyrkan reste sig i protest. En av dessa var Martin Luther, en augustinermunk och romersk-katolsk präst som spikade upp sina berömda 95 teser på porten till slottskyrkan i Thüringen, Tyskland. Datumet var den 31 oktober 1517, och detta förebådade startskottet för revolten mot den romersk-katolska kolossen. Luther fördömdes och bannlystes av påve Leo X, men detta stoppade inte upproret som nu hade satts i rullning.

Luther efterföljdes av Huldreich Zwingli i Schweiz, som började predika mot alla "romerska vidskepelser" i sin hemstad Zürich. Upproret spred sig snart till kantonerna Basel, sedan Bern, S:t Gallen, Graubünden, Valais och andra kantoner. En fransman, Jean Calvin, omvände sig till rörelsen och blev vid Zwinglis död 1531 ledare för den schweiziska reformationen.

I England hade det brittiska missnöjet med den romerska kurians utsugning av folket länge varit utbrett. John Wycliffe ledde revolten mot den katolska kyrkan, men hans skrifter och hans rörelse slogs snart ner av Henrik VIII, som själv skrev en tungt vägande avhandling om sakramenten, där han vederlade Luthers teorier. För detta hyllade påven honom och gav Henrik titeln "Trons försvarare", som de brittiska monarkerna fortfarande använder och värdesätter än idag. Henrik bröt dock snart med påven eftersom den senare avslog hans begäran om ogiltigförklaring av Henriks äktenskap med Katarina av Aragonien. Henrik var fast besluten att gifta sig med Anne Boleyn och bestämde sig för att strunta i påven, starta sin egen kyrka och stifta sina egna regler.

Detta gjorde han, och på denna tarvliga och utsvävande premiss lades grunden för den engelska kyrkan, som de vidskepliga och godtrogna i England (och på andra håll) fortfarande vördar och tillber än idag. Den lutherska reformationen infördes i Sverige 1531 och i Norge och Danmark 1537, inte av religiösa ledare som sådana, utan genom kungligt dekret från dess monarker.

Och så spred sig upproret över Europa. Vissa länder blev protestantiska. I andra, som Spanien, Frankrike och Italien, behöll den romersk-katolska kyrkan sitt järngrepp genom krig, terror, hot eller mord, vad som än var mest effektivt.

Ett av de mest fasansfulla exemplen på terrorism utövad av den katolska kyrkan vid denna tid var Bartolomeinatten i Frankrike.

Den började på Bartolomeidagen, den 24 augusti 1572, när Paris

var fylld med många protestantiska (hugenottiska) adelsmän som hade kommit för att fira bröllopet mellan Henrik av Navarra och systern till kung Karl IX av Frankrike. Från Paris spred sig den blodiga orgien till provinserna. Det uppskattas att cirka 50 tusen offer massakrerades, allt i den kristna kärlekens och barmhärtighetens namn och till glädje för påven i Rom, kungen av Spanien och kungen av Frankrike.

Vad åstadkom reformationen som var konstruktivt? Inte mycket.

Den katolska kyrkan snyggade till sitt agerande endast obetydligt, men fortsatte i stort sett att skinna och kuva sina offer ungefär som tidigare och utföra terroristiska grymheter mot dem som fortfarande var i dess våld och som inte ville böja sig för dess vansinniga dogmer. Bränning på bål, tumskruvar och sträckbänk var fortfarande dess bästa övertalningsmedel.

Protestanterna var inte bättre. Medan de slet sig loss från påven och från Rom, utövade även de terror, förödelse och tortyr mot sina egna offer som inte ville böja sig för deras (något) nya tro. (Läs återigen Creative Creedo nr 51, ”Tumskruven och sträckbänken”, i *The White Man's Bible.*)

Både katolikerna och protestanterna utövade nu det som tidigare endast den katolska kyrkan hade haft makt att göra — nämligen utbredd intolerans, tortyr, terror och trångsynt bigotteri, allt i namnet av de fantomspöken i skyn vars existens då var, och fortfarande är, högst tvivelaktig. Samma massvansinne och taktik med tumskruvar och sträckbänk fortsatte att utövas av båda grupperna med lika stor fanatism och ökad häftighet.

Men det är inte allt. De protestantiska grupperna började nu splittras i en mängd egna kulter och fraktioner, och med det utvecklades den fraktionsstrid, öppen och dold, som har bestått inom dess led sedan dess.

Sprickan mellan de protestantiska fraktionerna och den katolska kyrkan sjudit olycksbådande i nästan 100 år och bröt sedan ut i en blodig eldsvåda som tog sig uttryck i det trettioåriga kriget (1618–48), ett av de mest brutala, vansinniga och destruktiva krig som någonsin utkämpats mellan medlemmar av den vita rasen. Det involverade nästan varje nation i Europa och var mest förödande av allt för de då fortfarande splittrade tyska staterna. Det satte tillbaka Tyskland minst 200 år i dess utveckling, dödade två tredjedelar av dess invånare och förstörde omkring fem sjättedelar av dess byggnader, städer, orter, gårdar och fysiska egendomar.

Vad handlade kriget egentligen om? Någon vansinnig liten meningsskiljaktighet angående spökena i skyn, som ingen egentligen hade den minsta information om ändå, och vars existens var och fortfarande är rent spekulativ. Tala om massvansinne!

Idag finns det fortfarande bitterhet mellan protestanterna och katolikerna. Det finns svartsjuka, intolerans, bigotteri och splittring mel-

mellan de olika fraktionerna av de protestantiska samfunden, som nu uppgår till tusentals. Faktum är att det finns ingenting, absolut ingenting, i världen som har så delat, splittrat och söndrat den vita rasen som de olika kristna kulterna, sekterna och religionerna har gjort.

Judarna planerade det så. Som juden Marcus Eli Ravage sade (se Creative Credo nr 43 i *The White Man's Bible*, "Confessions of a Jew"): "För denna röra, tack vare er, era profeter och er bibel."

The New York Times Almanac rapporterar att det finns 98 875 560 protestantiska medlemmar i olika samfund i USA, och 341 496 740 på världsomspännande basis. Denna senare siffra är ungefär en tredjedel av det totala katolska (romersk-katolska och östortodoxa) medlemsantalet i världen.

När Saul från Tarsus gav sig ut för att påtvinga romarna kristendomen tillbaka i det första århundradet e.Kr., släppte han verkligen lös en hel röra av problem som vi inte har återhämtat oss från än i dag.

Det är målet för CREATIVITY att utrota denna sinnesaberration och föra den vita rasen tillbaka till ett förnuftigt spår. (W)

* * * * *

Judisk kristendom är som ett enormt dolt rev i mitten av en stor farled. Tills vi spränger bort det, kommer den vita rasen upprepade gånger att lida skeppsbrott på det.

* * * * *

Kom ihåg Church of the Creator i ditt testamente.

* * * * *

Protestantism vs. Creativity
En jämförelse

A. Trons grund:

Det finns ingen enhetlig konsensus kring den protestantiska tron, och de petiga detaljerna och skillnaderna varierar för varje enskilt samfund, kult, sekt eller till och med enskilda kyrkor. Eftersom dessa uppgår till tiotusentals kan vi naturligtvis inte detaljstudera dem här. Det finns dock en gemensam nämnare, mer eller mindre, i dem alla.

I huvudsak är deras tro baserad på den judisk-kristna bibeln, som endast skiljer sig något från den romersk-katolska Vulgata-utgåvan. De flesta protestantiska samfund följde förr King James-versionen, omskriven av en grupp lärda ca 1611. Det är en delvis upprensad version av den romersk-katolska Vulgata-texten, vars språk ansågs vara något vulgärt, därav namnet Vulgata. Både grammatiken och den litterära stilen förbättrades avsevärt genom dessa revideringar.

Icke desto mindre innehåller även King James-versionen, sanerad som den är, fortfarande ett stort antal passager, berättelser och episoder som är vulgära, råa, smutsiga, och faktum är att bara listan över antalet sådana kapitel och verser fyller flera sidor. (De finns listade i 1886 års upplaga av Foote & Balls Bible Handbook.)

De flesta av de liberala protestantiska kyrkorna har nu förkastat King James-versionen till förmån för Revised Standard Version (R.S.V.), som använder ett mer modernt språk.

Hela bibeln har översatts till engelska, eller reviderats på det engelska språket mer än 50 gånger, och Nya testamentet minst 110 gånger, varigenom man ignorerar dess eget diktum att inte ett jota får läggas till eller dras ifrån "Guds ord".

CREATIVITY, i kontrast, förkastar hela det vidskepliga påståendet att våra liv styrs av en skara spöken som svävar över och runt oss och övervakar varje handling, gärning, ord och tanke. Istället är vår trosbekännelse och vårt program baserade på verkligheten i det universum vi lever i, på Naturens eviga lagar, på logik och sunt förnuft. Dessa eviga sanningar läggs fram i våra tre grundläggande böcker: Nature's Eternal Religion, The White Man's Bible och Salubrious Living.

B. Mål och syften:

Reformatorerna (Martin Luther, Calvin, etc.) var ivrare vars proklamerade mål var frälsning för sig själva och att rädda andras själar, även om de var tvungna att använda tumskruvar och sträckbänk för att piska in de andra i deras tankegångar. De moderna protestantiska kyrkorna, som står under starkt judiskt inflytande, har nu i stort sett övergivit verksamheten med frälsning-för-det-efterkommande, och är besatta av...

inriktade på att driva flera frågor, varav raslig jämlikhet och rasblandning nu är de mest gälla och brådskande sociala evangelierna. (Media kallar det sekulär humanism, ännu en av dessa judiska termer som de flesta människor är förvirrade över; men i grund och botten betyder det att främja sex, rasblandning, att föda negrerna och världens avskum på den vita rasens bekostnad, naturligtvis, samtidigt som man fördömer och undergräver den vita rasen själv vid varje vändning.)

Creativity, å andra sidan, fördömer starkt rasblandning och främjar målet om raslig renhet för den vita rasen. Faktum är att dess enda intresse är den vita rasens bästa och den vita rasen ensam, i strävan efter att skapa mening och ordning i en nu degenererad, förvirrad och kaotisk värld. Vi strävar efter att bygga en vitare och ljusare värld.

C. Några proklamerade skillnader mellan de protestantiska kyrkorna och den romersk-katolska kyrkan:

Ur den traditionella katolska synvinkeln var, och är, protestantismen en heresi, ett avsiktligt avsteg från KYRKANS gudomligt uppenbarade doktriner och institutioner, vilket leder till avfällighet från DEN SANNA TRON och till utplåning av reglerna för det kristna livet.

Ur den protestantiska synvinkeln, enligt reformatorerna, var det den katolska kyrkan som tvärtom avvek från den ursprungliga kristendomens uppenbarade lära och disciplin och därmed från Kristi levande, mystiska kropp. Genom hypertrofisk tillväxt av sitt institutionella maskineri förstelnade den medeltida kyrkan andens liv. Den gjorde frälsningen till en sorts massproduktion av sakramentala och hängivna yttre praktiker och pseudoasketiska levnadssätt. Framför allt tillskansade den sig andens krafter till förmån för prästkastet och öppnade därmed dörren för alla typer av missbruk och för exploatering av det kristna folket av en korrupt klerikal byråkrati som hade sitt centrum i ett påvligt Rom, vars moraliska förfall var kristenhetens skandal.

Så där ja. Välj själv.

D. Raslig inställning: Det finns fortfarande några få fundamentalistiska kyrkor som förespråkar rasseparation, men den minoriteten är liten och krympande. De flesta protestantiska samfund, särskilt Kyrkornas världsråd, Nationella kyrkorådet, de liberala kyrkorna och till och med de flesta av de fundamentalistiska kyrkorna går nu hela vägen för att främja rasblandning, och för att behaga och blidka judarna. De flesta kyrkor, såsom Jerry Falwells ”Moral Majority” (som gör anspråk på att vara fundamentalister), anstränger sig till det yttersta för att främja Israel och idén om att judarna är ”Guds utvalda folk”.

CREATIVITY, å andra sidan, strävar till gränsen för sina resurser för att få de parasitära judarna från våra ryggar, och driver ett sunt och friskt program för EUGENIK för uppgraderingen av den vita rasen.

Bara hål och ingen munk

Vad är en Ande?

En djupgående utforskning av rappakaljans och dubbelmoralens värld.

Den judisk-kristna bibeln talar upprepade gånger och ständigt om andar, spöken, demoner, gudar, änglar, luciferer och andra diffusa fantasier som om de vore verkliga, och inte bara verkliga, utan extremt viktiga och kraftfulla. Faktum är att när ditt sinne väl låses fast vid denna linje av nonsens, leds du till att tro att fantasivärlden är långt viktigare än den verkliga världen, än det enorma universum som vi befinner oss i.

Kristus ska ha sagt: ”Mitt rike är inte av denna världen.” Det är, förklarade han, ett andligt rike av något slag, någonstans ”där uppe”, men inte heller han förklarade någonsin vad en ande är. Hela den massiva överbyggnaden av den kristna religionen (och varje annan spökdyrkande religion) är byggd på följande grundläggande premisser, för vilka det inte finns ett spår av meningsfulla bevis.

Här är deras antaganden, baserade enbart på ”tro”.

1. Även om ingen någonsin har sett, hört, känt eller luktat ett spöke eller en ande, finns det en enorm värld av andar där ute.

2. Dessa andar har godtyckligt utrustats av sina förespråkare med obegränsade magiska krafter, intelligens, kunskap, visdom och förutseende. Varifrån de fått alla dessa magiska godsaker säger de inte, inte heller förklarar de varför de är så ivriga att tillskriva alla dessa godsaker till ”andar” när de inte vet ett dugg om dem, om deras ursprung eller var de befinner sig.

3. Förmodligen skapade dessa ”andar” allt — universum, fåglarna, bina, stjärnorna, människorna och allt annat, inklusive vissa diffusa platser som himmel och helvete som ”inte är av denna världen”, inte av detta universum. Var de finns, det bryr de sig inte heller om att klargöra.

4. Dessa ”troende” på spöken går längre, mycket längre, och det är här det blir riktigt kladdigt, riktigt skrämmande. De hävdar att dessa andar, var eller vad de än är, ständigt håller koll på var och en av oss levande varelser, tittar oss över axeln och för anteckningar om varje ord vi säger och varje handling vi utför. Inte nog med det, utan de kan, och övervakar kontinuerligt våra sinnen, och för även anteckningar om varje outtalad tanke.

5. Efter att ha hållit reda på all denna enorma ansamling av information om miljarder människor under tusentals år i sin superdator ”där uppe” i skyn (någonstans), kommer vi, när vi dör, att bli kon-

^

konfronteras med alla våra missgärningar. Vi kommer att bli ”dömda” för vår underlåtenhet att ”tro” på allt det motstridiga nonsens som vårt förstånd förkastade, och för att vi inte ”accepterade” spökteorin, där den sistnämnda överträdelsen uppenbarligen är det mest avskyvärda brottet av alla.

6. Vi kommer sedan att förvisas till den eldiga avgrunden för att brinna och brinna och brinna. Vi (eller våra ”själar”) kommer då att lida outhärdlig tortyr i evigheters evighet, administrerad av dessa samma barmhärtiga andar som älskade oss så mycket, snokade på oss, försökte rädda oss, men vi var helt enkelt för dumma för att fatta galoppen. Så där är vi alla i helvetet, torterade i miljarder, i all evighet för att vi inte såg ljuset angående närvaron av alla de spöken som svävade över oss varje ögonblick av vårt liv.

Det, mina kära vita raskamrater, är i essens den historia vi berättas av spök-månglarna, även kända som kristna, mormoner, katoliker, Jehovas vittnen, Sjundedagsadventister och tusentals andra fragmentariska kristna kulter och sekter.

Vad jag har försökt ta reda på, inte bara från den vanliga sortens spök-månglare utan från (förutsatt) högt informerade och lärda präster och teologer, är detta:

Vad är en ande? Vad är en själ? Hur vet ni det?

På teorin att sådana andar existerar, och att de har alla dessa underbara och magiska egenskaper som jag listade tidigare, vilar en hel massiv religiös överbyggnad som suger in minst 40 miljarder dollar från de vidskepliga och lättlurade enbart i USA. Detta är under ett år, men samma geschäft har pågått i tusentals år och började inte med kristendomen.

Egypterna hade redan förfinat det till ett expertsystem, romarna utövade det (måttligt), och till och med de intelligenta grekerna ägnade sig åt det, och när Sokrates försökte upplysa dåtidens ungdom om att dessa grekiska gudar kunde vara helt fiktiva, ogillade etablissemanget hans självständiga tänkande. De lät ställa honom inför en skendomstol och dricka giftbägaren med odört.

Under tiden fortsätter jag att fråga alla dessa hängivna anhängare av andevärlden: vad är egentligen en ande? Detta förbryllar dem omåttligt och det är ytterst roande att se dem skruva på sig och famla efter svar de inte kan få fram. Faktum är att de agerar som om de aldrig tidigare hade övervägt frågan.

I augusti förra året var min fru och jag på en resa till Europa, där vi återbesökte några av de vackraste vyerna i alpregionerna i Bayern, Österrike, Tyrolen, Schweiz och Italien.

Det fanns en äldre ogift kvinna i vår resegrupp som var en ”from” katolik. Hon var också extremt pratsam och slutade aldrig prata, vare sig på bussen, vid måltiderna eller på utflykter. Hon insisterade på att trots att hon var gammal nog att ha varit gift tre gånger om, så hade hon aldrig varit det, och att hon var en ”Miss”. Ingen ifrågasatte hennes påståenden.

På grund av hennes outsinliga pratsamhet undvek de flesta medlemmarna på resan att sitta med henne vid måltiderna, om de kunde undvika det. En kväll under vår vistelse i München blev det mitt öde att placeras vid samma bord som henne, utan någon annan närvarande. Vi var ensamma och jag var fångad. Vad skulle jag göra?

Hon slösade ingen tid på att inleda samtalet och frågade om jag var ateist, att hon hade läst mitt flygblad och vad det hela handlade om. Jag svarade nej, jag var inte ateist, jag var en Skapare (Creator), men istället för att förklara vår rörelse föreslog jag att hon kunde läsa mina böcker om hon var intresserad. Istället föreslog jag: varför pratar vi inte om kristendomen? Jag bestämde mig för att istället för att vara den som tog emot, skulle jag ta initiativet och ha lite roligt under tiden.

Jag började med ståndpunkten att den kristna religionen baserades på teorin att det finns andar som svävar omkring någonstans, överallt, som ständigt tittar oss över axeln och för anteckningar om varje handling, ord och till och med varje tanke. Vi människor antas också ha en ande inom oss, och den kallas en själ. När vi dör lämnar denna ande förmodligen kroppen och ställs sedan inför dom. Uppenbarligen finns det herreandar och slavandar, och vi är slavandarna. Herreandarna har förmodligen bara spionerat på oss under hela vår livstid, men när vi dör tar de uppenbarligen full kontroll och är i stånd att kasta alla våra tidigare gärningar och missgärningar i ansiktet på oss och fälla dom över oss.

Uppenbarligen, och så går den kristna historien, om vi befinns bristfälliga, kommer vi att dömas till en eldig grop för all evighet för att brinna och brinna och brinna. Ändlös vånda och tortyr är ödet för vår förmodade ande eller själ, eller vad man nu vill kalla det. Och eftersom hindren för att komma till himlen är extremt svåra, kommer detta att bli ödet för den stora majoriteten av oss stackars själar, om vi nu har några, berättade jag för min nu mållösa ungmö till vän.

Efter att ha lagt denna referensram fortsatte jag ämnet med entusiasm och gick rakt på sak med mina nyckelfrågor:

Precis vad är en ande? Vad är en själ?

Hon började med de vanliga negativa svaren — det är inte det här, det är inte det där.

Men jag fortsatte pressa henne — vad ÄR det? Om du inte hade den blekaste aning om vad en giraff var, skulle det inte hjälpa mycket att säga att den inte var som en mus, den var inte som ett hus, den var inte som en bil, osv., så snälla slösa inte min tid med att berätta vad det INTE ÄR. Jag vill veta vad det ÄR. Har den ögon? En hjärna? Nerver? Har den en form? Är den gjord av atomer och molekyler?

Svaren på alla dessa frågor var negativa. Okej, vad har en ande eller en själ som du kan berätta för mig som är positivt, och hur vet du det?

Denna typ av samtal pågick i ungefär två timmar vid vårt lilla bord, långt efter att de andra medlemmarna i resegruppen hade avslutat sina måltider och gått. När vi slutligen avslutade, hade jag en mållös, förbluffad liten gammal dam framför mig, som inte kunde svara på den grundläggande frågan: Vad är en ande?

Men, sade hon, hon skulle försöka ta reda på det. Jag sade att jag skulle bli mycket glad om någon kunde ge mig ett vettigt, meningsfullt svar, men, envisades jag, hur kunde hon vara så uppslukad av andevärlden under alla sina dryga 70 år, och aldrig ens ha upptäckt vad en ande är?

Nästa morgon berättade hon för mig (och alla andra) att hon inte hade sovit mycket natten innan och att allt var mitt fel.

Några dagar senare, vilket var följande söndag, när vi gjorde ett uppehåll i Wien, sökte min vän upp en katolsk kyrka och rådfrågade en präst. Hon bad honom om svar på min fråga: Vad är en ande? Vad är en själ?

Nästa dag, måndag, stack reseledaren till mig en liten lapp utan underskrift som han hade blivit ombedd att ge mig. Det stod:

SJÄL — LIVETS ALLMÄNNA PRINCIP (MÄNNISKOR, DJUR, VÄXTER.)

ANDE — INTELLEKTETS IMMATERIELLA PRINCIP (MÄNSKLIG SJÄL/ANDE.)

Nåväl, jag fick till slut någon sorts otydligt svar från hennes präst, men oavsett vad det var värt, var jag lika förbryllad som någonsin över vad en själ eller en ande bestod av.

Vår lilla diskussion hade spridit sig i vår resegrupp, som inkluderade en trevlig metodistpastor i början av femtioårsåldern. Hans namn var John och han kom från York, PA. En dag föreslog jag för honom att jag skulle uppskatta en vänlig diskussion i religionsfrågan och särskilt att jag skulle vilja höra hans definition av en själ eller en ande. Han gick med på att tillmötesgå detta, fastän det verkade för mig som om det var med viss bävan.

Och så hände det sig, ungefär en vecka senare, när vi hade avslutat middagen i hotellets matsal i Montreux, Schweiz, att vi hade vår diskussion. Vi satt i hotellets lobby.

Jag inledde diskussionen genom att ställa en retorisk fråga som jag hade ställt till andra människor många gånger förut: Finns det någon logik i att ha en ”djup och bestående tro” på någon religion, trosbekännelse, övertygelse eller teori som varken har bevis eller logik som stöder den? Till exempel hinduernas tro att kor är heliga?

Han höll villigt med om att det inte fanns det.

Okej, sade jag, låt oss titta på bevis — meningsfulla bevis. Hela den kristna religionen är baserad på teorin att det finns andar, miljontals av dem, som svävar omkring där ute — vissa är själar, vissa är demoner, vissa är gudar, vissa är änglar och en hel rad andra former och avvikelser. Vissa antas vara goda, vissa är...

skurkar. De förväntat goda svävar över och runt oss, för anteckningar, övervakar varje handling, gärning, ord och tanke, och lagrar dem i någon enorm superdator i skyn. Mer eller mindre följde jag samma ramverk som jag hade gjort med den äldre ogifta damen.

Sedan drog jag slutsatsen — om det nu inte finns några andar, då faller hela den kristna tron och dess ramverk samman i en enda röra. Det blir ett kolossalt bedrägeri, eller hur?

Så, vördnadsvärde herre, berätta för mig vad en ande är? Vad är en själ?

På något sätt lyckades han undvika svaren på den frågan under en tid och vi vandrade iväg till andra aspekter av den religiösa frågan. Han försäkrade mig om att hans ”tro” var hans bästa bevis för Kristi giltighet och efterlivet, och hans kärlek till Kristus var hans mest värdefulla ägodel.

Nu, verkligen? Kallar du det för meningsfulla bevis?

Jag påminde honom om att när vi reste genom några vackra bergspass i Alperna, avslöjade de oändliga lager (strata) av stenar som hade bildats på havets botten för inte bara miljontals, utan hundratals miljoner, till och med miljarder år sedan. Hur förenade han detta med den bibliska berättelsen om att jorden skapades av en sorglös ande på sex dagar för bara cirka 6000 år sedan?

Tja, sade han, termen ”dagar” betydde inte riktigt ett soldygn som vi känner det, utan kunde vara en oändlig tidsperiod, till och med miljarder år.

Tja, invände jag, om Gud skrev Bibeln, var han säkert intelligent nog att veta hur man uttrycker sig tydligt, och jag kan läsa engelska ganska bra. Det står ”dagar”, inte något annat. Om Bibeln inte menar vad den säger, och säger vad den menar, vad i helvete betyder den då, om något?

Det förekom mycket slingrande och dubbelspel därefter, men inga förnuftiga svar gavs.

Jag gick sedan vidare till de ”meningsfulla bevis” som krävdes. Jag hävdade att det inte fanns några meningsfulla bevis för att ens en sådan karaktär eller person som Kristus någonsin existerat och vandrat på jorden kring början av det första århundradet av vår tideräkning. De äldsta ”manuskript” som vi har finns i Vatikanbiblioteket i Rom och dateras inte längre tillbaka än till det fjärde århundradet e.Kr. Det är ett ganska långt tidsgap för att återge en historia som förmodas ha hänt 400 år tidigare. Är det ”meningsfulla” bevis? Jag tror inte det. I en historisk era då det fanns ett antal lärda poeter, författare och historiker i Roms högutvecklade civilisation, varför var det ingen av dem som noterade och registrerade denna oerhört viktiga händelse i historien — en gudason som föds i Betlehem med en skara änglar som förkunnar händelsen. Förmodligen var det så väl spritt att till och med kung Herodes blev så skrämd att han lät mörda varje manligt spädbarn i sitt rike under två års ålder. (Så den falska

berättelsen hävdar.) Visst skulle väl några skribenter i ett högt bildat samhälle ha noterat en sådan monumental händelse och dokumenterat den för eftervärlden? Ändå finns det ingen.

Jo, sade han, det fanns det. Det fanns historikern Josefus, som talade om Kristus.

Ack ja, Josefus, sade jag, det finns alltid en Josefus. Som jag minns det levde han mellan 37 och 100 v.t., och kunde knappast vara ett ögonvittne till den stora händelsen. Hans historia om det judiska kriget, skriven ungefär 80 till 90 v.t., innehåller visserligen ett kort stycke som nämner Kristus, det är sant. Men det är så taget ur sitt sammanhang att bibliografer starkt misstänker att denne judiske historiker, vars skrifter i vilket fall som helst betraktas som högst otillförlitliga, aldrig ens skrev detta stycke. Istället misstänks det att någon övernitisk munk sköt in det många århundraden senare vid kopiering av manuskript. Hur det än må vara med det, sade jag, är inte ett futtigt, vagt stycke en ganska bräcklig klädhängare att hänga ett helt slagskepp på?

Tja, det fanns andra, sade han.

Som vilka då?

Tja, han kunde inte komma på någon så där på rak arm.

Vår diskussion täckte i stort sett hela området. Jag fortsatte att pressa på för ett svar på grundfrågan: Vad är en ande? Vad är en själ? Inga negativa svar, tack.

Han hade svårt att definiera någondera. Slutligen kom han på något — Gud var intelligens, sade han. Var bodde han? Han fanns överallt. Någon form? Formad till människans avbild? Ingen form, bara överallt. Den antropomorfa bilden, fadersgestalten, var inte verklig, bara en förklaring för det enkla folket att lättare ta till sig, förklarade han.

Det lät mer som beskrivningen av en annan diffus substans, kallad etern, som vetenskapsmän hävdar förmodas fylla hela rymden. Vad är då skillnaden mellan Gud och etern? frågade jag.

Inget svar.

O.K., hur är det med de andra andarna? Hur är det med själar? Han var svarslös. Inget svar.

Och så efter en gemytlig diskussion som varade i mer än tre timmar, sade vi godnatt och förberedde oss för att resa till Lucerne nästa morgon.

Jag hade fortfarande ingen aning om vad en själ eller en ande var, men vi återupptog aldrig diskussionen igen under resten av resan, båda av olika anledningar. Jag kände att jag hade uttömt hans möjligheter att komma med någon vettig förklaring, och han, som inte hade några svar, ville uppenbarligen helst bara glömma det hela och inte bli ytterligare besvärad. Så slutade vår gemytliga diskussion om ”andar”.

Men för den tänkande människan kvarstår frågan fortfarande. Varför skulle

skulle det vara så svårt för en teolog att definiera en ande eller en själ? När allt kommer omkring har dessa begrepp funnits sedan de tidiga egyptierna för 5000 år sedan, och troligen sedan civilisationens början. Är de bara fiktiva begrepp, och i så fall, var dessa fiktiva begrepp avsiktligt utformade för att vara så extremt vaga och oklara så att ingen skulle kunna dissekera, analysera och misskreditera dem?

Det är min uppfattning att dessa fiktiva begrepp var avsiktligt så utformade — vaga, oklara, odefinierade. Det är vidare min slutsats att egyptierna, som var helt uppslukade av den listiga konsten av "spökhantverk" (spook-craft), var mästarna på att föra fram dessa fiktiva begrepp i rampljuset, liksom de var på att uppfinna det mesta av den övriga utrustning och de kulisser som nu så skickligt manipuleras av de judeo-kristna kulterna.

Så vi finner dagens vita ras högst insnärjd i ett nätverk av fiktiva begrepp som är skenbara och falska, för det mesta odefinierbara, men som ändå betalar ut minst 40 miljarder dollar om året enbart i USA, för att vidmakthålla och upprätthålla detta nonsens och dumpa det på sina barn, nästa generation.

Men det är inte allt. Detta fiktiva spökhantverk har utnyttjats skickligt av våra mest dödliga rasfiender — judarna — för att få ett grepp om hjärnorna på våra vita raskamrater i syfte att kontrollera oss, manipulera oss, skinna oss och förslava oss.

Det är vår övergripande uppgift, vår högtidliga plikt, att avslöja denna verksamhet för vad den är, att avprogrammera våra vita raskamrater och att föra dem tillbaka till förnuftet. Detta måste vi göra om vi ska rädda vår dyrbara ras.

Det är min förhoppning att ovanstående argument och logik kan, och kommer, att användas effektivt för att göra just detta.

* * * * *

Fråga: Vad är skillnaden mellan "Kvantitet X" och en "Ande?"

Svar: Ingenting, om "X" är lika med noll.

* * * * *

Om du inte ens vet vad "det" är, hur kan du då veta om "det" existerar?
Uppenbarligen kan du inte det.

* * * * *

Nummer 30, december 1985

Ett efterlängtat mål

En planet befriad från gyttjeraser

Idag kan det verka som en dröm, men den vita rasen har de medel som krävs för att förvandla den till verklighet.

Har du någonsin undrat hur denna värld skulle kunna se ut under ideala förhållanden?

Låt oss föreställa oss och spekulera i en framtida värld, en planet jorden befriad från gyttjeraser, ett mål som länge har varit efterlängtat och som flitigt eftersträvas av Church of the Creator.

Låt oss projicera oss tre eller fyra generationer in i framtiden och anta att detta högst önskvärda mål nu är en fullbordad uppgift, och låt oss ta en kärleksfull titt på den nya vitare och ljusare världen omkring oss.

Först och främst skulle vi finna att vår planet jorden skulle vara mycket mindre trångbodd. Vår vita ras skulle ha vuxit till kanske en miljard människor på några generationer och sedan stabiliserats och planat ut på den nivån. Denna miljard människor skulle dock nu vara utspridda över en landmassa fyra gånger större än den vita rasens nuvarande trånga områden. Inte bara skulle vi uppta utrymme som lämnats öppet av de nu försvunna gyttjeraserna i våra egna territorier, utan den vita rasen skulle vara utspridd över Asien, Afrika, Sydamerika och andra territorier där det nu inte finns några, eller få, vita invånare.

Det mesta av utglesningen skulle ske i de nu överfulla storstadsområdena. De stora städerna skulle vara mindre, mindre trånga, med mycket mer armbågsrum och andrum. Slumområdena som tidigare var infekterade av n*grer, puertoricaner och andra oönskade, skulle nu ha schaktats bort, städats upp och omvandlats till vackra offentliga parker och grönområden, där anständiga män och kvinnor kunde promenera omkring utan rädsla för attacker från kriminella, där barn kunde tumla runt och leka i säkerhet, och familjer kunde ha picknick när de ville. Städerna skulle vara rena, ordningsamma och inte trångbodda, som de fortfarande är i vissa delar av Schweiz och några andra delar av den vita världen som ännu inte har infekterats med svarta kriminella.

På tal om slumområden har de judiska medierna upprepade gånger försökt bedra oss med att våra städer har slumområden för att de delarna av staden har blivit gamla och därför, naturligtvis, blir förfallna. Detta är givetvis en uppenbar lögn. Slumområden uppstår på grund av drägg som försummar och förstör vilken typ av byggnad eller miljö man än placerar dem i. Särskilt består denna lata och oansvariga typ av en eller annan typ av ler-ras, med negrerna i spetsen. Jag har besökt några av de vackraste små städerna i världen, som den vackra staden Rothenburg i Tyskland, eller Zermatt i Schweiz, vid foten av Matterhorn, vars finaste och mest intressanta byggnader är mer än sexhundra år gamla. Städerna är rena, intressanta, välskötta och bebodda av vita människor.

Å andra sidan kan man placera negrer i helt nya lägenheter, vilket USA:s regering har gjort otaliga gånger på skattebetalarnas bekostnad, och på sex till tjugofyra månader är fönstren krossade, rörsystemet har slitits ut, hissarna har slutat fungera eftersom de har använts som urinoarer och soptippar. Kort sagt, man kan ta negern ur slummen, men man kan inte ta slummen ur negern, eller för att uttrycka samma tanke på ett annat sätt, man kan ta negern ur djungeln, men man kan inte ta djungeln ur negern.

Men för att återuppta vår dröm om framtiden. En mycket högre procentandel av vårt folk skulle nu bo ute på landet, antingen på stora familjejordbruk eller på små tomter på några hektar där de skulle odla sin egen trädgård och kanske ha en trevlig liten fruktträdgård. Före första världskriget gjorde mitt folk, mennoniterna i Ryssland, precis detta, trots att de bodde i samhällen på kanske tusen personer. De hade det bästa av två världar, en riktig gård kanske en kilometer eller så från sitt hus och sin lada, och en fruktträdgård och trädgårdstomt vid huset. Ingen trängsel, massor av frisk luft, gott om plats för barnen att leka.

Vi Skapare betraktar träd som de mest väsentliga och viktiga växterna i vår naturliga miljö, och vi betraktar fruktträd som de bästa av alla. Ett av de första stegen vår geniala och energiska vita ras i framtiden kommer att ha tagit itu med är räddandet av våra naturliga skogar. Idag finner vi denna dyrbara resurs sakta dö i många, om inte de flesta, delar av världen. Den vackra Schwarzwald i Tyskland dör på grund av surt regn och atmosfäriska föroreningar, skogar i nordöstra USA och östra Kanada dör, skogar i Ryssland dör, skogar i Klippiga bergen dör. De enorma regnskogarna i Amazonflodens region, som betraktas som en av de viktigaste "lungorna" i vår atmosfär för att återställa syre, förstörs och decimeras hänsynslöst i en takt av tusentals kvadratkilometer om året.

Allt detta måste och kommer att vändas. Vi kan inte och vill inte

att existera på en dyster och karg planet. Denna hänsynslösa försämring måste stoppas, och därefter vändas, och låta Naturen sköta resten med att återuppbygga den.

På tal om fruktträd, eftersom framtidens Vita Ras också kommer att bebo de tropiska och subtropiska områdena i världen som den nu inte bebor, kommer vi att plantera miljontals hektar av fruktträd. Detta kommer att inkludera inte bara de nyligen förvärvade tropiska och subtropiska områdena utan även de tempererade regionerna. Eftersom vår befolkning kommer att konsumera mycket mer frukt, kommer vårt urval av frukter också att breddas avsevärt.

Medan de flesta av oss nu är bekanta med sådana utvalda subtropiska frukter som: bananer, apelsiner, grapefrukter, citroner, limefrukter, dadlar, fikon, papayor, mangos och andra, finns det många andra välsmakande och näringsrika frukter som vi kan och kommer att odla och transportera. Bland dessa finns sådana utvalda godsaker som: cashewäpplen, sockeräpplen, stjärnäpplen, rosenäpplen, imbus, ambarellas, röda mombiner, gula mombiner, cherimoyas, soursops, ilamas, soncoyas, söta granadillor, lila granadillor, jättegranadillor, capuliner, loquats, manzanillas, icacos, ananasguavor, jordgubbsguavor, pitangas, feijoas, grumichamas, litchis, longans, rambutans, sopsdillas, sapotes, canistels, kakis, mangostaner, jackfrukter, durianer, tunas, carrissas och carambolas.

Eftersom de är människans mest välsmakande och näringsrika föda, kommer deras odling och expansion att vara omfattande och väl framskriden i vår ras framtida miljö.

Tillsammans med återställandet av vår planets skogar kommer vi att ha kommit långt i att också öka den naturliga livsmiljön för vårt vilda djurliv — djur, fåglar och fiskar. Vi kommer seriöst att eftersträva överlevnad och vidmakthållande av de vilda djurarter som nu fortfarande finns hos oss, och göra vad vi kan för att säkerställa att de förblir en del av vårt arv och vår miljö i framtiden. Detta inkluderar att städa upp våra floder, sjöar och hav, och att skydda våra valar, sälar, fiskar och andra marina varelser för våra framtida generationer att njuta av.

Vårt folks hälsa skulle, av flera skäl, vara utmärkt, eftersom den överväldigande majoriteten av vårt folk nu skulle följa kostprogrammet med färska frukter, grönsaker, nötter och frön, få gott om frisk oförorenad luft och vara mycket mer fysiskt aktiva. De skulle, kort sagt, följa den naturliga livsstilen av *Salubrious Living* (Hälsosamt Leverne). Det skulle nu finnas lite behov av Undergångstempel (sjukhus) eller ens läkare, då människor har upptäckt den giftiga effekten av droger och läkemedel, alla droger, och skyr dem som de skulle sky pesten och nigger. Människor i allmänhet skulle vara mer sprudlande, livfulla, glada och friska, eftersom de var trogna i att följa Naturens Lagar och en naturlig livsstil.

Vårt folk skulle också vara känslomässigt och mentalt mycket mer hälsosamma än de är idag. För det första är det att vara fysiskt sund och frisk redan ett psykologiskt lyft i sig. För det andra skulle de flesta av de deprimerande bördor som den vita rasen är belastad med idag ha lösts och eliminerats. Vi skulle inte längre behöva oroa oss för att bli överfallna, rånade eller skjutna i våra hem, eller i en park, eller när vi går längs en stadsgata på natten. Det skulle inte finnas några niggrer eller andra lystna djur som lurar omkring för att begå brott. Vita brottslingar, som sådana, skulle vara lika sällsynta som isbjörnar i Florida. Lag och ordning skulle kunna och skulle upprätthållas med en minimal personalstyrka hos de brottsbekämpande myndigheterna.

Inte heller skulle vår framtida avkomma behöva oroa sig för att hamna i helvetet och brinna i evighet. Vid det här laget skulle CREATIVITY ha utplånat allt vidskepligt skräp och bråte från deras sinnen som lämnats kvar från våra sedan länge hädangångna förfäder från stenåldern. En av de friheter framtida generationer kommer att kunna njuta av är **frihet från rädsla för helvetet.**

De skulle inte bara slippa bli jagade och trakasserade av sin predikant, som ständigt hotar med helveteseld och fördömelse med sin förbannade judiska kristendom, utan framtidens lyckligt lottade vita avkomma skulle inte heller ha det judiska IRS ständigt flåsande i nacken, berövande dem huvuddelen av deras livsinkomster. Skatterna skulle vara ett obetydligt minimum och det judiska IRS skulle vara dött och borta. Utan fler inbördeskrig att utkämpa, inga militära bördor att bära, inga snyltande och lata lerraser att försörja, skulle statens utgifter vara en liten, obetydlig bråkdel av vad de är nu. Praktiskt taget alla utgifter skulle gå till konstruktiva ändamål, såsom att bygga vägar, broar, hamnar, parker, lekplatser, etc.

Den vita rasen skulle inte längre bära den enorma skuldberda som juden nu har påtvingat oss, angående de fattiga, hungriga, svältande niggrerna i Afrika, eller hinduerna i Indien, eller indonesierna i Indonesien, eller indianerna i reservaten, eller eskimåerna i eskimåland. Vi skulle inte behöva oroa oss för dem vid det här laget. Genom att ha haft det goda omdömet att sluta mata och subventionera alla dessa inkompetenta lerraser, skulle de vid det här laget ha vissnat bort, vara döda och borta och endast en del av en för länge sedan passerad mardröm. Vi skulle inte längre känna skuld för deras svåra situation och inkompetens, utan vi skulle då ha anammat det goda omdömet att inte känna skuld för någonting, eftersom det då inte skulle finnas någonting vi borde känna skuld för. Inte ens för att leva det goda livet och njuta av varje minut av det.

Denna skuldfria känsla skulle ytterligare ha förstärkts av de sunda psykologiska lärorna i vår religion: att ingen behöver känna skuld för att följa sitt goda omdöme, de naturliga instinkter vi föddes med, och att leva det goda livet. (Se ”The Guilt Com-

plex och Rättviseneurosen” – C. C. nr 61, i Den Vite Mannens Bibel.)

Vårt folk skulle vara mycket mer sällskapligt och gemenskapsorienterat, och njuta av sport, konserter, teater, konst, litteratur och musik. Varje område skulle ha ett kyrkocentrum inom nära räckhåll, vilket skulle ha rekreationsområden och anläggningar för lagsport, tennisbanor, bowlinghallar, simbassänger, konserthallar, bibliotek och många av de andra omhuldade bekvämligheter och aktiviteter som är en naturlig del av en Vit Mans briljanta kultur och civilisation. Vårt folks sinnen skulle inte längre vara förvirrade och nedskräpade med smutsig judisk pornografi, eller judiskt religiöst struntprat. Den Vita Rasen skulle då ägna sig åt det som den är bäst på – kreativa aktiviteter, kulturell berikning och ett hälsosamt liv.

Inte bara skulle våra framtida generationer kunna uttrycka sina naturliga kreativa instinkter i hälsosamma kanaler hemma, utan en långt större andel skulle kunna resa. Detta skulle de göra, både inom sina egna länders gränser, för att se naturparker och naturunderverk, och även utomlands, genom den då vackra, säkra och lysande världen, för att se alla utländska underverk. Praktiskt taget alla våra goda Vita Raskamrater skulle vara solventa, skuldfria och välmående. Varför inte resa? Rätt orienterade, utbildade och givna rikliga möjligheter, skulle alla ha råd med de saker, saker vi nu betraktar som lyx för endast ”de rika”. Resor och transporter skulle vara fantastiskt effektiva och säkra, och relativt billiga. Men det finns ytterligare bonusar.

Vid den tiden skulle den Vita Rasen ha antagit och lärt sig ett eget universellt språk, nämligen en reviderad och strömlinjeformad latin, det främsta av alla språk i mänsklighetens civilisation. Vilken som helst av våra Vita Raskamrater från vilken del av världen som helst skulle nu kunna resa fritt i Nya Zeeland, eller Frankrike, eller Sverige, eller Tyskland, de nu återuppbyggda områdena i Afrika eller Asien, och samtala med de vita infödingarna på sitt modersmål – latin. Alla skulle tala latin flytande, och snart enbart latin. Inte heller skulle det mångspråkiga gungflyet av utländska valutor längre vara ett problem. Istället för att behöva gå till en judisk bank för att växla pengar varje gång en resenär korsade en gräns, skulle det vita världssamfundet vid det här laget ha etablerat inte bara ett gemensamt språk, utan också en gemensam valuta, som skulle vara lika giltig i vilket annat land som helst som den var hemma.

Dessutom skulle besväret med att behöva passera genom immigration och tull varje gång de korsade en gräns inte längre existera. Vårt folk skulle kunna korsa nationella gränser (om det fortfarande fanns några) lika fritt som de nu korsar delstatsgränser i USA. Varför inte? Inget land skulle ha rädslan, eller bördan av att hålla ute de oönskade. Det skulle inte finnas några lerfolk eller andra oönskade, bara friska, välmående, intelligenta vita människor, fria och

välkomna att resa över hela världen.

Med de blodsugande judiska tvillingarna, nämligen Federal Reserve Board och Internal Revenue Service borta, och med de snyltande "mud races" inte längre på vår rygg, skulle det vita folket nu kunna koncentrera sig på att producera mat, kläder och husrum, såväl som livets alla finare bekvämligheter för sina egna bästa intressen. Så produktiv är den vita rasen att när dess händer väl är obundna, skulle varje vit familj, och jag menar varje familj, nu kunna äga och betala för ett vackert, rymligt hem med tillräckligt andrum omkring sig, och leva som en kung. Det skulle inte finnas några drönare; det skulle inte finnas någon arbetslöshet; det skulle inte finnas någon statsskuld; det skulle inte finnas någon ränta att betala till de judiska falskmyntarna. Alla skulle vara kompetenta, alla skulle vara solventa, alla skulle ha gott om tid för fritid och njutning av livets finare ting.

Med vårt eugenikprogram i full drift, liksom utövandet av det bästa av "Salubrious Living", som i naturen, skulle den överväldigande majoriteten av våra vita rasfränder vara anmärkningsvärt friska, både fysiskt och mentalt. Mentalsjukhus som sådana skulle snart vara ett minne blott och dagens "ormgropar" skulle bara vara ett fult minne från svunna tider.

Istället för att pressa teknologin till dess yttersta farliga gränser där den skulle kunna (och kan nu!) förinta hela mänskligheten, kommer den framtida vita rasen inte att betona mer teknologi, utan koncentrera sig på att förbättra vår genpool — mer intelligenta människor, mer friska människor, mer atletiska människor, mer vackra människor.

Vi kommer inte att slösa vår tid, energi och resurser på att jaga "världsrymden" eller rymdresor. Det finns inget där ute för oss utom mer rymd — dyster, ändlös rymd — miljarder biljoner mil. Vår livsmiljö, vårt hem, vårt livsrum, är här, på denna planet jorden, och kommer att vara så för evigt. Att slösa oändlig tid, energi och resurser på att flyga ut i den obegränsade rymden är lika oproduktivt som det egyptiska pyramidbyggandet var. Vi kommer att ha bättre användning för våra energier, först genom att städa upp vår planet jorden, och sedan bygga produktivt för våra egna bästa intressen — här på planeten jorden.

Vi kommer inte heller att eftersträva den livsförstörande galenskap som kallas atomenergi. Vi kommer istället att stoppa den helt, och städa upp de enorma föroreningar och skador som vi redan är uppslukade av. Vi kommer att finna nya och renare energikällor, såsom utvecklingen av gravitationskrafter. Faktum är att jag är övertygad om att vi redan har teknologin nu. Jag tror att oljebolagen och andra judiska intressen undertrycker och kväver teknologin så att den inte ska välta deras nuvarande ekonomiska vagn, åtminstone fram till den tidpunkt då de kan få SINA händer på den, och återigen ha monopol på energi.

På tal om teknologi, kommer vi för länge sedan ha skrotat det klumpiga brittiska fot-pund-systemet för vikt och mått. Liksom

universell latin, kommer vi att ha antagit det mycket mer förnuftiga och praktiska **metriska systemet**. Vi är nästan där nu, förutom Storbritannien och USA, och det hindret finns där endast för att juden önskar förlänga förvirring och splittring så länge som möjligt. Hur som helst kommer det sunda förnuftet att segra och vi kommer att ha båda — ett universellt språk för vår vita ras, och ett universellt system för mått och vikt som är logiskt.

Vi kommer att betona och sträva efter nya horisonter inom konstens område — litteratur, måleri, skulptur, musik och andra områden av den vita människans kultur. De vackraste dikterna återstår fortfarande att skrivas, den vackraste musiken återstår ännu att komponeras, de vackraste målningarna återstår fortfarande att utföras. Vi kommer att uppmuntra det rikligt, äkta konst, stor konst, inte den sortens judiska smörja som nu prisas och hyllas av ett dekadent och degenererat judiskt samhälle.

Det finns mer, mycket mer, varav en del jag redan kan förutse, vissa fördelar som nu inte är alltför uppenbara. Men i vilket fall som helst kommer det att bli ett mycket vackrare, lyckligare, mer välmående och stabilt samhälle, miljö och värld, än den degenererade katastrof som nu tycks stirra oss i ansiktet.

Låter detta för mycket som att vi ber om en utopi? Låter det bara som en tom dagdröm?

Om så är fallet, tänk om. Det föregående är lika verkligt som det faktum att tiden går, vare sig vi vill det eller inte. Allt är inom räckhåll. Vi, den vita rasen, har resurserna att göra det. Vi kan förverkliga våra drömmar. Så varför inte rädda oss själva, varför inte rädda våra framtida generationer, och **bygga den modiga, vackra nya värld vi är kapabla till?**

* * * * *

För att ingen av våra fiender och kritiker ska dra felaktiga slutsatser från denna idylliska bild som vi Skapare föreställer oss av den idealistiska framtidsvärlden, låt mig klargöra en sak — och jag har förklarat detta många gånger i mina tidigare skrifter. Ja, vi föreställer oss en vitare och ljusare värld för framtiden, befolkad endast av medlemmar av naturens främsta — den vita rasen. Endast med mer intelligenta och kompetenta människor kan vi, eller någon annan, bygga en bättre värld. Det kan inte göras med samhällets avskum — idioterna, de inkompetenta, de lata och de odugliga; såsom Jim Jones- kulten för några år sedan, som samlades och slutade i massjälvmord i Guyana. Jag upprepar, det kan endast göras med högkompetenta, intelligenta människor med ansvarskänsla, sådana som endast den vita rasen kan frambringa.

Detta betyder dock inte att vi kommer att föra blodig krigföring mot "ler-raserna" (mud races), eller att vi har några planer på mass- slakt av dem. Tvärtom menar vi att utöva

våra religiösa och konstitutionella rättigheter så som de uttrycks i det första författningstillägget och andra klausuler i Bill of Rights. Vi avser att bygga vår religiösa organisation och vårt medlemskap, våra kyrkor, vårt inflytande, tills vi omfattar huvuddelen av det intelligenta medlemskapet i den vita rasen över hela världen. Vi avser att inskärpa **RASLIG LOJALITET** mellan våra fränder och hjälpa varandra ekonomiskt, politiskt, juridiskt och moraliskt. Vi avser att kapa banden till "gyttjeracerna" (mud races) och låta dem klara sig själva. Inte längre, som förr, ska vi föda dem, utbilda dem, subventionera dem eller agera amma åt dem, som "vår" judiska regering har gjort i det förflutna och i nuet.

Vi kommer att gå längre än så. Vi kommer att bojkotta judarna, både i affärslivet och i politiken. Vi kommer att avslöja deras skändliga konspiration och finansiella förfalskningsverksamhet. Vi kommer att driva dem från makten, politiskt, ekonomiskt, andligt och socialt. Vi, den vita rasen, ska återta makten och styrningen av vårt eget öde i våra egna händer. Allt detta kan vi göra lagligt och konstitutionellt. Vi är inte bara moraliskt berättigade att göra det, utan det är vår högsta moraliska plikt att göra det. Både naturens eviga lagar och vårt eget sunda förnuft tvingar oss att göra det, om vår ras ska överleva, och vi avser att se till att den gör just det.

När den vita rasen väl har kontroll över sitt eget sunda förnuft och sitt eget öde igen, kommer gyttjeracerna och dess miljarder inkompetenta gratisätare, genom sin egen inkompetens, att vissna på vinstocken och falla av egen kraft, likt höstlöven från träden. De kommer att krympa och förtvina, precis som de vilda indianerna gjorde inför den framryckande vite mannen i vår tidiga amerikanska republik och "erövringen av västern". Vi kommer att göra det på det amerikanska sättet, det lagliga sättet, det konstitutionella sättet, och inte enligt den judiska kristendomens självmordsbenägna "moral", utan enligt Kreativitetens moral och naturens eviga lagar.

* * * * *

Vilket alternativ har vi?

Vi befinner oss nu vid ett mycket avgörande vägskäl i vår stora vita ras evolution. Vi kan kasta in handduken och låta judarna och gyttjeracerna ta över och blanda bort vår framtida avkomma i glömskans smutsiga helvete. Om du vill ta en ordentlig titt på hur det helvetet ser ut, ta en resa till Indien och se de smutsiga, klösande, svältande massorna. Eller om du vill ta en kortare kurs och en kortare resa, åk till Haiti och ta en ordentlig titt på dessa eländiga svältande stackare. De är ett typexempel på integration och rasblandning. Vill du att dina barn och barnbarn ska absorberas i sådan dyster smuts och misär? Om inte, gör något meningsfullt.

Vad kan du göra? Massor, och jag har förklarat det upprepade gånger

tidigare. Främja KREATIVITET. Distribuera de Grundläggande Biblarna, bli en ordinerad präst i vår kyrka, organisera en egen kyrkogrupp. Kom ihåg, vi står nu vid ett vägskäl. Vi behöver att var och en av våra Vita Rasfränder hjälper till, och det betyder DIG, särskilt DIG. Återigen, överväg alternativet.

I en lättare ton ....

Förlöjligande används ofta med mer kraft och framgång än stränghet. — Horatius

Himmelsk humor

Om julen

Den judiska propagandamaskinen drar i detta nu återigen upp sitt marknadsföringsmaskineri och lägger i högsta växeln för att uppvigla goyim att köpa! köpa! köpa! och fylla dess kommersiella kassakistor. Eftersom detta kristvansinne (Christinsanity) är baserat på ett rent fiktivt koncept, på en händelse som aldrig har inträffat, och på ett datum som valdes slumpmässigt sexhundra år efter den förmodade händelsen, uppmanar vi våra Vita Rasfränder att förbli objektiva. För att hjälpa till att hålla saker i perspektiv publicerar vi återigen lite kristen humor.

Några dagar efter jul satt en protestant, en katolik och en jude vid en bar och mindes hur de var och en hade tillbringat juldagen. Protestanten sade: ”Tja, vi började fira på julafton. Vi gick till vår lokala kyrka och lyssnade på en kort predikan och sjöng några julsånger. Sedan på juldagsmorgonen samlades vi runt granen och öppnade presenter. Senare tog vi några drinkar och vid fyratiden på eftermiddagen åt vi vår stora julmiddag.”

Katoliken sade: ”Tja, i det stora hela gjorde vi samma sak, förutom att vi inte firade julafton, utan gick upp tidigt nästa morgon och gick i mässan. Sedan, vid 13-tiden, öppnade vi våra presenter.”

Juden sade: ”Tja, vi har ett helt annat tillvägagångssätt. På juldagen bjöd vi in alla våra släktingar och trosfränder att samlas vid varuhuset. Vi öppnade en låda Slivovitz, sedan gned vi oss om magarna och tittade med förtjusning på de tomma hyllorna och de fulla kassaapparaterna. Sedan föll vi på knä och tackade vår egen pojke, Saul, som uppfann detta smarta jippo och gjorde det hela möjligt från första början, och sedan tog vi alla varandra i hand och sjöng: ’Vilken vän vi har i Jesus.’”

Främjande av en judisk bluff

Innan vi blir fåniga igen och förhärligar ett judiskt spöke som aldrig funnits, låt oss granska denna årliga bluff.

Ovanstående berättelse sammanfattar i ett nötskal vad som driver den köpfrenesi som den genomsnittlige vite goyim dras in i årligen och ständigt. Med start direkt efter Thanksgiving (och många butiker kan inte ens vänta så länge) drar årets största propagandakampanj igång med full kraft — köp! köp! köp! från de judiskägda varuhusen och alla andra butiker, varav 90 procent är judiskägda.

Trycket som byggs upp är enormt. Om du inte ger efter för den judiska kampanjen att köpa något till alla dina vänner och släktingar, oavsett om du vill det eller inte, oavsett om de kan använda det eller inte, ja, då är du en Scrooge, en snåljåp, en girigbuk, och inte i den rätta julens "anda". Bara så att du aldrig ska glömma vilken förkastlig karaktär Scrooge var, plockas Charles Dickens "En julsaga" fram vid rätt tidpunkt med stort dunder och brak. Detta händer FÖRE jul, år efter år. Det kan du lita på.

Så, innan vi återigen blir överväldigade av detta judiska utflöde av sentimental anda — låt oss ställa några förnuftiga frågor.

Vad handlar julen egentligen om? Varför ska vi spendera all denna tid, pengar och hokus pokus på att förhärliga en judisk bluff som aldrig funnits? Skulle det inte vara mycket mer förnuftigt att använda samma tid, energi, pengar och iver till att främja några av våra egna vita rasmässiga hjältar och värderingar?

Ja, det skulle det. Låt oss först titta på den judiska bluffens historia. Låt oss samla våra sinnen och fråga: Vad handlar julen egentligen om?

Tja, förmodligen är vi goyim alla överväldigade av djup religiös vördnad och sentimentalt daltande och firar födelsedagen för Kristus, vår Frälsare, som förmodligen kom ner från himlen (via Marias livmoder) för att rädda oss alla stackars ruttna syndare från ett öde av eld och svavel, och vi antas alla vara tacksamma som fan för att han var så barmhärtig.

Rädda oss syndare från helvetet? Verkligen?

Det finns så många brister i hela denna fiktiva saga att det skulle få ditt huvud att snurra när vi går bortom den första sentimentala, barnsliga euforin om vad julen handlar om.

För det första finns det inga bevis, inte ens ett påstående från de lättlurade kristna att de "vet" vilket datum Kristus föddes. Det är bara ett datum valt på måfå, eftersom beundrarna ville fira hans "födelse" och var tvungna att ha ett datum, vilket datum som helst.

Varför valde de den 25 december?

Tja, det fanns en god anledning till det. Många hedniska (vita) folk hade redan en långvarig tradition av att fira vintersolståndet vid ungefär den tiden på året, och det var en väl etablerad traditionell högtid.

Romarna, till exempel, hade haft en långvarig religiös tradition av att fira den 25 december som solgudens födelse.

Den katolska kyrkan ville göra sig av med denna ”hedniska” festival, men kejsar Konstantin avslog kyrkans begäran och hävdade att den var för populär. Han gick till slut med på kyrkans begäran om en lag som befriade alla slavar som accepterade kristendomen och avsade sig solfesten. Men dessa konvertiter fortsatte att fira solfestivalen och år 345 e.Kr., under Liberius, biskopen av Rom, förklarades datumet den 25 december som en kristen högtid som hedrade Kristi födelse. Innan detta hade kyrkan intagit ståndpunkten att det var syndigt att fira Kristi födelsedag, eftersom datumet var okänt.

Den kristna oligarkin, ledd av tidernas främsta smygare, beslutade att det var mer ändamålsenligt att vända en befintlig tradition till sin rörelses ära, än att försöka bekämpa den och upprätta en helt ny tradition. Detta lyckades de med med överväldigande framgång.

De gjorde samma sak med påsken, som redan var en väl etablerad tradition. I åratal hade de vita folken firat vårdagjämningen, fertiliteten hos nya grödor och ny tillväxt, vårens riter och liknande idéer.

Så vi, de vita hedningarna, lurades från en långvarig sedvänja att fira traditionella vita högtider, och att omvandla dem till (judiska) kristna högtider, inklusive att hedra en jude av Davids ätt, vars födelsedatum vi inte känner till. Men låt oss gå vidare. Det finns många fler bedrägerier i denna bild.

Inte nog med att ingen vet vilken dag på året den judiske Frälsaren förmodligen föddes, ingen vet ens vilket år heller. Och det är inte allt. Faktum är att ingen ”vet” om han föddes överhuvudtaget, eller om ”han” bara är ännu en hokus-pokus-myt, som jultomten, eller Gåsmor och Hi-diddle-diddle kon som hoppade över månen.

Med tanke på den enorma inverkan kristendomen har haft på den vita rasens öden (eller snarare olyckor, för att vara mer korrekt), skulle man kunna tro att vissa forskare och historiker skulle göra sig en hel del besvär för att spåra denna mäktiga historiska händelse och avgöra en gång för alla: levde denna judiska lärare, predikant, ”Guds son”, ”Frälsare”, (eller vad som helst) faktiskt eller gjorde han inte det?

Jag skulle vilja tro att denna enda punkt skulle vara ganska viktig — ingen Kristus, då är allt en bluff. Det liknar när någon ger dig en check på en miljon dollar. Jag tror att det vore förbannat viktigt att avgöra om checken var äkta, eller om checken var falsk, utan ett öre på banken som täckning. Jag tror att varje förnuftig människa skulle vilja avgöra denna fråga så snabbt som möjligt.

Tja, jag för min del har ägnat mycket tid och forskning åt att göra just detta. Jag har redan skrivit ett antal kapitel i ämnet såsom "Kristi existens ej styrkt av historiska bevis" och "Svindeln med spökena i skyn", och många andra. Många andra historiker och forskare har gjort en ännu mer grundlig sökning i historiens äkta annaler, och de har kommit fram till samma svar som jag. Det finns inte ett spår av bevis för att en sådan gestalt som Kristus någonsin existerat; att berättelserna som berättas av Matteus, Markus, Lukas och Johannes är falska som synden. Inte bara falska, utan de motsäger varandra på dussintals viktiga punkter. Inte nog med att deras förvanskade historier är lika fiktiva som jultomten, Gåsmor och tandfen, utan det finns inga historiska bevis som kastar något ljus över vilka Matteus, Markus, Lukas och Johannes var, var de bodde, eller om de i själva verket ens har levt överhuvudtaget.

Allt vi har är myter, berättelser, hörsägen, mycket godtrogenhet och bedrägeri. Faktum är att de äldsta "dokumenten" rörande äktheten av deras skrifter inte dateras längre tillbaka än till omkring 400 e.Kr. Fyrahundra år mellan en händelse och en rapport är ett ganska rejält gap.

Okej, ingen Kristus, ingen Frälsare, ingen jul. Men icke desto mindre är vi, genom upprepad sinnesmanipulation och programmering, fast vid en traditionell högtid som verkligen sätter varor värda miljarder dollar i rullning varje år. Den har också en mängd andra betydande konsekvenser.

Så låt oss undersöka vidare vad det är för slags traditionell högtid vi sitter fast med, vad det är vi egentligen firar.

Tja, för det första firar vi en bluff, och en judisk bluff dessutom. Och skämtet är på vår bekostnad.

Den judiske sinnesmanipulatören, Saul från Tarsus, de kristnas Sankt Paulus, gjorde mer än någon annan man i historien för att genomföra denna bluff och sälja den till goyim. Det är därför judarna är så tacksamma mot honom när de räknar sina shekel dagen efter jul. Och det med all rätt.

Det finns ingen annan händelse (eller icke-händelse) i affärsvärlden (som till största delen monopoliseras av judar) som genererar så mycket tvångsmatad affärsverksamhet som julen gör. Det är den största injektionen i armen som något varuhus (eller tusentals andra butiker) får för att driva upp sin verksamhet. För många butiker innebär det skillnaden mellan att tjäna pengar och stanna kvar i branschen eller att gå i konkurs. Många butiker gör hälften av sin affärsvolym före julsäsongen och många gör hela årets vinst enbart på julhandeln. Så jippot...

Judepojken Saul, uppeggad, är inget att förakta. Inte undra på att hans trosfränder är evigt tacksamma mot honom för detta innovativa jippo.

Låt oss nu se på det ur den vita mannens synvinkel, som vi Skapare är benägna att göra i varje fråga, och ställa några frågor:

1. Bör en intelligent vit man delta i främjandet av en judisk bluff, där den vita rasen är det främsta målet?
2. Även om vi inser att Kristus i sig är en myt, bör en stolt och rasmedveten vit man delta i förhärligandet av en mytisk ”hjälte” som är jude?
3. Om du känner till sanningen, anser du att det under några omständigheter är moraliskt försvarbart att ljuga för dig själv (och/eller andra) om du tror att närandet av bedrägeriet kommer att göra dig (och/eller andra) lyckligare?

Ur Church of the Creator’s synvinkel skulle vi vilja ställa följande obesvarade frågor till de kristna som bekänner sig ”tro” på dessa judiska historier:

1. Blev verkligen alla syndare ”frälsta” genom Kristus påstådda död och genom att han spikades upp på korset?
2. Om så är fallet, varför finns det tusentals varianter av förvirrade predikanter som springer omkring och bönfaller dig att komma till deras kyrka och lägga pengar i deras kollektbössa?
3. Om Kristus gjorde jobbet för två tusen år sedan, varför behöver vi alla dessa fumliga predikanter idag för att göra om jobbet igen?
4. Enligt alla dessa snyftande predikanters kriterier, och enligt Nya testamentet självt, hamnar nästan alla i världen idag, två tusen år senare, i helvetet ändå. Hur förklarar du det?
5. Om Kristus och/eller hans farsa är så angelägna om att ”rädda” oss alla från helvetet, varför konstruerade han/de den avskyvärda vidrigheten från första början?
6. Om Djävulen är roten till allt ont, varför utplånar inte den allsmäktige Herren honom en gång för alla, istället för att skoningslöst och upprepade gånger lägga bördan på våra axlar? (Se ”The Phoney Fight Ruse” i januari 1984, utgåvan av Racial Loyalty.)

Vilka vettiga svar någon intelligent kristen kan komma med har jag inte den blekaste aning om. Jag har aldrig hört dem göra det, eftersom alla deras premisser i bästa fall är baserade på vidskepelse och lättrogenhet, på sentimental myt och hokus pokus. Icke desto mindre skulle jag vara intresserad av att höra några, men jag kommer inte att hålla andan under tiden.

Men den nyckelfråga jag skulle vilja ställa till dessa förvirrade kristna är denna:

7. Om det kom till ett avgörande mellan att antingen försvara den vita rasen eller den judiska myten om kristendomen, vilken sida skulle du välja?

Detta kan låta som en hypotetisk fråga, men jag vill försäkra

dig att det mest bestämt inte är det. Innan detta århundrade är över, faktiskt redan under detta årtionde, kommer mången vit man att pressas mot väggen i vårt samhälles omvälvningar och kommer att bli tvungen att ta itu med den frågan.

* * * * *

Just nu kan jag höra något blödande hjärta, fyllt av fadd sentimentalitet, utropa: ”Ack! Ack! Men jösses! Ack! Ack! Avskaffa julen? Klassen vill döda jultomten!”

Tja, nej. Slappna av. Jag är själv en god, förnuftig och sentimental säll. Jag vill inte döda någon, minst av allt jultomten, och det av två goda skäl.

1. Man kan inte döda någon som inte existerar.
2. Jag vill inte ens göra mig av med den mytiska jultomten heller, eftersom (a) han åtminstone inte är en judisk karaktär (b) hans ursprung är en härledning från den tyska Kris Kringle, som förklarats tidigare, och därför vit.

Men, jag vill: Avskaffa all denna judiska kommersialism som omger julen; spränga den judiska bluffen att fira födelsedagen för en jude, vilken jude som helst, av samma anledning som jag inte kommer att fira Martin Lucifer Koons födelsedag; avslöja det oerhörda nonsenset om en icke-händelse som aldrig har inträffat, och försöka få den vita rasen tillbaka till förnuft och verklighet, tillbaka till sitt eget rika arv och sina egna värderingar.

I detta sammanhang ger jag följande förslag för att bygga upp vår egen hälsosamma vita rasreligion:

1. Låt oss behålla händelserna jul och påsk vid vintersolståndet respektive vårdagjämningen, men låt oss vända på steken för de judiska bedragarna: Låt oss förvandla dem tillbaka till vita högtider. Låt oss ge dem nya namn, namn som är helt befriade från varje judisk fläck.
2. Vad gäller jultomten, låt framtida sedvänja och preferens avgöra, men låt oss skilja denna myt från alla judiska och kristna bibetydelser.
3. Låt oss ta bort kommersialismen helt från dessa och alla andra högtider, och istället betona den andliga, traditionella och genetiska styrkan i vår egen vita kultur.
4. Om vi ska fira och ära folkhjältar, låt oss se till att de är vita, av vår egen ras och kultur, oavsett om sådana karaktärer är mytiska eller historiska.
5. Låt oss börja nu med att bygga traditionella högtider för den vita mannens kulturs främjande, och skyr alla andra.
6. Bojkotta alla judiska företag, oavsett om de är butiker, fastighetsmäklare, advokater, läkare, politiker, författare eller vad som helst.

* * * * *

Denna jul, istället för att kasta bort dina hårt förvärvade pengar i de judiska varuhusens kistor och köpa en massa ”presenter” som ingen behöver, varför inte överväga ett nytt tillvägagångssätt. Istället för att duka under för judisk propaganda som kommersialiserar julen ”för att förhärliga” en Kristus som aldrig funnits, en icke-händelse som aldrig inträffat, varför inte hjälpa till att främja Skaparens Kyrka och den vita rasrörelsen? Vi kan inte fortsätta utan ekonomiskt och moraliskt stöd. Vi behöver all hjälp vi kan få för att bygga Skolan för Begåvade Pojkar, för att ge ut RACIAL LOYALTY och för att möta de tusen och ett andra krav som ställs på oss. Stöd inte en judisk bluff. I år, istället för att berika de judiska varuhusen, varför inte ändra kurs och spendera en del av det på att sprida den rasliga idén. Ge bort några av våra Grundböcker som presenter. De kommer att kosta dig mindre, ha mycket mer långvariga, konstruktiva fördelar; och du kommer att göra något meningsfullt för din egen kultur, ditt eget slag, din egen religion. Jag upprepar, vi behöver all hjälp vi kan få.

* * * * *

Kreativitet är det mest konstruktiva som har hänt den vita rasen sedan civilisationen. Hjälp till att förverkliga fördelarna.

* * * * *

Du kan leda en människa till upplysning, men du kan inte få henne att tänka!

* * * * *

Kom ihåg, utan den vita rasen skulle judarna och andra lerraser vara ingenting, men utan lerraserna och lämnad åt sitt eget öde skulle den vita rasen vara ett underverk.

* * * * *

Jämförande religioner — Del VII

HINDUISM

Bland världens handfull av så kallade ”stora” religioner är hinduismen den äldsta av dem alla. Dess begynnelse är förlorad i forntiden. Ursprunget till vidskepelser, trosuppfattningar, seder och traditioner går tillbaka till förhistorisk tid. Medan världens religiösa etablissemang klassar den som en av de ”stora” religionerna (tillsammans med judendom, kristendom, muhammedanism), ser vi Skapare ingenting särskilt stort i denna sjukliga samling av svamp på hjärnan. Enligt vår mening är det en hopkokt samling av dumheter och vidskepelser när den är som värst. Den belyser vad vi upprepade gånger har sagt — de så kallade ”stora” religionerna är en arkaisk baksmälla från våra förfäder i stenåldern, skräp och bråte i sinnet som är baserat på vidskepelse, lättrogenhet och okunnighet — ett ogenomträngligt hinder för upplysning, framsteg och logiskt tänkande.

Hur det än må vara med det, omfattar antalet anhängare till hinduismen nästan en halv miljard av världens befolkning, mestadels lerfolk, och rankas som trea efter den romersk-katolska tron och den muslimska religionen. Enbart i Indien finns det 300 miljoner troende.

Hinduismen är unik på många sätt. För det första har den ingen enskild grundare. Den utvecklades under årtusendena som en märklig och förvirrad sammanblandning av många folks kulturer och yttre påverkan. Dess trosuppfattningar och seder är därför svåra att definiera, och det finns ingen gemensam trosbekännelse, ingen enskild doktrin, som binder samman alla hinduer.

I grund och botten är hinduismen inte bara en religion. Det är snarare ett enormt komplex av teologiska, metafysiska, filosofiska, etiska, kulturella och sociala institutioner, vars främsta grogrund var den indiska subkontinenten. Den består av fyra huvudelement: religion, ras, land och social organisation. Var och en är bunden till och är en integrerad faktor i de andras liv, och kan inte separeras. Så lös och mångsidig är hinduismens komplexa natur att det finns plats för varje tänkbar motsägelsefull tro och sedvänja att rymmas inom dess disharmoniska lära. Faktum är att hinduer har följt nästan varje tänkbar variant av teism, ateism, polyteism och panteism. De har upprätthållit motstridiga moralnormer; deras tillbedjan har varit både avgudadyrkande och ikonoklastisk, allt tolereras så länge kastreglerna inte överträds.

Jag har i tidigare skrifter konstaterat att någon företagsam själ har sammanställt en katalog över 30 tusen olika gudar som vidskepliga och lättrogna dårar har uppfunnit och tillbett under...

tiderna. Men jag lär mig nu att detta bara skrapar på ytan. **Den hinduiska religionen ensam har ett panteon av 33 miljoner gudar**, varav de flesta, utöver standardlistan av gudomligheter, omfattar lokala gudar, by-gudar eller till och med individuella gudar. Spöken, andar, gudar — 33 miljoner av dem — räkna dem i lugn och ro.

Alla hinduer erkänner domänen för DHARMA (religiös lag) som ödets högsta instans. Det är den viktiga länken mellan alla komplexiteter i deras tro.

En av de viktigaste grundsatserna i Dharma är det **stela kastsystemet** som har varit inbäddat i den hinduiska religionen i tusentals år. De fyra huvudkasterna tillhör alla det tidiga ariska samhället och baseras främst på födsel och hudfärg. De är, i fallande ordning:

(a) **Brahmaner**, den prästerliga och kulturella eliten.

(b) **Kshatriyas**, den styrande aristokratin.

(c) **Vaisyas**, bönderna och de professionella hantverkarna.

(d) **Sudras**, den lägsta kasten i det tidiga ariska samhället, som tillhandahöll den nödvändiga kroppsarbetet.

När södra Indien brahmaniserades uppstod också en kategori utanför kasterna, en femte kast, som var icke-arisk och kallades **Panchamas**. Den bestod av parior och harijaner (Guds folk, de oberörbara) och andra utblottade varelser som uppgår till omkring 80 miljoner bara i Indien.

Vad gäller födsel, bostad, arv, yrke och reglering av mat, dryck och äktenskap, vet varje hindu, även i de förtryckta klasserna, exakt var han eller hon hör hemma enligt sedvänjan.

Men de ovan nämnda fem kasterna är på intet sätt slutet på kastsystemets komplexitet. Precis som hinduerna har totalt 33 miljoner gudar, nationella, lokala osv., så har även de lokala byarna en ytterligare underindelning av sina egna underkaster. Här är ett typiskt exempel.

Byn Chandrautis fyratusen invånare bor i sexhundra bostäder. I 22 av dessa bor brahmanerna, medlemmar av prästkasten, och en tillhör hushållet för Kshatriyans, krigarkasten. Andra identifieras genom underkast: 16 bostäder för Banias, köpmän och affärsmän; 40 för Mallas, fiskare och båtmän; 20 för Lohars, smeder; 10 för Khatiks, som handlar med frukt och föder upp grisar; 15 för Ahers, herdar; 10 för Dhobis, tvättare; 5 för Gawals, fåraherdar; 3 för Bhats, sångare och dansare, som uppträder vid bröllop och går ut på fälten vid skörd; 2 för Nars, barberare; 2 för Doms, kremeringsbiträden; och 1 för Gonds, som steker och säljer jordnötter och andra snacks.

Det finns också 50 muslimska hushåll i denna by, vävare och skräddare, och 200 oberörbara, harijanerna, som nu kan äga

land men måste fortfarande bo utanför byn i sitt eget område. I nästan varje hushåll följer de unga männen sina fäders yrke.

Även om hinduismen utvecklades under förhistorisk tid, började den ta form omkring 1500 f.v.t. och vi kan följa dess utveckling genom att granska de heliga böcker som formade dess framväxt. Det finns sex framstående klasser av litterära verk, alla skrivna på sanskrit.

1. **Vedaböckerna (kunskapens böcker)** som växte fram omkring 1500 f.v.t. Det finns fyra böcker (a) Rig-Veda (psalmer); (b) Yajur-Veda (formler); (c) Sama-Veda (besvärjelser); (d) och Atharva-Veda (hymner). Av dem alla är den första den mest betydelsefulla, och det äldsta religiösa dokumentet i historien.
2. **Brahmanerna (prästerliga skrifter)** daterade cirka 1000-800 f.v.t. Även de intar en unik ställning i världslitteraturen och räknas som de tidigaste bevarade prosaskrifterna i den indoeuropeiska traditionen.
3. **Upanishaderna (seanser)** cirka 800-600 f.v.t., är spekulativa avhandlingar rörande människan och universums ursprung.
4. **Manus lagbok**, daterad till omkring 250 f.v.t. Dess tolv kapitel är en imponerande kodex för hinduisk lag.
5. **Bhagavad-Gita**, sammanställd omkring 1 v.t., är det högst värderade dokumentet i hela den hinduiska litteraturen. Detta dramatiska poesi-verk antyder möjligheten till universell frälsning.
6. **Epik och Puranas (gamla berättelser)**, producerade 1250 v.t., lade grunden för folklig hinduism (”Guden Rammas liv”). Puranas, 18 till antalet, är en samling religiösa berättelser.

Så mycket för deras ”heliga böcker”. De flesta, om inte alla, rankas högt i den antika världslitteraturens annaler.

Att hinduismen är unik och en framstående religion i en klass för sig, det råder det ingen tvekan om. Men att den är ”stor”, det accepterar vi Skapare inte. Det finns ett stort antal idiosynkrasier och egenskaper som, om de betraktas ur en upplyst vit mans perspektiv, är både bisarra och motbjudande.

Hinduer anser att alla djur är heliga. Eftersom de tror på ”själavandring” (reinkarnation) kan till och med en råtta eller en orm hysa deras mormors eller faster Minnies själ, därför vågar de inte döda den eller skada den på något sätt. Nettoresultatet är att i ett land av fattigdom och hunger är landet översvämmat av råttor, ormar och andra skadedjur, helt utom kontroll.

Det allra heligaste djuret är kon, och ve den främling som skulle slå en ko och driva bort henne från ett fruktstånd där hon kan ha valt att äta lunch. Naturligtvis är det inte mer bisarrt att tillbe en ko än en ”ande”, som de kristna gör. Man kan åtminstone höra, se, känna och lukta på en ko, vilket är mer än vad man kan säga om en ande. Ingen predikant har någonsin gett mig en intelligent definition

vad en ande egentligen är.

Indiens 200 miljoner nötkreatur kan inte göra något fel, och nationella påbud förbjuder slakt av dem. Hinduisk litteratur föreskriver att den som äter kött eller låter slakta en ko kommer att ruttna i helvetet i lika många år som det finns hårstrån på kon. Många hinduer tror att en blandning av en kos fem produkter — mjölk, urin, ostmassa, smör och dynga — kommer att rena kroppen inifrån och ut. Till och med framstående ”världsledare” som den avlidne Mohandas Gandhi och den avlidne Shri Jawaharlal Nehru ägnade sig åt sådana motbjudande och smutsiga metoder.

Hinduer betraktar Ganges som en helig flod och dess vatten som heligt. Denna 1 560 mil långa flod, som slingrar sig genom Indiens hjärta, kallas kärleksfullt för Moder Ganges. Trots att den är förorenad av ändlösa mängder avloppsvatten, tror hinduerna att den inte kan besudlas, och trots att det är en av de smutsigaste och mest förorenade floderna i världen, badar miljontals hinduer i den årligen som en religiös ritual för att rena sina kroppar och sin själ, och vattnet tappas på flaskor och dricks som ett reningsmedel över hela landet.

SLUTSATS.

Även om den kan vara den äldsta och en av de mest prestigefyllda av de ”stora” religionerna, finner vi SKAPARE inte något särskilt stort med varken hinduerna eller hinduismen. Den kan ha funnits i mer än tre och ett halvt årtusende, och den kan till och med ha producerat en del framstående litteratur (främst under ledning av arierna och deras ättlingar som invaderade Indien från norr för cirka fyratusen år sedan). Icke desto mindre, trots deras kastsystem, förhindrade det inte rasblandningen av de vita inkräktarna som erövrade, tog makten och skapade en enastående civilisation för fyratusen år sedan. Idag är Indien en av de mest tätbefolkade, sjukaste, mest överbefolkade, smutsiga och fattigdomsdrabbade av alla stora nationer i världen. Dess hungriga, vidskepliga 750 miljoner invånare är en av de mest desperata och eländiga befolkningsmassorna i världen, helt utom kontroll och helt oförmögna att lösa någon av sin stora mängd problem. De kan inte föda sina massor, inte heller kan de kontrollera sin befolkningsbomb. Dumt nog skickar den vita människan (särskilt skattebetalarna i USA) årligen miljontals ton spannmål och andra livsmedel till dem, gratis, och utökar och sprider därmed eländet. (Se *Racial Loyalty*, nr 22 i ämnet.) Förr eller senare måste detta få ett slut och naturen kommer att lösa problemet med grymma medel — massvält.

Hinduismen har 477 991 300 anhängare över hela världen, varav det finns 88 500 i Nordamerika och 475 073 000 i Asien.

Sådant är det slutgiltiga dramat av vidskepelse, inkompetens och dumhet. Sådana är de historiska konsekvenserna av att den vita människan försöker erövra, styra och exploatera en underlägsen massa av larraser samtidigt som man tolererar geografisk blandning med

sina erövrade. Låt oss en gång för alla lära oss Naturens eviga läxa. Indien och hinduismen säger allt.

* * * * *

Hinduism vs. Kreativitet — En jämförelse

A. Trons grundvalar.

Hinduismen är baserad på primitiva seder, vidskepelse, tabun och kvarlevor som har sitt ursprung så långt tillbaka som stenåldern.

De tror på Karma, "själars" vandring (reinkarnation) till djur, ormar, människor eller vad som helst. De tror att den form de förflyttas till i "nästa" liv beror på hur väl de presterade i det föregående livet. Detta påstås pågå i oändlighet tills själen slutligen befrias till ett obeskrivligt tillstånd kallat NIRVANA. Livet på jorden betraktas som en tillfällig migration av själen och i bästa fall en börda att bära, inte att njuta av.

Även om hinduismen är komplex, förvirrad och motsägelsefull i de flesta av sina aspekter, blev den mer formulerad när dess religiösa skrifter, skrivna på sanskrit, överlämnades med början cirka 1500 f.v.t. Dessa skrifter, Vedaböckerna och Upanishaderna, har redan beskrivits mer i detalj i vår medföljande text.

Av största betydelse är också Dharma, den religiösa lagen, som detaljerar kastsystemet, kostlagar, religiös lag och till och med civilrätt. Dessa är varken konsekventa eller väl organiserade, och är i bästa fall ett förvirrat samelsurium av motsägelser.

KREATIVITET, å andra sidan, står i bjudande kontrast till hinduismens vidskepelse och förvirring. Kreativitet bygger på en intelligent bedömning av det universum vi befinner oss i, och söker lösa livets realiteter för förbättring och framsteg för vårt eget släkte — den vita rasen. Genom att göra det skyr vi allt det vidskepliga mentala skräp som har dumpats på oss av ett okunnigt och vidskepligt förflutet, och eftersträvar istället verklighet, logik och sunt förnuft, som beskrivs i våra TRE GRUNDLÄGGANDE BÖCKER, *Nature's Eternal Religion*, *The White Man's Bible*, och *Salubrious Living*.

B. Mål och syften.

Hinduismen har inga särskilda mål eller syften som har någon jordisk mening eller betydelse. När de (vita) arierna från norr invaderade Hindukush och slutligen erövrade hela Indien, skred de till verket med att organisera och styra sitt nya hemland. Detta skedde

cirka 2000 f.Kr. Genom att göra detta absorberade de många av de inhemska religiösa sedvänjorna och traditionerna hos det svarta lerfolket som de hade underkuvat och nu höll på att organisera. Men det var inte allt de absorberade. De fann snart till sin fasa att de genom rasblandning höll på att absorberas och bastardiseras in i blodomloppet hos de mer fruktsamma och talrikare aboriginerna. De försökte desperat förhindra att denna katastrof inträffade så gott de kunde. De formulerade hårda civilrättsliga lagar, proklamerade religiösa tabun mot det och instiftade kastsystemet för separation. Som historien tydligt visar, så länge det fanns en geografisk blandning av raser, fungerade inget av detta, och den exemplariska ariska rasen som erövrade Indien för fyratusen år sedan blev fullständigt bastardiserad in i de dumma negroida massorna inom cirka sex århundraden.

Hinduismens nuvarande mål, om det finns några, är att själen ska vandra från varelse till varelse, tills den slutligen hamnar i något dunkelt och avlägset Nirvana och inte längre finns till. Livet betraktas som en börda och målet (om det finns något) är att avsluta allt i en dunkel och avlägsen framtid. Samtidigt vill de vara fruktsamma på denna jord och producera så många avkommor som de kan. Detta är naturligtvis en dum motsägelse som inte resulterar i något annat än att i det oändliga sprida eländet i en överbefolkad, smutsig, sjukdomsdrabbad och hungersnödshärjad värld.

KREATIVITET, å andra sidan, vill inte ha något att göra med allt detta vidskepliga hokus-pokus, och inte heller med de inkompetenta lerraserna. Istället söker vi organisera den enorma potentialen hos den vita rasen och den vita rasen ensam, och bygga en vitare och ljusare värld för våra framtida generationer.

C. Rasmässig inställning.

Kastsystemet, som formulerades och implementerades av de ariska erövrarna, var inte bara högst rasmässigt, utan baserades främst på hudfärg, och därför indirekt på ras. Efter sex århundraden dränktes de ursprungliga arierna i ett överväldigande hav av negroider och kastsystemet hade inte längre något användbart syfte. Det klassificerade då mer eller mindre klasserna efter yrke och status snarare än ras, även om de övre kasterna hade, och fortfarande har än idag, mer vita gener, mindre negroida, än vad de lägre kasterna har.

Men förutom att vara en arkaisk relik från ett dött förflutet, har det föga eller ingen rasmässig betydelse längre i dagens bastardiserade massor, och hinduismen omfattar och välkomnar alla lerraser. Det finns till och med ett antal vita amerikaner som har anammat den och dumt nog finner den ”annorlunda” och ”fascinerande”.

KREATIVITET, å andra sidan, är högst rasmässig och hela den religiösa bekännelsen är baserad på ras — den vita rasen. Vi har lärt oss vår läxa väl från de ödesdigra misstag som gjordes av de ariska erövrarna av Indien för flera tusen år sedan, de misstag som gjordes av de vita egyptierna för tre till fem tusen år sedan, och varje annan vit

nation som har gått ner i historiens avloppsbrunn genom rasblandning med sin ”billiga” negroida arbetskraft. Vi är fast beslutna att inte göra samma misstag.

Vi vill inte ”erövra” några ler-raser, vi vill inte förslava någon, vi vill inte exploatera någon ras, inte heller letar vi efter ”billig” gul, svart eller brun arbetskraft. Vi vill främja och expandera vårt eget slag, utföra vårt eget arbete och bygga en vitare och ljusare värld för oss själva. Detta är vi fast beslutna att göra tills vi bebor varje kvadratkilometer av tillgängligt bra territorium. Hela världen är vårt ostron och vi kommer inte att vila förrän denna vackra planet är helt och hållet vår.

D. Organisatorisk struktur.

Hinduismen är en av de mest oorganiserade av alla de stora religionerna och har inget centralt huvud, endast en lös spridning av tempel, heliga män och grupper, sekter, etc. Ingen vet exakt vad hinduismens verkliga trosbekännelse är, som jag redan har skisserat. De enda strukturellt organiserade lärosatserna, om några, är inneboende i dess kastsystem, men även det är löst och vagt definierat och varierar från område till område och från by till by.

CREATIVITY (Kreativitet) är baserad på ledarskapsprincipen. Dess grundläggande trosbekännelse och program är tydligt beskrivna i våra grundböcker. Allt eftersom den växer kommer vi att fortsätta bygga vår organisatoriska struktur enligt ledarskapsprincipens grunder, precis som Adolf Hitler gjorde, och som den romersk-katolska kyrkan har gjort under de senaste 18 århundradena.

* * * * *

Vad den vita rasen beträffar är den judekontrollerade amerikanska regeringen en mäktig tyrann och kan klassas som folkfiende nummer ett.

* * * * *

Den överväldigande frågan är och förblir: Antingen tar den vita rasen över denna värld i sin helhet, eller så kommer den inom kort att dränkas i ett hav av lera.

* * * * *

Nummer 31, januari 1986

Dödligare än vätebomben

En tickande tidsinställd bomb

I denna analys vill vi utforska den förödande destruktiviteten hos en lerlavin av massiva proportioner i dess okontrollerade störtflod över den mänskliga befolkningen.

Under flera dagar i sträck har vi nyligen läst i tidningarnas skrikiga rubriker om hur vulkanen Nevado del Ruiz i Anderna fick ett utbrott i Colombia. I månader hade den skickat ut signaler och mullrat sitt olycksbådande hot till stadsborna nedanför, men ingen hade tagit någon särskild notis om det.

Sedan plötsligt, den 13 november 1985, bröt den fem kilometer höga vulkanen ut i all sin vrede och sprutade fram flammande vulkanisk aska, stenar och eld. Den smälte sitt enorma överliggande snötäcke och slungade ner strömmar av lera som begravde fyra sovande städer i Andernas bergsdal vid floden Lagunilla.

Först föll glödande vulkanisk aska ner i dalarna nedanför. Några timmar senare kraschade en massiv lerlavin ner över de fyra städerna, som hade en sammanlagd befolkning på 70 tusen.

Floden Lagunilla blev en forsande vägg av lera och slam. Den förstörde minst 85 procent av Armero, en kaffeodlande stad med 50 tusen invånare, belägen 17 mil nordväst om Bogotá och 5 mil från själva vulkanen.

Tre andra städer som ligger vid floden mellan vulkanen och Armero utplånades också i den framrusande lavinen av lera, slam, vulkanisk aska och stenar.

Den första beräkningen var 20 tusen döda. När räddningsarbetarna försökte ta sig in befann de sig i ett extremt underläge eftersom motorvägen och fem broar som ledde till katastrofområdet hade dränkts i lera, på vissa ställen av lerväggar som var 4,5 meter höga.

Begravda under detta hav av lera och slam fanns tusentals kroppar, varav de flesta är begravda permanent och aldrig kommer att återfinnas. En vecka senare reviderades antalet döda och saknade uppåt till 22 500. Sextiotusen tunnland jordbruksmark hade också förstörts.

Många hemska scener åtföljde tragedin. Plundrare började dyka upp och rånade de lertäckta liken, liksom vad som kunde hittas i övergivna rester av byggnader. Armén instruerades att ”skjuta för att döda” på platsen mot alla plundrare som ertappades på bar gärning. En vecka efter det första utbrottet samlade brandmän runt Armero ihop två tusen döda kroppar i ett antal högar och brände dem på ett likbål i ett försök att avvärja spridningen av smittsamma sjukdomar och förhindra förestående epidemier.

När räddningsteman började arbeta under ett extremt handikapp, visades bilder på människor som drogs upp ur leran rikligt i nyhetsmedier, på TV och i tidningarna. Lera, lera, lera, överallt, på kroppar, ansikten, växter, djur, byggnader. En enorm oreda, en enorm tragedi.

En sådan förödande katastrof skapar världsrubriker på grund av de personliga tragedier och dramer som är inblandade, och med rätta, eftersom det är en naturkatastrof av olycksbådande dimensioner. Som vanligt kom de största mängderna hjälp och räddning från gamle gode ”Uncle Sap”, eller för att vara mer exakt, de vita amerikanska skattebetalarna, på vilkas ryggar världens alla bördor, tragedier och brister läggs.

Precis hur viktig är tragedin med det colombianska lerskredet? När vi besvarar den frågan måste vi ställa oss denna fråga — ur vems synvinkel?

I Creative Credo nr 2 i Den Vite Mannens Bibel formulerar vi vårt svar på denna fråga, och det är tydligt och enkelt. Vad beträffar Church of the Creator betraktas varje fråga genom den vite mannens ögon, och kokar ner till detta grundläggande kriterium: är det bra, eller är det dåligt, för den vita rasen?

Sett ur detta perspektiv är den colombianska katastrofen av liten betydelse för den vita rasen, förutom att de exploaterade och överbelastade vita skattebetalarna i Amerika kommer att ansträngas ytterligare genom att utsträcka sin generositet till varje avlägset hörn av världen, till hörn och folk som de har lite eller inget intresse för. Det vita folket i Amerika tvingas i själva verket att hjälpa och subventionera, vare sig de vill det eller inte, just den typ av människor som genom den olycksbådande befolkningsexplosionen hotar att tränga bort den vita rasen från jordens yta. Vi talar om världens lera-folk, vilkas subventionerade explosion oundvikligen kommer att utplåna den vita rasen från denna planet, såvida vi inte ändrar kurs.

Sett genom den vite mannens ögon, utifrån den vita rasens intressen, ur Church of the Creators synvinkel, är den colombianska katastrofen av mindre betydelse, och förutom det ökade bistånd som krävs av oss på grund av den, rör den oss egentligen mycket lite. **Av mycket mer katastrofal betydelse för våra bästa intressen, i själva verket för själva den vita rasens överlevnad, är den massiva lavin av lera-folk som väller ner över varje land som byggts och bebos av den vite mannen, särskilt den störtflod som nu översvämmar Amerikas förenta stater.**

Det är just denna katastrof, den massiva lavinen av lerfolk som nu strömmar in i och förorenar Amerikas förenta stater, den vita rasens sista utpost, som jag särskilt vill fokusera på i denna avhandling. Det är denna lerflod som vi Skapare anser vara en miljon gånger mer olycksbådande än den som nyligen inträffade i Colombia, men som de judisk-kontrollerade nyhetsmedierna ihärdigt är beslutna att ignorera. Samtidigt som det judiska maktcentrumet låtsas att de inte märker folkmordet på den vita rasen, främjar de i själva verket febrilt denna utveckling och orkestrerar förrädiskt den vita rasens undergång och den snabba spridningen av lerraser över hela världen.

PLANERAT & AVSIKTLIGT FOLKMORD PÅ DEN VITA RASEN.

Nu var lerskredet i Colombia en naturkatastrof, och tillsammans med jordbävningar, orkaner och andra sådana olyckor har vi naturkatastrofer av mindre eller större omfattning varje år. Även om de orsakar en betydande mängd skada, lyckas den mänskliga rasen överleva dem utan problem och fortsätter att öka och föröka sig trots dem. Men vad skulle du säga om det fanns en olycksbådande grupp människor som medvetet planerade, anstiftade och genomförde ett lerskred en miljon gånger dödligare än den colombianska katastrofen, och genomförde det mot en hel ras av människor i syfte att förstöra den och utplåna den rasen? Tänk om gruppen som utförde ett sådant avskyvärt brott var mänsklighetens avskum, en parasit på den mänskliga rasen, och deras mål för folkmord var Naturens Främsta? Tänk om rasen de utförde det mot var din egen ras, den vita rasen? Skulle du betrakta detta som en krigshandling, ett krig som borde erkännas, deklareras öppet, högt och tydligt, och fienden, parasiten, förintas så snabbt och beslutsamt som möjligt?

Faktum är, verkligheten i dagens situation är att alla ovanstående "tänk om" faktiskt händer. Det judiska maktetablissemanget bedriver folkmord på den vita rasen med en häftighet och ett hat som saknar motstycke i hela historien. USA är inte längre en vit nation, det är nu en rasligt pluralistisk, mångspråkig blandning av missdådare, styrd och tyranniserad av den judiska ockupationsregeringen (J.O.G.) som kontrollerar nyhetsmedierna, regeringen, finanserna och varje annat betydelsefullt nervcentrum för makt, vilkas medel är avsevärda.

Några av dess mest olycksbådande program för att förstöra den vita rasen är: (a) Att främja befolkningsexplosionen hos lerraserna över hela världen genom att subventionera deras ökning på den vita rasens bekostnad. (b) Att översvämma de tidigare vita länderna i världen med horder av lerraser genom invandring. (c) Rasblandning av den...

konglomerat av röra så att den vita rasen blandas bort till utplåning.

Kort sagt, dess program är att utplåna den vita rasen i en dyster flod av lera. Detta sker på världsomspännande nivå. Den vita rasen dränks avsiktligt i ett hav av lera, lika säkert som offren i Colombia.

Låt oss kortfattat titta på den senaste historien, och en del som inte är så nyligen.

BEFOLKNINGSBOMBEN.

För cirka 33 miljoner år sedan, enligt antropologers teorier, liknade våra förfäder en antropoid som var något av en korsning mellan en liten apa och en katt, och vägde någonstans mellan fyra och fem pund. Den "mänskliga" rasen som sådan hade sin dunkla början för förmodligen tre eller fyra miljoner år sedan, men när den passerade gränsen till att bli "mänsklig" är en fråga om gissningar. Den vita rasen som sådan blev en entitet som art förmodligen så tidigt som för 100 tusen år sedan, vilket skiljer den från andra antropoider med lägre intelligens. Civilisationen som sådan började växa fram för cirka 10 tusen år sedan, och utvecklades uteslutande ur den vita rasens fortsatta utveckling.

Hur det än må vara med det, och även om alla dessa riktmärken kan vara extremt tentativa och något suddiga, kan de ändå vara av betydande värde för att ge rätt perspektiv och en tydligare överblick över den historiska katastrof som utspelar sig framför våra ögon nu i den senare delen av 1900-talet.

Från år 1 enligt den vanliga tideräkningen fram till 1650 v.t. ökade världens befolkning mycket lite. Sedan satte den industriella revolutionen igång och den vita rasen i Europa kunde (långsamt) producera mer varor och mat åt sig själv, och vid 1850 v.t. nådde världens befolkning riktmärket på en miljard. Allteftersom den industriella revolutionen tog fart, ökade också befolkningstillväxten, återigen tack vare den vita rasens produktivitet. Det tog bara ytterligare 80 år att lägga till den andra miljarden till världens befolkning. Vid det här laget har vi kommit fram till år 1930, världsdepressionen, följt av ett folkmordskrig av decimering mellan en förvirrad och vansinnigt desorienterad vit ras.

Trots alla dessa förödande destruktiva bakslag tog det bara ytterligare 30 år (1960) innan den tredje miljarden lades till. Det tog sedan bara ytterligare 15 år (1975) innan den fjärde miljarden lades till. År 1984 uppskattades världens befolkning till 4,6 miljarder med en explosion som accelererade snabbt.

Men detta är inte slutet på den pågående explosionen på något sätt. Faktum är att vi nu bara befinner oss i mitten av en snabbt expanderande befolkning vars like världen aldrig tidigare skådat. Om man projicerar denna cancerartade tillväxt framåt, (och ja, den är cancerartad, mycket

mycket så) projicerar demografer en världsbefolkning på 6,2 miljarder till år 2000 v.t. (inte långt borta) och en stabilisering på 10,5 miljarder till år 2110 v.t.

Föreställ dig 10,5 miljarder svältande, klösande, smutsiga, överfulla människor på denna stackars, stönande planet Jorden! Vilket skräckscenario! Hur fasansfullt! Vid denna punkt föreslår jag att du läser artikeln ”Expanding and Proliferating the Misery” i Racial Loyalty nr 22 igen. Som ett lindrande medel, och bara så att du inte vill gå ut och begå harakiri före kvällen, föreslår jag att du också läser ”A Planet Devoid of Mud Races” i nummer 30, vilket är det verkliga svaret på det dilemma vi står inför att utforska. Men vi går händelserna i förväg.

Jag frågar dig igen, kan du föreställa dig en värld som är trångbodd med 10,5 miljarder människor? Kan du visualisera föroreningarna, soporna, smutsen, den eländiga, trånga myrstack som denna värld skulle bli under sådana förhållanden? Redan vid den nuvarande befolkningen på något mindre än fem miljarder håller den på att bli en angripen och infekterad soptipp, där allt färre områden på denna planet är lämpade att leva i för en kreativ, frihetsälskande vit man, kvinna eller barn.

Vi Kreatörer har ingen avsikt att leva i en värld som snabbt försämras till en svinstia. Vi kommer inte att tolerera att leva som ett svin, eller att leva som en neger. Vi är fast beslutna att leva det goda livet, det överflödande livet, på en nivå som anstår varje anständig vit person, en livsstil som är ännu bättre än den vi har blivit vana vid tidigare.

Inser du vad som krävs för att upprätthålla ens en vit amerikan under ett år? Här är några slumpmässiga statistiska uppgifter från United States Bureau of Mines (1975): Det krävs 7 650 pund petroleum; 5 200 pund kol; 4 200 pund naturgas; 8 000 pund sten; 8 000 pund sand och grus; 660 pund cement; 450 pund lera; 430 pund salt; 1 400 pund andra icke-metaller; 1 000 pund järn och stål; 46 pund zink; 11 pund bly; 31 pund andra metaller. Summan av dessa icke-förnybara mineraler är 40 tusen pund per år för varje man, kvinna och barn. Detta är för var 12:e månad. Om hela resten av mänskligheten vill leva på vår nivå (och det vill de!) multiplicera detta med 10,5 miljarder, och du behöver inte vara ett matematiskt geni för att inse att en sådan överbefolkad värld skulle bestå av en klösande, svältande massa av mänsklighet, som lever på en nivå som är sämre än 50 svin i en svinstia avsedd för två.

I ovanstående scenario har vi inte listat de ton av vatten, mat och fibrer som också skulle krävas. Men detta är knappast nödvändigt. Jag tror att bilden är tillräckligt tydlig.

Nu har vi KREATÖRER eftertryckligt konstaterat gång på gång — vi har ingen avsikt att nöja oss med en värld som inte är något annat än en eländig svinstia. Vi KREATÖRER ser framför oss en oglesbefolkad värld stabiliserad vid inte mer än kanske en miljard människor, som den

var tillbaka år 1850, men med flera skillnader.

För det första föreställer vi oss en planet som uteslutande är befolkad av kapabla, intelligenta vita människor — människor som är kompetenta att producera, att organisera, att upprätthålla lag och ordning, att upprätthålla stabila regeringar och ett ordnat samhälle.

Hittills har vi bara berättat halva historien om världens befolkningsexplosion. Vi kommer nu till de dåliga nyheterna — den verkliga kärnpunkten i denna artikel — den del som det judiska nyhetsmonopolet aldrig har vågat avslöja för er. Det olycksbådande faktum som nyhetsmedierna har försökt undertrycka är detta: **Den nuvarande befolkningsexplosionen i världen delas inte av den vita rasen. Den vita rasen krymper faktiskt, drar sig tillbaka från tidigare ockuperat territorium och ber om ursäkt lamt under processen.** Världen håller snabbt på att översvämmas av fientliga, inkompetenta lerraser — svarta, bruna, röda och gula — alla fientliga som fan mot den vita rasen som har subventionerat och upprätthållit dem på senare tid, och gjort den nuvarande befolkningsexplosionen oundviklig.

Lersläktena kommer! Lersläktena kommer! Och som de kommer! De kommer i miljarder. De kommer med hämndlystnad, anstiftade, uppviglade och ledda av judarna. Deras främsta mål är att utrota den vita rasen — gåsen som lade guldägget.

När jag säger gås, menar jag verkligen en dum gås. Ingen ras i historien har någonsin agerat dummare när det gäller deras egna intressen och välfärd. Det är Church of the Creators orubbliga mål att varna och larma den vita rasen om denna situation, att väcka den slumrande jätten, att organisera och ta hand om vårt eget öde, och att återuppbygga världen i den idealistiska projektion som förutsågs i förra månadens nummer nr 30 av Racial Loyalty.

MULTIPLIKATIONENS MATEMATIK:

Låt oss undersöka mekaniken i multiplikationsfaktorn och vad den förebådar för vår planet jorden, vårt enda hem.

Det har beräknats matematiskt att om bara ett par kärleksfulla flugor lämnades att föröka sig till sin fulla kapacitet, och deras efterföljande avkomma likaså, utan restriktioner för mat, luft, utrymme etc., så skulle alla deras ättlingar till hösten samma år kunna täcka hela jordens yta med ett fast lager av flugor som är 60 fot tjockt.

Tänk på det. Ett par flugor. Om denna multiplikationsfaktor skulle fortsätta, skulle det 60 fot tjocka lagret på kort tid expandera till ett klot vars radie skulle nå hela vägen till solen, och snart skulle radien på det klotet expandera med ljusets hastighet.

Nu inser vi att all sådan produktion och multiplikation begränsas av mat, vatten, luft, utrymme etc. Samma restriktioner, av

naturligtvis, även gälla expansionen av ler-raserna, annars skulle även de snart täcka jorden med ett fast lager 60 fot tjockt och vidare mot solen och bortom den. Det kan ta lite längre tid än en säsong, men inte mer än en generation eller två. Av alla dessa begränsningar har den första begränsande faktorn som trätt i kraft varit bristen på tillräcklig mat. Det är främst mat, bristen på den, som har förhindrat den nuvarande explosiva ökningen. Det är den oöverträffade subventioneringen av ler-raserna genom den vita rasens fenomenala produktivitet av mat som har underblåst den nuvarande skenande befolkningsexplosionen. Medan den vita rasen producerar, ger den vita rasen bort, den vita rasen subventionerar, men den tar dock inte del i befolkningsökningen. Den krymper i själva verket snabbt bort i glömska. Det är denna otroliga generositet, denna oöverträffade storsinthet (läs dumhet) som bäddar för en världsomspännande katastrof av enorm omfattning.

Men juden är inte nöjd med att bara subventionera ler-raserna på en världsomspännande basis i deras egna fattigdomsdrabbade länder. Den sätter himmel och jord i rörelse för att föra in ler-folken innanför de vita ländernas egna gränser för att påskynda den vita rasens undergång. Genom invandring översvämmar den just de länder som den vita rasen fortfarande kan kalla sitt hemland.

Låt oss undersöka invandringen av ler-folk till Förenta Staterna, den officiella politiken hos vår judiska ockupationsregering (J.O.G.), överträdelserna av dessa lagar och översvämningens omfattning.

IMMIGRATIONSBOMBEN — FÖRENTA STATERNA

År 1790 höll den unga republiken sin första folkräkning. Antalet var ungefär fyra miljoner människor, inklusive cirka 750 tusen svarta och mulattslavar. Av den etniska vita befolkningen var ungefär 89,1 procent anglosaxare, och ungefär 8,1 procent av tyskt och holländskt nationellt ursprung. Engelska hade etablerats som landets officiella språk och de andra vita folken antog det, och smälte på kort tid samman till den homogena befolkning som satte mönstret för dess kultur, lagar och seder. I motsats till de "smältdegel"-myter judarna nu älskar att främja, var det vita folket i Förenta Staterna anmärkningsvärt harmoniska i sitt genetiska ursprung, och resten av dess folk, indianer, niggrer, mulatter, var utan verkligt inflytande eller betydelse.

På grund av den industriella revolutionen, industrins tillväxt och den snabba befolkningsökningen ökade trycket på invandring i länderna i västra och norra Europa. För de flesta av dessa människor var Amerikas stora, tomma ytor en överväldigande magnet. Till en början var det en rännil. Endast 8 385 immigranter anlände 1820. Men vid 1840 nådde den årliga invandringen 84 066.

Därifrån började det accelerera snabbt. Mellan 1841

och 1860 kom mer än 4 311 465. Av dessa var mer än 87 procent från Irland, Tyskland och Storbritannien, alla av gott, önskvärt rasligt ursprung.

Guldrushen i Kalifornien ledde till import av kinesiska kulier för att hjälpa till att bygga de järnvägar som snart följde. Återigen var det de vita industrialisternas girighet (kraftigt uppblandad med judiska pengar och kontroll) som inte kunde motstå frestelsen att utnyttja den billiga arbetskraften som fanns tillgänglig från underlägsna raser, till nackdel för den vita genpoolen.

Den vita arbetaren blev dock oroad och såg de lågt betalda kinesiska kulierna som ett hot mot sin existens, mot sina jobb i gruvorna, vid järnvägsbyggen och inom andra områden. Delstatslagstiftande församlingar reagerade på det plötsliga inflödet av kineser och antog lagstiftning för att utesluta dem. Sedan, 1875, slog USA:s högsta domstol (återigen, den fördömda högsta domstolen) fast att delstatliga lagar som reglerade invandring var grundlagsvidriga, under förevändning att de begränsade handeln mellan delstaterna. Men rasinstinkterna hos den då övervägande vita befolkningen var fortfarande ganska sunda och det allmänna kravet på att hålla dessa orientaler ute ökade. Som ett resultat av detta antog kongressen samma år, 1875, lagstiftning som syftade till att begränsa inflödet av kinesiska kulier. När den kinesiska invandringen fortsatte trots denna lag, antog kongressen "Chinese Exclusion Act", som avsevärt minskade den orientaliska invandringen. Men vid 1882 hade cirka 220 tusen kineser redan förorenat våra kuster.

Vid denna tid skedde ett annat betydande skifte i mönstret för nya invandrare till USA, förutom orientaler. Inte bara höll invandringsvågen på att svälla till en flod, utan källan till de nya invandrarna förändrades drastiskt, återigen till nackdel för den vita rasliga kvaliteten. Medan cirka 95 procent av invandringen till USA fram till 1880-talet kom från Nordeuropa, började nu en ökande våg att härröra från Syd- och Österuropa. Medan de ursprungliga bosättarna och byggarna av Amerika var av anglosaxisk eller teutonisk härkomst, d.v.s. nordiska, skiftade nu vågen till dem från Ryssland, Italien, Polen, östra Österrike och Ungern. Inkluderat i denna massmigration var horder av östjudar från Polen, Ryssland och Balkan.

De tidigare nordiska invandrarna var intresserade av jordbruk, av att förvärva mark och att bo på landsbygden. Denna nya östliga våg var annorlunda. De var klanartade, samlades i städer och grupperade sig i etniska enklaver. Judarna, i synnerhet, bildade främmande ”ghetton” av eget skapande och började snart dominera politik, finanser och de flesta andra nervcentra för makt, samtidigt som de frenetiskt behöll sitt gamla lands seder och bruk, och särskilt behöll sin fientlighet mot gojerna och sin lojalitet mot Stammen.

av Juda.

Här är några siffror som speglar förändringen. Medan endast 1,5 procent av immigranterna till USA under decenniet mellan 1860–70 härstammade från Österuropa, var siffran 18,3 procent 1881–90; 1891–1900 var den 51,9 procent; och 1901–1910 var siffran 70,8 procent.

Det var inte bara typen av immigrant som drastiskt förändrades, utan även den stora mängden immigranter. Under decenniet 1881 till 1890 kom totalt 5 246 613 personer in i USA, vilket var dubbelt så många som under något tidigare decennium. Gränslandet höll på att försvinna och många amerikaner blev oroliga över mängden och typen av de "nya immigranterna". Allmänhetens krav ledde till nya restriktiva immigrationslagar under 1890-talet och början av 1900-talet.

Samtidigt kom japanska immigranter in i Kalifornien och till västkusten i allt större antal. På grund av deras låga levnadsstandard och höga födelsetal blev de vita invånarna oroliga för att dessa orientaler förr eller senare skulle ta över och driva ut dem från deras eget land. Det allmänna trycket ökade för ett totalförbud mot orientaler, och detta ledde slutligen till 1917 års immigrationslag (Immigration Act of 1917), som avsevärt utvidgade restriktionerna för nya immigranter från Orienten.

Under tiden fortsatte flödet från Europa. Omvälvningarna från första världskriget i Europa hotade att pumpa in ännu större antal immigranter i USA, som nu självt led av arbetslöshet och bostadsbrist.

År 1921 antogs en tillfällig lag som begränsade antalet utlänningar som kom in till cirka tre procent per år av respektive nationellt ursprung så som de var representerade i USA år 1910. Detta minskade strömmen till cirka 358 tusen immigranter per år och minskade särskilt antalet immigranter som kom från Österuropa. Det var fortfarande för många. År 1924 antogs en annan immigrationslag som fasade ut 1921 års lag och ersatte den med en plan för nationellt ursprung som skulle träda i kraft 1929. Denna utformades i ett försök att (a) bibehålla den etniska status quo, och (b) den fastställde en begränsad total kvot per år, ursprungligen satt till 153 714, en drastisk nedskärning från strömmen på över 5 miljoner under 1880-talet.

Äntligen hade USA en förnuftig immigrationslag som rimligen skyddade landet från att bli en soptipp för "avskrädet", de "vimlade massorna" från främmande stränder, som hyllas på Frihetsgudinnan. Om lagen hade efterlevts, skulle den ha haft en god chans att hålla USA vitt, välmående och någorlunda bekvämt, ett glesbefolkat land att leva i. Det fanns dock en fatal brist i den. Den höll inte ute de främmande judarna, och den gjorde ingenting för att hindra de splittrande judar som redan fanns här från att ta kontrollen, montera ner, förorena och förstöra vårt vackra land.

Efter andra världskriget nådde både flodvågen av fler judar och deras störande taktik epidemiska proportioner, och nedmonteringen av Amerika, förstörelsen av den vita rasen och den världsomspännande befolkningsexplosionen accelererade snabbt.

DEN ”FÖRINTELSEN” PROPAGANDALÖGNEN.

Judarna, som var de verkliga anstiftarna till andra världskriget, var också de verkliga och enda vinnarna i det kriget, ett krig som kostade världen minst 50 miljoner dödsoffer, varav det övervältigande antalet offer var från den vita rasen. Men redan innan kriget var över hade de listigt kokat ihop en bluff som de skulle sprida över en intet ont anande värld, nämligen att tyskarna hade gasat sex miljoner judar. Detta var, och är, en av de största och mest framgångsrika bluffarna i historien, endast rivaliserad av den judiska bluffen om kristendomen själv. (Läs igen, C.C. nr 37, ”Lögnen om de sex miljonerna” i Den vita mannens bibel.)

Hur det än må vara med det, med deras nästan totala kontroll över den världsomspännande propagandan (och nästan allt annat), har de fått den bluffen att bestå ända till denna dag, 40 år senare. Utdelningen de har skördat från denna bluff har varit enorm, och de var nu i position att gå vidare från förstörelsen av Tyskland och Europa till nedmonteringen av USA och förstörelsen av den vita rasen själv på en världsomspännande basis. De har inte förlorat någon tid på att göra det.

Medan det under andra världskriget hade varit en synd (enligt judisk propaganda) att vara nazist och/eller tysk, blev det nu en synd att vara en ”rasist”, ja, det vill säga om man var vit, vilket också snart blev en synd. Att vara en hängiven sionist, fanatiskt pro-Israel, det var fantastiskt, att vara en neger-rasist, som Martin Lucifer Koon, var att bli en nationalhjälte, vars storslagenhet och upphöjdhet skulle överträffa våra tidigare nationalhjältar som Washington, Jefferson eller Lincoln. (Om du inte tror på detta, mät bara den beundran som öses ut i den judiska pressen över MLK, den tidigare fördärvade personen, biltjuven och horbocken nu i januari, och jämför.) Det blev nu inte bara ett brott att vara vit utan att ens tänka som en vit man.

Under den sista hälften av 1940-talet var det första stora steget att plundra de amerikanska skattebetalarna och stödja resten av världen med ett givmildhetsprogram kallat Marshallplanen. Detta var förmodligen under täckmantel av att ”bekämpa kommunismen”, vars nacke vi just hade räddat i andra världskriget. (Läs igen, ”Den falska stridskonsten” i nummer 8 av Expanding Creativity.) Det var det första stora steget i befolkningsexplosionen av världens ler-raser, allt på den vita amerikanska skattebetalarens bekostnad.

Nästa steg, med hjälp av rasförrädare som Eisenhower, Kennedy och Johnson, var antagandet av ”medborgerliga rättigheter”-lagarna.

av 1960-talet. När en villig Kennedy vacklade och inte längre hade prestigen och inflytandet att driva igenom dessa dåraktiga lagar genom kongressen, lät judarna, med hjälp av sina Mossad-agenter, lönnmörda Kennedy. På den då orkestrerade vågen av sympati för en ”martyrförklarad” president, manipulerade judarna skickligt deras snabba antagande under Johnson. Det blev nu landets lag att man var tvungen att älska n*grer, bo granne med dem, fjäska för dem och avguda dem, vare sig man ville det eller inte. Rasblandning blev nu det nya dogmat, etablissemangets nya religion, och judarna har ridit högt på denna styggelse mot naturen ända sedan dess.

USA:S IMMIGRATIONSLAGAR ÄR NU I RUINER.

Som väntat, med de av judar främjade medborgarrättslagarna på 1960-talet, kom snart en genomgripande förändring av USA:s immigrationspolitik. Eftersom etablissemangets officiella religion nu var att hata den vite mannen och älska n*grer, ”mud peoples” och främlingar, blev det nu vår tvingande kristna plikt att inte bara föda världens avskum utan att ta dem till vår barm och låta dem översvämma våra hemländer.

Resten av ”tredje världens” (läs ”mud peoples”) horder var redo att välla in i miljontal och behövde föga uppmuntran. Men icke desto mindre beslutade vår J.O.G. (Zionist Occupation Government) att ge uppmuntran — i massor. Genom att (a) först och främst tillhandahålla mat åt alla ”muds” och lägga grunden för befolkningsexplosionen; sedan (b) skicka in C.I.A. för att främja kommunism, revolution och anarki (Läs återigen, ”The Phoney Fight Ruse” i nummer 8 av Expanding Creativity); sedan, (c) bidra till fiaskot genom att skicka in våra trupper, som i Vietnamkriget, eller i Centralamerika, eller Mellanöstern; eller, genom att (d) störta vänliga utländska regeringar och installera kommunistregimer, som i Kuba, Nicaragua och flera andra ”mud”-länder; eller, (e) genom en kombination av dessa metoder, genom inblandning och intervention, har USA medvetet skapat flyktingar, miljontals flyktingar, antingen verkliga eller pseudo. Det spelar ingen roll vilket, så länge de har en ursäkt kan de inte vänta med att lämna de eländiga områden de nu bor i, och de vill alla komma till USA, det prisade landet av mjölk och honung. Och horderna kommer, i miljontals och tiotals miljoner.

Med rasförrädare som Teddy Kennedy och en mängd andra som agerar frontfigurer för judarna, har kongressen skrotat den en gång förnuftiga immigrationslagen från 1924. Den har drastiskt ändrat immigrationslagarna ett antal gånger, med början under Eisenhower-regimen. Utan att här gå igenom alla invecklade detaljer i alla dessa förändringar, är nettoeffekten nu drastiskt viktad mot all vit immigration och kraftigt gynnsam för alla världens ”mud peoples”. Vi välkomnar inte bara

dem, vi skickar till och med ut vår flotta för att hjälpa till att föra in dem, vilket är fallet med ”båtfolket” från Vietnam och andra indonesiska länder som söker sig fram i Indiska oceanen.

Resultatet är katastrofalt. De främmande lerhorderna väller in över oss som en enorm gräshoppsplåga, eller som en enorm flodvåg. Vietnameserna kommer, kubanerna kommer, haitierna kommer, hinduerna kommer (de tar nu över de flesta klass B-motell i Amerika), pakistanierna kommer, japanerna kommer (de har tagit över större delen av Hawaii), kineserna kommer, det finns över 1000 miljoner (en miljard) av dem, och de flesta av dem skulle vilja komma till USA. Inte bara är alla dessa och fler på väg, utan miljontals av dem är redan här. Men den största invasionen av alla är från vår vidöppna södra gräns — två tusen mil av den — och de exploderande horderna från i synnerhet Mexiko, samt Central- och Sydamerika dessutom. (Läs återigen ”The Festering Ulcer of the Soft Underbelly of the United States” i nummer 27 av Racial Loyalty.) Vi blir översvämmade, och judarna planerade det precis så — för flera år sedan.

SKÖVLINGEN OCH FÖRÖDELSEN AV VÅR PLANET.

Medan USA är det främsta målet för alla dessa horder av lerraser, alla fem miljarder av dem, över hela världen, utspelar sig en stor katastrof i lerfolkens egna hemländer. Länderna i Asien, Afrika och Sydamerika, där de största befolkningsexplosionerna äger rum, håller snabbt på att skövla sina skogar, förstöra sin jordbruksmark, förorena och rasera sina egna länder till den grad att de snart inte längre kan försörja varken människa eller djur.

Vår dyrbara planet skövlas och ödeläggs av de exploderande horderna, en situation som är smärtsamt oåterkallelig, en situation där den vita människan har ett stort intresse för sina egna framtida generationer.

Men detta är en helt ny historia, en som jag hellre vill utveckla i något framtida nummer.

Under tiden — Vad är lösningen?

Det finns bara en lösning på detta stora fiasko, och det är att den vita rasen tar sig samman och tar kontrollen.

1. Först och främst måste den ta kontroll över sitt eget öde på världsomspännande basis, med början här i USA. Detta kan den bäst åstadkomma genom att polarisera under en hängiven rasreligion, såsom The Church of the Creator redan har tillhandahållit. Detta måste vi göra med alla medel, och målet är så överväldigande tydligt och avgörande att vilka medel som helst, jag upprepar, vilka medel som helst är berättigade.

2. För det andra, genom att ha kontroll över sitt eget öde, skulle (och måste!) den vita rasen ta kontroll över USA:s regering.

3. **När detta är gjort skulle den första prioriteten vara att stoppa invandringen, all invandring.** Detta skulle innebära vissa drastiska, skoningslösa åtgärder vid våra södra gränser, men låt det vara så. Vi invaderas av horder av fientliga främlingar och ändå har vi helt övergivit vår rätt och vår plikt att försvara våra gränsers helgd. Till och med president Reagan har erkänt att vi helt har förlorat kontrollen över våra gränser. Så varför i helvete vidtar han inte åtgärder?

Jag föreslår att vi slutar leka lekar, att vi ställer upp kulsprutor, beskjuter hela den två tusen mil långa gränsen med armétrupper och skoningslöst mejar ner varje "wetback" som vågar korsa Rio Grande, eller någon annan del av den gränsen. Det skulle vara fantastiskt hur snabbt dessa förebud om sjukdom, fattigdom och anarki skulle fatta budskapet.

4. Efter att ha tagit detta avgörande steg måste vi sedan jaga rätt på och utvisa varje illegal främling som nu befinner sig mitt ibland oss, vare sig de är mexikaner, iranier, kineser, pakistanier eller swahili.

5. Detta är bara början, men utifrån det, och härifrån och framåt, är striden redan vunnen. Vi skulle sedan följa upp med resten av programmet, som redan har detaljerats i våra *Basic Books* och flera artiklar i *Racial Loyalty*, särskilt *nummer 28*, med titeln *"The Black Tide and the Mud Flood Are Upon Us."*

I vilket fall som helst vilar hela lösningen på att den vita rasen polariseras kring sin egen rasreligion med en iver som bara kan beskrivas som ett heligt religiöst krig. Muhammedanerna har ett ord för det — Jihad. Vi måste nu antingen föra ett eget Jihad eller gå under eländigt i en världsomspännande flod av lera, lika säkert som 22 500 människor i Colombia omkom i en lokal syndaflod.

INGET ANNAT VAL.

Låter ovanstående lösning, den enda lösningen som är realistisk, drastisk, grym, skoningslös, omänsklig?

Tja, det beror på vems synpunkt vi väljer att anta. Judarna, niggrerna och de kristna kommer att skrika att den är det. Sett ur den vite mannens synvinkel, den enda som vi Skapare bryr oss om, är det inget av detta. Det är milt, rimligt, logiskt och i själva verket det enda som är vettigt. Men låt oss jämföra det med andra nyligen inträffade historiska händelser. Vi har hur många som helst att välja mellan. Vietnamkriget, där vi skickade 57 tusen av våra unga män till döden för en ytterst trivial sak, och transporterade 500 tusen soldater halvvägs runt jorden för att göra det, är ett exempel. Vi kan jämföra det med Israels aggression in på arabiskt territorium och fördrivandet och dödandet av miljontals araber. Vi kan jämföra det med kommunisterna som drev ut 14 miljoner tyskar från deras historiska östra territorium och berövade dem deras land. Ingen av de gud-

fördömda blödande hjärtan som kommer att skrika om eländet för ler-raserna var särskilt upprörda över någon av DESSA grymheter.

Men, bäst av allt, låt oss jämföra det med den amerikanska moraliska ställningen i andra världskriget där de offrade liv, lemmar och enorma mängder materiellt välstånd för att rädda världen för en fortsättning av judiskt tyranni.

Till skillnad från mexikanerna som invaderar våra gränser i trots mot lag och gränsers historiska helgd, gjorde tyskarna inget av detta mot Amerika. Faktum är att det sista tyskarna ville i världen var någon friktion med Amerika. Medborgarna i USA vid den tiden var faktiskt, och är för närvarande, till minst 25 procent av germanskt ursprung. Ändå mönstrade vi (det vill säga J.O.G.) en armé på 14 miljoner män och kvinnor och skickade dem hela vägen över Atlanten för att delta i ett blodbad som dödade minst 50 miljoner människor i det mest meningslösa kriget i historien, bara för att rädda nacken på våra judiska förtryckare.

Nu i jämförelse, i ljuset av en sådan avskyvärd grymhet, är det orimligt, är det omoraliskt, att vidta stränga åtgärder för att försvara våra gränser mot olagliga, aggressiva, invaderande ler-folk som förstör vårt hemland, lika säkert som det colombianska lerskredet förstörde Armero?

Nej, det är inte orimligt. Det är den mest milda, logiska och tvingande åtgärd som någon suverän nation någonsin har vidtagit inför en megakatastrof. Det är det minsta vi kan göra.

Så låt oss inte vara dumma, och låt oss inte luras av den sliskiga propaganda som dumpas på oss av judarna, niggrerna och de kristna genom deras hantlangare med blödande hjärtan. Låt oss istället använda våra hjärnor och våra instinkter, och skrid till handling! Låt oss ta oss samman och rädda oss själva och våra framtida generationer från en enorm, världsomspännande syndaflod av lera.

Det första steget: Bygg Church of the Creator. Gör din del.

* * * * *

För mer omfattande detaljer om invandringskatastrofen har vi en utmärkt ny bok tillgänglig, kallad ”The Immigration Time Bomb.” Den är publicerad av The American Immigration Control Foundation. Beställ från Church of the Creator; P.O. Box 400; Otto, NC 28763. $5.00 styck. Mängdrabatter tillgängliga.

* * * * *

Världens befolkningstillväxt

Världens befolkningstillväxt från 1000 e.Kr. till 2100 e.Kr. enligt rapporter från Durand, 1977 och FN, 1966

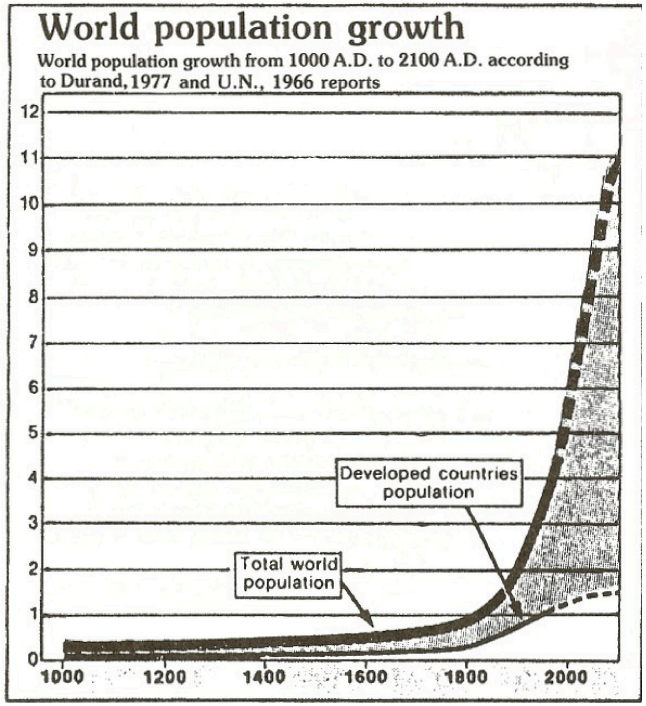

Graf som illustrerar den massiva explosionen av lerraser som nu snabbt accelererar mot en megakatastrof.

* * * * *

Återinvestera pengar i din egen ras. Det är den bästa investering du kan göra för din egen framtid och för dina barns framtid.

* * * * *

Jämförande Religioner — Del VIII

DEN NAZISTISK-GERMANSKA RELIGIONEN

Alfred Rosenbergs

Det tjugonde århundradets myt

I *Mein Kampf* konstaterade Hitler rent ut att den man som grundar en ny religion har åstadkommit en mycket större bedrift än den som startar ett politiskt parti, eftersom den förre har en mycket större inverkan och varaktigt inflytande än den senare. I det fördolda var det hans dröm att skapa en ny rasreligion för det tyska folket, en som skulle ersätta den befintliga kristna religionen. Eftersom han aldrig gav den tilltänkta religionen ett namn, kommer vi att kalla den för den **Nazistisk-germanska religionen**, i brist på en bättre term.

När vi talar om den nazistisk-germanska religionen talar vi mer om ett försök från naziströrelsens sida att formulera en ny rasreligion för de tyska, eller teutoniska folken, snarare än fullbordandet av en sådan uppgift. Naziströrelsen i sig var inte en religiös, utan en politisk rörelse, vilket Hitler upprepade gånger har påpekat. Det var en politisk rörelse för ett ödelagt och belägrat Tyskland, smidd ur yttersta desperation och utformad för att uppnå följande: (a) Befria Tyskland från Versaillesfördragets bojor. (b) Rensa ut judisk-marxism från det tyska folkets sinnen, kultur och politik, och ersätta den med en germansk nationalistisk ideologi. (c) Återta tyska territorier som förlorats i första världskriget, och vidare, (d) att expandera det tyska livsrummet österut in i Balkan, Ukraina och Ryssland. Hitler har dessutom upprepade gånger betonat att naziströrelsen var rent tysk till sin natur och inte var för export.

Icke desto mindre fanns det i naziströrelsens linda ett antal mål som nu också är nära förknippade med CREATIVITY-rörelsen. Ett av dem var att genomföra ett eugenikprogram för den genetiska uppgraderingen av det tyska folket. Ett annat var formuleringen av en nationalistisk germansk religion som var rasmässig till sin natur och som, när den framgångsrikt genomförts, skulle ersätta kristendomen som det tyska folkets grundläggande religion. Att inget av dessa mål uppnåddes beror främst på den korta livslängden hos denna dynamiska rörelse som krossades och förstördes totalt när Tyskland förlorade kriget 1945. Likväl var dessa två mål de främsta i de nazistiska ledarnas medvetande som framtida mål att eftersträva med yttersta iver, om de hade vunnit kriget. Att de inte vann kriget och att dessa mål dog i sin linda är en stor tragedi för det tyska folket och den vita rasen som helhet.

Det är försöket att formulera en ny rasreligion för det tyska folket som vi vill utforska i denna avhandling; vad dess natur var, vilken framgång de eventuellt hade, och vilka några av dess brister var.

Naziströrelsens ideologiska ledare erkändes tydligt vara Alfred Rosenberg. Ingen annan tysk skribent eller tänkare under eran, inte ens Adolf Hitler, hade en så bred och omfattande förståelse för den germanska själen och den nordiska folktron, vidskepelsen och historien som Alfred Rosenberg hade. Hans Magnum Opus, *Myten om det tjugonde århundradet* (1930), lade grunden för utformningen av framtidens nya nazistisk-germanska religion, vilken passade in inom ramen för naziströrelsen.

På grund av sitt judiskklingande namn var Alfred Rosenberg måltavla för en hel del rå humor bland sina kollegor. Han var dock genuint tysk, och namnet Rosenberg (rosenberg) var ett vanligt tyskt namn i Baltikum, där han föddes den 12 januari 1893.

Han studerade vid universitetet i Moskva, där han tog examen i arkitektur 1918 vid 25 års ålder. Han återvände sedan till Tyskland och blev förfärad och äcklad av den degeneration, det kaos och den anarki som rådde i efterkrigstidens Tyskland, hans hemland. Han gick med i nazistpartiet 1919 och var den enda medlemmen (förutom Hitler) som förblev framstående från dess tidigaste början ända till slutet. Han hängdes den 16 oktober 1946, efter att ha dömts i de hämndlystna talmudiska Nürnbergprocesserna tillsammans med 21 andra höga tjänstemän inom den nazistiska hierarkin.

Efter att ha gått med i partiet blev Rosenberg redaktör för partitidningen *Völkischer Beobachter* 1921. Han skrev ett stort antal artiklar och publicerade även några relativt mindre böcker. Efter att Hitler och Rudolf Hess fängslats på Landsberg 1924, blev Rosenberg oavsiktligt förvaltare för det då förbjudna och inaktiva nazistpartiet. Efter att Hitler släppts och partiet åter blivit aktivt, blev Rosenberg chef för partiets utrikespolitiska kontor och ansvarade även för att definiera partipolitiken gällande sekundär- och högre utbildning.

År 1940 fick han ansvaret för att upprätta civilförvaltningen i de ockuperade ryska och baltiska territorierna. Rosenberg var dock en filosof och en skribent, inte en bra administratör, och hans underordnade, män som Erich Koch och Heinrich Lohse, utövade den verkliga administrativa makten.

När Rosenberg ställdes inför rätta efter kriget, anklagade Nürnbergs skendomstol honom för varje tänkbart brott, men hans verkliga brott var vad han tänkte och skrev, i synnerhet hans rasistiska och antijudiska åsikter. Det var återigen ett tydligt fall av brutal judisk hämnd. Han hängdes av samma anledning som Hamans 10 söner hängdes i ”Berättelsen om Ester”. (Se sida 132 i *Nature's Eternal Religion*.) De ansågs vara farliga fiender till judarna. Återigen firade judarna sin Purim-högtid.

Rosenbergs *Mythos* var den mest inflytelserika av alla nazistiska skrifter under eran när det gällde att forma Nazistpartiets filosofi och ideologi, men den var ingalunda oemotsagd. För det första hade många inom partyhierarkin sina egna religiösa åsikter och tillhörigheter. Vissa var katoliker, vissa var protestanter, vissa var ateister, de flesta var likgiltiga kristna av ett eller annat slag. I vilket fall som helst var de flesta partiledare inte särskilt intresserade av den religiösa aspekten av sin rörelse, utan endast av dess politiska strävan. Medan Rosenberg var totalt lojal mot Adolf Hitler, var han i konflikt på flera viktiga punkter med andra framstående personer i det översta skiktet. Hans fejd med Dr. Joseph Goebbels är nästan legendarisk och kan inte förenas inom standardiserat nationalsocialistiskt tänkande. Det slog mot själva grunden för det nya statssystemet. Medan Goebbels förespråkade en modern, koncentrerad industristat, föredrog Rosenberg ett ruralt, medeltida, spritt samhälle, och hävdade att det bästa rasmässiga materialet kom från bondbefolkningen.

Vad exakt sade Rosenbergs *Mythos*? I försöket att besvara denna fråga möter vi ett mångfaldigt och förvirrat konglomerat av många religioner, många skribenter och tänkare, ett sammelsurium som inte nödvändigtvis är konsekvent.

Han sträcker sig tillbaka till tidig hinduisk litteratur (eftersom den är ”arisk”) såsom Rig Veda och Zenda Avesta. (Se återigen vår artikel om hinduism i *Racial Loyalty*, nummer 30.)

Han var djupt imponerad av lärorna från Lao Tse som levde för 2 500 år sedan, vars läror, säger han, vackert förkroppsligade den kinesiska själen i hans era, och Lao Tses visdom ligger i längtan efter solidaritet mellan själ och ande.

Han läste också greve Arthur de Gobineau, fransmannen vars bok *Om raseras ojämlikhet* kan betraktas som det första stora verket som belyser den vita rasens överlägsenhet, men den gjorde föga mer.

Rosenberg läste också Houston Stewart Chamberlains *The Foundations of the Nineteenth Century*, som, hävdar han, ”tände honom omedelbart”. Chamberlain bör noteras var son till en brittisk amiral och svärson till Richard Wagner.

I sin *Foundations* lägger han mycket av grunden för Hitlers rasidéer. Det bör också noteras att Chamberlain öppet erkänner att ingen egentligen känner till vare sig det geografiska eller etniska ursprunget för den ”ariska” rasen, eller om det fanns två eller fler sådana ursprungliga raser, eller om hela idén är mytisk. Vi Creators anser att hela idén är spekulativ och oväsentlig. Vi anser att vi bör fort-

centrera på den Vita Rasen som den existerar idag, eller mer korrekt, vad som är kvar av den. Istället för att pontifiera i oändlighet om den ”ariska” rasens ”ursprung”, vars koncept är lika oklart som den hypotetiska existensen av kontinenten Atlantis, säger vi Skapare detta: låt oss sätta igång med att lösa de ödesdigra problem som den Vita Rasen befinner sig i idag. Låt oss koncentrera oss på den Vita Rasens överlevnad, expansion och framsteg, genom att bygga en Vitare och Ljusare Värld, och glömma allt hokus-pokus om den förmodade ”ariska” rasen.

Rosenberg läste alla Nietzsches verk och blev starkt influerad av hans filosofi om den kommande övermänniskan. Det bör dock noteras att han aldrig löste sitt eget problem om hur allt detta skulle uppnås eller åstadkommas. Han var i själva verket både opolitisk och antirasistisk, och i vissa av sina skrifter till och med antitysk. Han skrev ett antal mycket sofistikerade böcker, och, likt det geni han var, finner vi honom oändligt pontifierande i den högre teorins luftigare stratosfär. Han talar i oändlighet om övermänniskans ankomst och hur vi måste underordna allt under denna stora och oundvikliga händelse. Han leder oss till att anta att detta oundvikligen kommer att ske som ett resultat av Naturens lag om den starkastes överlevnad.

Vi SKAPARE säger — inte så! Historien bekräftar inte detta. De gamla grekerna i Aten och Sparta var långt överlägsna den nuvarande arten av den Vita Rasen, men blev till slut ersatta av en betydligt underlägsen art i sitt eget territorium. Det blev även de fantastiska romarna i det antika Rom. Precis som de mäktiga kastanjeträden dödades av en simpel parasitisk svamp för 50 år sedan, så förstör även den parasitiska juden den unika Vita Rasen av idag med enastående framgång. Detta kommer inte att vändas genom att bara låta Naturen ha sin gång. Det kommer endast att vändas genom ett fanatiskt, medvetet, välutformat program implementerat av den Vita Rasen själv, sådant som är inneboende i KREATIVITETENS ritning, och sedan genomföra ett sådant program med iver och beslutsamhet.

Ett stort bidrag Nietzsche gav till saken var hans obevekliga attack på kristendomen, även om han aldrig avslöjade dess judiska ursprung. Men i sin attack på kristendomen var han varken den förste eller den siste att göra det, men mer briljant än de flesta.

Den store tyske kompositören, Richard Wagner, influerade också Rosenberg starkt. Han betraktade Wagners operacykel Nibelungens ring som förmodligen det största av alla musikaliska skapelser och som ett sant uttryck för den nordiska själen. Det är en åsikt som delas av många tyskar, inklusive mig själv.

Rosenberg var mycket upptagen av, och starkt influerad av, den kristna bibeln, eftersom Tyskland under hans era fortfarande övervägande var kristet och folkets tänkande överskuggades av dess judiska filosofi. Det är i försöket att kompromissa

-_-—

hans nya germanska religion inom ramen för kristendomen som, enligt min mening, var Rosenbergs undergång. Men vi kommer att ha mer att säga om detta senare.

Rosenberg var en glupsk läsare och han läste många andra böcker som hjälpte till att forma hans tänkande, men ingenting påverkade hans utblick så mycket som kaoset, anarkin, den skamliga urartningen av hans eget hemland Tyskland när han kom tillbaka dit från Moskva 1918. Ledande i denna skamliga urartning var en skara judar, både infödda och utländska som strömmade in från utlandet. Under denna era betraktades Weimarrepubliken, och i synnerhet Berlin, som ”Europas kloak”. Rosenberg blev chockad av vad han såg.

Medan han arbetade inom nazistpartiets led växte idén fram hos honom att vad det tyska folket verkligen behövde mer än något annat var en nationalistisk religion av sitt eget slag. (Låt oss komma ihåg ordet ”nationalistisk”.) Han fördjupade sig i historien, sedvänjorna, vidskepelsen och folkloren hos de germanska stammarna (vi måste komma ihåg att Tyskland aldrig var en nation förrän Bismarck delvis satte ihop det 1870). Han ville finna den germanska ”själens” ”andliga rötter” och bygga en ny religion för det tyska folket på dessa rötter.

En av de mest märkliga aspekterna av Rosenbergs sökande efter den ”germanska själen” var hans märkliga fascination och besatthet av en dominikanpräst som levde ungefär sexhundra år före Rosenbergs tid. Hans namn var Mäster (Master) Eckehart, (1260–1328) en katolik, men ändå en rebell mot den katolska hierarkin som han var en del av.

Vad var det som var så fantastiskt med Mäster Eckehart och vilket möjligt bidrag skulle han kunna ge till en nutida religion som borde angå oss? Svaret — inte mycket. Han ägnade sig också (liksom Rosenberg) åt mystik, metafysik och annat obskurantistiskt hokus-pokus som tjänar mer till att förvirra än att klargöra antingen problemet eller lösningen. Mäster Eckehart betonade logik, vilket var bra, men återgick sedan direkt till att tala om Gud, behovet av att definiera Gud. Genom att göra det gick han in i en massa nonsens om mystiska upplevelser, att ”flyga” till gudomen genom kontemplation och en hel del annat meningslöst dubbelspel. Vi har inte utrymme här för att gå igenom alla hans dimmiga irrfärder, inte heller anser vi dem vara värdefulla. Samtidigt erkänner Eckehart att Gud är odefinierbar och okänd. Kort sagt, vi kan lika gärna tala om kvantitet ”X”, som vi påstår oss vara fånigt förälskade i, men inte har den blekaste aning om vad i helvete det är vi pratar om.

Så mycket för Mäster Eckehart.

Ur allt detta konglomerat som också inkluderade Lao Tse, hinduism, Nietzsche, Wagner, Gobineau, Chamberlain, Moses, Jesus Kristus och en mängd andra delar, vilka slutsatser, vilken formula-

tioner av en ny "germansk själ"-religion satte Rosenberg slutligen samman?

På grund av hans självutplånande tillvägagångssätt i försöket att kompromissa med den nya germanska religionen inom kristendomens ramar, var hans ansträngning, enligt min mening, ett totalt misslyckande och en meningslös strävan.

Han resonerade som så, att eftersom den överväldigande majoriteten av tyskarna var kristna och hade varit det under många, många århundraden, måste vi på något sätt rädda de bästa delarna av kristendomen och kombinera dem med sedvänjor, folklore och traditioner från gamla teutoniska myter. Under detta eklektiska arrangemang skulle vi kunna få de bästa delarna av båda.

Okej, vilka delar av kristendomen ska vi behålla, och vilka delar ska vi kasta ut? Jo, Gamla testamentet, drog han slutsatsen, var en makaber historia om det judiska folket, som definitivt var icke-ariska och en fiende till det tyska folket. Därför var det tvunget att försvinna. Så där rök 70 procent av den kristna bibeln.

Sedan kommer vi till Nya testamentet. Är det helt och hållet ariskt? Tja, nej. Jesus var en hygglig prick, förmodligen till och med arier och hade en del värdefulla läror som vi borde bevara. Men så finns det den här figuren Paulus, den slemmige jude han var, som gav sig in i leken och förvrängde och perverterade Kristi lära. Därför måste vi sålla bort alla paulinska läror och allt som är judiskt. Det som då skulle finnas kvar skulle vara goda kärnor av Kristi lära, som han hävdade inte var jude, eftersom det inte finns några väsentliga bevis som tyder på att han var jude.

I detta sistnämnda uttalande instämmer vi CREATORS. Vi håller med om att det inte finns några bevis för att Kristus var jude, eller någonting annat, eftersom det inte finns ett spår av bevis för att han någonsin existerat mer än vad jultomten existerar eller har existerat.

Men för att återgå till Nya testamentet. Eftersom 13 av dess 27 böcker skrevs av Paulus, försvinner 48 procent av Nya testamentet tillsammans med hela Gamla testamentet, och vi har nu en knapp rest kvar att söka i efter Kristi goda ursprungliga kärnor. Men även här, säger Rosenberg, står vi inte på säker mark heller, eftersom mycket av även denna rest har förvrängts och förorenats av den judiske skurken Paulus, och vi måste vara extremt försiktiga. Vilka goda kärnor Rosenberg någonsin utvann ur de förorenade resterna är svårt att avgöra, och Rosenberg upplyser oss inte.

Vi CREATORS väljer ett helt annat tillvägagångssätt. Varför rota igenom en tunna med ruttna äpplen för att se om vi möjligen kan rädda några bitar bra kött i en rutten röra? Varför i hela friden, när vi kan gå ut i Naturens vackra fruktträdgård och plocka fina, hälsosamma äpplen direkt från trädet, god mogen frukt, tvättad av rena morgonskurar och gnistrande röd och gul i det klara eftermiddagssolskenet? Vi säger — dumpa hela tunnan med ruttna äpplen vid närmaste soptipp. Gå direkt till Naturens trädgård och börja om på nytt. Varför rota igenom en rutten röra av sopor när det finns fin färsk frukt att hämta?

Det enda goda slutresultatet av Rosenbergs ansträngningar är i princip vad han skulle och kunde ha kommit fram till om han aldrig hade snokat runt i den kristna bibeln, eller fyllt sin bok med så mycket tråkig mysticism, metafysik eller annat hokus-pokus från Mäster Eckehart eller andra mytologiska källor. Till och med Nietzsches bidrag var av ringa konstruktivt värde. Den grundläggande filosofi som är av någon betydelse i *Mythus* är betoningen av rasliga värden, och naturligtvis är detta i hans bok begränsat till de germanska folken, eller den nordiska, eller den "ariska" rasen. I detta instämmer vi **KREATÖRER** helhjärtat, förutom att vi omfattar hela den vita rasen, germansk, amerikansk, anglosaxisk, fransk eller annan, och strävar efter att förena hela den vita rasen, organisera den, polarisera den och för evigt krossa våra biologiska fiender, den parasitära juden, och gå vidare därifrån för att bygga en vitare och ljusare värld.

I vilket fall som helst invigde Rosenberg inte någon ny germansk religion, och den judisk-kristna tron är fortfarande lika utbredd idag som den var för 50 år sedan. Faktum är att han inte ens gav ett namn åt den nya religion han försökte konstruera, men aldrig riktigt lyckades föra in i ett meningsfullt fokus.

Hade Hitler vunnit kriget, skulle hans rasfilosofi om blod, jord och ära utan tvekan ha expanderat till det tyska folkets nationella religion och så småningom ersatt kristendomen. Hitler kom dock fram till sina rasliga idéer långt innan Rosenberg anslöt sig till honom. Att Hitler ville att hans politiska filosofi skulle bli en religiös filosofi råder det föga tvivel om. Det faktum att Hitlerjugend hade regelbundna, organiserade indoktrineringsmöten, precis som deras kristna motsvarigheter, och att dessa tidsmässigt krockade med kyrka och söndagsskolor, är ett starkt bevis för detta. Detta mötte fientligt motstånd från både den katolska och den protestantiska kyrkan, men nazistpartiet höll på att enkelt vinna denna kritiska strid om ungdomarnas sinnen. Hade de bara haft mer tid, skulle den kristna kyrkan ha vissnat på vinstocken och desintegrerat inom ytterligare en generation. Hitler stödde Rosenbergs ansträngningar att smida ett mer omfattande religiöst dogma ur sin politiska filosofi. Medan vi **KREATÖRER** beundrar Hitler som den störste ledare den vita rasen någonsin har haft, och den störste vite man som någonsin levt, och instämmer i hans rasliga idéer, kan vi inte låta bli att dra slutsatsen att som en religion för den vita rasen som helhet var Rosenbergs *Mythus* beklagligt ofullständig och lämnade mycket övrigt att önska.

* * * * *

SLUTSATS.

Vi SKAPARE (CREATORS) är överens om att idén om att det tyska folket skulle ha en egen religion för att ersätta den judisk-kristna tron är sund, men att Rosenbergs tillvägagångssätt att försöka kompromissa med den inom ramen för tysk kristendom är motsägelsefullt och självutplånande. Vi anser att Rosenberg och naziströrelsen som helhet skulle ha haft det betydligt bättre om de helt hade förkastat kristendomen och börjat om från en sund realistisk grund, så som KREATIVITET (CREATIVITY) har gjort, genom att bygga på Naturens Eviga Lagar.

Det kvarstår dock flera andra grundläggande skillnader och vi kommer att redogöra för dem i den medföljande "Jämförelse"-rutan. En av de största skillnaderna är att där naziströrelsen i grunden var nationalistisk, politisk och inriktad på det tyska folkets expansion och intressen, är KREATIVITET-rörelsen hängiven att väcka, organisera och förena alla vita folk i världen och göra denna planet Jorden till ett hem exklusivt för den vita rasen, och radera de motstridiga nationalitetsgränserna.

* * * * *

Den mest häpnadsväckande prestationen under 1900-talet har varit den otroliga framgång med vilken den judiska konspirationen har lurat den vita rasen att förråda sitt ovärderliga arv för en hög med skräp.

* * * * *

För ett halvt sekel sedan lyckades Hitler förena alla tyskar. Det är Church of the Creators orubbliga mål att väcka, förena och polarisera alla vita folk på denna planet Jorden.

* * * * *

Negern är ett av naturens mest bedrövliga misslyckanden.

Rosenbergs germanska religion vs. Creativity — En jämförelse

A. Grund för tro.

Den tyska nationalistiska religion som både Hitler och Rosenberg föreställde sig blev aldrig verklighet. Vid tiden för Hitlers död 1945 var protestantisk och katolsk kristendom landets rådande religion, precis som den är idag. Vi måste därför skilja mellan den tilltänkta religionens religiösa dogm och nazistpartiets politiska dogm.

Den religiösa filosofin skisserades dunkelt i Rosenbergs många skrifter, särskilt i hans magnum opus, *Mythos*, och även i Hitlers *Mein Kampf*. De uttryckte vagt avsikten att skapa en sådan religion, baserad på det tyska folkets myter, seder och folklore. Eftersom detta aldrig förverkligades eller kristalliserades, måste vi låta det bero och falla tillbaka på Hitlers dogm om Blod, Jord och Ära.

CREATIVITY har mycket gemensamt med denna idé, men är betydligt mer fullständigt strukturerad, mer komplett, tydlig och omfattande. CREATIVITY omfattar varje viktig fråga och aspekt som är nödvändig för den vita rasens framtida religiösa och rasliga behov. Dessa beskrivs i detalj i de tre grundläggande böckerna i CREATIVITY, nämligen *Nature's Eternal Religion*, *The White Man's Bible* och *Salubrious Living*, ytterligare kompletterade av *Expanding Creativity*.

B. Mål och syften.

Hitlers och Rosenbergs mål var mål som i grunden rörde det tyska folkets välfärd och bästa intressen, och under nazistpartiets korta tid vid makten var dess politiska och religiösa mål praktiskt taget oskiljaktiga. De var: (a) Att riva upp Versaillesfördraget och återställa tysk självständighet, makt och ära. (b) Att förena det tyska folket. (c) Att bryta det judiska strypgreppet och få bort dessa parasiter från det tyska folkets ryggar. (d) Återta förlorade tyska territorier. (e) Utöka det tyska folkets livsrum (lebensraum) genom att erövra nytt territorium i öster, på bekostnad av polacker, tjecker, ryssar, etc. (f) Att rensa och germanisera det tyska folkets kulturella, ekonomiska och rasliga element.

Målen för CREATIVITY är mycket likartade, men istället för att sådana mål är snävt begränsade till endast den tyska nationen och på bekostnad av andra vita nationer, strävar CREATIVITY efter att omfatta alla vita folk i världen, vare sig de är tyskar, fransmän, anglosaxare, polacker eller vad som helst. Den strävar efter att göra det på bekostnad av de

lerfolk och till den Vita Rasens fördel. CREATIVITY strävar efter att räta ut det förvirrade och judaiserade tänkandet hos alla vita män, kvinnor och barn på planeten jorden, att väcka dem, förena och polarisera dem till en enorm murbräcka och krossa det judiska monstret en gång för alla. Det är sedan CREATIVITYs mål att utöka den Vita Rasens antal och territorier tills den bebor (exklusivt) alla de goda territorierna på planeten jorden. Det finns många andra mål, såsom eugenik, hälsosamt leverne (Salubrious Living) och ett antal andra, som beskrivs i detalj i våra tre grundböcker, och som kortfattat sammanfattas under de tjugo fundamentala punkterna i *Racial Loyalty* nr 30.

C. Raslig inställning.

Det är mycket liten skillnad mellan Creativitys rasliga inställning och den nazistiska filosofin, förutom när det gäller denna ena stora detalj: Medan det nazistiska målet gällde rensningen och den genetiska förbättringen av det tyska folket, strävar Creativity efter att omfatta hela den Vita Rasen på en global basis. Medan Hitler betonade nationalism, betonar vi vår ras gemensamma biologiska ursprung som det gemensamma bandet och punkten för polarisering.

Vi anser att detta är extremt viktigt. Medan nationalism har varit orsaken till oräkneliga krig mellan vita ”nationer” sedan urminnes tider, är vi fast övertygade om att hela idén om ”nationalism” är högst destruktiv för den Vita Rasen och har varit ett av judens mest effektiva verktyg i deras diaboliska teknik av ”söndra och härska”. Vi strävar därför efter att förena den Vita Rasen under en religion och ett språk, för att aldrig mer föra brodermördande krig sinsemellan.

Medan Hitler försökte förena tyskarna endast för att föra självmordskrig mot andra vita raskamrater, strävar vi efter att förena hela den Vita Rasen på en världsomspännande basis. Vi gör anspråk på hela planeten jorden som den Vita Rasens exklusiva och oomtvistade arv.

I *Racial Loyalty* nr 4 har vi mer i detalj redogjort för åtta fundamentala skillnader mellan den nazistiska filosofin och Creativity.

Det finns många skrivbordsbeundrare av den nazistiska regimen som hävdar att ”om Hitler bara hade vunnit kriget” skulle han ha utvidgat fördelarna med den nazistiska idén till den Vita Rasen på en världsomspännande basis.

I syfte att lösa de akuta problemen och det svåra dilemma som den Vita Rasen står inför idag, vill jag framföra två viktiga punkter.

(a) Hitler förlorade kriget. Han har varit död i 40 år. Vad han kan eller inte kan ha gjort är akademiskt i detta skede av historien och en meningslös gissning som slösar bort mycket värdefull tid på predikande när det är militant handling som behövs.

(b) Vi Skapare är övertygade om att hela idén om ”nationalism” så som den förespråkas av nationalsocialismen är en splittrande och destruktiv idé, och vi ersätter den med Rassocialism. Hade Hitler vunnit kriget, skulle andra länder som Frankrike, Polen, England, Amerika, etc., utan tvekan ha bildat egna inhemska nazistpartier i sina respektive länder, med otvivelaktig tysk styrning och inblandning. Det skulle i varje enskilt fall ha funnits mycket förbittring och motstånd i varje land, och med rätta, över att ”tyskarna” tog över, och det skulle förmodligen ha sått frön till ändlös framtida strid och förbittring, likt den irländska förbittringen mot engelsmännen som styr en del av deras land.

I KREATIVITETENS trosbekännelse och program är de flesta av dessa problem i huvudsak lösta och eliminerade. Inget vitt land behöver vara, eller behöver känna sig hotat av att de skulle kunna styras av en ”främmande nationalitet”. Allteftersom tiden gick, när latin blev det universella språket för den vita rasen; när rasidén växte och den ”nationalistiska” idén avtog; när KREATIVITET blev den universella religionen, skulle världens vita ras röra sig i enighet mot en sann enhet intresserad av att främja de mål som betonas i Kreativitet; uppgradera sitt eget genetiska arv och utnyttja sin enorma potential för sina egna bästa intressen.

Vi vädjar därför till våra ”nationalistiska” vita bröder att sluta predika i oändlighet och meningslöst om ”vad som kunde ha varit”, att komma tillbaka till verklighetens värld och ansluta sig till oss som militanta aktivister i byggandet av en vitare och ljusare värld.

D. Organisatorisk struktur.

Vi är helt i harmoni med ledarprincipen så som den lades fram av Adolf Hitler och betraktar det tidigare nazistpartiet och regeringsorganisationen som en modellstruktur för vår egen framtida utveckling. Vi betraktar Hitlers Nazityskland mellan 1933–1939 som det finaste och mest effektiva samhälle den vita rasen någonsin har frambringat för sina egna bästa intressen. Vi avser att inte bara efterlikna dess organisatoriska struktur, utan att använda den som en språngbräda för att ytterligare förbättra den, att expandera den på världsomspännande basis för att tjäna den vita rasen för dess egna bästa intressen.

* * * * *

The Church of the Creator är en organisation som inte marscherar efter den judiska trumslagaren. Vi har vår egen.

* * * * *

Nummer 32, februari 1986

Det stora hindret

HUBRIS, HUBRIS

Vi har medlen att krossa det judiska nätverket nu under 1986. Allt vi behöver göra är att sortera det viktiga från det triviala, skilja fakta från nonsens.

Redan från början, helt öppet, vill jag framföra tre övertygande påståenden:

1. Den vita rasen har tillräckligt med informerade militanta aktivister för att krossa det judiska maktcentret och ta kontroll över sitt eget öde nu, under år 1986.

2. Genom att implementera Creativity har vi ritningen, tron, motivationen och den religiösa ivern för att nå det historiska genombrott som är inom räckhåll, inte i någon avlägsen framtid, utan NU.

3. Att blockera en sådan ärorik seger är en vanlig defekt i den mänskliga naturen som i synnerhet den vita rasen är arvinge till. Det kallas **HUBRIS**.

Vad är hybris? Webster har flera definitioner, men låt mig sammanfoga dem till min egen version. Enkelt uttryckt är hybris en kombination av övervältigande personlig egoism blandat med övervältigande svartsjuka. Det är lika gammalt som mänskligheten själv, en fördärvlig defekt i den mänskliga naturen, en brist som har varit en betydande kraft i formandet av historien, och även i raserandet av dess konstruktiva framsteg. Juden har varit särskilt skicklig på att kapitalisera på denna ödesdigra karaktärsbrist, och den vita rasen har genom historien varit en villig och samarbetsvillig bricka i spelet genom att låta judarna sakkunnigt manipulera oss med sin avskyvärda "söndra och härska"-teknik.

Varför säger jag att den vita rasen är särskilt benägen för denna dumma brist i sin konstitution? Jag säger det för att det är sant. Varför det är så, det ska jag inte ens försöka förklara, men låt mig anföra några exempel.

Ett utmärkt exempel på hybris är mina egna förfäder, mennoniterna. När jag säger detta har jag inte för avsikt att nedvärdera denna intelligenta och flitiga grupp människor, som, trots att de är relativt få till antalet, är spridda över hela jordens yta. Nej, inte alls. Faktum är att jag är stolt över mina förfäder. De har många försonande egenskaper. Förutom att vara intelligenta, hårt arbetande och flitiga, har de visat sig vara uthålliga, hedersamma, relativt ärliga (jämfört med...

än genomsnittet) och de har skytt rasblandning. De är klanaktiga, och för detta är jag tacksam, annars hade jag kanske inte varit vit. De har hållit sina blodslinjer rena under de senaste århundradena, utan att vare sig en neger, en indian eller en jude har trängt in i deras sociala eller genetiska struktur. I Ryssland, där mina förfäder levde under ett sekel och ett kvarts sekel, skydde de till och med äktenskap med en ryss, då sådant var absolut tabu.

Men de led av hybris, förmodligen ännu mer än den genomsnittlige vite fränden. Det är min iakttagelse att mennoniterna var högt motiverade, tävlingsinriktade, ambitiösa att komma framåt och var extremt medvetna om vad deras grannar och/eller deras släktingar gjorde. Som ett resultat var de också småsinta, avundsjuka och baktalande när någon kom före dem. De hade denna tvångsmässiga vana att skvallra om alla andras affärer och angelägenheter som jag fann extremt osmaklig, och vissa av dem (inte alla), inklusive några av mina släktingar, kategoriserade andra människor i två grupper.

(a) Om någon kom före dem och presterade bättre inom ett område, stämplades de som ”högfärdiga”.

(b) Om någon presterade sämre än de gjorde, gjorde de narr av honom som en odugling eller som en byfåne.

Oavsett vilket var det en situation utan vinnare, ett Moment 22.

Eftersom jag ogillade denna pryda, småsinta attityd gick jag aldrig med i mennonitkyrkan, och under mina yngre år lockades jag aldrig in i mennoniternas sociala kretsar. Faktum är att jag inte uppskattade vissa av de finare egenskaperna hos det mennonitiska folket förrän senare i livet när jag började studera den vita rasens sammansättning, egenskaper och historia. Idag är jag tacksam för både deras fel och deras förtjänster, för hade de varit annorlunda, skulle jag förmodligen inte vara vit.

Ett annat exempel på hybris som jag vill anföra är förhållandet mellan två framstående uppfinnare, nämligen Thomas A. Edison och Nikola Tesla, som levde under ungefär samma era, kort före och efter sekelskiftet.

Nu har vi alla hört talas om den store Thomas Edison och hans liv har blivit väl dokumenterat och lovordat i böcker, tidningar och till och med i den judiska filmindustrin, som har funnit det lämpligt att förherrliga honom i minst två filmer, en som pojke och en under hans vuxna år.

Edison levde ett långt, produktivt och flamboyant liv på 84 år, från 1847 till 1931, och eftersom hans historia har blivit så väl publicerad finns det inget behov för mig att recensera den här.

Inte lika känt för den breda allmänheten är Nikola Teslas liv, en av de mest briljanta och kreativa vetenskapsmännen och uppfinnarna i den vita rasens historia, om inte den allra mest briljanta. Hans liv sträckte sig över en period av 87 år, från 1856 till 1943, då han föddes endast nio år senare än världens mest firade uppfinnare.

Medan Tesla och Edison levde i mer eller mindre samma era, och båda var uppfinnare främst inom elektricitetsområdet, finns det dock en anmärkningsvärd skillnad i deras konstitution. Medan Edison främst var långsam, mödosam och outbildad (en procent inspiration, 99 procent transpiration, enligt hans eget ordspråk), hade Tesla å andra sidan ett extremt briljant och kreativt sinne, var välutbildad inom vetenskap och matematik och förstod fysikens komplexa principer mer ingående än vad som varit förunnat endast ett fåtal utvalda. Han var kort sagt ett geni av högsta kaliber, som vida överglänste allt vad Thomas Edison någonsin kunde föreställa sig, och hans prestationer inom elektricitetsområdet – växelström, generatorer, transformatorer, kraftöverföring, växelströmsmotorer – är så omfattande och vidsträckta att det övergår förståndet. Efter att själv ha studerat teknik och tagit en examen i elektroteknik, anser jag mig ha en viss förståelse för vidden av denne store mans geni. Det är min slutsats att de flesta av de stora systemen för elektrisk kraftgenerering och distribution som vi känner dem idag är baserade på de teorier, uppfinningar och konstruktioner som frambringades av Nikola Teslas stora sinne.

Ändå, medan Edison hyllas och lovordas till skyarna, och har gjorts så i ett sekel, har få människor ens hört talas om Nikola Tesla. Medan Edison tilldelas stort utrymme och vanligtvis en bild i de flesta uppslagsverk, finner jag endast en kort spalt på fyra tum för Tesla i 1929 års upplaga av BRITANNICA, en sex tums spalt i Funk & Wagnalls upplaga från 1970 och ingenting alls i Collier's (1952) Encyclopedia.

Hösten 1983 deltog jag i ett **Symposium för utveckling av okonventionell energi** i Atlanta, mer som en intresserad åskådare än som en bidragande deltagare.

Samlade vid detta tredagarsmöte var en skara på cirka trehundra av de mest briljanta forskare som det någonsin varit min förmån att skåda. De kom från hela världen, Kanada, USA, Frankrike och särskilt Tyskland. Dussintals föreläsningar och avhandlingar, fyllda med bildspel, grafer och ibland till och med modeller av deras uppfinningar eller idéer presenterades. Dessa spände över ett brett spektrum av tekniska och vetenskapliga ämnen, men mest framträdande var sökandet efter en ren, säker och oändlig energikälla. Bland dessa fanns målet att omvandla gravitationsenergi till praktisk användning.

Vem som helst som observerade dessa forskare skulle ha blivit förvånad (precis som jag blev) över att det var Nikola Tesla som betraktades som hjälten och giganten bland alla de forskare som passerat genom historien. Inte Edison, inte Einstein, utan Nikola Tesla, och hans vetenskapliga artiklar, särskilt om gravitationsenergi, studerades och granskades med största intensitet och intresse. Edison nämndes knappt ens, och när han gjorde det, var det inte i ett fördelaktigt ljus.

Var och en som studerar utvecklingen av våra elektriska kraftverk...

och överföringen av elektrisk energi till våra hem kommer att finna att i början, på 1880-talet, installerade Edison några av de första centrala kraftverken och överföringsledningarna för att leda elektricitet till gatubelysning och hem. Hans system var baserat på likström (D.C.) istället för växelström (A.C.), och som ett resultat hade det allvarliga begränsningar. För det första, eftersom likström inte kan användas med transformatorer för att höja eller sänka spänningen, var han tvungen att begränsa sin spänning (i överföringsledningarna) till intervallet runt tvåhundra volt, annars skulle det vara för farligt för allmän användning vid mottagningsänden. Detta begränsade överföringen till ungefär högst en halv mil från det centrala kraftverket, och dessutom (a) på grund av den låga spänningen i överföringsledningarna sjönk spänningen lägre och lägre ju längre ner på ledningen kopplingar gjordes, och (b) mycket av energin gick förlorad i själva överföringsledningarna på grund av den låga spänningen som användes, och (c) det skulle krävas hundratals små centrala anläggningar för att betjäna städer som Chicago eller New York.

Det var inte förrän Nikola Tesla dök upp några år senare och demonstrerade växelströmmens uppenbart överlägsna fördelar. Han uppfann transformatorer för att höja eller sänka spänningen efter behov. Han uppfann flera typer av växelströmsmotorer. Faktum är att han mer än någon annan uttänkte de flesta av de tekniska uppfinningar som möjliggjorde hela det system för kraftöverföring som vi känner till idag. Med högspänningsledningar (500 tusen volt är vanligt) är det nu möjligt att ekonomiskt transportera kraft i hundratals mil och leverera den till konsumenten vid vilken spänning som helst som specificeras.

Eftersom detta geni kom ut med så många briljanta uppfinningar att det är omöjligt att lista dem här, vill jag ändå påpeka en märklig kontrovers som utvecklades mellan Edison och Tesla, och elindustrin som helhet.

Teslas briljanta, fullt strukturerade elektriska system med växelström, transformatorer, högspänningsledningar och andra tillbehör gjorde Edisons likströmssystem lika föråldrat som en piska till hästskjuts nästan över en natt. Men eftersom han hade ett egenintresse i de få redan etablerade anläggningarna, och på grund av sin hybris (han tänkte inte på växelströmssystemet först), bekämpade han ursinnigt Tesla med näbb och klor. Han använde varje smutsigt knep i boken för att förtala och misskreditera Tesla.

Ett smutsigt knep han använde var en bedräglig skrämseltaktik. Eftersom den elektriska stolen (som använde två tusen volt) i vissa delstater hade införts för att avrätta de som gjort sig skyldiga till grova brott, nappade Edison snabbt på denna händelse och kallade växelström för "dödsströmmen", att den var högst farlig för människor och aldrig borde användas i hemmet.

Nu är sanningen i saken (och Edison var väl medveten om det)

att växelström (A.C.) eller likström (D.C.) är lika dödliga eller säkra beroende på vilken spänning som används, vilka anslutningar som gjorts, etc. Men med pressen till stor del på sin sida använde han detta argument uttömmande för att förhindra att Teslas överlägsna system för generering och distribution av växelström accepterades av allmänheten, och under en tid lyckades han fördröja dess acceptans.

Det är en lång historia, men lärdomarna att dra är dessa: (a) På grund av sin hybris och outhärdliga egotism försökte Edison, och lyckades, att länge fördröja acceptansen av ett fullt strukturerat system som var långt överlägset hans eget provisoriska arrangemang. (b) I slutändan segrade Teslas system eftersom det var högst överlägset. (c) Propaganda och missuppfattningar kan vara högst destruktiva för framsteg och en rationell lösning på ett problem.

Vi kommer nu till de överväldigande problem som ansätter världen idag. Det främsta av alla dessa är den ständigt närvarande judiska parasiten som har bitit sig fast på den vita rasens rygg och obevekligen genomför vår död och förintelse. Märkligt nog verkar ingen veta vad man ska göra åt det, minst av allt den vita rasen själv, vars flesta medlemmar genom den judiska kristendomens försorg faktiskt subventionerar, lovprisar och understödjer parasiten.

Det brutala faktumet i vår tid är att den vita rasen håller på att dö, den mördas av judarna, och den vita rasen, istället för att ta till vapen mot denna ondskefulla parasit, är alltför bedövad av den där judiska hjärntvättaren (kristendomen) för att ens inse att den håller på att mördas.

Alla är dock inte ovetande. Sedan andra världskriget har vi haft minst 20 tusen splittrade och fragmenterade ”patriotiska”, ”nationalistiska”, ”rasistiska” grupper, vissa falska, vissa uppriktiga, som har försökt slå larm på något fragmenterat och osammanhängande sätt. Vissa är oroade över det kommunistiska hotet, vissa är oroade över vårt ekonomiska kaos, vissa är oroade över skattemyndigheten (IRS), vissa över intrång i vår rätt att bära vapen, vissa över att vår konstitution undergrävs, vissa över floden av illegala invandrare över våra gränser; och ett dussin andra värdiga ändamål.

Vi Skapare är också bekymrade över alla dessa vitala problem, och fler därtill. Skillnaden mellan oss och de 20 tusen tidigare misslyckandena är denna: Medan ”Beklaga och Jämra”-skaran inte gör annat än att ropa ”fara”, har ingen av dem någonsin lagt fram en meningsfull lösning på den stora mängd problem som nu ansätter den vita rasen och som nu måste konfronteras och lösas. Beklaga och jämra! Beklaga och jämra! Fara! Fara! Men aldrig en meningsfull lösning. I bästa fall var deras ”lösningar” antingen obefintliga, eller så sysslar de med lättvindigt flummande i problemets utkant. Få vågade gå till kärnan av problemet och konfrontera den judiska kristendomen.

Vi är trötta och leda på att höra från "Deplore and Lament"-skaran. Om du inte har en lösning, besvära mig inte med dina problem.

Professor Revilo P. Oliver, en av de mest intelligenta och kunniga män jag har haft äran att träffa, har kategoriskt sagt att ”The Church of the Creator representerar den enda rationella religion jag känner till.” Hitler har sagt att för att vinna massorna och bygga en kraftfull rörelse måste vi fokusera på en central idé och fortsätta hamra på den.

Så vilken central idé kan vi, den vita rasen, effektivt fokusera på och polarisera kring? Om vi inte kan samlas kring en dynamisk rationell religion som Creativity, som täcker alla områden, vad kan vi då samlas kring? Vilka är alternativen?

Ska vi samlas kring Identity-rörelsen som har ena foten i det rasliga lägret och den andra i fiendens läger? En idé som är baserad på vidskepelse, lättrogenhet och historiskt nonsens? Jag tror inte det.

Ska vi försöka återuppliva den nazistiska metoden? Hitler var, enligt min mening, den största människa den vita rasen någonsin har frambringat. Om han vore ung och vid liv i Amerika idag (jag önskar att han vore det!) är jag säker på att han skulle välja ett helt annat tillvägagångssätt än han gjorde för att rädda Tyskland på 1920-talet, och jag har en känsla av att det skulle vara förvånansvärt likt Creativity. Precis som Klanen tjänade nazistpartiet ett nyttigt syfte i sin tid och på sin plats för att lösa dåtidens problem, men för idag är båda lika döda som en dodo och ungefär lika användbara för att lösa den mängd akuta problem som nu konfronterar oss.

Ska vi anamma ”vi älskar dem alla!”-metoden? Ingen strid, inget krig har någonsin vunnits — ingen meningsfull rörelse har någonsin byggts med en polyglott samling av skilda mål, lojaliteter eller övertygelser. Den dör undantagslöst av sin egen tyngd i en massa av förvirring och splittring. (Läs återigen nummer 10 i *EXPANDING CREATIVITY*, ”A Polyglot Mind and a Polyglot Society — Who Needs Them?”) Återigen går vi tillbaka till erfarenheterna i Tyskland under 1920- och 30-talen. Innan en monolitisk, välstrukturerad, välorganiserad rörelse växte fram hände ingenting. När en sådan enad rörelse konsoliderade allt till en ideologi, krossade den judarna.

Ska vi återuppliva de fornnordiska religionerna? Knappast. Oden, Voden och Tor kommer inte att lyfta på baken och rädda den vita rasen, lika lite som den judiske JAHVEH kommer att göra det. Vi har ett dödligt krig på våra händer och har viktigare saker att göra än att slösa vår tid på att spela barnsliga lekar som borde ha förvisats till en förskoleklass i första hand. En spöklik religion som inte kunde hålla stånd för tusen år sedan när den stod på höjden av sin makt kan inte återupplivas nu, lika lite som man kan försöka blåsa nytt liv i en sedan länge död häst. Dessutom har dess grundläggande föreskrifter egentligen väldigt lite att göra med, och är till föga hjälp i, en olycksbådande strid

som vi nu står inför.

Ska vi samlas kring ett återupplivat populistparti? Det är också forntid och misslyckades kapitalt för många decennier sedan. Det adresserar och konfronterar inte heller på allvar den verkliga fienden, den judiska parasiten och dess avkomma, den judiska kristendomen. Faktum är att det snubblar över sig självt för att berätta för världen att det varken är rasistiskt eller antijudiskt. Att anamma ett mesigt program av den kalibern är att leva i ett dårarnas paradis, och liktydigt med att ansluta sig till fienden.

Om ovanstående skulle "förolämpa vissa känsliga sinnen", så är det bara förbannat synd. Vi har en allvarlig strid framför oss och kan inte i oändlighet niga och bocka för att dalta med alla små sårade egon. Nej, tiden håller på att rinna ut och judarna, mexikanerna och niggrerna sluter sig omkring oss. Innan det här kriget är över kommer mer än bara lite känsligt högmod att ha sårats. Det kommer att flyta blod på gatorna och miljontals vita raskamrater kommer att slaktas. Så låt oss glömma allt detta nonsens om vems små "känsligheter" (läs hämningar) vi kan tänkas förolämpa, och gå vidare med striden. De som insisterar på att hänga kvar vid sina små hämningar och vårda sitt lilla högmod kommer ändå inte att vara till någon hjälp i den striden, så vi har inte förlorat någonting.

Det finns ett alternativ, och vi har det — en idé som varje rationell, militant vit man eller kvinna kan ge sin totala lojalitet och hängivenhet.

Vi Skapare har en verklig, varaktig lösning. Vi har en rasreligion att erbjuda den vita rasen, den första meningsfulla, äkta vita rasreligionen på sex tusen år av civiliserad historia.

Den är omfattande, komplett, tydlig, konsekvent, samordnad, konstruktiv, avgörande, sammanhållen och övertygande. Den täcker hela spektrumet, hela paketet. Det är inte ett provisorium, inte en tillfällig nödlösning, och inte heller ett lappverk av ståltråd och tuggummi. Den skräddarsyddes för att inte bara lösa det dilemma som den vita rasen befinner sig i idag, utan också för att ge vår ras en sund och stabil filosofi att leva efter och blomstra genom under de kommande miljon åren.

Det finns bara en rörelse i modern historia som har utmanat den avskyvärda judiska maktstrukturen och övervunnit den, om än bara på regional basis, och det är Adolf Hitlers nationalsocialistiska rörelse när den kom till makten i Tyskland 1933. Visserligen krossades den senare av de förenade styrkorna från alla de andra vita nationerna under det judiska monstrets beskydd, men det är en annan historia. Faktum är att den framgångsrikt vred makten ur händerna på den judiska parasiten i Tyskland och vi bör dra några kraftfulla lärdomar av det.

1. Efter Tysklands nederlag 1918 sprang omkring två tusen "nationalistiska" (och andra) grupper upp för att försöka lösa det fruktansvärda dilemma som det tyska folket befann sig i.

2. Det förekom mycket käbbel, svartsjuka och interna stridigheter bland dem.

3. De talrika splittrade och fragmenterade partierna eller grupperna var maktlösa att hejda den judiska ångvälten tills Hitlers nazistparti blev den enda kraftfulla murbräckan och tog över den tyska regeringen.

4. Det fanns inga ”sammanslagningar”. Hitlers rörelse absorberade tidigare medlemmar från de olika utbrytargrupperna, inklusive tusentals omvända tidigare medlemmar av kommunistpartiet. Några få ledare för de tidigare utbrytpartierna anslöt sig till honom (som Julius Streicher), men de flesta gjorde det inte. Hade ledarna sublimerat sitt högmod och haft förutseendet att ansluta sig till Hitler, hade judarna kanske kunnat besegras 1924, istället för 1933. Hur detta skulle ha kunnat förändra historiens gång kan vi bara spekulera i.

I vilket fall som helst är den främsta och mest väsentliga lärdomen denna: Förrän den övervältigande majoriteten av de tyska aktivisterna konsoliderades och polariserades till en kraftfull rörelse, uppnåddes ingenting. När de väl gjorde det, tog de över statsmakten, drev ut judarna och konstruktiva lösningar implementerades snabbt.

Sextio år senare står vi här i Amerika inför en liknande situation när det gäller att övervinna judarna, även om de rasproblem vi står inför är mycket annorlunda och verkligen omfattar hela den vita rasen på en global basis.

Medan Hitlers rörelse var skräddarsydd för att lösa de politiska och rasliga problemen för tyskarna för 60 år sedan, är Creativity-rörelsen i en helt annan miljö skräddarsydd för att lösa den vita rasens rasproblem på en global skala, det enda sättet det nu kan närmas på. Medan Hitler var mycket framgångsrik i att förena tyskarna på 1930-talet, är det vårt mål att konsolidera, förena, väcka och polarisera den vita rasen på en global skala. Vi är hängivna detta mål, inte för att det är lätt, utan för att det måste göras, och vi har den trosbekännelse och det program med vilket vi kan uppnå det, men endast med din hjälp och iver.

Det är en stor uppgift. Men det är det, eller ingenting. I detta avseende efterliknar vi den orädda filosofin hos 1800-talets okuvliga Texas Rangers: ”Vet att du har rätt och fortsätt bara att komma.” Vi svär att ”fortsätta komma” tills vi antingen har uppnått total seger, eller tills vi är döda. Vi vet att vi har rätt.

I strävan efter detta upphöjda och brådskande mål, och för att påskynda segerns dag, vädjar vi till alla vita raskamrater att sänka och sublimera ert eget obetydliga och flyktiga högmod till det stora målet — överlevnaden, expansionen och främjandet av er ras. Vi har nu smitt de verktyg och vapen som krävs för att göra jobbet, och de är formidabla. Vi är inte hjälplösa. (Läs igen EXPANDING CREATIVI-

TY i nummer 6 ”The Self-imposed Handicap” och nummer 9 ”We are not Helpless”.) Men fragmenterade och splittrade är vi inte bara hjälplösa, vi är dömda.

Vare sig vi vill det eller inte, har judarna snärjt in oss i ett ytterst farligt och dödligt spel, i vilket det endast kan finnas total seger, antingen för deras sida eller för vår. Vi spelar inte pingis, inte heller spelar vi kula. Naturens grundlagar träder nu i kraft i massiv skala, och det är nu en fråga om huruvida den vita rasen kommer att mördas (kom ihåg Dresden!) eller om vi krossar det judiska monstret och överlever. Denna fråga kommer att avgöras på ett eller annat sätt under livstiden för många av dem som lever idag, och tro mig, det kommer inte att ske någon kompromiss.

Jag vill upprepa den ursprungliga premissen som angavs i början av denna artikel, nämligen att **vi har medlen att göra det nu.** Det som främst står i vägen är hybris hos många av ledarna för de talrika små utbrytargrupperna, som, eftersom det inte är DERAS hjärnfoster, hellre bekämpar Creativity än sprider ordet, utan att realistiskt tänka på de konsekvenser som kommer att följa om vi inte enas kring en stor rörelse och konsoliderar oss. Dessa kortsynta individer skulle sannerligen skära av sig näsan för att göra ansiktet förargat.

Genom att säga detta är jag säker på att det finns många som kommer att ta till det enkla alibit och anklaga mig för en egen hybris, och därmed anses problemet besvarat och förbisett.

Nej, min vän, det är varken besvarat eller förbisett. De överväldigande problemen kvarstår — nakna och verkliga, akuta och överväldigande. Om vi inte tar oss samman, och det snart, kommer allt att vara över, och den vita rasen kommer att vara slut. Det inkluderar dig och varje envis liten hybris du kan tänkas nära. Det inkluderar din närmaste familj, dina släktingar, din ras och din civilisation. Detta kommer att bli en värld översvämmad av skrikande, klösande, svältande lerfolk, miljarder av dem. Det kommer att bli ett helvete av värsta slag, ett där den vita rasen inte kan överleva, eller i vilket den ens skulle vilja leva.

Så detta är knappast en fånig liten lek om ”vem som har hybrisen?” Om du vill spela ett sött litet trick med personligheter och vända på steken mot mig, varsågod, unna dig det. Jag bryr mig inte det minsta. Om det får dig att känna dig bättre, så var så god. Jag är varken bekymrad över min hybris eller bristen på den. Uppriktigt sagt har jag aldrig velat vara i offentlighetens ljus, och jag bryr mig inte om att vara det nu. Kristus vet att jag har granskat varje tänkbar organisation som jag hoppades skulle kunna hjälpa till att utföra arbetet och lösa problemet. Jag var medlem i John Birch Society, i Citizens Council, i det Republikanska partiet, i Presbyterianska kyrkan, jag bildade till och med mitt eget Nationalist White Party. När jag kom till slutsatsen att ingen av dessa ens var i närheten av att vara lämpad att utföra arbetet, sökte jag efter vägar och medel som skulle vara meningsfulla och övertygande, och Creativity var svaret.

Efter att äntligen ha funnit svaret är vi fast beslutna att göra vad som än krävs för att få jobbet gjort — endast total seger är tillräcklig. Liksom Texas Rangers kommer vi att pressa vidare, vad som än händer. Jag kommer bara att vara alltför glad att avsäga mig ledarskapet och lämna över det till yngre, mer kapabla händer, och tona bort i dimman. Faktum är att jag har letat efter en sådan enastående främjare i åratal och vi kommer att finna honom. Vi har flera utmärkta unga kandidater just nu. Jag kan knappt bärga mig tills jag går i pension, skriver några fler böcker (jag har sex i åtanke just nu) och låter yngre, mer kapabla och mer energiska händer bära facklan och skörda äran, om det finns någon.

Det är svårt att förstå oförsonligheten hos vissa av våra rasliga ledare som i hemlighet intar ställningen "Om jag inte kom på det själv, skulle jag hellre torpedera det än att ge någon annan äran." Varför någon skulle inta denna självdestruktiva hållning är varken rationellt eller konstruktivt. När allt kommer omkring intar inte 200 tusen kristna predikanter i Amerika, som också är vita, en sådan absurd position. De gör inte anspråk på att ha uppfunnit kristendomen eller skrivit den kristna bibeln, ändå har de inga betänkligheter att anstränga sig till det yttersta för att sprida en idé och en bok som de inte haft någon del i att varken uppfinna eller skriva. (I själva verket planterade judarna hela röran.) Så varför skulle en vit raslig ledare vara så trångsynt och irrationell när det gäller att hjälpa till att främja en idé som kommer att rädda hans ras från utrotning?

Så det är inte en personlig fråga. Inte för mig, och inte heller för dig. Det är sannerligen inte en fråga om personligheter. Det är inte en fråga om att anmärka på trivialiteter. Det är en fråga om liv och död. Det som står på spel är ditt liv, din framtid, din familjs, ditt lands, din ras, och ännu viktigare, dina framtida avkommor.

Vad kan du göra? Om du inte är med i den rasliga rörelsen ännu, anslut dig till oss, bli medlem i Church of the Creator. Om du redan är med i en raslig grupp, anslut dig till oss och övertyga din ledare att konvertera till en C.O.T.C.-grupp. Bli en prästvigd pastor i vår kyrka. Sluta slåss med slangbellor när du erbjuds de bästa maskingevären som finns tillgängliga att använda som dina vapen. Du måste också komma ihåg att inget program, ingen trosbekännelse, oavsett hur dynamisk den är, genomför sig själv. Vi behöver bra människor som du som ställer sig bakom rörelsen och ger den styrka — ge den allt du har.

Kom ihåg, vi spelar inte kula. Detta är ett dödligt spel. Det finns inget substitut för seger och du kommer att ha föga högmod att skryta om ifall du slutar som slav, med ansiktet nedåt i leran med en judisk känga som trycker mot din nacke.

* * * * *

Rahowa!

Den vita rasen är invecklad i ett raskrig som inte kommer att ta slut förrän den, den vita rasen, antingen är utrotad eller bebor planeten jorden som enväldig härskare. Även om de flesta medlemmar av Naturens Främsta antingen inte inser det, eller om de dumt nog försöker ignorera det, är ovidkommande. Judarna, negrerna och ler-raserna är mycket medvetna om det och kommer att föra det intill döden, oavsett om vi vill det eller inte.

När ett folk sjunker så lågt att de underdånigt bugar sig för den förrädiska maktstrukturen för att ”ära” Martin Lucifer Koon som en hjälte framför sina egna traditionella vita hjältar (Washington, Jefferson, etc.), då är det dags att förklara öppet krig. Jag kan inte tänka mig något mer förödmjukande än att Naturens Främsta ger upp sin egen heder och underdånigt fjäskar för en neger-vrak vars FBI-register var så motbjudande att det måste hållas låst från offentlig insyn fram till år 2027. Hur lågt kan man sjunka?

Ler-raserna har påtvingat oss krig. Det finns ingen återvändo. Vi är därför tvungna att anta utmaningen, föra den hänsynslöst, utan förskoning, tills segern är vår. Vi måste också ge det en identitet, ge det ett namn. Muslimerna har sitt namn för sitt. Det är Jihad. Vi behöver ha vårt eget och Church of the Creator har myntat ett ord för det.

Ordet är Rahowa! Det betyder White RAcial HOly WAr (Vit Raslig Helig Krig). (Uttalas rah-hoh’-ah.)

Låt oss föra det hänsynslöst, orädd och ihärdigt tills segern är vår.

Rahowa!

* * * * *

”The Church of the Creator representerar den enda rationella religion jag känner till.”

Dr. Revilo P. Oliver

* * * * *

Det perfekta bedrägeriet: Lova guld och gröna skogar i himlen när du dör. Ingen kommer någonsin tillbaka för en återbetalning.

* * * * *

Jämförande Religioner — Del IX

BRITISH ISRAEL

IDENTITY

En vice VD med ansvar för reklam på en stor kosmetikfirma satt och pratade med en vän och utbytte lite skämtsamma ord över några drinkar.

”Hur kan ni komma med så fantastiska påståenden om er kosmetika?” frågade vännen.

”Det är enkelt,” svarade vice VD:n. **”Vi ljuger helt enkelt så det ryker om det.”**

”Men hur kommer ni undan med det?”

”Inga problem,” svarade vice VD:n. ”Kvinnorna vill så förtvivlat gärna tro att våra ansiktskrämer, lotioner och elixir ska göra alla de där underbara sakerna för dem. Så de bara köper, köper och köper. De är nöjda, och vi tjänar miljoner.”

Detta leder oss till det ämne jag vill exponera och granska mer i detalj, nämligen konsten att sälja ”spöken”, vilket är ännu mer lönsamt och mer bedrägligt än att marknadsföra kosmetika.

Idag, med hjälp av den elektroniske juden, är en av de mest lukrativa (och bedrägliga) verksamheterna på den moderna scenen den skändliga konsten att sälja spöken i utbyte mot miljoner. Det är ett bedrägeri utan like. Vi har sådana oheliga bedragare som Oral Roberts, Rex Humbard, Jerry Falwell, Garner Ted Armstrong, Billy Hargis, Billy Graham, Jimmy Swaggert, Pat Robertson, Jim Bakker, Robert Schuller och den framlidne, ”store” Jim Jones av Guyana-berömmelse, samt mängder av mindre bedragare på dumburken som säljer svindeln om ”spöken i skyn”, dag ut och dag in. Många av dessa förstklassiga bedragare drar in fyrtio, femtio och sextio miljoner dollar i ”leksakspengar” om året, Federal Reserve-sedlar som är lika falska som lögnerna dessa svindlare pränglar ut till sina lättlurade offer. Med eller utan den elektroniska dumburken har detta bedrägeri pågått i tusentals år.

Men under det senaste århundradet eller så har en ny typ av leverantörer vuxit fram som har gett den vanliga ”eld och svavel”-skaran en ny vändning, och det är den brittisk-israeliska grenen, även känd som Identity-rörelsen. Eftersom den medföljande artikeln i Liberty Bell ger en vetenskaplig historik över denna rörelse, behöver jag inte upprepa den här, utan vill snarare fokusera på den inverkan den har haft, och har idag, i den avgörande kampen för den vita rasens överlevnad.

Vissa av dessa kristna, de som har upptäckt vilka skickliga och medfödda lögnare judarna är, och hur motbjudande och avskyvärda de har varit genom historien, fann sig själva i en...

allvarligt dilemma. Eftersom det mesta i deras dyrbara bibel är judiskt från pärm till pärm och ständigt flödar över av Jahves oändliga och bultande kärleksaffär med dessa avskyvärda uslingar, fann de detta svårt att acceptera. Så någon genialisk uppfinnare kom på en briljant ny vändning. Varför inte hävda att judarna inte alls är de riktiga israeliterna, utan djävulens barn, och att vi, den vita rasen, är den äkta varan. Med lite fingerfärdighet, lite smart sammanställning och en hel del godtrogenhet kan vi hävda att de "tio förlorade stammarna av Israel" vandrade in i ett obebott Europa någon gång under det första årtusendet f.Kr. och snabbt befolkade det från ena änden till den andra. Är inte det underbart? **Nu kan vi, den vita rasen, hävda att vi är de riktiga israeliterna och att de usla judarna bara är falska bedragare.** Visst är det fantastiskt? (Varför inte, med samma procedur skulle du kunna vara Napoleon Bonaparte reinkarnerad. Allt som krävs är en gnutta GALENSKAP.) Ipso facto är problemet löst. Nu är det VI som är de som Abrahams, Isaks och Jakobs Jahve älskade så innerligt att han skulle göra sig själv till åtlöje för att ställa sig in hos dessa uslingar som hade moral som en grändkatt. Hur mycket tur kan man ha?

I ett nötskal är detta Identity-rörelsens position. Det finns så många missuppfattningar i Identity-rörelsens bedrägliga antaganden att det är svårt att lista dem alla. Men jag ska försöka reda ut dem.

(1) Det finns inte ett spår av bevis för att den judiska stamguden Jahve existerade på den förmodade tiden för Abie, Ikey och Jakey, eller existerar idag, mer än att jultomten eller Gåsmor existerar eller har existerat.

(2) Det finns inte ett spår av bevis för att Abraham, Isak eller Jakob (eller Mose, för den delen) någonsin har existerat, och alla indikationer tyder på att de inte är mer än fiktiva fantasifoster i den judiska fantasin.

(3) Det finns inte ett spår av historiska bevis för att det någonsin funnits några tio förlorade stammar, och om de någonsin existerade och gick förlorade, är allt jag kan säga SKÖNT ATT BLI AV MED DEM. Synd att de andra två inte försvann också.

(4) Det är absolut orimligt att hävda att Europa var ett tomt ödeland tills de "tio förlorade stammarna av Israel" tågade in i det och plötsligt befolkade det. Det strider mot grekisk historia, romersk historia, keltisk historia, frankisk historia, teutonisk historia och all annan autentisk historia. Det motsäger också alla arkeologiska bevis som har grävts fram under de senaste århundradena, inklusive grottmålningar i Frankrike, Spanien och andra delar av Europa. Många av dessa föremål och teckningar av våra vita europeiska förfäder dateras så långt tillbaka som 20 tusen år. För en grundlig antropologisk studie av vårt ursprung föreslår jag att ni läser novembernumret av National

Geographic. Även Madison Grants klassiker, ”Passing of the Great Race”, är en utmärkt behandling av ämnet rasmässiga rörelser i det förhistoriska Europa.

(5) Vi kommer nu till den sista frågan: med tanke på vilka sluskiga karaktärer Abraham, Isak och Jakob var, enligt det högt prisade Gamla testamentet självt, vem utom en rubbad idiot SKULLE VILJA ha dessa lystna hallickar, mördare och horkarlar som sina förfäder? Jag skulle mycket hellre ha en uppsättning genuina gammaldags hästtjuvar som mina stamfäder än dessa sluskiga judiska vrak.

Förutom att vara en oduglig nolla vid 75 års ålder, var Abraham (enligt den dumma historien) en kringvandrande hallick som sålde sin (halvsyster) fru till högstbjudande, inte bara en gång, utan upprepade gånger, för olagligt byte. Han mördade ett antal människor. Han bedrev otukt med sin tjänsteflicka. Han och Sara fick sitt första barn när båda var nittionio. (Skulle du tro det?) Isak följde ett liknande mönster. Jakob bedrog sin senila, blinda far och förrådde sin bror Esau, allt med Jahves uttryckliga välsignelse. Sedan har vi det där stora Israels lejon, Juda, som bedrev otukt med sin svärdotter i tron att hon var en vanlig vägkantshora. Det finns showens stora stjärna, kung David, som medan han uppvaktade kung Sauls dotter Mikal, förde med sig en hemgift på tvåhundra förhudar från dräpta filisteiska krigare till Saul. (Läs det själv: 1 Samuelsboken, kap. 18, vers 27.) För fler sjuka, ohyggliga detaljer, läs kapitel 10, ”Gamla testamentet” i Nature’s Eternal Religion.

Nu frågar jag varje förnuftig, intelligent vit man som ännu inte har blivit galen i Jahves namn, varför skulle du vilja anstränga dig till det yttersta för att förvränga historien och VILJA vara en ättling till sådant avskräde att till och med en grändkatts moral skulle komma på skam? Jag skulle säga att ingen förnuftig, självbehandlande vit man skulle göra det.

Vi kommer nu till nästa väsentliga fråga: Varför ska vi Creators, som är helt hängivna den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg, vara särskilt bekymrade över de vilseledda själar som tror på brittisk-israelism? När allt kommer omkring utgör de bara en liten procentandel av den kristna befolkningen, kanske mindre än en procent.

Tja, det finns goda och tillräckliga skäl till varför vi bör vara bekymrade. Medan den överväldigande majoriteten av vita kristna inte tror att de är de ”riktiga israeliterna”, är genomsnittet av kristna de sämsta av alla utsikter för att bygga en vit rasrörelse. För alla praktiska ändamål är den entusiastiska kristna oåtkomlig för närvarande. Identity-skaran, å andra sidan, är av ett annat slag. De törstar efter identitet som en medlem av den vita rasen och är därför den typ av människor som den vita rasen behöver för att rädda sig själv. Det stora problemet är att de vill behålla sina hämningar

med de judiska spökena intakta på samma gång, ett frustrerande dilemma som klyver deras lojalitet mitt itu. Vi har därför dubbla lojalister (som SPOTLIGHT kallar judarna) som hävdar att de är för den vita rasen, men också för det judiska spöket — en omöjlig orimlighet. Genom att göra det förvirrar de skiten ur de vita rasister som effektivt skulle kunna hjälpa till att föra kriget för den vita rasens överlevnad och återuppståndelse.

Inte nog med att de i hög grad förvirrar frågan, utan dessa förvirrade spökjägare hatar oss rationella vita lojalister mycket mer passionerat än de hatar judarna. Varför? Eftersom judarna hävdar att de tror på någon form av spöke, även om de inte tror på Jesus Kristus, så kan de förlåtas. Men vi Skapare — oy vey! Det är en annan historia. Vi drar undan själva marken under dem som stöder deras favoritfixering — deras personliga heliga ko. Vi raserar med ren rationalitet allt detta berusande nonsens om spöken runt omkring oss, som övervakar oss, kontrollerar oss, dömer oss, bränner oss i helvetet. Det gör dem vansinnigt rasande att vi avslöjar och förlöjligar deras omhuldade flykt in i galenskap, och de skulle med glädje bränna oss i helvetet om de kunde, vilket framgår av brevet från biskop Grant R. Powell, som vi publicerar på en föregående sida. Finns det någon mer ondskefull, mer sadistisk, mer hatisk än en pånyttfödd kristen? Jag tror inte det.

Jag minns ett möte jag deltog i i Kansas City 1977. Där var gamla goda Gerda Koch som utlade texten om hur vårt land och vår konstitution var fast byggda på den kristna bibeln, en idé som grundligt förkastades av grundlagsfäderna, som var beslutna att hålla kyrkan utanför regeringen. Men när hon fäste sin olycksbådande blick på mig, var hennes främsta invektiv riktat mot de missdådare som inte "trodde" på det övernaturliga.

Sedan har vi pastor Richard Butler, som med en ingenjörsbakgrund borde veta bättre. Som ledare för "Aryan Nations" driver han den "dubbla lojalistiska" linjen som en sann hycklare, underdånig de judekonstruerade spökena och vit rasism, två helt motstridiga och diametralt motsatta koncept. Men när det kommer till dem som vill kämpa för och följa en rationell och välstrukturerad trosbekännelse och ett program för vit överlevnad utan att släpa med oss allt detta förbannade spökbråte, ja, då bryter helvetet löst, och det finns ingen vrede som liknar den hos en försmådd spökjägare.

Det är Church of the Creators ståndpunkt att kampen för överlevnad mot överväldigande odds kommer att bli tillräckligt hård och drastisk som den är, utan att vi tynger ner oss själva med en massa onödigt bråte och binder våra händer bakom ryggen. (Se ”Self-imposed Handicap”, nummer 6, EXPANDING CREATIVITY.) Vem behöver all denna förvirring, oreda och käbbel som de kristna själva inte har kunnat försona under de senaste 18 århundradena.

Det gör vi för fan inte, och det måste (och kommer!) att vara vårt fortsatta program att rensa den vite mannens sinne från allt detta judiska skräp och bråte.

Vid denna punkt skulle jag vilja be varje vit man att fråga sitt eget samvete denna kategoriska fråga: **Vad är det som är så fantastiskt med att ha en ”djup och bestående tro” på någon ”övertygelse” som varken grundar sig på fakta eller logik?** Till exempel, kan någon tänkande människa känna något annat än medlidande och förakt för en hindu som insisterar på att tro att kor är heliga? Eller en kristen, som ”tror” på spöken i skyn som ingen i hela historien någonsin har sett, hört, känt eller luktat? Eller en identitetsfanatiker, som framhärdar i att hävda att de mytiska ”Israels tio förlorade stammar” befolkade Europa på kort tid och är våra förfäder, när varje arkeologiskt bevis, varje skrivet historiskt manuskript, kategoriskt motbevisar sådant nonsens?

Vi Skapare är trötta och leda på att stå ut med sådana idioter som ägnar sig åt sådana uppenbara vansinnigheter och förväntar sig att vi ska ”respektera” deras ”tro”.

Ärligt talat har vi ingen avsikt att göra det, eller ens tolerera sådant nonsens längre än vi har för avsikt att respektera en hindus ”tro” på att kor är heliga. Fakta är fakta, bevis är bevis, och nonsens är nonsens. Tyck synd om den stackars stackare som inte kan se skillnaden. Vi kommer att använda vår intelligens och vårt goda omdöme inom området religion precis som vi gör inom alla andra områden. Vi kommer att prisa och förorda gott sunt förnuft, och vi kommer att förlöjliga och fördöma varje person, idé eller rörelse som vi finner är baserad på inget annat än en meningslös ”tro”.

Men låt oss titta närmare på anspråken och karaktären hos den prestigefyllda pastor Richard Butler.

Nyligen kom en ung man hela vägen från delstaten Washington för att besöka oss vid vårt världshögkvarter. Han hade arbetat med judarna i Hollywood när han sakta blev medveten om vilket avskyvärt och motbjudande gäng de var, vilket i sin tur väckte hans rasmedvetenhet. Efter att ha flyttat till Spokane, Washington, blev han medveten om Aryan Nations-gruppen, som ytterligare väckte hans raslojalitet. Någon gav honom ett exemplar av *The White Man's Bible*, som han läste med stort intresse. När han frågade pastor Butler om denna bok, svarade den senare, ivrig kristen som han är, omedelbart med förakt: ”Åh, Klassen, han är jude! Han är ateist! Han måste vara jude!”

Nu skryter kristna om sin sannfärdighet, sin vänlighet och barmhärtighet. Pastor Butler kränkte flagrant alla dessa principer utan vidare, utan att skänka det en tanke, vilket bekräftar vad jag alltid har hävdat: **Lita aldrig på en kristen. Den som ljuger för sig själv kommer upprepade gånger att ljuga för andra.**

Fakta är att Klassen är en SKAPARE (CREATOR), inte en ateist, lika lite som Butler är en otrogen hund (enligt den muslimska synen). Inte heller är Klassen jude, lika lite som Butler är en svart neger. (Skulle Butler i själva verket vara en neger, kommer jag att ta tillbaka det uttalandet.) Pastor Butler hade alla möjligheter i världen att kontrollera min rasliga genealogi innan han spred en sådan nedsättande lögn. Men han brydde sig inte. Han kände uppenbarligen att han var tvungen att skydda sitt "Identitets"-komplex till varje pris, och att ljuga om någon annan utgjorde uppenbarligen inget problem. Som jag sa tidigare — vem som helst som ljuger för sig själv....

Det finns de förvirrade och välmenande individer som säger — låt oss inte ta upp religion. Låt oss alla bara gå samman och bekämpa judarna. Kanske till och med negrerna och mexikanerna. Varje människas "religiösa tro" är en privat angelägenhet och låt oss låta det vara.

Det låter bra. Men det fungerar inte så. Någons privata "tro" är i högsta grad en angelägenhet i en kamp på liv och död för vår ras överlevnad. Skulle du till exempel ta i hand med en vit man vars "privata tro" var kommunism? Eller om han tillhörde Black Muslims? Eller om han var en hängiven Mooney? Eller om han anammade judendomen? Eller, som Jerry Falwell och hans gelikar, var en "Israel-Firster"?

Nej, det skulle jag inte. Det finns inget farligare än att ha en schizofren med delad lojalitet i sina led och att behöva lita på honom i kristider. Och det är precis vad Identitets-skaran är. De är hycklare med en dubbel lojalitet som är splittrad mellan lojalitet till den vita rasen och lojalitet till judisk kristendom, två diametralt motsatta koncept som är fundamentalt fientliga mot varandra. Billy Grahams, Jerry Falwells och resten av deras gelikar, dem vet vi åtminstone var vi har, och vi kommer aldrig att hysa något förtroende för dem. Men Identitets-skaran är ännu farligare eftersom de skulle bedra oss genom att låtsas att de är på vår sida. Men vi Skapare tror dem inte. När det verkligen gäller ("Comes der Crunch"), kommer de att välja uppryckelsen, Jesus Kristus, Jahve och allt det andra skräpet. Så vi är deras fiender, och de är våra. Ju förr vi inser detta, desto klarare kommer vårt tänkande att bli, och desto bättre kommer vi alla att må. Jag har inga illusioner om att reda ut det förvirrade kaoset i sinnena hos sådana som pastor Richard Butler. Liksom betong är deras sinnen helt sammanblandade och hårdnade. Han och hans like är en förlorad sak. Det är dock den yngre skaran, som den unge mannen som kom till oss, vars sinnen fortfarande är öppna och mottagliga, det är till dessa vi vädjar.

Vi säger till dem: dumpa all denna judiska kristendom och dess medföljande sopor. Slut er till oss i en rationell, hårdslående vit rasreligion som är tillägnad den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg, och den vita rasen ensam. Den är välstrukturerad, den är tydlig, den är komplett,

den är omfattande. Den är specifikt utformad för att övervinna det förrädiska judiska nätverket och återigen göra den vita rasen till stoltheten och symbolen för Naturens Rike.

Kan vi göra det? Du kan ge dig fan på att vi kan, och vi kommer att göra det. Vi har nu ritningen och verktygen i våra händer för att utföra det. Om vi distribuerar och placerar i händerna på våra vita raskamrater så få som 10 miljoner exemplar av vår Vita Mans Biblar, kommer inte bara striden, utan även hela kriget att vara vunnet, en gång för alla. Och tro mig, det kommer att vara det största fyndet den vita rasen någonsin köpt åt sig själv. Vi spenderar mer på en dag, än vad de 10 miljonerna Biblar skulle kosta, på att subventionera de snyltande negrerna i vår mitt, för att inte tala om Israel, judarna och alla de andra parasiterna på en global skala.

När idén om CREATIVITY väl har genomsyrat den vita mannens sinne, kommer striden att vara över för all framtid. Vi kommer då att kunna rädda vår ekologi, rädda vårt land, rädda vår planet och gå vidare med det långsiktiga arbetet med uppförädling och främjande av vår dyrbara ras.

Vi har rikliga medel för att utföra jobbet — så låt oss sätta igång! (Läs återigen nummer 9, ”Vi är inte hjälplösa”, i EXPANDING CREATIVITY.)

* * * * *

Vi vill ha fler problemlösare, inte fler som vrider sina händer.

* * * * *

Rättigheter är något som inte beviljas, utan tas av dem som är kapabla. Naturen har utrustat oss med medlen för att bli de naturliga arvingarna till planeten jorden.

* * * * *

Innan den vita rasen någonsin kan organisera en ångvältsrörelse av något slag måste den polariseras kring en rasmässig religiös kärna. Creativity är svaret.

Identitet mot Kreativitet

En jämförelse

A. Trons grundvalar.

Identitetsrörelsen är ett fragmenterat, löst och spritt konglomerat, och ingen specifik uppsättning trosuppfattningar skulle exakt karakterisera alla dess många delar. Det bästa vi kan göra är därför att generalisera, och genom att göra det kan vi konstatera två trosuppfattningar som de många fragmentariska grupperna har gemensamt; (a) De förespråkar starkt judisk kristendom som den framställs i Gamla och Nya testamentet, och (b) den märkliga vändningen att ”Israels tio förlorade stammar” vandrade in i och befolkade Europa, något som inte ens antyds i vare sig Gamla eller Nya testamentet, och som med största eftertryck förkastas av all autentisk historia som vi är arvingar till i dagens civilisation.

Dessa två trosuppfattningar är båda baserade på ren fantasi och absolut nonsens. Dessutom motsäger de varandra helt och hållet. Den som tror på den judiska bibeln (G.T. & N.T.) kan svårligen komma till en så absurd och paradoxal slutsats. Faktum är att hela resonemangsprocessen här exemplifierar en del bisarr mental gymnastik och trotsar all logik. Med utgångspunkt i en obekräftad hypotes (teorin om spöken i skyn) följs den av en non-sequitur (att de historiska européerna är ”Israels tio förlorade stammar”, vars historiska existens är ytterst tveksam i första hand).

KREATIVITET å andra sidan är baserad på logik och sunt förnuft, naturens eviga lagar och en kritisk studie av det förflutna. Den möter verkligheten och accepterar livets och universums fakta som de är. Den söker genom logik och förnuft bygga ett bättre liv för vår ras och framtida avkomma.

B. Mål och syften.

Återigen är målen för Identitetsfolket suddiga och grumliga, men kan bäst beskrivas som (a) att kämpa för den vita rasens överlevnad, och (b) spridandet av judisk kristendom. Det slutgiltiga målet tycks vara att låta den vita rasen återigen styra Amerika och världen, med kristendomen som den dominerande makten över den vita rasen (och världen), inte olikt den tyranniska makt den en gång utövade under den mörka medeltiden.

KREATIVITETENS mål har formulerats upprepade gånger, och de är: Den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg, där den vita rasen slutligen (enbart) bebor denna planet jorden, befriad från ”mud races”. Detta kan vidare utvecklas i Kreativitetens tjugo punkter, som anges i slutet av denna bok.

C. Raslig inställning.

Här har Identity-rörelsen och Creativity mycket gemensamt. Identity predikar vit överhöghet, medan Creativity går ett steg längre och förespråkar inte bara vit överhöghet, utan fullständig vit hegemoni och exklusiv besittning av alla goda marker på denna planet Jorden.

D. Organisatorisk struktur.

Identity-rörelsen är ett löst konglomerat av många delar utan central fokuspunkt och med lite samordning.

Church of the Creator har sitt världscenter nära Otto, North Carolina, och dess organisation är baserad på ledarprincipen. Den har ordinerade präster som representerar kyrkans tro och program i de flesta delstater i detta land, och även i flera främmande länder. Dess tro och program är tydligt utstakade i dess tre grundböcker, samt *Expanding Creativity*, *Building a Whiter and Brighter World*, och denna bok, *Rahowa!* Dess tro och program är tydliga, omfattande, konsekventa, fullständiga och välstrukturerade, och täcker hela spektrat av eugenik, ras, religion, moral, politik, ekonomi och kultur för den vita rasens nuvarande och framtida välfärd.

Brittisk Israelism:

Vita män i vildmarken

Med tillstånd från Liberty Bell Magazine, Reedy, WV.

Den del av världen som romarna kallade Palestina var känd som Kanaan för dess ursprungliga invånare, ett olycksaligt folk som fördrevs från sitt hemland av tolv stammar av hebreisktalande inkräktare som använde de ganska föga uppbyggliga erövringsmetoder som beskrivs i Gamla testamentets Josua bok. Efter att ha konsoliderat sina vinster delade hebréerna upp sig under Jerobeams styre, omkring 900 f.v.t., i ett nordligt rike, Israel, och ett sydligt rike, Juda. Två århundraden senare blev de tio stammar som bodde i Israel de beryktade tio förlorade stammarna när de fördes bort i fångenskap av assyrierna. Och sålunda uppstod ett stort mysterium.

Kanske hade den gnostiske kättaren som hävdade att världen skapades av en ond demiurg rätt, eftersom sanningen rörande de flesta förutsatt stora mysterier vanligtvis är antingen obehaglig eller tråkig. Sanningen om de tio stammarna, som faller inom den senare kategorin, är sannerligen inget undantag från denna regel. Förnuftiga historiker har kon-

slutsatsen att de förlorade stammarna assimilerades i den assyriska nationen, med vilken effekt vi inte vet, förutom det faktum att assyrierna kort därefter försvann ur historien.

De tråkiga fakta har dock inte stoppat olika hoppfulla eller fantasifulla människor som har rusat fram med förtjusande nonsens som förklaring till de tio förlorade stammarna. Puritanerna, hoppfulla om att de kanske skulle få en chans att omvända tio tolftedelar av judenheten, trodde till en början att de amerikanska indianerna var de vilsekomna hebréerna. Americus Symmes, son till John Cleves Symmes (1742–1814) och förespråkare för teorin om den ihåliga jorden, fantiserade om att upptäcktsresande på jakt efter bekräftelse av hans fars teori skulle finna att de hade blivit föregångna av de försvunna stammarna som för länge sedan hade upptäckt att jordens inre var en idealisk tillflyktsort mot assyrier, babylonier och romerska skatteindrivare. Slutligen har mer än en science fiction-författare funnit en utomjordisk boning för de förlorade stammarna, en nyckfullhet som möjligen var den litterära projektionen av en innerlig önskan.

De flesta teorier rörande de förlorade stammarna är helt enkelt löjliga, men en, brittisk-israelism eller anglo-israelism, är något skadlig i sina effekter och bör exponeras som sådan. Den fjortonde upplagan av Encyclopaedia Britannica innehåller följande definition av denna teori: ”Anglo-israelism, påståendet att de engelsktalande folken är ättlingar till Israels ’tio stammar’ som deporterades av Sargon av Assyrien vid Samarias fall år 721 f.Kr... Richard Brothers (1757–1824), ’den Allsmäktiges brorson’, kan betraktas som dess första moderna apostel.” Brothers tvivelaktiga karriär detaljeras ytterligare i artikeln ”Anglo-Israelitism” i Encyclopaedia of Religion and Ethics, redigerad av James Hastings, publicerad 1908 och fortfarande standardverket inom sitt område: ”Enligt hans egen redogörelse var han en gudomligt utsedd profet. Han beskrev sig själv som en ’brorson till den Allsmäktige’ och gjorde anspråk på härstamning från David. Bland hans profetior fanns de om den förestående återupprättelsen av Israel i det heliga landet, och upphöjelsen av honom själv som prins av hebréerna och världens härskare. Brothers spärrades in som galning, men lyckades få många beundrare...” Hastings räknade därefter upp flera goda skäl till varför teorin är falsk.

Brittisk-israeliska teoretiker har, i brist på sunda bevis för sin teori, icke desto mindre framhärdat i att kräva att den accepteras som en trossak. Visst är detta en tro som påminner om Tertullianus *Credo quia absurdum* eftersom den trotsar allt sunt förnuft. För att inse detta behöver man bara fråga sig hur de tio förlorade stammarna kunde ha tagit sig från Israel hela vägen till de brittiska öarna, en del av Europa som ligger långt ifrån Israel, utan att möta det upprörda motståndet från människor de mötte längs vägen. Hur kunde de ha underkuvat alla de kelter och teutoner som då ockuperade centrala och västra Europa, precis som deras ättlingar gör idag?

Den senaste generationen av brittisk-israeliter, som kan ha besvärats av denna fråga utöver att söka en bredare potentiell publik, har trätt fram med en mer omfattande sorts nonsens som de kallar ”Identity”. Denna fantasi likställer Israel med alla européer. Den främsta invändningen mot denna reviderade teori, det faktum att kelter och teutoner levde i Europa långt före 721 f.Kr., ignoreras bekvämt.

Kelterna levde inte bara i Europa omkring 1000 f.Kr., utan hade också mycket möjligt koloniserat delar av det som nu är New England. Detta är den tes som drivs av Barry Fell, en australisk biolog vid Harvard, i hans nyligen publicerade bok *America B.C.* Fell, en expert på keltiska språk och arkeologi, har dechiffrerat talrika hällristningar, främst skrifter i det gamla keltiska ogam-alfabetet, som tyder på att Amerika var vad kelterna kallar Iargalon, det nedgående solens land.

Även om Fells teori inte accepteras, kvarstår dock faktum att Europa var kelternas och teutonernas hemland långt innan de tio stammarna fördes bort från Israel. Mängden arkeologiska bevis som stöder detta påstående skulle räcka för att begrava alla ”Identity”-entusiaster upp till ögonbrynen. Detta skulle dock vara en meningslös ansträngning, ty de är samma sorts människor som de som sa till T.H. Huxley att Satan uppfann fossiler för att fresta oss att tro att jorden existerade före 4004 f.Kr., det år som den store anglikanske ärkebiskopen Ussher hade fastställt som skapelsens början. Sådana människor vägrar helt enkelt att acceptera sina sinnens bevis; det är för tråkigt eller smärtsamt för dem.

En annan allvarlig invändning mot ”Identity”-dårskapen möts också av tystnad. Detta är det faktum att europeiska språk inte har någon språklig släktskap med hebreiska. Brittisk-israeliska fanatiker har hävdat att *Saxon* (saxiska) härstammar från ”Isaac’s sons” (Isaks söner). I själva verket härstammar *Saxon* från fornengelskans *seax*, en kniv eller dolk, som är besläktat med fornhögtyskans *sahs*, en sten eller klippa. Det är också ett faktum att anglosaxiska, en dialekt av fornvästgermanska, är så nära besläktat med fornhögtyska att en student som läser *Beowulf*, det äldsta poemet i den engelska litteraturen, med endast lite mer instruktion även kan läsa *Hildebrandslied*, det äldsta poemet i den tyska litteraturen. Dessutom kan inte bara alla teutoniska språk, utan även alla andra europeiska språk tillsammans med sanskrit spåras tillbaka till ett ursprungligt indoeuropeiskt eller ariskt språk. *Oxford English Dictionary* ger en etymologi som går tillbaka till ariska rötter för tusentals ord i engelskan. Inga indoeuropeiska tungomål kan dock spåras tillbaka till hebreiska eller något annat semitiskt språk. Vi människor av europeisk härkomst har ett unikt språkligt arv och följaktligen en unik mentalitet, ett faktum som vi endast på egen risk får glömma!

British-Israel skulle helt enkelt vara löjligt om det inte också vore fördärvligt. En mening från den tidigare citerade Britannica-artikeln erbjuder varningsord som borde vara tillräckliga för den kloke: ”Teorin, som fortfarande omfattas av över 2 000 000 människor, underlättade väsentligt bosättningen av judar i England under sextonhundratalet.” Judarna, många av dem naturligtvis ockrare, hade först anlänt till England omedelbart efter den normandiska erövringen 1066, och utvisades sedan genom dekret av Edvard I år 1290. Deras ocker, grafiskt beskrivet i Carlyles *Past and Present* såväl som i Macaulays *History of England*, var den främsta faktorn bakom deras utvisning. Inte överraskande var perioden efter deras utvisning en tid då England blomstrade och blev världens främsta makt. Den elisabetanska eran behöver knappast nämnas, men ett faktum är särskilt framträdande som bevis på det välstånd som avnjöts under denna *Judenfrei*-period: De engelska arbetarnas reallöner uppnådde inte åter den nivå de hade nått år 1500 förrän år 1900! Detta noteras av ekonomen Robert Heilbroner i hans *The Making of Economic Society* (New York: 1962, s. 30). British-Israels bidrag till judarnas återinträde var en ansträngning som ledde till det brittiska folkets fördärv.

Några av de värsta avarterna av den industriella revolutionen i Storbritannien var inte orelaterade till judarnas återinträde. Många av de ledande kapitalisterna i Manchester var sefardiska judar. Bland dem fanns Ricardo, en kapitalistisk teoretiker som prisades av Marx eftersom han beskrev den ekonomiska processen utan hänsyn till etiska överväganden, d.v.s. ”borgerlig ideologi”. En annan judisk nationalekonom och kapitalist i Manchester var Nassau Senior, och det kan vara signifikant att en British-Israel-traktat, *British Israelites and the Ten Tribes* (1885), författades av en viss H. W. J. Senior.

Medan ”Jude-billen” (*Jews' Bill*), lagstiftning för att ge medborgerliga rättigheter till judarna, mötte betydande motstånd, odlades filosemitiska illusioner så starkt i England att det dröjde nästan ett sekel till innan britterna blev vaksamma på den typ av jude som har fått en klassisk skildring i karaktären Fagin i Charles Dickens *Oliver Twist*. Och medan insikterna i Sir Richard Burtons *The Jew, the Gypsy and El Islam* bidrog till en ökad kunskap mot slutet av artonhundratalet, vägde detta verks välgörande effekt lätt mot den romantiserade sionism som prisades i romaner som George Eliots *Daniel Deronda*. Faktum är att inflytandet från British-Israel sträcker sig till Balfourdeklarationen och det moderna Israel självt.

Vissa förespråkare för ”Identity” hävdar att de inte stöder sionismen, utan snarare bekämpar den eftersom de skiljer mellan de ”sanna” israeliterna, de förmodade europeiska ättlingarna till de tio stammarna, och judarna, ättlingar till Juda. Faktum är dock att det finns färre skillnader mellan israeliter och judéer än vad det finns mellan preussare och bayrare, skottar och engelsmän, eller

Romare och sicilianare. Uppdelningen mellan de norra och södra rikena, Israel och Juda, innebar inte mer än till exempel dagens uppdelning mellan North Dakota och South Dakota. Det är troligt att inte ens anhängare av ”Identity” verkligen tror på denna skenbara distinktion.

De flesta förespråkare för British-Israel, inklusive Worldwide Church of God, skiljer inte mellan israeliter och judar, och uppmanar ständigt sina anhängare, främst amerikaner av brittisk härkomst, att stödja det sionistiska Israel. I detta avseende skiljer de sig föga från andra enfaldiga bibelviftare, såsom Billy Hargis och Billy Graham, som också förmanar sina anhängare att stödja Israel, förespråkar mottagandet av miljontals asiatiska ”flyktingar” till USA, och gör vad de kan i övrigt för att undergräva och i slutändan förstöra denna nation.

Fundamentalister i allmänhet — och British-Israel är endast en utlöpare av fundamentalismen — har haft en orealistisk bild av juden och har accepterat den fantasifulla historia om judarna som presenteras i Gamla testamentet som bokstavlig sanning. Denna godtroenhet härrör från minst två faktorer, en geografisk och en historisk.

Geografiskt sett var de flesta brittisk-amerikaner det första talrika elementet i den amerikanska befolkningen som skilde sig från den gamla världen. I sina nya hem i vildmarken, berövade europeiska kulturella influenser, hade de ofta endast Bibeln som lässtoff. Naturligtvis tilltalade de märkliga berättelserna i Gamla testamentet deras fantasi, och de försökte finna motsvarigheter till dem i sina dagliga erfarenheter. Efter att puritanerna till exempel gett upp försöken att omvända indianerna, kom de att betrakta dem som hopplöst hedniska kanaanéer som skulle dräpas och få sina landområden ockuperade. Abolitionisterna i New England, med John Brown som den mest beryktade, tenderade att identifiera sig med profeterna i Gamla testamentet, en fantasi som delvis kan förklara den omedelbara framgången för Julia Ward Howes ”Battle-Hymn of the Republic”.

Väckta av tillströmningen av östeuropeiska immigranter blev dock ett antal framstående brittisk-amerikaner medvetna om den verklighet som är Juda. Särskilt anmärkningsvärda är följande: Hawthorn, U. S. Grant, Clements, James Russell, Lowell, Henry James, Henry Adams, John Jay Chapman, Edison, Ford, Madison, Grant, Lothrop Stoddard, T. S. Elliot, Ezra Pound och Ernest Hemingway.

De flesta brittisk-amerikaner, särskilt fundamentalisterna bland dem, förblev dock i de geografiska och kulturella bakvattnen. **Sådana anglosaxare som gått vilse i en vildmark av okunnighet bör vara de första föremålen för missionsinsatser från dem som har blivit upplysta om de härjningar som utförts av de två stammar som inte försvann tillsammans med assyrierna.**

Vidden av denna uppgift överträffas endast av dess brådska.

Ett karakteristiskt lovtal som dryper av kristen kärlek och barmhärtighet från en typisk Identity-kristen.

Biskop Grant R. Powell
Atascadero, Kalifornien

Kære Ben Klassen,

Jag hatar ditt vidriga, ruttna inre. Du måste vara jude.

Nej, du är en djävul. Det är trots allt vad judar är.

Jag har sett och läst delar av din bok.

Jag avskyr dig och du borde brännas levande eller spottas på som den onda degenererade varelse du är. Du har sagt de mest avskyvärda saker om Guds heliga ras. Det ariska folket som skapades till Guds avbild — Yahweh.

Jag vet att du antingen är en djävul eller en förrädare.

Din fiende,
Gud hatar dig,
Biskop Grant R. Powell

* * * * *

Att ta till tillfälliga ”snabblösningar” eller provisoriska ”plåsterlösningar” kommer inte längre att räcka. Creativity har den TOTALA LÖSNINGEN för all evighet.

* * * * *

Historien har upprepade gånger bevisat att en rasreligion är den mäktigaste kraften i världen när det gäller att forma nationers och rasers öde.

* * * * *

Nummer 33, mars 1986

Låt oss få våra prioriteringar rätt.

Planet Jorden —

Vårt enda hem

Rymdslöseriet — Det finns ingenting där ute för oss.

För ungefär ett kvarts sekel sedan gjorde den då karismatiske presidenten John F. Kennedy ett djärvt uttalande: *Vi skulle sätta en människa på månen innan årtiondets slut.* Talet hyllades världen över. Det prisades och applåderades som modigt, heroiskt, monumentalt, vist och överöstes med ett antal andra panegyriska adjektiv som fick denne fumlige playboy att framstå som ett heroiskt orakel hämtat direkt ur den antika historiens blad.

Kapplöpningen var igång! Vi var tvungna att sätta en människa på månen innan ryssarna hann före oss! Nationen lanserades i ett program mer nitiskt än sökandet efter den heliga graal.

Nio år och fyrtio miljarder dollar senare satte vi verkligen en människa på månen. Vi tog till och med med oss några månstenar, detta heligaste av det heliga, tillbaka till planeten Jorden, förmodligen för att bevisa att astronauterna faktiskt hade varit där. Under en tid betraktades dessa stenar som en skatt mer helig än en flisa från det (förmodade) korset på Golgata.

Rymdåldern hade lanserats och det amerikanska folket leddes till att tro att vi nu gick in i en ny upptäcktsresa, en tidsålder som i betydelse skulle kunna jämföras med den upptäcktsresa som inleddes av Christofer Columbus nästan fem århundraden tidigare.

I detta avseende var hypen och löftet om rymdåldern parallellt med det som lanserades genom president Eisenhowers tal "Atomer för fred" i december 1953. (Se nummer 27 av Racial Loyalty, "Nuclear Pollution".) Båda dessa epokgörande tal,

Eisenhowers och Kennedys, lovade det amerikanska folket mycket. Medan löften är billiga, är verkligheten den att det kostade de vita amerikanska skattebetalarna miljarder och åter miljarder dollar, men bara historien kommer att utvisa om de var en epokgörande välsignelse för mänskligheten, eller en förrädisk blåsning på det amerikanska folket. Vi kan vara säkra på en sak: båda talen skrevs under överinseende av det judiska kraftfältet.

UTVÄRDERING AV RYMDPROGRAMMET.

Vi Skapare har bara ett måttstock för utvärderingen av alla program, idéer, trosuppfattningar, eller vad som helst, och det är uttalat i Creative Credo nr 2 i Den Vite Mannens Bibel. Det är detta: **Till vilken nytta är det för den vita rasen?**

Mer än fyrtio år har gått sedan vi började utveckla raketteknik och rymdfärder på allvar efter slutet av andra världskriget. Mer än tjugofem år har gått sedan Kennedy höll sitt epokgörande tal. Mer än femton år har gått sedan vi landsteg en människa på månen. (Under 60-talet var det ack, så bråttom! att vi skulle "slå" ryssarna med att sätta en människa på månen! Nu, år 1986, har ryssarna fortfarande inte satt en människa på månen, och vem vet när, om någonsin, de kommer att göra det.)

Efter allt detta ståhej, hallå och hype, är det dags nu, 1986, att vi gör en realistisk bedömning av rymdprogrammet, inte från den judiska synvinkeln eller från Hollywoods dramatik, utan från en kostnads-/nyttoanalys, och särskilt från den Vite Mannens synvinkel, den enda som Church of the Creator bryr sig om.

Vi har spenderat en jäkla massa pengar på rymdprogrammet, förmodligen mer än hundra miljarder dollar, betalda mestadels av de produktiva vita amerikanska skattebetalarna. Utöver påkostade löften om framtida fördelar och glans, (som påminner om de religiösa månglarna) vilka faktiska fördelar har vi, de amerikanska skattebetalarna, erhållit?

Efter förra månadens dramatiska och katastrofala explosion av rymdfärjan sjuttiofem sekunder efter start vid Cape Kennedy, anser jag att detta är en lika bra tidpunkt som någon att ställa den frågan. Så här är en kortfattad (men långt ifrån fullständig) sammanfattning av vad som har hänt sedan vi dramatiskt satte Neil Armstrong på månen i juli 1969.

Vi har gjort ytterligare några resor till månen, både bemannade och obemannade. Inga fler har gjorts på många år. Månstenarna har låsts in i ett valv, och som Andy Rooney påpekade i "60 Minutes" i januari, har inget mer hörts om dem, och ingen kunde bry sig mindre.

Vi har gjort några spektakulära och mycket dyra utflykter i "rymden" (en glamorös term, eller hur?) för att "utforska" de andra

planeter i vårt eget solsystem och medan jag skriver detta (sista veckan i januari 1986) seglar vårt rymdskepp Voyager II förbi den yttre planeten Uranus, och har upptäckt (underverk av alla underverk!) att Uranus har ringar runt sig, och fler månar än vi tidigare hade förväntat oss. Är inte det underbart?

Tja, både ja och nej. Jag anser att det är fantastiskt att våra vita vetenskapsmän kunde sätta ihop en så komplex (och extremt dyr!) mekanism som fortfarande kan fungera där ute i tomrummet och skicka tillbaka så intelligent och korrekt data från tomrummets fjärran vidder, nästan två miljarder mil bort. Att kunna göra det är helt förbluffande och den högsta av alla utmärkelser till den intelligens och kreativitet hos de vita vetenskapsmän som har fullbordat denna bedrift. Efter att själv ha studerat ingenjörskonst, elektricitet och elektronik för ett fyrtiotal år sedan, kan jag uppskatta komplexiteten och omfattningen av bedriften, och jag upprepar, den är sannerligen förbluffande.

Men vi återvänder till kärnfrågan: **Är de utlovade fördelarna verkliga? Kunde den mängd tid och pengar ha spenderats på mer fördelaktiga mål för den vita rasen? Finns det verkligen en framtid i ”rymden”?**

SKAPARKYRKANS STÅNDPUNKT.

Vi Skapare ser jävligt dystert på hela ”rymdprogrammet”. Visst, det är intressant att det finns 12 eller 13 månar som kretsar kring Uranus, vissa av dem med en udda form. Som ingenjör, eller som amatörforskare, väcks min nyfikenhet. Ja, jag prenumererar på och läser National Geographic, och har gjort det i 25 år, och som sådan är jag också intresserad av att läsa om marint liv på botten av våra hav; om pulsarer och om ”svarta hål”; om gigantiska galaxer miljontals och till och med miljarder ljusår bort där ute i ”världsrymden”. Ja, det är alltihop mycket intressant att läsa om, eller spekulera kring. Ja, jag är intresserad av vetenskap, dess framsteg och av universum omkring oss.

Men — låt oss få våra prioriteringar rätt. Huruvida Uranus har 12 eller 13 månar, eller inga månar alls, är mindre viktigt för mig och de flesta vita raskamrater än om en familj av ohyfsade niggrer flyttar in i nästa kvarter. Det är mycket mindre viktigt än det faktum att miljontals illegala mexikaner strömmar över våra gränser från söder. Det är mindre viktigt än det faktum att våra barn tvångsbussas tvärs över staden till niggerinfekterade skolor, och niggrer in i vita skolor. Det är mindre viktigt än den giftiga kemiska föroreningen och kärnkraftsföroreningen av vår planet här hemma. (Läs igen ”Saving Our Precious Planet from becoming a Poisonous Garbage Dump and a Human Pigsty”, i nummer 26 och 27 av Racial Loyalty.) Med tanke på att det så kallade ”rymdprogrammet” kostade någonstans runt hundra miljarder av de vita amerikanska skattebetalarnas dollar,

och kommer att kosta mycket mer under de kommande åren, det är i själva verket ett förbannat dyrt slöseri, och till liten, om ens någon nytta alls, för oss som betalar för det.

Visst, en hel del stora judiska företag som är en del av det industri-militära komplexet tjänar grova pengar; visst, vi förkovrar vår teknologi och vetenskapliga kunskap; visst, den inlärda teknologin kan utnyttjas för militära fördelar; visst, den har ”skapat” jobb; visst, det är fascinerande att läsa om; visst, vi har ”planer” på att placera enorma rymdstationer, en engelsk mil eller så i diameter, i omloppsbana runt jorden, vilka förmodligen ska hysa hela integrerade samhällen; visst, vi utvecklar rymdfärjan, vars senaste upplaga just sprängdes i småbitar förra månaden.

Men är dessa värden verkliga, eller är de bara skenbara? Låt oss granska dem, en efter en, ur den vite mannens synvinkel.

VINST.

Denna faktor, vinst, för judiskägda företag är i själva verket den främsta drivkraften för hela rymdprogrammet. Det finns inget så lönsamt (förutom att trycka pengar, som det utövas av den judiskägda Federal Reserve) och så säkert som att ha statliga kontrakt beviljade för produktion av militär- och/eller rymdhårdvara. Men de vita skattebetalarna måste betala räkningen för detta mysiga arrangemang och är, som vanligt, offren för denna gigantiska blåsning.

FRAMSTEG INOM VÅR TEKNOLOGI OCH VETENSKAPLIGA KUNSKAP.

Att göra något som är onödigt och överflödigt i första hand är ett dyrt och omständligt sätt att förvärva ny teknologi. Samma framsteg skulle kunna uppnås mycket mer ekonomiskt genom andra vetenskapliga experiment än att producera en massa dyr och komplex hårdvara som vi inte behöver i första hand. En annan fråga jag vill gå närmare in på lite senare är: Behöver eller vill vi verkligen ha mer sofistikerad teknologi?

MILITÄRT UTNYTTJANDE.

För det första är hela försvarsprogrammet mot en skenbar fiende (Ryssland och kommunismen) lika falskt som hela rymdprogrammet självt. Judarna kontrollerar USA (och dess förmodade NATO-allierade i Västeuropa) precis som de gör med Sovjetryssland och dess kommunistiska satelliter. (Läs återigen ”The Phoney Fight Ruse” i nummer 8 av Expanding Creativity.) Om den vite mannen någonsin får juden av sin rygg och får kontroll över sitt eget öde, kommer behovet av krig och försvarsbudgetar att försvinna över en natt. Det kommer inte längre att finnas något behov av ”försvarsbudgetar” på 300 miljarder dollar genom vilka den amerikanske skattebetalaren nu blir bestulen på ett ytterst förrädiskt sätt.

och bedrägligt sätt.

ARBETSTILLFÄLLEN.

Naturligtvis skapar varje form av "hitta-på-jobb"-list arbetstillfällen. Om vi hade ett gäng huliganer som gick runt dag efter dag och krossade fönster, skulle det skapa fler jobb och affärer för glasmästare och glastillverkare. Om vi hade ett annat gäng som gick runt och brände ner byggnader, skulle det skapa mer arbete och affärer för byggentreprenörer, snickare, rörmokare, elektriker, etc. Men är sådana "hitta-på-jobb" verkligen ett konstruktivt tillvägagångssätt i ett samhälle som skulle kunna sättas i arbete mycket mer produktivt med att producera nyttig och välbehövlig rikedom? Nej, det är det inte. Och hela "rymdindustrin" tillhör samma kategori av värdelösa strävanden som spenderar oräkneliga miljarder på att producera något som inte behövs från första början.

SPÄNNANDE ATT LÄSA OM.

Vi kan läsa hur många science fiction-berättelser som helst som är precis lika intressanta att läsa som verkliga rymdskeppsäventyr. Science fiction-berättelserna har en stor fördel: de kan massproduceras av de många fantasifulla författarna till en försvinnande liten bråkdel av den kostnad som skattebetalarna måste få fram för att betala för all onödig hårdvara.

GIGANTISKA RYMDSTATIONER I OMLOPPSBANA.

Det finns inget mer dumt och opraktiskt än de rymdstationer i omloppsbana som vi hör så mycket om i "futuristiska planer". Vi får veta att vi snart kommer att ha rymdskepp (eller stationer) som är en engelsk mil eller mer i diameter, inredda med lägenheter, butiker, trädgårdar, träd, elektriska kraftverk, förmodligen bilar eller andra transportmedel, allt inkapslat i en enorm sfärisk boll. Denna sfär ska sedan kretsa runt jorden cirka femtio mil ut, precis som de nuvarande TV-satelliterna gör.

Dessa rymdstationer skulle förmodligen vara trycksatta för att upprätthålla atmosfäriskt tryck, och ha ut- och ingångar som skulle tillåta människor och material att komma in och ut och resa fram och tillbaka till jorden via någon form av skytteltrafik. Eftersom människorna som bor i dem skulle vara utsatta för tyngdlöshet, skulle den också behöva rotera kring sin egen axel för att skapa centrifugalkraft och känslan av "tyngd".

När vi tänker på hur fullständigt meningslösa sådana arrangemang skulle vara, och hur oerhört dyra och opraktiska, undrar vi över förståndet hos de "våra ledare" som slösar bort skattebetalarnas pengar. Tänk på den katastrof en fientlig raket riktad mot en sådan rymdstation skulle kunna orsaka, och det skulle få förra månadens rymdfärjetragedi att blekna i jämförelse.

RYMDFÄRJAN.

Under de senaste åren har vi hört mycket om rymdfärjans ”underbara framgång”. Vad vi inte har hört mycket om är den fruktansvärda kostnaden för dessa värdelösa leksaker. Att ersätta den som just sprängdes vid Kennedy Space Center beräknas kosta cirka två miljarder dollar. Två miljarder dollar! Inser ni hur många negrer vi skulle kunna repatriera till Afrika för två miljarder dollar? I samma tankegång, för de 40 miljarder dollar vi spenderade på att sätta en människa på månen 1969, skulle vi bekvämt ha kunnat skeppa tillbaka alla de dåvarande 35 miljoner negrerna till Afrika, och till och med fått dem att gilla det. För de 100 miljarder dollar vi nu har spenderat på ”rymdforskningen” skulle vi till och med kunna göra det idag, och vi skulle alla ha det en jäkla massa bättre. (Läs återigen ”The Black Plague in our Midst” med början på sidan 49 i Nature’s Eternal Religion.)

Och precis vilken nyttig funktion är dessa rymdfärjor tänkta att utföra? I åratal har jag letat efter en ledtråd till vilket nyttigt syfte dessa fantasifulla byråkrater har i åtanke, men jag har ännu aldrig hört något specifikt behov eller plan som detta enorma slöseri är tänkt att uppnå. Visst, forskarna hittar på högst sofistikerade (men idiotiska) experiment som ”endast kan utföras i rymden”, eller ”genom tyngdlöshet”, men de är i bästa fall barnlekar, leksaker för forskare, återigen betalda till stora kostnader av den överbelastade vite skattebetalaren.

SLUTSATS.

1. SLÖSERI. Hela ”rymdforskningen” påminner starkt om de forntida egyptiernas enorma pyramidbyggnadsprogram för cirka fyra tusen år sedan. För att bygga Cheopspyramiden, till exempel, beräknas det ha tagit 100 tusen arbetare (eller slavar) 20 år eller mer. Nu är pyramiden i sig en enorm prestation och ett magnifikt monument över den farao som lät bygga den till sin ära. Så bra för honom. Men vad sägs om de fattiga slavarna vars blod, svett och tårar gick in i projektet — vad gynnade det dem, eller den egyptiska nationen som helhet? Jävligt lite, och faktum är att det är det idiotiska pyramidbyggandet som föreslås av vissa historiker som en bidragande orsak till Egyptens nedgång.

Det nuvarande rymdprogrammet är liknande. Det är oerhört lönsamt för de stora judiska företagen som beviljas statliga kontrakt. Det är mycket nöje och lekar för en liten klick forskare som gillar att se sina projekt och fantasifulla lekar förverkligas, med, naturligtvis, någon annans pengar. De pengarna kommer från blodet, svetten och tårarna från de (mestadels) vita amerikanska skattebetalarna, på vilkas ryggar alla misslyckanden, bedrägerier och brister i hela världen lastas.

2. Det finns INGENTING DÄR UTE för oss i rymden.

Varje intelligent person som tänker igenom detta kan inte låta bli att begrunda följande fakta:

(a) Vi vet tillräckligt mycket om månen och planeterna (andra än jorden) i vårt eget solsystem för att inse att ingen av dem är lämpad för mänsklig bosättning. Faktum är att det till och med finns delar av själva planeten jorden, såsom Nord- och Sydpolen, som är extremt ogästvänliga för mänsklig bosättning. Så låt oss inse fakta — det finns ingen framtid för oss där ute på andra planeter i vårt solsystem eller på månen.

(b) Nästa närmaste plats där fler planeter kan tänkas finnas är runt den närmaste stjärnan, som ligger fyra ljusår bort, ett mycket, mycket långt avstånd. Det har beräknats att även om vi utvecklade så sofistikerade raketer att de så småningom kunde accelerera till ljusets hastighet, skulle det fortfarande ta 300 tusen år att ta sig dit, och förmodligen ytterligare 300 tusen att komma tillbaka. Detta beror på det faktum att om sådana rymdskepp var bemannade av människor, skulle de bara kunna accelereras i en acceptabel takt tills de uppnådde ljusets hastighet, och i andra änden, bara kunna saktas ner i en liknande acceptabel takt.

Att nu få en mänsklig art att vara inkapslad i ett rymdskepp av något slag i 600 tusen år, skulle kräva en hel del inavel och reproduktion, något i stil med 24 tusen generationer, en idiotisk föreställning, även om vi bortsåg från det grymma i det hela.

Sedan, om de väl kom dit, (och chanserna är oändligt små) kanske en på biljonen att denna enda stjärna, som även om den kan ha planeter i omloppsbana runt sig, att någon av dem skulle vara mer beboelig än vårt eget Jupiter, Mars, Venus och så vidare.

Av samma långsökta skäl är allt detta ståhej om intelligenta varelser i mänsklig form som kommer för att besöka oss från rymden likaledes långsökta fantasier. De är i själva verket en repris av allt detta barnsliga struntprat om ”änglar” som flyger omkring i himlen ovanför som de översvallande pånyttfödda kristna (och andra) gillar att prångla ut.

Allt är mycket overkligt — i själva verket är det att vandra omkring i ett dårarnas paradis.

(c) Denna planet jorden är unik. Så vitt vi vet (och vi har samlat på oss en mängd information, särskilt under senare år) är vi ensamma som intelligenta varelser i detta väldiga och gränslösa universum. Detta kan vara skrämmande för vissa omogna individer, som längtar efter att hålla fast vid fantasin om en Fader-Gud-gestalt som tar hand om oss alla. Men lyckligtvis, eller olyckligtvis, stöder inte bevisen detta. Chanserna för att en annan planet skulle ha alla de miljontals unika egenskaper av temperatur, atmosfär, vatten, syre, mineraler, etc., i samma kombination som frambringade liv på planeten jorden,

dem rätt.

PRIORITETSORDNING FÖR DEN VITA RASENS ÖVERLEVNAD SETT UR CHURCH OF THE CREATORS PERSPEKTIV.

1. Det första steget är att reda ut det förvirrade och röriga tänkandet hos våra vita raskamrater.

2. Nästa steg är att väcka, förena och organisera den enorma potentiella kraften hos 500 miljoner vita människor på denna planet jorden till en kraftfull murbräcka och krossa den judiska parasiten som sitter fast på våra ryggar, och ta kontroll över vårt eget öde.

3. Vi måste sedan organisera vårt samhälle för våra egna intressen — vår egen överlevnad, expansion och framsteg. Vi tror att detta bäst kan göras under ledning av en vit rasreligion såsom Creativity. När vi ser vilka underverk en rasreligion har gjort för en liten minoritet som den parasitära juden, kan vi inte låta bli att dra slutsatsen att det skulle innebära ännu mer enorma fördelar för det kreativa geniet hos Naturens främsta.

4. När vi väl har kontroll över VÅRT EGET ÖDE, kommer vi att ha kontroll över VÅR EGEN regering, VÅRT EGET penningsystem, VÅRT EGET system för utbildning, underhållning, kultur, religion och alla andra parametrar som utgör ett välstrukturerat samhälle. Vi kan sedan fortsätta på VÅRA EGNA villkor och omforma världen efter VÅRA EGNA behov.

5. Det viktigaste steget vi sedan kan ta (och måste ta!) är att rensa vårt rasligt förorenade samhälle. Detta innebär att skeppa negrerna tillbaka till Afrika, mexikanerna tillbaka till Mexiko, judarna till Israel. Även om de sistnämnda bara har de svagaste av anspråk på Palestina, kommer vi likväl att överlåta detta stycke öken till dem och skicka dem till deras påstådda "hemland". Skulle detta utrymme visa sig vara otillräckligt för en större hord av dessa parasiter än vad de har fått oss att tro existerar, då kommer vi till och med att låta de överskjutande massorna svämma över till ön Madagaskar. I vilket fall som helst måste vi rensa alla vita länder från alla "mud races", och särskilt historiens mest avskyvärda och farliga parasit.

6. Nästa steg blir sedan att rensa vår naturliga miljö från giftigt och nukleärt avfall innan denna planet blir så besudlad att den inte längre är lämplig att leva i, eller på. Detta är också ett gigantiskt jobb och kommer att ta årtionden att slutföra.

7. Efter att ha åstadkommit detta kan vi sedan påbörja de två sista och mest konstruktiva stegen: (a) att sätta vårt eugenikprogram i verket och uppgradera de fysiska, mentala och eugeniska egenskaperna hos vår stora och ädla ras, och (b) efter att ha slutat subventionera de krympande "mud races", kommer vi sedan långsamt, säkert och aggressivt att gå vidare med att expandera den vita rasens territorium tills alla goda marker på denna givmilda planet jorden återbefolkas av ingen mindre än Naturens främsta.

Jämförande religioner — Del X

MORMONISM

Även känd som Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Mark Twain har observerat att *”sanningen är märkligare än dikten — den är bara mindre populär.”* Den mormonska religionen är ett typexempel på detta, och tackar sin existens till sammanförandet av ett antal bisarra tillfälligheter som inte var särskilt sannolika att inträffa. Det märkligaste av allt är dock det faktum att mormonismens grundbok skrevs av en man som inte hade någon avsikt att starta en religion, aldrig hörde talas om mormonismen och dog fjorton år innan mormonkyrkan grundades 1830.

DE TRE NYCKELAKTÖRERNA I DRAMAT

Solomon Spalding (1761-1816)

Berättelsen börjar rättmätigt med en före detta kongregationalistisk predikant och deltidsromanförfattare vid namn Solomon Spalding, som föddes i Ashford, Connecticut den 20 februari 1761. Även om han aldrig var särskilt framgångsrik som predikant, författare eller affärsman, skulle det han startade mer eller mindre av en slump få konsekvenser som skulle ge eko in i 1900-talet och långt därefter.

Solomon Spalding var det tredje av tio barn. Hans far, Josiah, tog värvning i den revolutionära armén, och Solomon följde honom den 8 januari 1778 som menig. Efter kriget studerade Spalding juridik i Windham, Connecticut, och skrevs senare in vid det prestigefyllda Dartmouth College som förberedelse för prästämbetet, där han tog en magisterexamen 1785.

Han blev knuten till Windham Congregational Association 1787, som vid den tiden var ett av de största kongregationalistiska samfunden i östra USA. Han prästvigdes och förblev evangelist i ungefär ett decennium, men lämnade slutligen ämbetet på grund av dålig hälsa.

År 1795 gifte han sig med Matilda Sabine och flyttade kort därefter till Cherry Valley, New York, för att ansluta sig till en bror i handelsbranschen. Efter flera andra inte alltför framgångsrika satsningar flyttade Solomon och Matilda till Salem, Ohio, 1809 för att förestå en liten egendom de ägde, samtidigt som han arbetade vid en järnsmedja.

När hans hälsa försämrades ytterligare började han skriva romaner i ett försök att tjäna sitt levebröd.

När 1812 års krig började misslyckades hans affärer och familjen flyttade till Pittsburgh i hopp om att kunna trycka och sälja hans andra roman *Manuscript Found*, för att hjälpa till att betala av deras skulder. Spalding och hans hustru flyttade sedan till Amity, nära Pittsburgh, där det var billigare att leva och klimatet förhoppningsvis mer gynnsamt för hans nu snabbt sviktande hälsa. Men trots klimatbytet dog Solomon Spalding sex veckor senare, den 20 oktober 1816.

Trots att han var i desperat behov av pengar lyckades Spalding aldrig sälja *Manuscript Found*. Han lämnade det hos en tryckare i Pittsburgh, som inte ansåg det lämpligt att spendera sina egna pengar på att trycka det, men som erbjöd sig att trycka det om Spalding betalade kostnaderna. Där blev det kvar vid tiden för Spaldings död, och under många år därefter låg det där i Pattersons tryckeri, oönskat och opublicerat.

Sidney Rigdon (1793-?)

Scenariot skiftar nu till en annan uppsättning karaktärer. Vid samma Pattersons tryckeri i Pittsburgh arbetade en man vid namn Sidney Rigdon, som också var en tillfällig predikant och en instabil religiös avfälling med skiftande ideologier. På något sätt hamnade Spaldings opublicerade manuskript i hans händer (det påstås att han stal det från tryckeriet och kopierade det hemma).

Sidney Rigdon var en man med livlig fantasi och instabil karaktär. Som pojke hade han blivit avkastad från en häst, hans fot fastnade i en stigbygel och han släpades en bit innan han kom loss. I den påföljande olyckan fick han allvarliga hjärnskakningar som påverkade hans mentala stabilitet och karaktär för all framtid. Även om hans mentala förmågor inte minskade, påverkade det hans jämvikt avsevärt och han var benägen att hemfalla åt vilda visionära åsikter i nästan varje fråga, och märkligt nog fokuserades detta i synnerhet på religiösa hallucinationer och visioner.

Född den 19 februari 1793, gick Rigdon med i First Baptist Church 1817 nära sin hemstad Liberty. Han prästvigdes ett eller två år senare och 1822 blev han pastor i First Baptist Church i Pittsburg. Hans tjänstgöring blev dock kortvarig och han blev exkommunicerad den 11 oktober 1823 för att ha undervisat om irreguljära läror.

Denna erfarenhet gjorde honom mycket bitter. Det var mellan 1823 och 1827 som hans livliga och instabila fantasi födde idén att omvandla Spaldings skönlitterära roman till den "Heliga boken" för en ny religion och lägga grunden för mormonismen.

Joseph Smith, Jr. (1805-1844)

Dramat skiftar nu till scenens mittpunkt och till "hjälten" i

vår historia, den påstådda grundaren och profeten för mormonreligionen.

Joseph Smith Jr. föddes den 23 december 1805 i Vermont, som den tredje sonen till Joseph och Lucy Smith. När han var elva år flyttade hans familj till Palmyra, New York, där de flesta i hans familj anslöt sig till den presbyterianska kyrkan.

Familjen Smith var en märklig samling individer och blev inte väl mottagna av sina grannar när de flyttade till Palmyra. Både Joseph d.ä. och Joseph d.y. hade denna lustiga besatthet av att gräva efter pengar och dolda skatter i de närliggande kullarna och indianhögarna i området. Båda ansågs i synnerhet vara helt i avsaknad av moralisk karaktär och beroende av laster, enligt en rapport från 1834.

Joseph d.y. var en outbildad (han gick bara till fjärde klass), ohyfsad karaktär, ovårdad i sin klädsel och hade samma moral som en bakgårdskatt, vilket hans senare polygama livsstil skulle bevisa. Före sin förtida död vid 39 års ålder hade han sexuellt umgänge med minst 50 kvinnor som finns dokumenterade, och troligen dubbelt så många som är odokumenterade.

Han hade dock en försonande egenskap som gjorde honom lämpad att bli en "spökförsäljare" extraordinaire. Redan i sina yngre år kunde Joseph Smith d.y. ljuga flytande, skickligt och övertygande, och hans fantasi tycktes inte känna några gränser. Han var också föremål för hallucinationer och "visioner" som han senare lyckades förvandla till ett mycket användbart verktyg för att lansera sin nya religion.

Som ungdom var han, tillsammans med sin far, involverad i sådana ockulta sysslor som "glass-looking" (skådande i glas) och "kristallskådning" samt liknande bedrägerier inom spådom. År 1826 arresterades Joseph d.y., ställdes inför rätta och dömdes för brottet att ha bedragit ett lokalt offer genom ett "glass-looking"-bedrägeri.

Från kombinationen av dessa tre ganska udda och bisarra karaktärer lanserades det mäktiga, välmående och kraftfulla mormonimperium som existerar idag. Med sanningen fortfarande lika opopulär som den var på Mark Twains tid, och med vidskeplighet och godtrogenhet fortfarande lika utbredd och grasserande som den var för femtusen år sedan på de gamla egyptiernas tid, blomstrar mormonismen idag som aldrig förr.

Här är en kortfattad sammanfattning av den materiella rikedom som imperiet har ackumulerat idag.

MORMONIMPERIET IDAG

På denna sjabbiga och bedrägliga grund byggdes vallarna till ett enormt finansiellt och religiöst imperium som nu omsluter världen. Med tanke på att alla tre aktörer, Spalding, Rigdon och Smith, var ekonomiskt inkompetenta och levde på gränsen till fattigdom under större delen av sina liv, är sanningen sannerligen märkligare än dikten.

Låt oss nu kort rekapitulera den formidabla finansiella rikedomen hos Mormonimperiet som det ser ut idag. Här är en skiss i miniatyr av några (men inte alla) av dess tillgångar:

A. Media. Bonneville International Corporation har sju FM-radiostationer, fyra AM-stationer, två tv-stationer: Bonneville Productions producerar reklamfilmer och annat; Deseret News Publishing Company ger ut Deseret News och sköter mycket av kyrkans tryckeri; Deseret Book Company.

B. Finans. Beneficial Life Insurance Company; Utah Home Fire Insurance Company; Continental Western Life Insurance Company of Iowa; Deseret Mutual Benefit Association.

C. Betydande fastighetsinnehav. Deseret Farms of California, två kommersiella jordbruk, Yolo County, Kalifornien, totalt 5 500 tunnland; Deseret Ranches of Florida, bestående av 300 tusen tunnland nära Disney World; Elberta Farm Corporation, 14 tusen tunnland i södra Utah; Deseret Farms of Texas; Deseret Trust Company; Zion Securities Corporation, kommersiella fastigheter i Salt Lake City och på andra platser, samt även 7 000 tunnland i Hawaiian Village, Oahu; Beneficial Development Company (utvecklings- och hypotekslån); Utah Motel Company; Polynesian Cultural Center, Oahu; en 36 våningar hög lägenhets- och kontorsbyggnad i New York; fastigheter värda flera miljoner dollar i Nauvoo, Illinois; sexton tempel runt om i världen; 2 600 tunnland mark i Nevada köpt från Howard Hughes Summa Corporation; fem tunnland förstklassig fastighetsmark i centrala Salt Lake City. (Det finns mycket mer, men vi kan inte gå igenom alla detaljerade fastigheter.) Investeringar på 53,7 procent av aktierna i Utah-Idaho Sugar Company; näst största aktieägare i Utah Power and Light Company; kontrollerande aktiepost i Zion co-operative Mercantile Institutions; aktier värda 28 miljoner dollar i Times Mirror Corporation, utgivare av Los Angeles Times.

D. Övriga företag. Management Systems Corporation, databehandlingsföretag; Deseret Industries; Mormon Tabernacle Choir; Beehive Clothing Mills. Investeringar på 53,7 procent av aktierna i Utah-Idaho Sugar Company; näst största aktieägare i Utah Power and Light Company; kontrollerande aktiepost i Zion co-operative Mercantile Institutions; aktier värda 28 miljoner dollar i Times Mirror Corporation, utgivare av Los Angeles Times.

E. Utbildning. Brigham Young University, Utah; Brigham Young University, Hawaii; Rick's College, Idaho; LDS Business College, Utah; Grundskolor, gymnasieskolor och eftergymnasiala skolor i Mexiko, Stillahavsöarna, Central- och Sydamerika samt många andra länder runt om i världen.

MORMONKYRKANS TILLVÄXT.

Återigen, när vi betraktar det bisarra och bedrägliga ursprunget hos

hela den mormonska "tron" och de omständigheter som samverkade för att underblåsa den, har tillväxten av denna kult varit fenomenal, milt sagt. Här är en historisk kronologi över dess tillväxt sedan starten med 30 medlemmar år 1830.

År 1900 — 268 331
1920 — 526 032
1940 — 862 664
1960 — 1 693 180
1981 — 4 800 000

Det nuvarande (1986) medlemsantalet uppskattas till 5,6 miljoner och expanderar snabbt. Den beräknade siffran från mormonkyrkan för år 2000 är 8 miljoner, men med tanke på det faktum att den nu blir mångkulturell med besked kommer de utan tvekan att långt överskrida den siffran, och kommer snart att bli en av de största och mest kraftfulla religionerna i världen då den tenderar att samarbeta och smälta samman alltmer med judendomen, den vita rasens historiska fiende.

KORT HISTORIK.

Vi har redan skisserat ursprunget till den mormonska trosbekännelsen och funnit att den är baserad på Solomon Spaldings fiktiva roman *Manuscript Found*. Denna plockades sedan upp av Sidney Rigdon i Pattersons tryckeri i Pittsburgh flera år efter Spaldings död. Bevis tyder starkt på att Rigdon förtjänar äran för att ha utformat idén om mormonismen och omvandlat Spaldings *Manuscript Found* till en ny religion. Han sålde sedan idén till Joseph Smith, Jr., vars mer röststarka och flamboyanta talanger utnyttjades för att leda och främja den nya religionen.

Det var under åren 1827-30 som detta ambitiösa par tog sig samman och började sätta sin konspiration i verket. Rigdon och Smith gjorde sitt bästa för att hålla sina kontakter hemliga för att inte väcka några misstankar om Spaldings manuskript. (Mormonkyrkan har också försökt kamouflera detta förhållande genom att låtsas att Rigdon gick med i kyrkan 1830 först efter att den organiserats, och att paret inte kände varandra tidigare. Trots alla dessa försiktighetsåtgärder och förnekelser är bevisen dock överväldigande beträffande deras tidigare förhållande och det faktum att Spaldings manuskript användes som grund för Mormons bok.)

Joseph Smiths berättelse hävdade att han hade haft flera "visioner" och blev tillsagd av ängeln Moroni att gräva upp en uppsättning "guldplåtar" begravda i en kulle i närheten. Dessa "plåtar" skulle "avslöja" den sanna historien om folken på den nordamerikanska kontinenten och klargöra fakta. Vad Smith faktiskt gjorde var att sitta bakom ett förhänge och diktera från Spaldings fiktiva roman för sina "skrivare", och gjorde lämpliga innovationer och ändringar här och där för att ge det smaken av en "ny"

religion. Vid anpassningen av manuskriptet för att passa den nya religionen utfördes mycket av redigerings- och detaljarbetet faktiskt av Rigdon i förväg, varpå Smith tog vid därifrån. Men i grund och botten var, och förblev, historien Spaldings *Manuscript Found*. De ”gyllene plåtarna” försvann sedan mystiskt och lägligt. Ingen annan såg dem förutom tre, sedan åtta, av hans följeslagare, och då endast i ”en syn”.

(Dock inga problem. År 1979 besökte jag Mormonmuseet i Nauvoo, Illinois, där de i en vacker glasmonter visade upp en ”replika” av de visionära gyllene plåtarna.)

Hur det än må vara med det, så organiserades Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga den 6 april 1830 och registrerades som juridisk person senare samma år. Spalding, som var för fattig för att få sitt *Manuscript Found* tryckt under sin livstid, skulle ha blivit förvånad över att se slutresultatet. I något modifierad form trycktes det nu upp som *Mormons bok*, och tryckningen betalades av Martin Harris, en av de ursprungliga sex grundarna.

Mormonismen var nu igång. Den hade en trosbekännelse, en bibel och en extremt pratsjuk bedragare som sin ”profet”. Vid slutet av den första månaden hade den 40 medlemmar och växte snart lavinartat.

Ett av de främsta incitamenten som till en början hjälpte till att sprida och popularisera rörelsen på 1830-talet var det faktum att mormonerna förespråkade och översåg med polygami. Det var dock denna praxis som också väckte det bittra hatet och det våldsamma motståndet från andra religioner som var i hård konkurrens med mormonismen.

Det finns ytterligare en egendomlighet som mormonismen hade att erbjuda i form av löften ”i det härefter” som överträffade rivalernas. Alla spökerireligioner bygger på påkostade löften om belöningar, och hemska hot om straff, i det härefter (en usel praxis som inte kräver någon säkerhet som backar upp den). Men medan de vanliga kristna sekterna lovar sina underdåniga följeslagare att de ska bli ”änglar” som fladdrar omkring i en diffus himmel efter döden, gick mormonerna ett steg längre. Mormonkyrkan lovar sina trogna att de inte ska bli underdåniga änglar, utan gudar i egen rätt. Var och en ska styra som en gud över de oräkneliga biljoner världar som finns där ute i det oändliga universumet. Se där, som maffialedaren sa, ett erbjudande man inte kan tacka nej till. Det är åtminstone extremt svårt att överträffa. Löften, löften, löften.

Under tiden fortsätter mormonkyrkan att i allt högre grad pressa ut miljoner och miljarder, ytterst effektivt och skoningslöst, från sina vilseledda offer. År 1976 fanns det dokumenterat att de tog in en miljon dollar om dagen. Vid det här laget har den siffran lätt fördubblats och blåses snabbt upp ytterligare. I gengäld erbjuder den bara löften — luftslott, och likt en sann bedragare bönfaller den sina offer: LITA PÅ MIG! Utan att behöva leverera något av verkligt värde i utbyte, fortsätter den

fortsätter att fylla och överfylla sina svällande kistor med världslig rikedom. Inte bara ekonomisk rikedom, utan även kontroll, makt och herravälde över det mänskliga sinnet och kroppen.

SLUTSATS.

Från denna smutsiga och hemlighetsfulla början föddes ett världsomspännande imperium, vars rikedom, makt och omfattning vi redan har beskrivit. Hade kyrkan bibehållit den kurs av vit rasrenhet som den började med, skulle vi kunna anta att den, trots sina bedrägerier, åtminstone var mer fördelaktig för den vita rasen än dess rivaliserande judisk-kristna religioner. Men så är inte fallet. Under de senaste decennierna har mormonerna rört sig allt närmare judarna och angett sin bakgrund av förföljelse som ett gemensamt band. Men faktum är att judarna redan befann sig inne i tältet vid dess allra första början, vilket vi redan har visat i artikeln ”Aloha” i *Racial Loyalty nr 23*. I denna påpekade vi att så tidigt som 1841 blev Orson Hyde, en hemlig jude, en av de tolv apostlarna, och Joseph Smith själv sände Hyde till Palestina för att viga den olycksaliga arabstaten till den judiska konspirationens framtida sjöröveri.

Det judiska inflytandet och kontrollen har nu kommit upp till ytan mer elakartat än någonsin under de senaste åren, då den avlidne presidenten Spencer W. Kimball hade en av sina moderna ”visioner” och förkunnade den 7 juni 1978 att hans nya ”uppenbarelse från Herren” instruerade honom att nu ta upp lerfolken i prästadömet. (Hur skapar man en ”vision”? Man blundar bara och ljuger så in i helvete.) Det judiska övertagandet blev mer öppet uppenbart och mormonerna är nu en av de mest aggressiva förespråkarna för rasblandning av alla de moderna religioner som anammats av den vita rasen.

Det finns dock en sak vi kan lära oss av mormonerna, och det är från deras metoder för värvning och marknadsföring. Vi kan också finna tröst i tanken att om en så bräcklig uppsättning bedrägliga övertygelser kan bygga en så rik och mäktig världsreligion, tänk då vad som kan göras med en religiös trosbekännelse och ett program som bygger på naturens eviga lagar, historiska fakta och på logik och sunt förnuft. Ge oss din lojalitet och ditt stöd och jag är säker på att den vita rasens ärorika och bästa intressen inte bara kommer att segra, utan omfatta allt som är värt något på denna kära gamla planet jorden.

Ja, vi har också ”visioner”, men till skillnad från mormonhierarkin blundar vi inte och ljuger sedan så in i helvete för att frammana en vision. Vi ser på världen med öppna ögon, lär av historien och lär av naturen, använder sedan vår intelligens, tillämpar logik och sunt förnuft för att främja vår ras bästa intresse, i vår oändliga strävan efter att bygga en vitare och ljusare värld.

Sanningen är verkligen märkligare än dikten. Den kan också vara mindre populär, som Mark Twain har noterat, men den har en försonande fördel — den är också mer kraftfull. Den har denna envisa vana av uthållighet. Precis som de som trodde på en platt jord slutligen var tvungna att ge vika för det faktum att världen är rund, så fortsätter sanningen att komma tillbaka om och om igen för att hemsöka lögnarna och de vilseledda, och i slutändan kommer den att segra.

BIBLIOGRAFI.

För mer information om mormonismen föreslår vi att du läser:

1. **Who Really Wrote the Book of Mormon?** av Wayne L. Cowdry, Howard A. Davis och Donald R. Seales. Vision House Publishers, Santa Ana, Kalifornien.

2. **The God Makers**, av Ed Decker och Dave Hunt. Harvest House Publishers, Eugene Oregon 97402.

3. **The Maze of Mormonism**, av Dr. Walter Martin. Vision House Publishers, Ventura, Kalifornien.

Dessa kan beställas genom din lokala bokhandel eller återförsäljare.

”Sanningen är märkligare än dikten — den är bara mindre populär.”

Mark Twain

* * * * *

Religion har historiskt sett varit den enskilt mäktigaste kraften i att forma nationers och rasers öde.

* * * * *

Kreativitet är det enda svaret på de massiva problem som konfronterar oss. Den har det Totala Programmet, den Slutgiltiga Lösningen, den Ultimata Trosbekännelsen.

* * * * *

Mormonism vs. Creativity
En jämförelse

A. Trons grundval.

Mormonerna hävdar att de är kristna och tror på den kristna bibeln. ”Mainstream”-kristna förnekar att mormoner tillhör den kristna religionen och vill inte ha något att göra med deras läror, eftersom mormoner avgudar Joseph Smith högre än Jesus Kristus, och Mormons bok högre än den judisk-kristna bibeln. Mormonerna ignorerar denna anklagelse och hävdar att de tror på bibeln, så till vida att ”ordet” har blivit korrekt förmedlat och översatt, vilket antyder att ingetdera har skett. De hävdar därför att eftersom den gamla bibeln har kommit på villovägar, valde Gud Joseph Smith som sin nutida profet för att uppdatera Guds ord och ställa allt till rätta.

Men varje likhet mellan Mormons bok och den judisk-kristna bibeln är ungefär lika slumpartad som likheten mellan Gåsmors sagor och Alice i Underlandet, förutom att alla är rent fiktiva, och de förstnämnda två är mycket tråkigare än de sistnämnda två.

Berättelsen som den återges i Mormons bok är en tråkig, livlös saga om några forntida folk som migrerade till den nordamerikanska kontinenten i en svunnen tid. De delades sedan upp i fraktioner och stred mot varandra till utrotning. Allt detta strider helt mot alla historiska bevis, eller ens en rimlig sannolikhet. Vilka moraliska principer, om några, som möjligtvis skulle kunna härledas från en sådan långrandig, meningslös historia är svårt att förstå.

Dess trosbekännelse framställs i dess tre grundläggande böcker: *Mormons bok*, *Den kostbara pärlan* och *Läran och förbunden*.

CREATIVITY tar däremot en lång, grundlig titt på historiens faktiska händelser som de utspelade sig i en verklig värld, och hur det påverkar den vita rasens välfärd och framtid. Den strävar efter att dra nytta av historiens lärdomar; att lära av naturens eviga lagar; att använda vår intelligens och vårt sunda förnuft för att bygga en bättre och ljusare värld för framtida generationer av vår ras.

B. Mål och syften.

Trots vilka fromma shibbolet-ord mormonkyrkan än må bekänna sig till, talar dess handlingar högre än några bedrägliga påståenden de kan erbjuda. Vad kyrkan uppenbarligen gör är att bygga rikedom och makt, inte i himlen, utan här på jorden. Den ackumulerar miljarder i rikedom — fastigheter, banker, pengar, försäkringsbolag, aktier och obligationer — och bygger en expanderande maktstruktur. De gör vad judarna, den katolska kyrkan och många andra svekfulla tyranner har gjort.

gjort genom historien — gripit efter rikedom och makt, oavsett vem de måste trampa på, utsätta för övergrepp och/eller lura.

CREATIVITYs mål har stavats ut upprepade gånger, och de är: den Vita Rasens Överlevnad, Utvidgning och Framsteg, med den Vita Rasen som slutligen (ensam) bebor denna planet Jorden, fri från ler-raser. Kort sagt, att bygga en Vitare och Ljusare Värld, som sammanfattas i de 20 punkterna för Creativity som stavats ut i *Racial Loyalty nr 31*, och även i slutet av denna bok.

C. Raslig inställning.

Till Mormonkyrkans heder eftersträvade de tidiga grundarna en väg av Vit raslig renhet och fortsatte att göra det fram till helt nyligen. Men under de senaste decennierna, och ännu mer eftertryckligt sedan 1978 när den avlidne presidenten Spencer W. Kimball fick en ny ”uppenbarelse”, har Mormonkyrkan nu satsat allt på rasblandning, till och med mer virulent än både de liberala och ”fundamentalistiska” kristna kyrkorna. (Se *Racial Loyalty nr 23*, ”Aloha till dig också, Kamaaina!”)

Hjärtat i CREATIVITY-rörelsen är den Vita Rasens Överlevnad, Utvidgning och Framsteg, och dess fortsatta genetiska uppgradering genom att implementera ett sunt, rationellt eugenikprogram.

D. Organisationsstruktur.

Mormonkyrkan har ett extremt välstrukturerat och organiserat system för att inte bara rekrytera nya medlemmar, utan också för att ständigt hålla koll på sina medlemmar, hålla dem i schack och utvinna maximal mängd tionde och tjänster ur dem. Det styrande organet består av ett råd av tolv äldste eller apostlar, som leds av presidenten, vilken idag är Ezra Taft Benson. Världshögkvarteret ligger i Salt Lake City, Utah.

Church of the Creator har sitt världshögkvarter nära Otto, North Carolina, och dess organisation är baserad på Ledarskapsprincipen, med Pontifex Maximus i spetsen. Den har ordinerade präster som representerar kyrkans tro och program i de flesta av detta lands stater, och även i flera främmande länder. Dess tro och program är tydligt utstakade i dess tre grundböcker, samt *Expanding Creativity*, ett supplement. Dess tro och program är tydliga, omfattande, konsekventa, fullständiga och välstrukturerade, och täcker hela spektrumet av eugenik, ras, religion, moral, politik, ekonomi och kultur för den Vita Rasens nuvarande och framtida välfärd.

Ur en organisatorisk och expansionsmässig synvinkel kan Church of the Creator lära sig mycket av Mormonkyrkan, särskilt dess dörrknackning och utsändandet av sina unga missionärer för att sprida ordet.

Nummer 34, April 1986

Kom ihåg Alamo!

Att korsa linjen

Framför allt, KOM IHÅG DRESDEN! Låt oss se till att vi hämnas detta ohyggliga övergrepp mot den vita rasen såväl som tusentals andra ohämnade judiska grymheter.

Under detta år 1986 i vår tideräkning firar den stora staten Texas sitt 150-årsjubileum med sann Texas-anda. Medan hela året är tillägnat firandet, är den heliga dagen den 6 mars, och den heliga platsen är Alamo. Det var detta datum och denna plats som markerade Alamos fall, när general Santa Annas horder av sex tusen hatfyllda mexikanska bastarder stormade och massakrerade de 182 vita amerikanska hjältarna som tog ställning för att kämpa eller dö för Texas. Det var denna heroiska händelse som förgrymmade och inspirerade de vita nybyggarna i Texas med ett sjudande raseri som kulminerade i deras frihet och självständighet från främmande tyranni. Det lade grunden för födelsen av Republiken Texas för 150 år sedan. Året var 1836.

I 12 dagar höll denna lilla skara amerikanska frivilliga stånd mot Santa Anna och hans horder. Santa Anna hade svurit att rensa Texas från de upproriska "anglos" och lära dem en läxa de aldrig skulle glömma. Medan belägringen av Alamo pågick, krävde de amerikanska gränsjägarna, överlägsna skarpskyttar som de var, en tung tull av de mexikanska angriparna och tillfogade hundratals förluster utan att själva lida en enda förlust. Bland dessa heroiska gränsjägare fanns legendariska figurer som Jim Bowie, Davy Crockett och ledaren för denna tappra skara, den 27-årige överste William B. Travis, den sistnämnde en G.T.T. (Gone To Texas, vanligtvis för att undkomma inhemska problem i hemmet) från Alabama.

Trots att de tillfogade de belägrande mexikanerna tunga förluster, plågades försvararna innanför murarna av skott och granater, av kanoneld och ständig framryckning från Santa Annas långt överlägsna styrkor. Mat och ammunition började ta slut. Överste Travis upprepade vädjanden om hjälp utifrån hade misslyckats, förutom för en liten men...

tapper kontingent på 32 män från Gonzales, som anlände på den nionde dagen av belägringen. Deras ringa antal kunde betyda föga för det slutliga resultatet, och de anländande volontärerna visste det. Med de 32 personerna uppgick det totala antalet försvarare endast till 183. Männen i Alamo visste att de var dömda och att det inte fanns något alternativ.

På kvällen den 3 mars, under ett uppehåll i den mexikanska kanonaden, samlade överste Travis sina män för en överläggning. I ett passionerat tal berättade han för dem vad de redan visste – de var dömda. Det var nu en fråga om HUR de dog. Dramatiskt och fylld av känslomässig iver tog han sitt svärd och drog en lång linje över fortets jordgolv. Han gav männen ett val. De kunde korsa linjen och dö i strid, dö en hjältes död, eller så kunde de kapitulera, eller så kunde de försöka fly i skydd av den kommande natten och chansa.

Hundraåttiotvå män korsade linjen och svor att kämpa till döds. Endast en, en viss Moses Rose, korsade inte linjen. Han lyckades fly den natten. Han tog sig till Nacogdoches och levde för att senare berätta historien.

Samtidigt, 140 miles öster om Alamo, i en liten samling av ett dussintal timmerhus kallat Washington-on-the-Brazos, utspelade sig ett annat betydelsefullt drama. Den 2 mars, dagen innan överste Travis bad sina män att korsa linjen, hade en grupp oerfarna politiker, efter mycket förvirring och splittring, upprättat en självständighetsförklaring för den nu utropade Republiken Texas och satt sina namnteckningar på den. Det stod delvis: ”Vi, delegaterna... utgör nu en fri, suverän och oberoende republik...” Texas var fött, och den 2 mars utgör det näst mest vördade datumet i Texas historia.

* * * * *

Bland delegaterna i Washington-on-the-Brazos fanns Sam Houston. Det första av överste Travis meddelanden om hjälp hade anlänt den 29 februari, samma dag som Houston hade anlänt till det nu samlade konventet. Travis andra kurir anlände den 3 mars, och vädjan var brådskande och klar som en trumpetstöt: skicka förstärkningar nu annars kommer vi att slaktas. Panik utbröt vid konventet och delegaten Robert Potter tog till orda. Han uppmanade impulsivt alla sina kollegor att skynda till sina hästar och omedelbart rida mot Alamo. Ett dussin män sprang upp och jublade.

Sam Houston behöll sitt lugn. Han lät stormen rasa kring honom en stund och förklarade sedan lugnt att tills Texas hade en lagligt konstituerad regering var de alla inget annat än de pirater som den mexikanska regeringen hävdade att de var. Som den skarpsinniga politiker och general han var, insåg han att om inte texanerna tog sig samman, organiserade sig och sparade sin styrka för att användas vid en tid och plats de själva valt, var de förlorade.

Det var ett opopulärt och ett av de mest smärtsamma beslut han var tvungen att fatta. Liksom många andra generaler var han tvungen att förklara män han älskade som förbrukningsbara. Men som vi ska se några veckor senare, var det ett av hans mest briljanta och modigaste beslut, och det räddade republiken Texas.

Under tiden skickades ingen ytterligare hjälp för att rädda den tappra skaran försvarare vid Alamo.

* * * * *

Överste William B. Travis, som efter att ha hållit den känslosamma appellen till sina män och ha fått deras överväldigande förtroende och stöd, var nu en lugn och samlad ledare. Borta var den känslomässiga turbulensen, de föregående dagarnas obeslutsamhet. Det beslut han och hans män hade fattat var inte ett beslut av förtvivlan, utan ett av handling, av tydlighet och av heroism.

Travis uppmanade sina män ytterligare. *”Låt oss besluta oss för att stå emot våra motståndare till det sista, och vid varje framryckning döda så många av dem som möjligt. Och när de till slut stormar vår fästning, låt oss döda dem när de kommer! Döda dem när de skalar vår mur! Döda dem när de hoppar in! Döda dem när de höjer sina vapen och när de använder dem! Döda dem när de dödar våra kamrater! Och fortsätt att döda dem så länge en enda av oss förblir vid liv!...”*

Männen vid Alamo hade gjort sitt val och de var nöjda med det. De hade gått över gränsen.

Tre dagar senare, på morgonen den 6 mars, hade Santa Anna bestämt sig för att han skulle storma fortet, skala murarna med stegar och snabbt avsluta dödläget genom att döda alla gringos där inne. Hans trumpetare spelade ”Deguello”, en primitiv och gammal morisk marsch som signalerade att ingen nåd skulle visas, inga fångar tas levande. Det var den musikaliska motsvarigheten till den röda flaggan för skoningslöshet som Santa Anna hade hissat i klocktornet på den närbelägna San Fernando-kyrkan.

Det rådde inget missförstånd om dess innebörd på någon sida.

Anfallet började vid ungefär klockan fyra på morgonen. Vid nio-tiden var allt över. Men hjältarna vid Alamo dog inte billigt. De krävde en hög tull av sin fiende. För de 182 döda låg det på fortets område och det omgivande slagfältet ytterligare 1 600 döda mexikaner, ett pris på nästan nio mot en.

Inte heller dog de förgäves. Massakern vid Alamo slog ner bland nybyggarna i Texas som ett åsknedslag: Den väckte hos dem en djup, sjudande vrede — en outsläcklig törst efter hämnd. Den förenade dem som inget annat kunde. Deras dag skulle komma ungefär sex veckor senare. Deras stridsrop: Kom ihåg Alamo!

* * * * *

Slakten i San Antonio väckte rädsla och panik bland de vita nybyggarna i Texas när de övergav sina gårdar och flydde.

österut framför Santa Annas tre arméers framfart. Sam Houston hade utsetts till ”general” för en icke-existerande armé av konventet och lyckades samla en brokig skara på åttahundra odisciplinerade frivilliga. När även de flydde österut, minskade förtroendet för hans ledarskap. Medan de flydde mot gränsen till Louisiana började hans män undra högt om han någonsin skulle strida, eller om han var för feg för att göra det. Men Houston bidade lugnt sin tid och brydde sig inte ens om att förklara sig. På eftermiddagen den 21 april, på en träskig kustslätt känd som San Jacinto, beslutade han sig för att slå till.

General Santa Annas armé på 1 250 reguljära soldater var lägrade ungefär en mil bort och njöt av sin dåsiga siesta mitt på eftermiddagen, när texanerna dök upp från sin dolda position bakom träden mittemot det mexikanska lägret. De rasande texanerna stormade mot mexikanerna som om de vore en flock får. Under de följande 18 minuterna dödades mer än sexhundra mexikaner och varenda en av fienderna tillfångatogs, inklusive Santa Anna själv. De hämndlystna texanerna fortsatte att döda långt efter att allt organiserat motstånd hade upphört. Jämfört med mexikanerna var texanernas förluster lätta: nio män döda, 26 sårade.

De gjorde vackert det som varje vit man måste lära sig att göra — kräva ett högt pris för varje offer på vår sida. De utkrävde en tull på cirka 33 döda mexikaner för varje en av deras egna. De hade inte bara hämnats Alamo, utan de hade avgörande vunnit sin självständighet från mexikanerna. Den späda republiken Texas var räddad.

* * * * *

Dessa historiska händelser inträffade för 150 år sedan. Förra veckan var min fru och jag på väg tillbaka från Arizona och under den första veckan i mars körde vi genom Texas. Den 2 mars köpte jag ett exemplar av *Dallas Times Herald*, deras söndagsutgåva. Den var till stor del ägnad åt att fira Texas 150-årsjubileum (Sesquicentennial) och hänvisade till många av de historiska händelser från 1836 som jag har berättat om i de föregående styckena. Men andan saknades. Faktum är att vid en genomgång av de många sidorna fann jag att mycket av tidningen var fylld med reklam för judiska varuhus, för motell, för Texas-stövlar och annan kommersiell utrustning. Men det var artikeln om Texas självt, dess förflutna och nuvarande historia, som var mest deprimerande. Jag fick känslan av att dagens Texas, välmående, kraftfullt och överbefolkat, är sjukt, mycket sjukt, precis som resten av detta tidigare så storslagna USA.

Berättelserna om Alamo, om självständighetsförklaringen, om Houston, om slaget vid San Jacinto, alla var vinklade på ett sådant sätt att de försvagade den vite mannens heroism.

Texaner och nedvärderade dem mer eller mindre till alldagliga tölpar. Istället för att prisa och förherrliga deras hjältedåd, detaljerade berättelserna den ”mexikanska versionen” av dessa strider, och hur de uppfattade angloamerikanerna som tjuvaktiga gringos och skurkar.

Medan hela tidningen var tillägnad firandet av Texas 150-årsjubileum (Sesquicentennial), innehöll den också en stor söndagsbilaga med titeln ”ETT PORTRÄTT AV TEXAS — Till firande av 150-årsjubileet.” Om man tittade närmare på de inre sidorna var det svårt att avgöra exakt vad tidningen firade — om det var den framgångsrika kampen för självständighet från Mexiko för 150 år sedan, eller den framgångsrika erövringen av Texas av mexikaner 1986. Varje skarpsynt läsare kunde inte låta bli att dra slutsatsen att de goda nyheterna tidningen applåderade var det nuvarande mexikanska övertagandet av Texas, en direkt omkastning av vad som hände under de heroiska händelserna 1836.

Men den gjorde mycket mer. Den fortsatte upprepat att tala om de ”kommande förändringarna”; om hur latinamerikanerna (de goda killarna) förberedde sig för ledarskap i den kommande förändringen, för de var naturligtvis framtidens våg, och var det inte helt underbart?

En artikel sa: ”Nya ledare säger att de är redo.” Sedan listade den latinamerikanska grupper i Dallas. Här är ett urval:

* Chicanos Actively United For Social Advancement.
* DISD Hispanic Advisory Committee.
* Coalition of Hispanic Organizations, en paraplygrupp bestående av 17 latinamerikanska organisationer i Dallas.
* Dallas Hispanic Chamber of Commerce, en medlemsorganisation för företag ägda av latinamerikaner.
* League of United Latin American Citizens (LULAC).
* Association of Mexican-American Professionals (AMAP).
* Ledbetter Neighborhood Association.
* Maple Avenue Redevelopment Association.
* Dallas Hispanic Issues Forum.
* Mexican-American Professional and Business Women (MAPBW).

En annan artikel hade rubriken ”Projekt MALDEF syftar till att sätta latinamerikaner i ledarroller.” Den hänvisade till Jose Gonzales, som minns hur han en gång diskriminerades i en kontrovers kring en simbassäng i Dallas Pike Park, ”en gång en lekplats för enbart angloamerikaner.” Men idag leder vår hjälte, nu 51 år gammal, Leadership Development and Advocacy Program inom MALDEF (Mexican-American Legal Defense and Educational Fund), vars ”medel” (funds) utan tvekan till största delen finansieras av vita amerikanska skattebetalare och slussas till mexikanerna genom vår förrädiska JOG-regering.

Programmet schemalägger en sexmånaderskurs med 20 sessioner som täcker en mängd olika ämnen, alla vinklade mot att hjälpa mexikaner att ta över en amerikansk stad. Ämnena inkluderar:

* *Spanska frågor: utbildning, bostäder och hälsa, sysselsättning, hunger i Dallas, politiskt deltagande;*
* *Hälsovårdssystem i Dallas county och hur dessa system relaterar till den spansktalande gemenskapen;*
* *Strukturen för stads-, county- och delstatsregeringar (en resa till delstatens kapitolium för att lära sig om delstatsnämnder är planerad till april);*
* *Ansvaret och rollen som styrelseledamot i en stads- eller countykommission;*
* *Politisk opinionsbildning och gräsrotsarbete;*
* *Minoritetsperspektiv i urban tillväxt;*
* *Ledarskaps- och tidsplaneringsfärdigheter;*
* *Hur man blir en effektiv offentlig talare;*
* *Insamling av medel och effektiv användning av media.*

Detta är en kortfattad skiss av vad som händer i bara den ena staden Dallas. Men samma sak händer ännu mer aggressivt i El Paso, Houston, Austin och över hela delstaten. Faktum är att San Antonio, där Alamo ligger och den händelse som gav upphov till Republiken Texas ägde rum, nu har en spansktalande borgmästare.

Faktum är att Texas håller på att tas över i sin helhet av de blandade indianska mexikanerna, som hatar de vita människorna (inte bara anglosaxare) lika häftigt som Santa Annas mördare gjorde för 150 år sedan.

Ja, stackars Texas. Det har den längsta gemensamma gränsen med Mexiko av alla delstater, och det lider och lider svårt av ett infekterat sår längs sin mjuka undersida. (Läs återigen Racial Loyalty nr 27.)

Men Texas är inte undantaget. Mexikanerna tar över Kalifornien, Arizona, New Mexico och hela sydväst. De etablerar till och med stora kolonier i många andra delar av landet, såsom Chicago.

Men medan mexikanerna nu tillåts springa vilt och fritt över våra gränser, är de inte de enda horder som kommer in i vårt en gång vita USA och förorenar vårt land till ett rasmässigt gungfly. Vietnameserna kommer in, kineserna, japanerna, hinduerna, blandfolken från Syd- och Centralamerika, pakistanierna och en rad andra degenererade och hungriga "mud races" översvämmar USA. (Läs återigen, "DEN TICKANDE TIDBOMBEN" Racial Loyalty nr 31.)

Internt främjar vårt JOG-etablissemang febrilt expansionen av horderna av befintliga niggrer, indianer och annat fattigt avskum. Genom välfärd, matkuponger, positiv särbehandling och en mängd andra statliga subventioner expanderar det explosivt dessa "mud races" och tränger ut den vita människan, som byggde allt och vars skattepengar nu betalar för hans egen undergång.

* * * * *

Bakom allt står det internationella judiska nätverket som ansvarar för hela det förrädiska programmet för att utrota den vita rasen.

När vi granskar den världsomspännande bilden finns det många andra grymheter som den vita rasen har lidit utöver Alamo, varav de flesta, till skillnad från Alamo, aldrig har hämnats. Det finns till exempel inbördeskriget, en fruktansvärd katastrof, iscensatt av det judiska huset Rothschild. Det genomfördes inte för att befria negrerna (som judarna avskyr) utan för att påbörja förstörelsen av den vita rasen i Amerika. Det finns Krimkriget. Det finns boerkriget i Afrika. Det finns första världskriget. Det finns andra världskriget. Det finns Koreakriget. Det finns Vietnamkriget.

Listan är ofullständig och oändlig, men jag tror att vi säkert kan dra slutsatsen att bakom varje krig låg det judiska nätverkets ränksmideri, iscensättande och konspirerande för att åstadkomma en omfattande och dödlig konflikt, för att låta den vita rasen förblöda till döds, för att minska dess antal och hopplöst snärja in den i ett ändlöst ekonomiskt slaveri. (Läs igen, Creative Credo nr 40 i *The White Man's Bible*. ”Den brutala sanningen om inflation och ekonomiskt förslavande — Federal Reserve Board”.)

Medan listan över judiska grymheter begångna mot den vita rasen är oändlig, tror jag på mer än ”Kom ihåg Alamo”. Den vita rasens stridsrop borde vara ”Kom ihåg Dresden”. Det är en grymhet som är tusen gånger mer avskyvärd än det som hände vid Alamo. Där i Dresden lät de allierade (allierade med vem?) under två dagar i februari 1945 regna ner brandbomber och fosforbomber som förbrände 350 tusen vita män, kvinnor och barn, inte som en taktik för att ”vinna kriget”, utan av ren och skär ondskefull bestialitet och brutalitet. Det var det ultimata i det judiska utövandet av ondskefullt hat mot hela mänskligheten, av deras religiösa utövande av Purim. (Läs igen, ”Mordet på Dresden” sidan 93 i *Nature's Eternal Religion*.)

Vårt stridsrop måste vara ett tveeggat svärd. Inte bara ”Kom ihåg Dresden!” utan också ”Hämnas Dresden!”

RAHOWA! Vi måste föra ett religiöst krig i den vita rasens namn, för den vita rasens överlevnad.

Gå över linjen!

Mina kära vita raskamrater! Hur mycket tydligare kan jag göra det vad som händer med den vita rasen? (Total utrotning, om ni fortfarande inte har förstått det.) Hur mycket tydligare kan jag göra det vad spelplanen för vår JOG (Jewish Occupational Government) är?

Vad är svaret? Det har jag också gjort övertydligt. Det är att bygga en vit rasreligion (Creativity), en massiv, väckt och rasande vit raslig ångvält med vilken vi ska krossa det judiska monstret.

Vi vid Church of the Creator har redan skrivit vår

Självständighetsförklaring från judiskt tyranni. Du hittar den på sidan 401 i Den Vite Mannens Bibel. Varför inte läsa den igen och se var VI står? Bestäm dig för var DU står.

Vissa ryggradslösa veklingar kommer att komma med svepskäl och säga: ”Men herrar, om jag tar ställning mot judarna kommer hela mitt liv att förändras. Jag kommer att förlora många av mina vänner. Jag måste byta kyrkotillhörighet. Jag kommer att bli tvungen att ge upp min judiske Jahve! Jag skulle ta ett oåterkalleligt steg!”

Sant, sant, sant min vän. Det är så förbannat synd att världen är som den är, men det är bäst att du vaknar upp och möter verkligheten. Tiden är inne för att bekänna färg. Om dina nuvarande vänner och bekanta hjälper till att dra ner dig i ett judiskt helvetes gungfly, då är de inga vänner alls och det är bäst att du skaffar dig en ny uppsättning vänner och kontakter och en ny religion. Tiden för beslut är inne. De som är för fega för att ta itu med problemet idag kommer att få betala ett mycket högre pris senare när deras alternativ kommer att vara strikt begränsade, eller, likt slavarna i de kommunistiska länderna, inte ha några alternativ alls. Precis som hjältarna vid Alamo är vi omringade, vi är uppslukade av rasblandade folk skickligt orkestrerade av det judiska nätverket. Tiden för beslut är nu! Gå över linjen!

De hårdföra nybyggarna i Vilda Västern kanske inte hade så mycket boklig bildning, men uppenbarligen såg de vissa grunder mycket tydligare än deras nuvarande förvirrade och omtöcknade avkomma. De hade en sak som alldeles för många vita människor idag saknar — de hade engagemang. De hade också mod och förmågan att vidta avgörande åtgärder. De utövade också raslig lojalitet och visste skillnaden mellan en vit man och en mexikan, eller en nigger, eller en indian. Republiken Texas andre president, M. Bounaparte Lamar (1838-1840), lade fram argumenten för Texas vid den tiden, och hans iakttagelse är lika giltig idag som den var då. Han sade: ”Den vita människan och den röda människan kan inte leva i harmoni tillsammans. Naturen förbjuder det.”

Mexikanerna, som ursprungligen var en polyglott blandning av spanska och aboriginska indianer, har vid det här laget praktiskt taget utplånat alla spår av sina spanska gener och är i alla praktiska avseenden indianer, med ett spanskt språk och yttre, men genetiskt indianer. De hyser i själva verket ett hätskt hat mot sitt spanska arv, precis som de gör mot den vita rasen, och rör sig snabbt (med judisk handledning) mot att utplåna alla spår av det.

Vi inom Church of the Creator säger så här: Om de dumma rasblandade folken kan organisera sig, kan bygga politisk styrka, kan utforma en plan och ett program för att ta över ett land som erövrats och byggts av den vita människan, varför i helvete kan inte vi göra detsamma och göra det bättre? Inom ramen för Church of the Creator har vi stridsplanen för att göra just det. Vi rustar oss för att utkämpa ett totalt vitt rasligt heligt krig — **RAHOWA!**

Förena dig med oss! Gå över linjen! Gör det nu medan du fortfarande har medlen och möjligheten.

Beroende på vilket beslut du fattar nu kommer också att avgöra huruvida dina barn eller barnbarn kommer att vara evigt stolta och tacksamma, eller om de kommer att förbanna dig i din grav för den röra som du lämnade deras värld, deras arv och deras genpool i.

* * * * *

Låt oss aldrig glömma Dresden! Men ännu viktigare,
låt oss se till att vi hämnas Dresden.

* * * * *

Rahowa-dagen

Medan texanerna firar sitt 150-årsjubileum, firar vi inom Church of the Creator på ett mindre sätt en egen milstolpe. Medan den 2 mars är Texas självständighetsdag, och den 6 mars firade Alamos heroiska fall, har vi också vår dag i mars. Vi firade den 10 mars som fjärde årsdagen av den dag vi tog det första spadtaget för att börja bygga vårt världscenter.

Vi tror att spadtaget för högkvarteret också markerar ett betydande genombrott i att påbörja och instifta ett **RAcial HOly WAr** (rasligt heligt krig) för den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg.

Muslimerna har sitt Jihad, vilket står för ett religiöst heligt krig. Vi har vår **Rahowa**, vilket är deklarationen om ett heligt krig mot judarna och andra ler-raser. Det är ett dubbeleggat krig, både rasligt och religiöst. Det kommer inte att sluta förrän den vita rasen bebor alla goda länder på denna planet jorden.

Rahowa uttalas RAH-HO-WAH.

* * * * *

Från urminnes tider har HISTORIEN
bestämt att territorium på denna planet jorden
tillhör dem som är kraftfulla nog att ta
det och beslutsamma nog att behålla det.

* * * * *

Jämförande religioner — Del XI

ATEISM

Ateism erkänns vanligtvis inte som en religion, utan snarare som en icke-religion. Hur det än må vara med det, är faktum att vem som helst, eller vilken grupp som helst, kan hävda att deras filosofi, tro eller icke-tro, *weltanschauung*, eller vad som helst, är en religion, och detta med all rätt. Vi inom Church of the Creator försvarar denna ståndpunkt lika kraftfullt som vi försvarar det första författningstillägget, yttrandefriheten och/eller religionsfriheten. Vi instämmer helt med Voltaire när han sa: ”Jag kan ogilla vad du säger, men jag kommer att in i döden försvara din rätt att säga det.” På samma sätt kan vi ogilla många religiösa trosuppfattningar som vi anser vara rent strunt, men vi kommer att försvara deras rätt att ansluta sig till sina övertygelser, oavsett hur löjliga vi än må tycka att de är.

I samma sammanhang kommer vi också att in i döden försvara vår rätt att kritisera och artikulera hur löjliga vi kan finna vissa religioner vara, och vi har gjort det upprepade gånger i de senaste 10 segmenten av ”Jämförande religioner”.

Inom denna ram accepterar vi att ateism är en religion i sin egen rätt. Det finns nu officiellt registrerade religioner som har erhållit skattebefrielse och officiellt statligt erkännande som sådana under ateismens överinseende.

De flesta kristna kyrkor är snabba med att sätta etiketten ateism på Church of the Creator och våra medlemmar. Det är syftet med denna artikel att återigen, för femtioelfte gången, klargöra denna fråga för dessa virriga spökjägare. (Se sidan 68 i *Expanding Creativity*, ”Vi är inte ateister, vi är Creators”.) Jag vill dra en tydlig skiljelinje mellan ateism och Creativity, så att det inte kan råda något tvivel, inget missförstånd om skillnaden, en skillnad som är fundamental och lika vidsträckt som Grand Canyon.

I grund och botten är skillnaden denna: medan en ateist säger att jag inte tror på den andre mannens spöken, gör han inget anspråk på vad han, om något, faktiskt tror på. Vi Creators har gemensam grund med ateisterna i det att vi inte heller tror på den andre mannens spöken av vilket slag det än må vara, men vi anger tydligt och utförligt vad vi faktiskt tror på på den positiva sidan. Och det vi tror på är mycket. Det är positivt och det är omfattande, och vi stavar ut det tydligt i våra flera grundböcker.

Efter att ha lagt denna inledande grund, låt oss kortfattat gå igenom ateismens historia, som har funnits i tusentals år innan ens den judisk-kristna tron stack upp sitt fula tryne.

Websters stora ordbok (Third New International) definierar ateism (litet ”a”) som ”en brist på tro på existensen av Gud eller någon annan gudom”, och en ateist som ”en som ansluter sig till ateism.” Detta är en ganska kortfattad och vag definition, och förrän vi slår upp ordet ”Gud” har vi egentligen ingen aning om vad den stackars sällskapet inte tror på. Så vi slår upp ordet ”Gud”, och vi finner en hel rad definitioner under ”gud” stavat med litet ”g” och en annan uppsättning under ”Gud” med stort ”G”. De varierar hela vägen från ”en som utövar stor och despotisk makt” till en som säger ”Princip; Sinne; Själ; Ande; Liv; Sanning; all substans; intelligens.” Det finns så många andra skiftande, vaga och motstridiga definitioner däremellan att när du väl har läst igenom dem alla, blir du lika förvirrad som den lilla pojken som just råkat tappa sitt tuggummi på golvet i en hönsgård. Inte undra på att den stackars ateisten finner det svårt att svälja allt det där skräpet. (Läs igen, ”Vad är en Ande?” i *Racial Loyalty* nr 29, i denna bok.)

Eftersom ateism, per definition, är rent negativ och ateisten själv kan, eller inte kan, ha ett antal positiva övertygelser eller filosofier, är det egentligen en lös och meningslös term, och skulle vara helt oanvändbar om inte de kristna hade gjort den till en så allmänt använd och nedsättande term. Eftersom den är så lös och vag, skulle det vara svårt att hitta litteratur om ”ateism” före kristendomen. Man skulle dock troligen kunna klassificera Sokrates (469–399 f.Kr.) som en ateist, eftersom han gick omkring och berättade för ungdomen att den tidens grekiska gudar med största sannolikhet var falska och obefintliga. För detta brott av ärlighet och fritt tänkande släpades Sokrates inför rätta, dömdes till döden och gavs giftbägaren.

Han var ingalunda den siste. När de kristna slutligen grep tyglarna för den världsliga och kyrkliga makten, började det verkligen hetta till för den stackars ateisten. Vid medeltiden (bättre känd som den mörka tidsåldern) började huvuden verkligen rulla. Vid den tid då inkvisitionen instiftades, och senare reformationen skar djupt in i den katolska kyrkans en gång suveräna makt, blev jakten på kättare och konfiskering av deras fysiska tillgångar en av tidens mer lukrativa sysselsättningar. En ”kättare” behövde inte ens vara ateist. Han kunde tro på spöken i det blå tills helvetet frös till is, men om han inte följde den officiella linjen (och det fanns ett antal officiella linjer, beroende på vems jurisdiktion man lydde under), ja, då var det ute med honom eller henne. Sådana milda övertalningsmedel för vedergällning som den spanska munkavlen, järnbandet, rådbråkning på hjulet, bränning på bål eller dussintals andra raffinerade metoder för död och tortyr användes. (Läs igen, ”Tumskruv och sträckbänk” sidan 326 i *White Man’s Bible*.)

När renässansen började gry under 1200-talet och offren för den allsmäktiga katolska kyrkan började sakta frigöra sig

sina sinnen ur dess grepp, och i takt med att reformationen ytterligare spräckte och splittrade kyrkans makt, började Europas folk sakta bli mer medvetna om Naturen och den verkliga världen omkring dem. Författare och filosofer började, försiktigt till en början, genom att skriva i liknelser och inlindade fraser uttrycka sina tvivel om det övernaturliga, andevärlden och livet efter detta. Liksom Thomas Paine garderade de först sina positioner genom att kalla sig deister, en vag term, men som antydde att de trodde på ett Högsta Väsen. Webster (samma volym) definierar ”deism” som ”en rationell rörelse under 1600- och 1700-talen vars anhängare i allmänhet ansluter sig till en naturlig religion baserad på mänskligt förnuft och moral, på tron på en Gud som, efter att ha skapat världen och lagarna som styr den, avstod från att ingripa i tillämpningen av dessa lagar, och på förkastandet av varje form av övernaturlig intervention i mänskliga angelägenheter.”

Dessa herrar började närma sig vår väg och var nästan framme, om de inte hade kastat in några onödiga friskrivningar och icke-sequiturer för att skydda sig själva. Att denne Gud (om vilken ingen egentligen har den minsta information om att han, hon eller det verkligen existerar, eller någon annan information) ”skapade alltihop” och sedan lutade sig tillbaka och lät det sköta sig självt, är ganska löjligt. Efter en så hektisk session med att skapa allt, vad skulle han göra med sin tid? Leka med sig själv?

Under 1800-talet började författare, särskilt i Tyskland, att träda fram mer öppet. I Amerika var överste Robert G. Ingersoll (1833-1899) en mycket briljant förespråkare för den ateistiska synvinkeln och var i både tal och skrift ytterst effektiv i att sammanställa argument och logik för att slita sönder bedrägeriet om ”spöken-i-skyn”. Han har efterlämnat ett verk på 12 böcker som sammanfattar hans tal och filosofi. (Vi har dem alla i vårt bibliotek utom volym 1. Vi skulle vara mycket tacksamma mot alla som kan förse oss med den saknade volymen.)

Enligt min mening finns det dock flera brister i hans förespråkande. För det första finns det ingen positiv ersättning för kristendomen, som han fördömer så effektivt. För det andra är han inte rasmedveten. För det tredje verkar han inte ha den minsta medvetenhet om den roll som judarna historiskt har spelat, både genom att pracka på goyim kristendomen och även i deras tyranniska kontroll över världens finanser och makt.

När jag först började främja Creativity, antog jag att de befintliga ateistgrupperna skulle vara ett av de mest bördiga områdena som skulle attraheras av vår överlägsna trosbekännelse och vårt program. När allt kommer omkring var vi lika militanta och aggressiva i att fördöma kristendomen, bedrägeriet om spöken-i-skyn och hela den uppsättningen tillbehör som de var, men vi hade så mycket ytterligare trosbekännelse och program att erbjuda på den positiva sidan. Säkert, tänkte jag, var detta en självklarhet. Det första jag gjorde var att skaffa en lista över alla ateistgrupper i Amerika.

och skicka dem ett exemplar av Nature’s Eternal Religion.

Jag hade fel. Responsen var negativ — helt bedrövlig. En del av deras svarslitteratur var "förbluffande". Vissa var djävulsdyrkare, vissa förespråkade häxkonst. Många fördömde mig för min rasistiska ståndpunkt. Ett förbluffande antal var judar, och därför naturligtvis öppet fientliga. Det var för 12 år sedan.

En av de mest kända, mest effektiva, mest vältaliga och mest intelligenta organisationerna bland ateistgrupperna är Madalyn Murray O’Hairs American Atheists, Inc., från Austin, Texas. De har officiellt utropat sig själva som en religion och har erkänts som sådan av juridiska myndigheter. De har varit mycket effektiva i att driva rättsliga processer för separation av kyrka och stat, att ta bort böner från skolor och andra åtgärder som har försvagat de speciella privilegier som tillskansats av kyrkor och religioner. Vi har inget otalt med dem i någon av dessa frågor.

Historiens erfarenhet har dock visat att angrepp på religion i sig, utan att ha en positiv och kraftfullare ersättning för den, upprepade gånger har misslyckats med att påverka dess frammarsch i minsta grad. Hitler gjorde samma iakttagelse om rörelser, vilken rörelse som helst, i allmänhet. Det var hans iakttagelse efter första världskriget att kommunismen inte kunde motverkas genom att bara exponera den. Vad som behövdes, sa han, var "ein gegengift" (bokstavligen översatt, "ett motgift") ett motmedel, för att ersätta den. Detta gjorde han när han grundade Nazistpartiet, och det triumferade verkligen över och utplånade kommunismen i Tyskland.

American Atheists, hur vältaliga och logiska de än är, saknar just detta. De har inte en positiv tro, ett positivt credo eller program som en ersättning för kristendomen (eller någon annan spöklik religion). Av denna anledning kommer deras framtida framgång att vara minimal, och i bästa fall icke-produktiv. Det finns två andra brister som vi klandrar American Atheists för, och de liknar de hos överste Ingersoll. (a) De exponerar inte den judiska faran. Faktum är att deras medlemskår är för kraftigt infekterad av judar för att ens tillåta dem att inta en sådan ståndpunkt, och det är inte att vänta att de någonsin kommer att göra det. (b) De tar ingen rasmässig ståndpunkt och är inte intresserade av den vita rasens överlevnad.

Icke desto mindre kommer några av våra mest intelligenta konvertiter från deras led. Det finns en mycket mindre men lovvärd grupp som jag bör nämna. Det är The Truth Seeker, Inc., på P. O. Box 1832, San Diego, CA 92112. Den leds av en vördnadsvärd åttioåring, James Harvey Johnson, som är efterföljaren till Rationaliströrelsen, den senare daterad tillbaka till 1875. Herr Johnson är en av dessa sällsynta herrar som är hängiven, tar hälsosam hand om sin hälsa och är medveten om det rasmässiga och judiska problemet. Hans största bidrag är det utmärkta lagret av gamla och sällsynta böcker han har till försäljning, alla...

vilka antingen exponerar religion eller främjar ett hälsosamt leverne på ett eller annat sätt.

Vår bedömning av hela den ateistiska rörelsen eller rörelserna kan kortfattat sammanfattas i två punkter:

(a) Den är kraftigt dominerad av judar och kommer inte att lyfta ett finger för att hjälpa den vita rasens överlevnad.

(b) Den har inget positivt program med vilket den kan ersätta den militanta, intoleranta kristendomen. Den har inte gjort det förr, och vi förutspår att den inte i framtiden kommer att inskränka kristendomen det minsta.

* * * * * *

Ateism vs. Creativity

En jämförelse

A. Gemensamma grunder.

Både ateismen och Creativity beklagar och fördömer alla övernaturliga föreställningar, anspråk och vidskepelser. Vi tror inte på gudar, djävlar, spöken, andar, himmel eller helvete. Vi fördömer allt sådant hokus-pokus som uppfunnet av människor, till stor del i syfte att kontrollera deras sinnen och världsliga angelägenheter och utvinna största möjliga ekonomiska vinning från dem.

B. Större skillnader.

Medan ateismen är ett negativt förhållningssätt till en positiv ondska, saknar den tyvärr en egen positiv trosbekännelse och ett program för att ersätta de vidskepelser den försöker förstöra. De ateistiska rörelserna är för det mesta små, vissa antar egna märkliga hang-ups, och har i det stora hela gjort föga för att antingen hjälpa till att förstöra kristendomen eller någon av de andra religionerna baserade på rädsla, vidskepelse och lättrogenhet. Som ett resultat har de åstadkommit föga som är konstruktivt. Det judiska inflytandet är tungt.

Creativity, å andra sidan, har en omfattande trosbekännelse och ett program som omfattar hela livsspektrat: **Ett sunt sinne i en sund kropp i ett sunt samhälle i en sund miljö.** Vi strävar efter att bygga en vitare och ljusare värld för den vita rasens framtida avkomma, vilket allt omfattas av våra tre grundläggande böcker, *Nature's Eternal Religion*, *The White Man's Bible* och *Salubrious Living*, ytterligare kompletterade av våra senaste tillskott, *Expanding Creativity* och *Building a Whiter and Brighter World*.

Vi har det "gegengift" som Hitler föreslog var nödvändigt för att göra jobbet och vi är beslutna att göra det. Vi är säkra på att vi är framtidens våg.

Kristendomen är massvansinne byggt på en grund av vidskeplighet, lättrogenhet och okunnighet förstärkt av en intensiv kampanj av tankemanipulation.

* * * * *

Utan en framgångsrik Creativity-rörelse är den vita rasen död. Varje tanke och handling vi tar måste vara — Kommer det att hjälpa till att främja CREATIVITY?

* * * * *

Den vita rasen kommer antingen att bebo planeten jorden i sin helhet, eller så kommer den inte att överleva alls. Det kommer inte att finnas något däremellan i vår framtid.

* * * * *

För den vita rasen är Creativity den mest meningsfulla och fördelaktiga idén i hela dess historia.

* * * * *

Den ultimata fasan är bastardiseringen av den vita rasen.

* * * * *

Nummer 35, maj 1986

Världens ultimata offer

Operation Rip-off

Den vite amerikanske skattebetalaren är det främsta målet för allt slödder, alla snyltare, pirater och tjuvar i denna hungriga och överbefolkade värld.

För mer än 20 år sedan läste jag ett uttalande som verkligen chockade mig. Även om jag inte minns den exakta formuleringen, hävdade det att trots det faktum att USA aldrig hade förlorat ett krig, eller åtminstone aldrig gått in i ett krig som man inte kunde ha vunnit, så hade landet likväl blivit plundrat på mer varor och substans under de senaste 25 åren än vad som hade utvunnits av alla segrande arméer från alla deras besegrade offer tillsammans, sedan historiens början. Detta är sannerligen en svepande anklagelse, både mot våra fienders lystnad och offrets undergivna underdånighet.

Är anklagelsen sann? Ja, det är den sannerligen. Den var sann redan 1965. Den är mer än dubbelt så sann idag.

Läsaren kan mycket väl fråga sig, hur kan detta komma sig? Hur kunde en så välbärgad, intelligent grupp av kompetenta människor som de amerikanska skattebetalarna, den mest framgångsrika och produktiva klassen i världshistorien, tillåta att detta massiva tjuveri tillfogas dem?

Det är just denna egenskap, det faktum att de är produktiva, välbärgade och hårt arbetande, som har gjort dem till det främsta målet för alla världens tjuvar, pirater, bedragare och plundrare, både utländska och inhemska. Som ordspråket säger, man kan inte krama blod ur en rova, men förmågan hos den produktive amerikanske skattebetalaren att låta sig plundras och att bära alla världens bördor och brister på sin rygg verkar vara nästan obegränsad. Den produktive amerikanske arbetaren skapar kollektivt en enorm mängd rikedom, och världens snyltare, ledda av den listige juden, är beslutna att ta den ifrån honom. Hittills har de varit förbluffande framgångsrika. När detta piratkopierande kommer att upphöra beror till stor del på hur väl och hur snart den vite mannen kan erkänna sin egen identitet, organisera sig, ta sig samman och kasta av sig vampyrerna från sin rygg.

Hur började en sådan monstruös blåsning överhuvudtaget? Svaren är många och de är komplexa. Vi ska utforska dem. Låt mig börja med en berättelse jag hörde Tom Anderson återge i ett tal för cirka 20 år sedan. Han talade vid vår Fact Finder's Forum-grupp, som jag då ledde, i Fort Lauderdale. Här (i kursiv stil) är Toms berättelse:

För många år sedan levde en flock vildsvin i den stora kröken av Ocomulgee-floden i Georgia. Dessa vilda och oberoende svin hade överlevt jägare och översvämningar och bränder och frost och torka. Jägare skröt när deras hundar slogs mot dessa svin och återvände levande.

En dag stannade en främling i hängslen till vid lanthandeln och frågade hur han kunde hitta dessa vildsvin. Allt främlingen hade var en enshästvagn, en lykta, en yxa, några täcken, lite majs och ett enkelpipigt hagelgevär.

Flera månader senare kom den vildsvinsjagande främlingen tillbaka till samma butik och bad om hjälp med att föra ut vildsvinen. Han sa att han hade dem i en fålla borta i träsken. Folk kom från miltals omkrets för att se hur han hade fångat vildsvinen, som lokalbefolkningen visste aldrig kunde fångas.

"Det är alltihop väldigt enkelt", mässade främlingen i hängslen. "Först lade jag ut lite majs. Under tre veckor var det ingen av dem som rörde den. Sedan, till en början, kilade de unga ut ur undervegetationen och högg en majskolv då och då och började äta den. Senare kom några av de äldre ut och snart åt de alla av den. De visste att om de inte gjorde det, så skulle de unga göra det ändå, så de kunde lika gärna ta del av gratislunchen.

"Sedan började jag bygga ett litet stängsel runt majsen, bara lite högre för varje dag. Innan det gått lång tid märkte jag att de alla väntade på att jag skulle komma med majsen. Därefter byggde jag falluckan. Naturligtvis förde de ett herrans liv när de såg att jag hade fångat dem.

"Men jag ska säga er detta — jag kan spärra in vilket djur som helst på jordens yta om jag först kan få dem att förlita sig på mig för ett gratis mål mat."

Tom Anderson avslutar sin berättelse med **"Med-svin! Vi har blivit inhägnade!"**

Ja, det har vi sannerligen. Metoden genom vilken det görs är typisk för tillvägagångssättet. Tyvärr identifierade Anderson, i egenskap av styrelseledamot i John Birch Society, inte de verkliga förövarna som hägnar in oss. Han fortsatte med att beskylla byråkraterna och socialister av Norman Thomas-typ, som ledde oss mot socialism, kommunism och slaveri. Eftersom Birch Society från sin begynnelse bildades för att agera sköld åt judarna och skydda deras bedrägerier från att upptäckas, gavs inte den minsta antydan om att det bakom socialisterna och kommunisterna finns en mycket mer kraftfull och olycksbådande kraft — en konspiration som avser att göra mer än att bara frambringa ett socialistiskt paradis. Bakom dessa fasader finns

det dolda judiska nätverket vars främsta mål inkluderar rasmässig uppblandning och förintelse av den vita rasen som sådan, och att snärja de överlevande uppblandade massorna i ett evigt, järnhårt slaveri.

Tom Anderson höll det talet för cirka 20 år sedan. Att lyssna på de siffror han citerade om skatter, budgetar, underskott, räntebetalningar, välfärd och försvarsutgifter verkar nu relativt obetydliga jämfört med vad de har eskalerat till under detta år 1986. Det är också skrämmande att notera hur långt detta en gång så stora vita USA har glidit ner i avloppet under de senaste 20 åren. När vi undersöker hur långt detta land har pressats ytterligare in i rasblandning, integrerade skolor och bostadsområden; horder av lerfärgade främlingar som väller in över våra gränser och sprider sig över hela landet; de enorma sprången i statsskulden, i skatter, i räntebördan till den judiska Federal Reserve Board; i den federala ”socialiseringen” av medicin, jordbruk, utbildning och nästan varje annan fas av våra liv, är det sannerligen en skrämmande genomgång. Utan att det vita folket i Amerika har lagt märke till det, har stängslet höjts lite högre för varje år och falluckan kan nu utlösas när som helst. ”Vår” judiska ockupationsregering (JOG) har nu oss instängda, plundrar den vita amerikanska skattebetalaren efter behag, och offren ger knappt ifrån sig ett kvidande av protest.

Låt oss uppdatera detta otroliga fenomen till idag, och se hur JOG nu matar oss med strunt.

Häromdagen läste jag i tidningarna att den amerikanska regeringen (JOG) spenderade 3 250,00 dollar på varje medborgare under 1985, det vill säga varje man, kvinna och barn. Naturligtvis gick det mesta av dessa pengar inte till de arbetande vita producenterna, utan det mesta gick till de tärande negrerna och andra parasiter. För en familj på tio negrer (inte ovanligt) skulle det uppgå till 32 500,00 dollar, mer än vad ett genomsnittligt vitt arbetande par tjänar på ett år. Detta är också mer än vad min hårt arbetande far, som drev ett vetejordbruk i Kanada, skulle tjäna på tio år under 30-talet.

För att anföra ytterligare några jämförelser för att illustrera hur långt JOG har lett oss ner på stigen i träsket: så sent som 1965 minns jag att Lyndon Johnson höll sitt tal om tillståndet i nationen. I det föreslog han en statsbudget på 100 miljarder dollar för det kommande året, och vid den tiden tyckte jag att detta var fantastiskt. Samma budget för 1985 var 946 miljarder dollar, en ökning med 946 procent på bara 20 år.

Medan budgeten visar 946 miljarder dollar i utgifter, togs endast 734 miljarder dollar in via skatter; resten på 212 miljarder dollar skedde genom underskottsfinansiering. Detta innebär att det ”lånades” från Federal Reserve Board, ett privat konsortium av judiska bankirer, eller mer korrekt uttryckt, falskmyntare, som har det ”lagliga” privilegiet att få sin valuta tryckt efter behag av en underdanig, fången regering. Återigen, jämför underskottet på 212 miljarder dollar med ett på 15 miljarder dollar 1963, vilket då ansågs chockerande.

Att tala om underskott för oss in på ämnet statsskulden. Medan den summan för 20 år sedan låg på den respektingivande siffran 369 miljarder dollar, har den idag, 1986, nått den svindlande totalsumman av två biljoner.

Låt oss stanna upp ett ögonblick här och se om vi ens kan förstå hur enorm en siffra en biljon dollar är. De flesta av oss kan förstå vad en miljon dollar är, och det är och har varit målet för de flesta små pojkar att bli miljonär när de växer upp, då det representerar rikedom bortom fantasin. Nu är en miljard tusen gånger en miljon, och en biljon är tusen gånger en miljard.

Men hur enorm den än är, så är skulden på två biljoner dollar inte den totala skulden som USA och dess medborgare är skyldiga. Det verkar som om varje stad också är skuldsatt, varje län, varje delstat och varje annat registrerat kommunalt distrikt är skuldsatta upp över öronen; det är praktiskt taget varje privat affärsföretag också, oavsett om det är General Motors, eller General Electric, eller General Mills; det är praktiskt taget varje gård i landet, och den övervältigande majoriteten av husägare.

Alla dessa skulder sammantaget uppgår till troligen tio biljoner dollar snarare än bara statsskulden på två biljoner. Till vem är vi skyldiga alla dessa pengar? Detta är mer pengar än vad alla reella tillgångar i detta land är "värda". För varje gäldenär måste det finnas en borgenär på den mottagande sidan. Vi kan inte bara vara skyldiga det till en "ande" eller ett hål i en munk. Det måste finnas någon eller en grupp eller ett maktetablissemang på den andra sidan som man är skyldig så otroligt enorma summor. Och det finns det.

I Tom Andersons briljanta tal som jag hänvisade till tidigare, tog även han upp den frågan, men kringgick sedan skickligt ämnet genom att säga att socialisterna säger, "oroa dig inte för det, vi är skyldiga det till oss själva", och som en god Bircher lät han det stanna vid det, utan att fullfölja det ytterligare.

Vi Creators kommer inte att låta det stanna vid det. Vi kommer att förfölja det till dess bittra slut, eftersom samma olycksbådande maktetablissemang som innehar världens alla skuldsedlar verkligen är kärnan i problemet.

Vi är inte skyldiga dessa enorma summor till "oss själva". Vi och resten av världen är skyldiga alla dessa biljoner till Federal Reserve Board, en sinister kabal av internationella judiska bankirer, eller mer korrekt beskrivet som ett kriminellt gäng falskmyntare, så mäktiga att regeringens sedelpressar nu trycker "våra" pengar åt dem för inget mer än priset på pappret och det gröna bläcket. (Läs igen, C.C. nr 40 i White Man’s Bible ”The Brutal Truth about Inflation and Financial Enslavement. The Federal Reserve Board — The Most Gigantic Counterfeiting Ring in the World.”) Men du kommer aldrig

hitta Birch Society som avslöjar den skändliga judiska ligan av falskmyntare.

USA är inte på något sätt ensamt. Varje land i världen står nu i skuld upp till öronen. Mexiko, Argentina, England, Spanien, vad du vill. Det finns inte ett enda land som inte gör det. Och till vem är de alla skyldiga sitt livsblod? Till samma liga av internationella judiska falskmyntare, som även om den amerikanska Federal Reserve Board är det centrala skyddet, sträcker ut sina tentakler till varje land i världen. I England äger samma judiska liga Bank of England och har gjort det i nästan trehundra år. I Tyskland är det Reichsbank, och så vidare ner i ledet, till där de äger, kontrollerar och manipulerar varje ”centralt” banksystem i världen.

Men låt oss återgå till hur den amerikanska regeringen (egentligen den judiska ockupationsregeringen, förkortat JOG) beskattar skiten ur den produktiva vita amerikanska skattebetalaren och slösar bort och sprider det för att subventionera världens avskum och gratisätare.

HUR JOG MEDVETET SLÖSAR BORT DEN VITA AMERIKANSKA SKATTEBETALARENS PRODUKTIVITET OCH SUBSTANS TILL VÄRLDENS ALLA HÖRN.

Låt oss nu titta på 1986 års budget och se vad JOG har åtagit sig att spendera i de huvudkategorier som de så flitigt har planerat. När vi gör det, låt oss komma ihåg några kardinalregler för vad JOG är fast besluten att göra, och de är dessa:

1. **Den vill förstöra Amerika** och reducera det till den lägsta gemensamma nämnaren av alla världens ”gyttjeländer”, såsom Mexiko, Indien, Korea, Japan och dussintals andra. Den vill reducera hela världen till en hord av hungriga kulier.

2. **Det främsta målet för förstörelse är den vita medelklassfamiljen** i Amerika. JOG vill särskilt förstöra varje självförsörjande oberoende entreprenör och göra varje individ till en kvidande beroende av statliga allmosor. Varför? För att detta är vägen till total kontroll och totalt slaveri. Varje goy en kulie, varje jude en kung.

3. **Det övergripande målet för förstörelse är den vita rasen själv**, inte bara i USA utan i hela världen.

Det bästa sättet att uppnå dessa mål är att ”ta det från de sparsamma och ge det till de sluga.” (En del av min slogan för senatskampanjen i Florida 1966.) Med andra ord, beskatta skiten ur de kreativa produktiva arbetarna och producenterna (mestadels vita) och överför frikostigheten till gratisätarna, avskummet och de lata (mestadels gyttje-

raser). Medlen genom vilka detta görs är vad som brukade kallas välfärd. JOG har naturligtvis nu uppgraderat och utarbetat ett mer sofistikerat namn för det. "Välfärd kallas nu 'Mänskliga resurser'."

1. Välfärd i USA

Den totala (beräknade) budgeten för 1986 är 979,928 miljarder dollar. Av detta tar "Mänskliga resurser" den största tuggan, nämligen 479,765 miljarder dollar, eller 49,0 procent. För att återigen se hur långt vi har kommit på vägen, låt oss jämföra detta med hur det var för bara 20 år sedan. Det var då 43,257 miljarder dollar, eller mindre än en tiondel av vad det är idag. Av detta går 68,661 miljarder dollar till Medicare, som för 20 år sedan (1966) bara var 64 miljoner dollar, med andra ord mindre än en tusendel av vad det är idag. Socialförsäkringen har hoppat från 20,694 miljarder dollar 1966 till 200,053 miljarder dollar 1986, en tiofaldig ökning. Hälsovårdstjänster (andra än Medicare) har hoppat från 2,543 miljarder dollar till 35,669 miljarder dollar under samma 20 år, en 14-faldig ökning.

När det gäller "Välfärd" måste vi komma ihåg att den federala regeringens bistånd (utgifter) ingalunda är den totala summan som "tagits från de sparsamma och givits till de opålitliga". Delstaterna, countyna och städerna har också var och en en mängd egna program. Dessa går hela vägen ner – hälsa, utbildning, välfärd, bidrag till beroende barn och en uppsjö av andra. Vissa är statsbidrag som samverkar med den federala regeringen, vissa är ytterligare och oberoende. De främsta mottagarna är negrerna, som vem som helst kan observera om de iakttar de som kommer och går vid vilken socialtjänst som helst i countyt.

Från det föregående är det lätt att se att vi snart alla kommer att vara under gamle farbror Sams paraply, och ingen av oss kommer att behöva arbeta längre och vi kommer alla att få vår majs utdelad till oss. Eller kommer vi det? (Läs igen, C.C. nr 41 i Den vite mannens bibel, "Det judiska programmet för bastardisering av den vita rasen".)

2. Försvarsbudgeten.

Den näst största posten i 1986 års budget är Försvar, så kallat. Den respektingivande siffran är 265,827 miljarder dollar, ungefär dubbelt så mycket som för bara fem år sedan (157,513 miljarder dollar) och 457 procent högre än den var 1966.

Detta är en astronomisk siffra, en enorm blåsning av den amerikanska skattebetalaren. Vi skulle kunna dra slutsatsen att (a) vi måste ha en formidabel fiende mot vilken vi nu är väl förberedda att försvara oss, och (b) att vi hade det bästa och mest kraftfulla försvarssystemet i världen.

Tyvärr är svaren på båda dessa antaganden negativa. Den FÖRMODADE fienden är naturligtvis Ryssland, men det faktiska faktumet är att USA och Ryssland är bästisar, är lika mycket i maskopi som när de gick samman för att

bekämpa Nazityskland i andra världskriget, och som de har varit sedan 1917, när den judiska kommunismen tog över tsartidens Ryssland.

Faktum är att både Ryssland och USA idag båda kontrolleras av det judiska maktnätverket. (Läs igen, C.C. nr 40 ”Ryssland, Israel och USA” i Den Vite Mannens Bibel.) Historiens fakta är dessa: (a) judarna i USA förenade sig med de konspiratoriska terroristerna i Ryssland för att sätta kommunisterna vid makten i Ryssland 1917. Så korrupt och usel har den judiska kommunistregimen i Ryssland varit att den skulle ha brutit samman hur många gånger som helst om inte USA upprepade gånger hade räddat den ekonomiskt, och om man inte hade räddat dess skinn militärt 1941-45. Faktum är vidare att den amerikanska regeringens rikedom, prestige och makt har varit mer effektiv i att främja de kommunistiska övertagandena i två tredjedelar av världen sedan 1945 än vad Ryssland självt har varit. Återigen, allt detta på bekostnad av den utblottade vite amerikanske skattebetalaren.

Men varför, kan man fråga sig, behöver vi spendera så enorma summor på krigsmateriel om Ryssland egentligen inte är vår fiende?

Svaren är flera. (a) Försvarskontrakt är ett vackert vänskapsarrangemang mellan judarna i vår regering som delar ut försvarskontrakt till judarna i det militärindustriella komplexet som är mottagarna. Med priser på 700,00 dollar för en hammare, och 100,00 dollar för en mutter och bult, är möjligheterna för judarna att lura skattebetalarna och göra en jättevinst obegränsade. (b) USA:s militära styrkor står helt till Israels förfogande för aggressiv militär expansion, och inga kostnader sparas när Israel behöver dem. Om stridsvagnar behöver flygas in med flygpost är det amerikanska försvarsdepartementet omedelbart redo och har gjort så vid flera tillfällen tidigare. (c) Det utgör en våldsmakt mot länder som Tyskland, ifall nazism och/eller någon annan form av antijudisk fientlighet skulle sticka upp sitt fula tryne i något land (som till exempel Palestina eller Libyen).

Den mycket förtalade och plundrade amerikanske skattebetalaren betalar inte för försvaret av sitt land. Det är inte hans land alls. Det tillhör JOG, negrerna och alla världens utländska gratisätare. Denna evigt tålmodiga stackare betalar istället för (a) försvaret och expansionen av Israel och (b) frammarschen för den världsomspännande judiska kommunismen, (c) spridningen och expansionen av gyttjeriserna.

Jag frågar er, mina kära vita raskamrater, **hur länge ska ni stå ut med en sådan skymf?** Varför inte gå med i Skaparens Kyrka, använda era pengar för era egna bästa intressen och få de förbannade judarna från er rygg. Följ med oss i ett vitt rasligt heligt krig! Rahowa!

3. Skuldräntor.

Vi sa tidigare att den amerikanska statsskulden nu uppgick till mer än två biljoner dollar, en fantastisk summa, en astronomisk siffra. Men detta är inte bara en bokföringssiffra — den är i högsta grad verklig och vi "är inte skyldiga oss själva den". Vi (JOG) är skyldiga den till Federal Reserve, som vi också noterade tidigare är ett internationellt gäng judiska falskmyntare, som har lurat in oss i ett gäldenärsfängelse genom lömsk konspiration och trixande med papper. Att betala räntan på denna häpnadsväckande skuld är nu den tredje största utgiften i den federala budgeten. Det är den snabbast växande av alla de snabbt ökande federala utgifterna. För 1986 är den siffran 142,740 miljarder dollar, vilket är 42,74 miljarder dollar mer än vad vår totala federala budget var under president Lyndon Johnsons regim. För att visa hur snabbt denna "räntetjänst" (är inte det ett sött namn?) växer behöver vi bara notera att den var endast (!) 9,386 miljarder dollar 1966, för bara 20 år sedan. Det, min kära vän, är en ökning med 1 520,8 procent på 20 år. Med den takten, skulle du vilja projicera det för de kommande 20 åren? Tja, min lilla dator säger mig att det skulle uppgå till två biljoner, 169 miljarder dollar, (detta är 2 169 000 000 000,00 $), mer än dubbelt så mycket som hela vår nationella budget är idag, och detta är enbart för räntan. Vad tycker du om det, din lättlurade stackare? Vad tänker du göra åt det?

Vi har här en inbyggd svindel av enorm omfattning på en skenande rutschkana mot katastrof som inte kan och inte kommer att stoppas förrän det judiska maktcentrumet krossas. Rahowa!

4. Utländskt bistånd.

Ett av de mest vansinniga, mest vidriga och mest förödande program som "vår" judiska ockupationsregering (JOG) har påtvingat oss startades när Truman-regimen instiftade Marshallplanen. Inledningsvis lanserades det som en underbar idé genom vilken vi skulle "dämma upp kommunismen". (Kom ihåg, inte förinta kommunismen, bara "dämma upp" den.)

Teorin som såldes till världens favorit-måltavla, den vite amerikanske skattebetalaren, lät ungefär så här:

Kommunismen är en virulent, kraftfull kraft som släppts lös över den sårbara, sargade efterkrigsvärlden. Det är en olycksbådande kraft som hotar att sluka det ena landet efter det andra, precis som de redan hade gjort i Östeuropa (Polen, Rumänien, Ungern, Tjeckoslovakien, Jugoslavien och en mängd andra). Därför — ljus idé — låt oss snabbt tillhandahålla enorma mängder ekonomiskt bistånd till alla återstående "neutrala" länder i världen, låt oss stötta deras sargade ekonomier, låt oss köpa deras vänskap och "avvänja" dem från kommunismen, vår mest formidabla fiende. Antagandet var att varje land naturligtvis skulle vara överlyckligt över att bli kommunistiskt, såvida vi inte, förstås, kunde muta bort dem med enorma mängder pengar. Amerikanska skattebetalares pengar, i oändlighet, år efter år.

Det var den officiella bluffen och så lanserades Marshallplanen. Henry Wallace, en dåtida vicepresident, föreslog att vi skulle dela vår rikedom med de "lottlösa", med de "mindre lyckligt lottade" (ekon av Bergspredikan), numera "framväxande" "tredje världen"-länder, och att vi under de närmaste åren skulle förbinda oss att skänka bort 50 miljarder dollar av de amerikanska skattebetalarnas pengar.

Och så lanserades Marshallplanen. Den uppkallades efter den kommunistiske hantlangaren George C. Marshall, vår försvarsminister under andra världskriget. Det avgörande argumentet var att det skulle bli billigare att ge bort alla dessa pengar fredligt än att så småningom behöva gå i krig mot Ryssland.

Det var säljargumentet i ett nötskal. Vårt favoritoffer, den vite amerikanske skattebetalaren, köpte det motvilligt, om än förbryllad och förvirrad. Han hade aldrig riktigt något val. JOG gav honom aldrig en ärlig chans att göra en sak av det, eller att rösta om det.

Var och en med grepp om historien och de världshändelser som föregick Marshallplanen, liksom de konsekvenser som har följt sedan dess införande, skulle finna det argumentet ödesdigert bristfälligt. I själva verket är det den mest bedrägliga bluffen och den mest suicidala väg (för den vita rasen) vi kunde ha följt sedan Saul från Tarsus sålde kristendomen till romarna.

Här är några av de realiteter som föregick den och några av de konsekvenser som följde på den.

1. Om USA:s regering verkligen trodde att kommunismen var ett ödesdigert hot mot världen och/eller vår egen nationella säkerhet, kunde de enkelt ha eliminerat den utan att spendera ett öre. Tysklands heroiska arméer stod 1941 vid grindarna till Leningrad, Moskva och Stalingrad, och skulle lätt ha utplånat detta judiska hot från jordens yta om inte USA (läs JOG) hade ingripit. Den högljuddhet med vilken USA (JOG) lanserade en prorysk och antitysk propagandakampanj under 1930-talet, och den våldsamma och brutala strid de utkämpade för att förinta Tyskland och rädda det kommunistiska Ryssland 1941-45, berättar den verkliga historien om var USA:s (läs JOG) sympatier verkligen låg då, och ligger idag.

2. Även efter att Tyskland krossats 1945 och när Ryssland var svagt och vacklande, kunde USA:s armé, då den mest formidabla militära styrkan i världen, enkelt ha marscherat mot Moskva och slutfört jobbet, som general George S. Patton föreslog att vi borde. Det hade då varit en jämförelsevis barnlek.

Gjorde vi det? Fan heller! Istället skickade "vi" (JOG), redan innan kriget var slut, civila varor till ett värde av 13 miljarder dollar (traktorer, kylskåp, etc.) till det kommunistiska Ryssland för att hjälpa till att återuppbygga kommunismen och få den på fötter igen, så att den inte skulle kollapsa och den ryska... människor får de kommunistiska judarna från sina ryggar av egen fri vilja.

3. Sedan lanseringen av Marshallplanen och spridningen av en mängd program för ”utländskt bistånd” som följde på den, har kommunismen ingalunda begränsats. Den har avancerat snabbt, och i varje enskilt fall har USA:s hand (JOG) varit avgörande för att påtvinga den på vart och ett av dess olyckliga offer.

Eftersom jag redan mer i detalj har förklarat hur USA, i maskopi med Ryssland, har förslavat de flesta av världens folk, behöver jag inte upprepa det här. Det räcker med att säga att det stora land som George Marshall personligen hjälpte till att överlämna till det kommunistiska monstret var Kina, år 1949, då och idag världens folkrikaste land. Det fanns ett antal andra sådana offer före Kina, och ännu fler sedan dess. Den senaste serien av upptåg som USA (JOG) är engagerat i är att överlämna Centralamerika till den kommunistiska kolossen.

Den roll som utländskt bistånd spelar i detta är följande: Först och främst erbjuder vi ett blivande offer bistånd — gratis, och vem i hela världen tackar nej till ett erbjudande om gratis allmosor? Precis som de vildsvin som skulle hägnas in, kommer de alltid att ta betet. Det andra steget är att få in vår armé av CIA-agenter i landet, för att erbjuda dem ”gratis” rådgivning, teknisk, militär och annan. När de väl har bitit sig fast börjar det mer listiga och välbeställda CIA manipulera nervcentra i den utländska regeringen som de nu har infiltrerat (där judiska intressen dominerar). Vanligtvis är målet inte att styra, utan att felstyra regeringen till att begå så många dumma och provocerande handlingar som möjligt mot folket, så att det uppstår större fientlighet mellan den och folket. Samtidigt börjar CIA, laddat med amerikanska pengar och tekniker, i hemlighet att organisera och försörja underjordiska revolutionärer och skapa anarki. Nästa steg är att störta regeringen och installera en kommunistisk regering i dess ställe.

Historien sedan andra världskriget visar att i varje land som hade en antikommunistisk, pro-amerikansk regering på plats, skulle USA (JOG) undergräva den, sedan torpedera den, för att därefter installera en pro-kommunistisk diktatur. Exempel: Den pro-amerikanske generalen Chiang Kai-shek ersattes av kommunisten Mao-Tse-tung i Kina. Den pro-amerikanske Fulgencio Batista ersattes av kommunisten Fidel Castro på Kuba. I Nicaragua ersattes den pro-amerikanske Anastasia Somoza av en serie kommunistiska diktatorer. Ironin i denna situation är att CIA ersatte Somoza med sandinisterna, och idag skriker Reagan högt mot himlen att vi (skattebetalare) ska ge contras (också kommunister) hela 100 miljoner dollar för att ”hjälpa” till att störta sandinisterna. Har du någonsin hört talas om något mer vansinnigt?

Och så fortsätter det, land efter land efter land. Eftersom detta inte är huvudämnet för denna artikel, kan jag inte ge en mer fullständig

historien om detta usla förräderi, utan endast skissera det smutsiga och bedrägliga format genom vilket det genomförs.

Så hur mycket pengar har vi spenderat på utländskt bistånd sedan Marshallplanen påbörjade detta gigantiska slöseri? Det är svårt att säga, eftersom det är maskerat i många olika former och listiga knep. Dr. Martin Larson uppskattar att biståndet till enbart Israel (vår främsta "allierade"! – naturligtvis) har dragit nytta av mer än 50 miljarder dollar av skattebetalarnas pengar. Vad har Israel gjort för oss? Tja, även om de skadade det svårt, lyckades de inte helt sänka vårt underrättelsefartyg värt en miljard dollar, USS Liberty, 1967. Naturligtvis dödade de 34 av vår amerikanska besättning och skadade 171 andra, men det kan vi väl ha överseende med, eller hur?

När vi betänker att vi årligen delar ut gratis bistånd till 126 länder (mer eller mindre), hur mycket pengar har de amerikanska skattebetalarna egentligen lurats på sedan 1947? Återigen, jag kan inte säga säkert, men det rör sig om hundratals miljarder, det är jag viss om.

Och vad har vi fått i utbyte? Tja, kommunismen har spridit sig snabbt och är på gränsen till att ta över alla återstående länder, inklusive USA. Tack vare vår hjälp har världens "lerfolk" (mud peoples) exploderat som en hord råttor och hotar att sluka det som finns kvar av en krympande vit ras. Det finns en mängd andra "godsaker" som JOG har köpt åt oss, men ovanstående räcker för den närmaste framtiden. Så där har du det, din lättlurade stackare. Jag frågar er, mina vita raskamrater, hur mycket längre ska ni stå ut med denna judiska utpressning och skymf?

Det finns flera andra obehagliga aspekter och förrädiska konsekvenser som följer av utländskt bistånd, som det oundvikligen gör av alla former av subventionering. Den mest uppenbara konsekvensen är naturligtvis det faktum att det dränerar den arbetande vita amerikanska skattebetalaren helt, och lämnar honom plundrad och utarmad. Men det finns flera andra förgreningar.

1. Det har expanderat lerraserna i en skenande befolkningsexplosion som snart hotar att strypa och/eller sluka den krympande vita befolkningen i ett hav av lera.

2. Det sprider mutor, korruption och brottslighet, både här och utomlands. De flesta pengar som skickas till dessa "tredje världen"-länder går direkt till de korrupta och/eller kriminella diktaturer som "styr" deras stenåldersinvånare. De flesta pengarna stoppas i fickan av dessa tjuvar och når aldrig de ständigt hungriga massorna.

Jag är säker på att amerikanska skattebetalares pengar var källan till det mesta av Ferdinand Marcos (uppskattningsvis fem till tio miljarder) stulna byte, och även till den tidigare diktatorn "Baby Doc" Duvalier, som beräknas ha stulit 100 till 500 miljoner åt sig själv. Var fanns den enklaste källan till sådana enorma summor stulet byte? Amerikanska skattebetalares pengar, naturligtvis, i form av "utländskt bistånd".

3. En sekundär bieffekt av ovanstående, är jag säker på, är enorma kon-

dolda mutor till JOG-tjänstemän i Washington, som ordnade med sådant ”bistånd”, och beslutar vem det går till.

4. Som i alla fall av subventionering (en taktik naturen ogillar, förutom vid uppfostran av sina ungar) blir mottagarnationerna av sådana allmosor snart professionella gratissnyltare och låter sina ekonomiska strukturer kollapsa, eftersom det är lättare att erhålla alla dessa godsaker genom att bara tigga och/eller utpressa från en så storsint välgörenhetsutdelare som Onkel Sam. Så varför bry sig om att arbeta? Många länder som Egypten, Israel, Haiti och dussintals andra skulle kollapsa på några månader om allmosorna upphörde. Efter mycket tumult, svält och utrensning skulle de sedan krympa tillbaka till en mycket mindre, men självförsörjande befolkningsnivå.

Utländskt bistånd måste alltid, och leder oundvikligen till, nästa stora konsekvens:

5. Utländska invecklingar — Utländska krig

Sedan JOG lyckades krossa Nazityskland i andra världskriget för cirka 40 år sedan, har det på global skala förekommit krigföring, revolution och tumult. Vid varje given tidpunkt pågår det cirka 40 krig, stora som små. USA är vanligtvis direkt eller indirekt involverat i ungefär tre fjärdedelar av dessa krig. När man spårar dem finner man att JOG:s CIA på något sätt anstiftat praktiskt taget alla, om vi klumpar ihop Israel i samma läger som JOG.

Vissa av dessa krig, som Korea och Vietnam, har varit förödande dyra för den amerikanska skattebetalaren, och alla har varit en förlustaffär för USA, men inneburit seger för kommunisterna.

I vilket fall som helst har USA stuckit näsan i affärer och styren hos varje folk i världen, har försökt manipulera deras regeringar och livsstil, och där det varit möjligt, kastat in dem i tumult och förvirring. Det agerar som om det hade blivit smort från ovan för att spela både polis och jultomte för varje land i världen. Allt detta högdragna manövrerande pågår utomlands, trots att USA:s egen ekonomi vacklar, bönderna går i konkurs och blir vräkta, dess stålverk, dess textilfabriker, dess tillverkningsanläggningar går i konkurs, och den amerikanska statsskulden överstiger skulden hos alla andra länder i världen tillsammans.

6. Förenta Nationerna.

Den amerikanska skattebetalaren subventionerar mer än 25 procent av kostnaden för detta främmande ormbo. Vad har FN gjort för USA? Ingenting, förutom att fungera som en plattform där varje ligist i världen kan ställa sig på bakbenen och fördöma sitt värdland — USA.

Men det har orsakat mycket mer skada än så. Eftersom alla dessa främmande tjuvar och brottslingar som springer lösa är ackrediterade

med ”diplomatisk immunitet” har det tjänat som ett av världens mest idealiska center för att bedriva spionage, terrorism, sabotage och förödelse på vår mark, allt med välsignad immunitet och straffrihet.

Så varför har vi det? Eftersom JOG vet att det är ännu ett dyrt, men effektivt sätt att sabotera USA.

7. Fredskåren.

Fredskåren, som startades under Kennedy-regimen, är nu ett kvarts sekel gammal. Det är ännu ett oerhört dyrt slöseriprojekt där JOG hjälper till att dränera detta land på resurser, slösar bort de bästa åren av våra volontärers unga liv i något stinkande främmande land genom att lära negrer hur man lever och producerar som en vit man. Det är en omöjlig och meningslös uppgift, och ett fullständigt slöseri med våra pengar och unga talanger.

8. Tusentals andra program och slöseriprojekt.

Listan är för lång för att katalogiseras, så jag kommer bara att lista några fler dyra, värdelösa och kontraproduktiva program som JOG har hittat på för att dränera de vita amerikanska skattebetalarna på deras pengar och tillgångar.

Några av dessa är: **National Cancer Institute**, som inte egentligen letar efter ett botemedel, utan spenderar omkring en miljard dollar om året; **Community Action Programs**, ett perfekt upplägg för negrer och mexikaner att stjäla och stoppa skattebetalarnas pengar i egna fickor; ett **omfattande nätverk av fängelser och straffanstalter**, där mördare och brottslingar som borde ha avrättats från första början får gratis mat och husrum för resten av sina dagar till en kostnad av cirka 100,00 dollar per dag för skattebetalarna; **Rymdprogrammet**, som vi har spenderat cirka 150 miljarder dollar av skattebetalarnas pengar på sedan dess start. Och för vad? Absolut ingenting förutom att ytterligare slösa bort skattebetalarnas pengar. (Läs igen, *Racial Loyalty* nr 33, ”Planet Earth — Our One and Only Home”.) För mindre än denna summa kunde vi bekvämt ha skeppat tillbaka alla USA:s negrer till Afrika med stil.

SLUTSATS.

Det finns tusentals fler, och listan är oändlig. Bevisen är överväldigande för att den arbetande vita amerikanska skattebetalaren har blivit bestulen på en skala som aldrig tidigare skådats i historien, som om han vore en outsinlig guldgruva. Den mest fantastiska aspekten av hela detta fenomen är det tålamod och den undergivenhet med vilken den vita mannen har uthärdat allt detta tjuveri, särskilt under de senaste 40 åren.

Den hårdföra hejduk-trupp som JOG har använt för att hota, lirka och plundra all denna rikedom från den produktiva arbetaren är den judiska **IRS** (Internal Revenue Service). Den, Federal Reserve och JOG arbetar tillsammans i en perfekt trehörnig kombination för att plundra, stjäla och beröva den arbetande mannen hans medel.

och substans.

Det grundläggande målet är att förstöra den produktive och oberoende vite familjefadern. Samtidigt sparas inga kostnader för att subventionera och stödja de lata n-orden, "spics" och gyttjeriserna så att de förökar sig, multiplicerar sig som råttor och sprider sig över den vite mannens territorium och tränger ut honom.

Denna process expanderar och växer exponentiellt, vilket vi upprepade gånger har visat, både genom statistik och genom program. Det kommer att fortsätta att göra det tills varje invånare blir en drönare, en skamlös frifräsande luffare. När judarna väl har homogeniserat alla i denna kategori, kommer nästa olycksbådande steg — hårdnackat tyranni och slaveri av coolie-typ.

Men vid den tiden kommer den vite mannen att ha utrotats.

Så jag säger till er, mina vita raskamrater, förena er, slut er samman och hjälp oss att bygga en mäktig och massiv ångvält. Låt oss få bort den judiske tyrannen från våra ryggar. Hur mycket längre är ni villiga att vara världens favorit-måltavla?

Gå med i Church of the Creator och var inte längre en undergiven måltavla. Sluta hjälpa till att finansiera din egen undergång och förslavning.

DELANDA EST JUDAICA!

* * * * *

Det är dags för den produktive vite amerikanske skattebetalaren att bryskt säga till de judiska parasiterna: Nog! Gå ner från min rygg!

* * * * *

Det mest förbluffande fenomenet gällande den vite amerikanske skattebetalaren är den underdåniga foglighet med vilken han underkastar sig detta piratliknande övergrepp.

* * * * *

Grundlösa antaganden bör inte förväxlas med underbyggda fakta.

Jämförande religioner — Del XII

ODINISM

I denna serie om jämförande religioner har vi tidigare behandlat elva olika religioner, kulter eller sekter, vilka alla antingen har varit extremt fientliga mot den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg, eller i bästa fall likgiltiga och/eller destruktiva för det målet. Vid analys av odinismen har vi en religion som, även om den är liten och obetydlig, åtminstone är bekymrad över vår ras överlevnad. Vi Creators betraktar dem därför som våra rasfränder som har potentialen att hjälpa till att vinna det hårda och fientliga raskrig som vi nu är oupplösligt låsta i, vare sig vi vill det eller inte.

Låt oss klargöra från början att denna överbefolkade värld med fem miljarder hungriga och klösande människor snabbt är på väg mot mer kaos, tumult, anarki, revolution och terrorism. Vi är låsta i ett raskrig, där var och en av deltagarna är starkt medveten om sin ras och redo att kämpa för dess överlevnad, med ett undantag. *Den enda deltagaren som är omedveten är den vita rasen, och den lyfter inte ens ett finger för att försvara sig själv. Den ger i själva verket stöd och tröst åt fienden och samarbetar massivt i sin egen undergång.*

Därför, för att väcka och samla den vita rasen till att ta till vapen och kämpa för sin själva överlevnad, kommer vi att behöva vidta några hårda och skoningslösa åtgärder. Vi kommer att behöva följa en stridsplan som är väl genomtänkt och som är villig att gå hela vägen för att göra vad fan som än krävs för att vinna och överleva. Inom Creativity har vi ett sådant program och en sådan ritning. Det är målet med denna analys att finna vägar och medel genom vilka odinisten kan ansluta sig till oss i denna strävan för att på mest effektiva sätt hjälpa till att vinna en sådan strid.

Vad är odinism? Är det en religion? Är det en rasrörelse, eller är det en social klubb broderad med gamla myter och folklore?

Odinismen är en nyligen skedd återuppväckelse i Amerika av några få små grupper som har återupplivat de gamla myterna och folkloren från de stridslystna vikingarna, som var Europas gissel och skräck under den mörka medeltiden. ”Från nordmännens raseri, o Herre, befria oss”, var en vanlig bön i de kristna kyrkorna under vikingatiden, som stod på sin höjdpunkt mellan 800 till 1000 v.t.

Innan jag skrev denna artikel skrev jag till Mrs. Else Christensen i Crystal River, Florida, och bad henne skicka mig de böcker eller den litteratur de hade tillgänglig om odinism. Mrs. Christensen, en fin äldre dam (ungefär i min ålder), skickade mig vänligt tre häften, nämligen *An Introduction to Odinism* (12 sidor); *Wisdom from the Edda* (8 sidor); och *Can We Still Say God?* (40 sidor). Av dessa är den sistnämnda egentligen den enda av något djup när det gäller att ge någon filosofisk insikt om odinismen. Den ägnar praktiskt taget alla sina 40 sidor åt att ge en vetenskaplig analys av vilket fromt och förrädiskt bedrägeri den judiska kristendomen är och hur den har snärjt den vita mannens sinne i en främmande filosofi som är motbjudande för hans egen ”ariska själ”. Vi Skapare har inga invändningar mot detta heller, och har mer eller mindre sagt så upprepade gånger och med eftertryck i våra grundläggande böcker *Nature's Eternal Religion*, *The White Man's Bible*, våra tilläggsböcker *Expanding Creativity* och *Building a Whiter and Brighter World*, samt även i vår tidning, *Racial Loyalty*.

Men i likhet med fallet med ateismen, så även om alla tre häftena klargör vad de är emot, säger de ytterst lite om vad de är för, förutom att de vill ersätta en gammal främmande religion (kristendomen) med en forntida religion baserad på nordmännens och vikingarnas folklore och mytologi. De säger att istället för att se till den judiske Jahve och Jesus Kristus, bör vi nu tillbe ariska gudar, specifikt Oden, Freja och Balder. Inblandade i detta panteistiska konglomerat är också asar, Loke och Tyr, för att inte förglömma Yggdrasil, det stora askträdet vars rötter och grenar antas hålla samman universum. Med i bilden finns också Midgård, omgiven av en enorm orm, som representerar jorden och betraktas som mitt emellan himmel och helvete. Varulvarna spelar också en viktig roll i denna dråpliga och förvirrade mytologi, som odinisterna märkligt nog har valt som sin representation av den sanna ”ariska själen”.

Det finns tre aspekter av detta märkliga val som vi vill titta närmare på, nämligen (a) av alla de tusentals myter och folklore som den vita rasen är så rikt begåvad med, varför skulle någon vilja välja nordmännens? (b) vad är egentligen den ”ariska själen”, och vilken grupp representerar den, och vilken betydelse, om någon, har ordet ”arisk”? och (c) istället för att fråga ”Kan vi fortfarande säga Gud?”, kan en bättre fråga i denna upplysta och vetenskapliga tidsålder vara: behöver vi fortfarande leka med imaginära spöken, vita eller andra?

Låt oss undersöka (a) först, och göra en partiell lista över tusentals myter, legender, folkminnen och döda religioner som den nuvarande vita rasen är arvinge till.

A. Den vita rasens myter, legender och folklore.

1. Förmodligen två av de största av de mycket gamla litterära eposen är Homeros *Iliaden* och *Odysséen*, som dateras tillbaka till 700-talet f.v.t. De är rika på heroism, drama och dygder som är karakteristiska för den vita rasen. Mycket bättre än de nordiska myterna.

2. Den grekiska panteismen och mytologin är rik, färgstark och intressant.

3. **Romersk panteism och mytologi.** Många av dessa är en efterlikning av de grekiska modellerna, men har romaniserade namn och många gudar och gudinnor är i huvudsak romerska. Både grekiska och romerska gudar och mytologi är helt vita i sin essens och utvecklades innan den judiska kristendomen förorenade deras "hedniska" gudar. Båda är mycket överlägsna nordisk mytologi och föregick den senare med ungefär tusen år.

4. **Teutonisk mytologi.** Jag har en bokserie i fyra volymer av Jacob Grimm (1785-1863) med titeln "Teutonic Mythology", totalt 1 887 sidor. Även om vissa av dessa vävs samman med vikingamyter, är de i huvudsak separata och mycket mer omfattande.

5. **Hinduismens heliga böcker.** Dessa består av klassiker som (a) Vedaböckerna (b) Brahmanerna (c) Upanishaderna (d) Bhagavad-Gita och (f) Epikerna och Puranas (Se "Hinduism", Racial Loyalty nr 30). Dessa skrevs alla av "arier", men trots att de är storslagen litteratur misslyckades de med att stoppa "arierna" från rasblandning och från att dränkas i ett hav av lera. En intressant parentes är det faktum att delar av nordisk mytologi härstammar från dessa tidigare "ariska" skrifter.

6. **Den brittiska Eddan** (Se L.A. Waddells klassiker med samma namn). Dessa berättelser sammanfattar de forntida britternas episka dikt, bedrifterna av kung Thor, Arthur (eller Adam) och hans riddare när de etablerade civilisationen, reformerade Eden och erövrade den heliga graalen. Storslagen litteratur som förmodas gå så långt tillbaka som 3380 f.v.t.

7. **Aesops fabler** som går tillbaka till det forntida Egyptens tid. Enligt min mening finns det mer goda råd och sunt förnuft i dessa korta och enkla berättelser än i alla vikingamyter tillsammans.

8. **Donald A. MacKenzie** har gett ut en bok som är en samling av tyska myter och legender (skild från Grimms samling av teutoniska myter).

9. **Det finns Nibelungenlied** kring vilken Wagner byggde sin "Ring" av fyra operor.

10. **Det finns irländska myter,** skotska myter och legender, det finns rumänska myter (Dracula, etc.), det finns en stor samling av Hans Christian Andersens sagor. Det finns Gåsmors sagor, i vilka jag är säker på att du, om du letade noga nog, skulle kunna finna några korn av visdom. Faktum är att nästan varje land hade sin uppsättning myter och legender, oavsett om de är vita eller inte. Till och med indianerna och mexikanerna har sina.

Så, med ett så stort urval på menyn, med en så omfattande uppsättning myter och legender som har sitt ursprung hos den vita rasen, vad är så speciellt med vikingamyterna?

Svaret är: inte mycket. Det är inte ett bra val.

B. Vem eller vad representerar den ”ariska själen?”

Ordet arier har flitigt svängts med i den Vite Mannens litteratur. Personer som Houston Stewart Chamberlain i ”Foundations of the 19th Century” och Alfred Rosenberg i ”Mythos of the 20th Century” har använt ordet i stor utsträckning. Det gavs dock en framträdande plats av Hitler och nazistpartiet under deras hegemoni i Tyskland, faktiskt i en sådan utsträckning att termen ”arier” i den nuvarande vita världens medvetande är nära förknippad med nazismen.

Vi inom Church of the Creator skyr ordet av flera goda skäl, men främst för att termen är så vag och illa definierad att den praktiskt taget är meningslös. Liksom ordet ”ande” som används så ymnigt av de kristna, är även detta flitigt använt, men ingen vet vad det betyder, om det ens betyder något.

Jag försökte slå upp ordet i två uppslagsverk jag har och det fanns inte ens med. Slutligen slog jag upp det i en gammal Britannica (1929) och fann ett kort stycke om det. ARIER: Detta ord används av vissa av de ”satem”-talande indoeuropeiska språken med betydelsen ”ädel” och är namnet på en av stammarna hos dessa folk. Som Sir George Grierson påpekar: *”Indier och iranier som härstammar från en indoeuropeisk stam har en fullständig rätt att kalla sig själva arier, men det har inte vi engelsmän.”*

Stycket slutar med denna förmaning: *Det finns inte ett bättre eller mer slående exempel inom vetenskapen än detta (arier) på faran med att sätta etiketter utan tillbörlig granskning och intelligent diskriminering.*

Nazisterna definierade inte heller ordet på riktigt, men det hade innebörden av en nordisk typ av människor, med blå ögon och blont hår, men inte ens detta klargjorde de. Om det var vad det var tänkt att innebära, skulle många av de mest framstående nazisterna och fascisterna inte kvalificera sig. Hitler var inte blond, inte heller Goebbels, Himmler eller Mussolini. Om man utvidgar detta till hela nationaliteter skulle större delen av den Vita Rasen inte kvalificera sig. Det skulle utesluta de flesta österrikare, italienare, fransmän, slaver och hundra miljoner andra. Så varför göra en sådan fetisch av ordet när dess betydelse är så dunkel?

Vi Creators använder termerna Vita Rasen, Vite Mannen, etc., som vår standarddefinition av det folk vi förespråkar och för vilka religionen Creativity skapades. Vi avser att åstadkomma för alla världens vita nationer vad Hitler gjorde för tyskarna. Vi vill förena dem till en kraftfull, massiv ångvält med vilken vi kan krossa det judiska monstret. Ordet arier duger inte. Vi kastar bort det som inte bara varande värdelöst, utan också som ett skadligt hinder för att uppnå detta stora och ädla mål.

Att nu odinisterna säger att vikingamyterna representerar den ”ariska själen” är en hel del nonsens. Precis vems själ är det de pratar om? Nordbornas? Österrikarnas? Fransmännens? Polackernas? De

Ungrare? Om vi noggrant skulle katalogisera de innersta känslorna, "själarna", hos alla vita européer, skulle vi finna att det inte finns någon gemensam "själ". Vi skulle finna att inte bara de olika folken "känner" och "klamrar sig fast" vid tusentals olika myter, fabler, legender och folklore, utan även i ett och samma land skulle det finnas en enorm mångfald. Den vanligaste nämnaren, om någon, skulle vara främmande judisk kristendom, och även denna är splittrad och fragmenterad i tusen olika bitar och stycken.

Så låt oss glömma att försöka representera eller hitta den "ariska själen". För det första är arisk nästintill meningslöst, och för det andra, om det är menat att antyda den vita rasen, finns det ingen gemensam "själ" som representerar den. Det bästa vi kan göra är att konstruera en gemensam religion som ligger i alla medlemmar av den vita rasens bästa intresse, en som alla intelligent kan omfamna och sedan samla den vita rasen genom lång och mödosam propaganda och upplysning för att acceptera den som sin egen.

Detta är vad vi försöker göra genom att främja Kreativitet, den vita människans religion.

Innan vi lämnar detta ämne, låt mig göra ytterligare en väsentlig kommentar. Vi har ofta kritiserats för att termen "vita rasen" är en oprecis, ovetenskaplig beskrivning. Visst, det är den. Men å andra sidan består den vita rasen som sådan av en polyglott, oprecis grupp, eller grupper av människor, med endast vissa gemensamma egenskaper (utöver färgen på deras hud). Österrikarna är annorlunda än de nordiska tyskarna, som är annorlunda än fransmännen, än irländarna, än italienarna, etc. Så det finns ingen exakt definition. Icke desto mindre är det den bästa som finns. Alla vet vad och var Atlanten är, men dess gränser blir också vaga där den smälter samman med Nordsjön, eller Karibien, eller Stilla havet. Så är det också med den vita rasen. Alla vet vad den vita rasen är, även om dess utkanter är något oklara, och vissa av dem är vi inte särskilt stolta över.

C. Behöver vi fortfarande spöken?

Odinisterna intar uppenbarligen ståndpunkten att spöken av någon anledning är bra för oss. Varför, förklarar de inte. På något sätt är det en stor tillgång, säger de, att ha en religion där man också har en uppsättning gudar som man kan bolla med, även om man vet att de är falska.

Vi Kreatörer ser med oblida ögon på sådant nonsens. Vi behöver inte en tro på spöken, vi behöver inte en tro på jultomten och som vuxna intelligenta individer behöver vi inte en napp att suga på. Det är denna löjliga kvarleva från våra primitiva stenåldersförfäder som så har förvirrat och förvrängt människans tänkande under årtusendena och orsakat så mycket förödelse och elände.

Så låt oss göra slut på spöknonsenset. Låt oss sköta våra angelägenheter och lösa våra problem på det sätt som de alltid har blivit...

löst korrekt — med hjälp av vår intelligens, med hjälp av förnuft och logik. Låt oss i och med detta lära oss av tidernas främsta lärare — genom att observera Naturens lagar och verkningssätt.

På tal om Naturen finns det en annan punkt där vi har en avvikande mening gentemot odinisterna. De hävdar att de genom att återgå till de fornnordiska gudarna är mer i samklang med Naturen. Så är inte fallet. Inga gudar, spöken eller andar är Naturen. De är en onaturlig avvikelse i sinnet. De är inte i harmoni med Naturen, utan verkar förutsatt övernaturligt, det vill säga utanför Naturens lagar. Så när någon säger till oss att det de kallar gud eller Gud egentligen är detsamma som det vi kallar Naturen, så håller vi inte med. Det de häver ur sig är en anomali, en motsägelse. Vi säger: bestäm er. Tror ni på spöken eller tror ni på Naturens lagar?

SLUTSATS.

Vi anser att odinisterna är en fin, intelligent grupp människor, och vi vill påminna dem om att den bittra raskampen för vår ras överlevnad är en desperat kamp mot tiden, energin och resurserna. Vi har inte råd att ägna oss åt barnsliga lekar, eller söla i några halvverkliga, halvt påhittade fantasier i det blå. Vi har inte råd med det mer än vad en stridande armé har råd att använda LSD, gå ut i strid halvt påtända och förvänta sig att vinna strider mot en dödlig och beslutsam fiende. Vi vädjar till er, vi bönfaller er, glöm spökena (även om de är vita) och anslut er till Church of the Creator i en planerad, militant, fullt strukturerad trosbekännelse och ett program som är baserat på verklighet, på logik, på sunt förnuft och den visdom som härrör från Naturens eviga lagar. Vi behöver er och ni behöver oss. Tillsammans kan vi föra ett meningsfullt raskrig och vinna.

Rahowa!

* * * * *

En religion som misslyckades med att motstå den judisk-kristna anstormningen för tusen år sedan kan rimligtvis inte förväntas rulla tillbaka den nu, under förhållanden som är tusen gånger mer ogynnsamma.

* * * * *

Odinism vs. Creativity

En jämförelse

A. Trons grundval.

Vad odinister bekänner sig tro på är ganska vagt och odefinierat. De gör anspråk på att tro på ett panteon av vikingagudar, av vilka Oden, en enögd gammal man, är fadern. Uppbyggt kring detta panteon finns en slumpmässig samling myter och sagor. Medan odinisterna hävdar att detta är grunden för deras religion, erkänner de villigt att de inte VERKLIGEN tror på dessa sagor. Så var står vi?

Det finns ingen erkänd officiell text eller litteratur, eller ens en uppsättning trosuppfattningar i sammanfattad form.

Creativity har å andra sidan tydligt formulerat sin militanta trosbekännelse, sina program, sin filosofi och religion i **Tre grundläggande böcker:** *Nature's Eternal Religion*, *The White Man's Bible* och *Salubrious Living*. Detta förstärks ytterligare med två kompletterande böcker, *Expanding Creativity* och *Building a Whiter and Brighter World*.

B. Mål och syften.

Det grundläggande målet för Creativity är tydligt och militant: att förse den vita rasen med en kraftfull rasreligion (liknande den judendomen har gett judarna) och förena den vita rasen till en kraftfull murbräcka (som Hitler gjorde för tyskarna för cirka 50 år sedan) och krossa den judiska behemoten. Vi är fast beslutna att göra detta och låta den vita rasen återigen ta full kontroll över sitt eget öde. Därifrån och framåt är det vårt mål att uppgradera vår ras genetiska kvalitet (genom vårt program för eugenik) och expandera den vita rasen på bekostnad av "mud races". Vi avser att fortsätta bygga en vitare och ljusare värld.

Utöver att främja rismedvetenhet är odinismens mål lika oklara som dess religiösa bekännelse. De har sociala sammankomster, dricker mjöd (eftersom nordborna drack mjöd) och diskuterar imaginära vikingabravader och folklore.

C. Raslig inställning.

De rasliga inställningarna hos odinism och Creativity är båda pro-vita, även om odinisterna föredrar att tala om aryanism istället, ett näst intill meningslöst ord, som jag redan har förklarat i huvudartikeln. I vilket fall som helst är Creativity mer militant pro-vit, och mer militant anti-jude, anti-nigger och anti-mud. Det är Creativitys orubbliga mål att inte bara kämpa för den vita rasens överlevnad utan att utöka vårt antal tills vi bebor hela planeten jordens gästvänliga territorium. Samtidigt är det vårt konstanta mål att uppgradera inte bara kvaliteten på vår vita genpool, utan också kvaliteten på vår miljö och kvaliteten på själva livet för den vita rasen.

För att sammanfatta: Ett Sund Förnuft i en Sund Kropp i ett Sund Samhälle i en Sund Miljö.

D. Den grundläggande frågan vi ställer är denna:

Om odinismen inte hade den intellektuella och andliga styrkan att hålla stånd mot den judiska kristendomen för tusen år sedan när vikingarna hade Europa i sitt grepp, vad skulle få någon rimlig person att tro att den nu kan vända situationen under förhållanden som är tusen gånger mer ogynnsamma än de var då? Varför skulle någon vilja återuppliva ett forntida misslyckande från historiens skrothög?

* * * * *

När du möter CREATIVITY för första gången i ditt liv, presenteras du för en Sak som du slutligen kan ägna Total Hängivenhet.

* * * * *

Revolution, anarki och kaos över hela världen: det händer inte bara. De anstiftas av JOG, utförs av CIA och betalas av den vite amerikanske skattebetalaren, den ultimata måltavlan.

* * * * *

Utan en framgångsrik Creativity-rörelse är den vita rasen död. Varje tanke och handling vi tar måste vara — Kommer det att hjälpa till att främja CREATIVITY?

* * * * *

Ett brev till fru Else Christensen med inbjudan till odinisterna att förena sig med oss

26 mars 1986

Fru Else Christensen
The Odinist Fellowship
Crystal River, FL

Bästa fru Christensen:

Tack så mycket för att du skickade de tre broschyrerna om odinism, och även ett stort tack för ditt brev från den 27 februari.

Jag vet inte om du kommer ihåg mig, men vi träffades av en slump vid Bob DePughs möte, 1977, i Kansas City. Vi satt bredvid varandra i publiken och presenterade oss för varandra.

Fru Christensen, jag har inget "agg" mot odinisterna, och jag håller helt med Voltaire när han sa: "Jag kan våldsamt ogilla vad du säger, men jag kommer att försvara din rätt att säga det intill döden." Även om jag är våldsamt oense med alla "spöken-i-skyn"-religioner som skräpar ner människans tänkande, i synnerhet den vita mannens, så har jag minst meningsskiljaktigheter med, och störst respekt för, odinisterna. Jag anser att de hör till de finare och mer intelligenta medlemmarna av den vita rasen, och jag tror att du är medveten om att jag har sagt detta vid flera tidigare tillfällen.

Om du har läst min ledare i Racial Loyalty nr 32 med titeln "HUBRIS, HUBRIS", tror jag att du kommer att förstå vad min övergripande oro handlar om. Om du inte har gjort det, ska jag kortfattat redogöra för den. Det är detta: Om inte den vita rasen snart polariseras till en enad murbräcka (ett parti, en rörelse, en religion eller vad som helst) för att krossa det judiska monstret, kommer det snart att vara över för den vita rasen. Jag anför nazirörelsen i Tyskland som ett främsta exempel, men historien har många andra.

Vi Skapare tror inte att odinismen i sig har det credo, den filosofi eller det program som krävs för att utföra det arbetet. Det gör inte heller Identity-rörelsen, eller någon av de andra vita rasrörelserna på scenen idag.

Om odinismen hade det, skulle jag dumpa min hybris imorgon och förena mig med er. Faktum är att vikingatidens odinister knappt ens visste vad en jude var, och när det listiga judiska angreppet (i form av kristendomen) kom, hade de inget försvar mot det. Det var i själva verket som att ta godis från ett barn.

Nu ska jag villigt erkänna att de flesta av dagens odinistiska medlemmar ligger långt före sin trosbekännelse i detta avseende, men det hör inte till saken. Odinismen i sig själv har det inte, lika lite som de romerska och grekiska religionerna med Zeus, Neptunus och vad ni vill. Samma odinistiska medlemmar skulle vara tio gånger effektivare om de hade en mer omfattande och militant trosbekännelse och ett program som ledde dem, ett bättre fordon att färdas i.

Låt mig fråga dig allvarligt — hur många "odinister" tror egentligen på de arkaiska nordiska gudarna? Om så är fallet, vem lurar vem?

Hybris eller inte, i Creativity har vi allt. Precis som Hitler designade och konstruerade nationalsocialismen från grunden, speciellt skräddarsydd för att förena tyskarna och övervinna kommunismen och judarna, så har vi nu också en speciellt konstruerad rasreligion för att förena den vita rasen på världsomspännande basis, och bygga en kraftfull raslig ångvält med vilken vi kan krossa det judiska monstret. Inget hokus-pokus, inget svek, inget låtsas, inga fåniga lekar. Bara jäkligt bra logik, sunt förnuft och militans baserad på de massiva problem vi står inför, baserad på verkligheten.

Vi vill inte gräla med dig eller några andra odinistiska medlemmar. Vi tycker om er. Vi vill att ni ansluter er till oss eftersom ni behöver oss och vi behöver er, om någon av oss ska överleva.

Frågan du måste ställa dig själv är denna: vad är viktigare — att rädda din egen lilla hybris, eller att rädda den vita rasen, inklusive alla våra framtida avkommor som är på väg?

Beroende på vad vi gör nu, kommer våra framtida generationer antingen att vara evigt tacksamma för att vi vände denna sjuka värld rätt, eller så kommer de att förbanna oss i våra gravar för den helvetiska röra vi lämnade efter oss.

Rahowa!

Kreativt din,
Ben Klassen, P.M.

Detta brev postades den 26 mars. Eftersom inget svar erhölls förrän den 8 maj kunde vi inte inkludera det i detta nummer, men vi tryckte det i ett senare nummer. Här är hennes svar:

8 maj 1986

Bäste herr Klassen:

Tack så mycket för ditt brev från den 26/3 -86. Jag uppskattar ditt raka tal och jag tror att vi kan lita på varandra tillräckligt för att hålla det på den nivån.

Låt mig först berätta att jag har blivit anklagad för att vara en odinist som inte tror på Oden; och naturligtvis är detta sant; jag "tror" inte att någon av gudarna existerar på samma sätt som kristna säger

de tror att deras gud existerar, eller någon av hans tre delar. Vad gudarna representerar för oss är naturkrafterna, de universella makterna, goda eller dåliga mänskliga egenskaper. Vi kan säga när åskan går — ”Oj, Tor har fullt upp idag!” men ingen sansad odinist tror att guden färdas över himlavalvet i den bockdragna vagnen; för oss är Tor i det ögonblicket en påminnelse om Naturens oerhörda, kraftfulla krafter.

Jag skulle vilja gå tillbaka till en mening i ditt brev — Du säger ”Dessa samma odinister skulle vara tio gånger så effektiva om de hade en mer omfattande och militant trosbekännelse...” Du förbiser det faktum att dessa människor inte vill vara ”mer effektiva” och ändå behöver de något att basera sina moraliska begrepp på. Odinismen är den basen. Den tro vi presenterar är odogmatisk, så folk kan välja hur de vill se gudarna; om de vill ha kryckan så finns den där, om de har kommit så långt att de kan stå på egna ben, så låter religionen dem göra just det.

Samtidigt ger odinismen dem en möjlighet att tända ljus, att fira årstiderna eller andra sådana ”dagar”, vilket ger dem ett tillfälle att träffas i en informell, vänlig atmosfär. För, tro mig, en sak vårt folk behöver är gemenskap, att vara bland sina egna med ett gemensamt syfte. Och logik kommer inte att klara det helt och hållet. Odinismen kan inte, och bör inte, gå emot logiken, men det måste finnas något för känslorna också, och detta är vad gudarna tillhandahåller.

Du hänvisar till Hitler; vad han gav det tyska folket var solidaritet, känslomässigt engagemang, inspiration, men dessa känslor är inte rationella. Människan är (tyvärr) inte en rationell varelse; det finns naturligtvis grader, men de flesta människor styrs av sina känslor, inte av sin logik.

Jag anser att vi behöver kämpa på alla fronter; din trosbekännelse är logiskt uppbyggd och tilltalar vissa människor; odinismen, ur Fellowship-synpunkt, ger något för känslorna och är samtidigt acceptabel för människor med ett ganska gott rationellt sinne. Asatru Free Assembly har mer för känslorna än vad både du och vi har, men de är inte så långt ner på den irrationella vägen att deras version inte kan vara acceptabel för människor med ett rimligt mått av rationalitet. Det är inte en särskilt bra förklaring men jag hoppas att du förstår vad jag försöker visa. Vi behöver arbeta på alla fronter; vad en organisation inte kan göra, de människor de inte kan nå, kan en av de andra två göra (hoppas jag).

Vi har medlemmar som också är medlemmar i AFA; jag antar helt enkelt för att de tycker att vi inte har tillräckligt med ritualer och ceremonier (vilket jag håller till ett minimum); och uppenbarligen har de ett behov av något känslomässigt uttryck. Det är bra, Steve kan tillhandahålla det och de behöver inte gå till Moonies, Hare Krishna eller de kristna kyrkorna; de kan stanna inom en religion som är baserad främst på vårt kulturarv. De kan följa den uppförandekod som uttrycks i Havamal, och koden kommer inte att påtvingas från någon yttre ”gud” utan inifrån, från deras eget intellekt. Och när de först förstår detta, när de känner den rasmässiga solidariteten och har en känslomässig grund för sin medfödda böjelse, då kommer politisk handling att följa. Det tar tid att nå så långt, men det kommer att ske.

Det är vårt öde att födas i en historisk period där den nuvarande kulturperioden håller på att dö; det kommer fortfarande att ta kanske ett par århundraden till innan den slutliga kollapsen. Det nya har inte fötts ännu, men jag hoppas och tror att vi idag lägger grunden för den bas på vilken de nya religiösa/filosofiska moralkoncepten kommer att byggas. De kommer att behöva vara rasmässiga, diskriminerande, självbejakande, stolta.

Det är en skam att vi på engelska inte har kunnat hålla fast vid, eller få en bättre översättning av, det tyska begreppet ”Das Göttliche”; det gudomliga är neutrum, det står bortom gudar och gudinnor, och är sannerligen långt ifrån den kristna tre-i-en-guden.

Jag minns att vi träffades för många år sedan men aldrig riktigt hade tid att prata; det vore trevligt att någon dag få tillfälle att sitta ner och utbyta några tankar, jag tror att vi skulle nå en samförstånd.

Innan jag avslutar måste jag tillägga att jag vet att det jag har sagt här inte förstås av alla odinister; vi har dem ända upp på scenen som bara vill byta ut Oden mot Jesus och fortsätta som vanligt, så att säga. Många förstår inte djupet i tron eller den potential den har. Men allt tar tid; det är ett stort steg från den kristna trosbekännelsen som de flesta av oss har vuxit upp med, till en mogen förståelse av våra känslomässiga och intellektuella behov, och att sedan absorbera denna förståelse på ett intelligent sätt. Som ordspråket säger, Rom byggdes inte på en dag, och det gör inte heller odinismen. Och i takt med att samhället förändras och vår kultur blir alltmer förvriden, kan vi behöva ändra vårt tillvägagångssätt något; vår fiende är flexibel i den meningen att han använder alla fysiska och psykologiska metoder som står till hans förfogande; vi måste göra detsamma.

Jag hoppas att detta låter vettigt för dig och det skulle kunna uttryckas bättre, men du kanske får ett intryck av vad vi försöker göra.

FÖR FOLK OCH FRAMTID!

Else Christensen
The Odinist Fellowship
Crystal River, FL 32629

(Red. anm.: Tack, fru Christensen, för en uppriktig och informativ beskrivning av odinismen. Jag ser fram emot att träffa dig igen snart i ett vänskapligt utbyte av åsikter.)

Sammanfattning av vår serie

Detta nummer avslutar vår serie i 12 delar om jämförande religionsvetenskap. I vår serie har vi försökt peka på flera övertygande egenskaper hos religion och jämfört dem med vår egen, Creativity.

En av observationerna är att praktiskt taget alla andra religioner, oavsett om de är antika, medeltida eller moderna, är skapade av människor, alla främjar "spökeri" (spookcraft) och är konstruerade på en bräcklig grund av bedrägeri, lögner och vidskeplighet. I allmänhet förtjänar de varken den vördnad, lojalitet eller respekt som en dåraktig och lättlurad mänsklighet har varit alltför villig att ge dem.

Å andra sidan har vi också upprepade gånger påpekat att religioner har haft en kraftfull, om inte avgörande, effekt på historiens gång, tyvärr och undantagslöst till nackdel för den vita rasen. Varför? Eftersom den vita rasen aldrig har haft en verkligt rasmässig religion som sin egen, så som judarna, muhammedanerna och till och med de svarta muslimerna har.

Nu har den vita rasen en sådan religion i Creativity, omfattande, fullt strukturerad till förmån för den vita rasen och den vita rasen ensam. Jag hoppas att det inte är för sent för den vita rasen att inse detta fenomen, att fullt ut förstå det, omfamna det och polarisera kring det för sin egen frälsning. Den grundläggande frågan är denna: är den vita mannens hjärna redan för kraftigt täckt av havstulpaner av bedrägliga judiska shibboletter, av spöken och uråldriga baksmällor för att den vita mannen ska kunna tänka klart och kämpa sig ut ur sin nuvarande svåra situation? Det är vår orubbliga, oåterkalleliga beslutsamhet att fullfölja denna kamp, att skrapa bort havstulpanerna, att räta ut den vita mannens röriga tänkande och förena vår ras under Creativitys enda mäktiga baner. Rahowa!

* * * * *

Romersk katolicism är den ursprungliga källan till alla — jag upprepar, ALLA efterföljande kristna religioner, av vilka tusentals nu rabiatt fördömer den. Vissa kallar den till och med för Djävulens kyrka.

* * * * *

Nummer 36, juni 1986

Vi började denna bok med artikeln RAHOWA! eftersom det är vad denna bok handlar om. Här är resten av nummer 36.

Att rädda vår dyrbara planet från att bli en giftig soptipp och en mänsklig svinstia

Del III: Rent dricksvatten

En bristvara

Anta att vi kunde bemanna ett rymdskepp och färdas genom det vidsträckta universum på jakt efter en annan planet som hade alla de rätta kombinationerna av komponenter som gör liv möjligt på gamla goda planeten jorden. Även om vi gav oss ut på resor till andra galaxer, tvivlar jag på att vi någonsin skulle hitta en annan så vänlig miljö på 10 miljarder år. Denna kombination består av rätt temperaturer, rätt gravitation, jordmån, grundämnen, atmosfär, vatten, samt tusentals andra vitala komponenter som vi inte ens är medvetna om.

Men av alla dessa som gör planeten jorden unik och en så livskraftig plats att bo på, är det vår vidsträckta atmosfär och överflödet av vatten som är de främsta bidragen till livet på denna planet. Visst har ingen annan planet i vårt solsystem något liknande för att generera eller upprätthålla liv. Faktum är att vetenskapen ganska väl har fastställt att inget annat liv existerar på någon av våra grannplaneter i vårt solsystem. Det är min uppfattning att liv som det vi upplever här på planeten jorden inte dupliceras någon annanstans i universum, och att vi är unika. Inte heller tror jag att vi får besök av små gröna män från ”rymden”, eller har fått det i det förflutna, eller kommer att få det i den nära framtiden.

Hur det än må vara med det, har vi fram till helt nyligen tagit våra två främsta tillgångar, frisk luft och friskt vatten, så för givna att vi knappt ägnat dem en tanke. Vi antog att båda varorna fanns i så enorma och gränslösa mängder att vi tog dem för givna och lika naturliga som att andas in och ut. Men inte längre. Som sången går — man saknar inte vattnet förrän brunnen går torr.

Idag vill vi undersöka vattensituationen på denna planet jorden — vårt enda hem. Brunnen håller inte bara på att gå torr

på vissa ställen, men på många andra förvandlas den till en kloak. En överbefolkad planet, för många människor, för mycket industri och teknik, och en kriminellt oansvarig hushållning på en världsomspännande skala håller snabbt på att förvandla båda dessa, våra största tillgångar, till en förorenad soptipp, otjänlig för mänsklig konsumtion.

Jag läser morgontidningen. I samma nummer hittar jag på en sida att ”Stor olaglig kemikaliedumpning funnen”, att 1 700 fat med kemiska gifter har dumpats på någon övergiven plats på en gård i Georgia. Uppenbarligen har dessa i hemlighet transporterats från något i konkurs gånget kemiföretag i Tennessee, under många nattliga räder. På en annan sida läser jag ”Sovjet försöker dämpa kärnreaktor. Forskare befara ett ’Kinasyndrom’ med den heta nukleära smälta massan som bränner sig ner mot jordens mitt och på sin väg förorenar enorma mängder av underjordiska vattentäkter.” Samtidigt förorenas miljontals kvadratmil av atmosfären med radioaktiv strålning som hotar inte bara stora områden i själva Ryssland, utan även de närliggande länderna Sverige, Tyskland, Österrike, Frankrike, Polen och andra. Jetströmmarna i den övre atmosfären bär till och med strålningen till USA, men ”vår” regering säger till oss att vi inte har något att oroa oss för. (Tror du fortfarande på något JOG säger?) På en annan sida läser jag en liten notis av Evans och Novak som säger, citat: ”Topphemlig information från Vita huset antyder starkt att många av de 40 tusen ryssar som evakuerades — 36 timmar senare — från kärnkraftsstaden Tjernobyl kommer att dö av strålningsskador. Denna hemska möjlighet, som inte var planerad att offentliggöras av den amerikanska regeringen, beror på ett långt glapp mellan kärnexplosionen och början av evakueringen en och en halv dag senare. En sovjetisk specialist här tror att strålningsoffren kommer att skickas till avlägsna städer för att dö bortglömda och okända.”

En annan notis, nästa dag, samma tidning, berättar om den långvariga torkan i vårt område, North Carolina, Georgia och sydöstra USA i allmänhet, och hur en veckogammal skogsbrand i östra North Carolina redan har slukat 73 tusen hektar skogsmark och fortfarande rasar för fullt.

Ännu en punkt: Skogarna dör i många delar av landet, på grund av surt regn och på grund av tusentals ton kväveoxider och svaveldioxid som dagligen spys ut i luften. När de väl dumpats i vår atmosfär stannar de inte där. De kommer ner igen som antingen torrt surt pulver, eller som salpetersyra eller svavelsyra med regn, snö eller dimma. Och på grund av vår rörliga atmosfär hamnar det inte nödvändigtvis i det område som producerade det. Därav vissa internationella och regionala tvister.

Ännu en punkt: Förgiftade brunnar. Till exempel TCE (Trikloretylen), en vanlig kemikalie som används som lösningsmedel och har...

i dussintals andra användningsområden under de senaste 60 åren, har nu visat sig vara starkt cancerframkallande och har sipprat ner i grundvattnet i de flesta av landets brunnar. Men det är inte det enda ämnet. Minst 22 andra cancerframkallande kemikalier och 1000 organiska kemikalier har trängt in i det kranvatten vi dricker.

Så där har vi det. Förorenat vatten på ytan, förorenat vatten i skyn och förorenat vatten under marken.

Vatten. Ja, sannerligen, det är en dyrbar substans. Det utgör 77 procent av ett spädbarns kropp, 59 procent av ett barns kropp och mellan 45 och 65 procent av en vuxens kropp. En överviktig person kan kanske klara sig utan mat i 120 dagar, men inte utan vatten. De skulle vara döda på fem dagar, eller i ett varmt och torrt klimat, på ungefär hälften av den tiden.

Vatten. Det finns gott om det, men ytterst lite av det är rent nog att dricka. Tre fjärdedelar av jordens yta är täckt av det. Endast 0,01 procent av planetens vatten finns i atmosfären, medan huvuddelen, 97,2 procent, finns i haven och inlandshaven. Ytterligare 2,15 procent är bundet i istäcken och glaciärer, och resterande 0,64 procent är flytande sötvatten som är tillgängligt för oss i grundvatten, sjöar, floder, bäckar och ytjord.

När vi säger sötvatten bör vi modifiera det och säga att det brukade vara relativt friskt och rent, men inte längre. Det är nästan omöjligt att hitta något oförorenat vatten någonstans nära ett bebott område, nu på 1980-talet. Hundratals föroreningar förorenar nu våra "sötvattensreserver". Koncentrationer av metaller som koppar, kadmium, zink, bly, kvicksilver och hundratals giftiga kommersiella kemikalier (liksom det redan nämnda TCE) förorenar nu våra vattenresurser.

Många människor lever fortfarande i den felaktiga tron att, ja, åtminstone i städerna, där vårt vatten har renats av de kommunala "reningsverken", är det säkert att dricka. Inte så, min vän.

En nyligen genomförd studie gjordes av General Accounting Office (GAO) för att förse kongressen med fakta om vårt dricksvatten. Studien omfattade 446 vattenförsörjningssystem i sex delstater. Av dessa 446 uppfyllde endast 60 system de federala standarder som fastställts för interregionala flygplan, tåg och bussar. Det är bara 13,5 procent. Men det betyder inte att ens dessa 13,5 procent av systemen hade bra vatten, bara att det klarade minimikraven.

Det finns ytterligare en skadlig faktor gällande "behandlat" vatten som staten inte skyddar dig ifrån, och det är tillsatsen av kemikalier som klor och, i tusentals system, fluorider, som avsiktligt tillsätts för att förmodligen döda "bakterier". I de flesta fall är klor och fluorider, båda dödliga gifter, farligare än de bakterier de är tänkta att döda.

Vi skulle kunna fortsätta att analysera både identiteten och mängden av

kemiska gifter, för att inte tala om de radioaktiva gifterna, i vårt dricksvatten, men det skulle vara en icke-produktiv strävan. Jag har redan tillräckligt täckt den olycksbådande aspekten av föroreningar från kemiska gifter (*Racial Loyalty nr 26*) och av radioaktiva gifter (*Racial Loyalty nr 27*) som förorenar vår planet jorden, och hur vi når en absolut återvändsgränd i denna vansinniga skändning av denna unika, vackra planet som naturen har försett oss med.

Frågan är: vad ska vi göra åt det?

I detta avseende finns det två delar av problemet, (a) kortsiktig förbättring och överlevnad tills vår planet jorden är upprensad, och (b) en total, grundläggande och långsiktig lösning på hela det världsomspännande föroreningsproblemet. Detta innebär att vi måste strukturera om hela vårt sociala, ekonomiska och rasmässiga tänkande. Först då kommer vi att kunna återställa vår planet till den rena och vackra miljö den en gång hade, och göra den till en lämplig plats för en stolt och ordningsam vit ras att leva på.

Låt oss ta itu med det kortsiktiga problemet först, och säga att så länge vi har en judisk-dominerad regering och samhälle världen över, kommer problemet inte att lösas, det kommer att bli värre, mycket värre. Befolkningsproblemet kommer att eskalera, "mud peoples" kommer att skända ett allt större område av vår planet, och både det giftiga kemiska avfallet och det radioaktiva avfallet kommer att växa till alltmer otåliga nivåer.

Så vad kan vi, den vita rasen, göra åt dricksvattnet? Vi kan göra två saker: för det första, gå över till att dricka destillerat vatten, vilket är vad min familj gör. Detta kan göras genom att antingen köpa destillerat vatten på flaska i stormarknader, eller genom att installera en egen hushållsdestillator. Jag har gjort båda delarna. Under flera år använde vi vår egen lilla destillator, tills en dag säkerhetsfunktionen på den slutade fungera och nästan brände ner vårt hus. Vi har köpt destillerat vatten på flaska sedan dess.

Det andra vi måste göra fram till den tidpunkt då vi får världen omstrukturerad är att omvärdera hela vårt förhållningssätt till våra färskvattenresurser. Vi måste inse det faktum att mängden färskvatten vi har tillgång till är strikt begränsad, att vi slösar bort mycket av det, förorenar resten, och att det helt enkelt inte finns tillräckligt för alla. Vi måste bli bättre på hushållning — utnyttjande och förvaltning av det färskvatten som finns tillgängligt för oss.

Världen över används 75 procent av den tillgängliga färskvattentillgången till bevattning. Mycket av detta kommer från minskande underjordiska akviferer, såsom den enorma Ogallala-akviferen på slätterna i Mellanvästern, och den nu nästan uttömda San Joaquin Valley i Kalifornien.

Ett delvis svar på bevattningsproblemet är att om vi (i USA) ändrade vår besatthet av att föda alla världens gratisätare och bara tog hand om våra egna, skulle vi inte behöva producera ett sådant överskott av livsmedel, och behöva mycket mindre bevattnad åkermark. För det andra, om vi gick över till vetenskapligt planerat ekologiskt jordbruk, skulle vi producera mer näringsrik mat och knappt behöva någon bevattning alls.

Ungefär 40 procent av allt vatten som leds in i hemmen används (eller slösas bort) av vattentoaletten — ett av vår civilisations stolta kännetecken. Den mest negativa aspekten av detta är att en del av avloppsvattnet blir en del av vattenförsörjningen för dem som bor nedströms. Den genomsnittliga personen som använder en vattentoalett förorenar 13 tusen gallon färskvatten per år för att spola bort 165 gallon avlopp. Multiplicera det med 180 miljoner människor som använder sådana enbart i USA, och du får en uppfattning om dimensionerna av detta problem.

Ett bättre, effektivare och mindre slösaktigt medel måste ersätta vattentoaletten. Det finns redan bättre system tillgängliga, och ännu bättre medel skulle kunna utarbetas om vi föresatte oss det.

Låt mig upprepa vad jag har påpekat hur många gånger som helst tidigare: inget av dessa problem kommer någonsin att lösas så länge den judiska behemoten har kontroll över världen. Faktum är att föroreningar, trängsel, svält och anarki kommer att bli värre, mycket värre, till dess och såvida inte den vita människan med kraft återtar och tar ansvar för sitt eget öde. Och om han inte gör detta snart, kommer det att vara för sent. Vi kommer bara att ha en överbefolkad, förgiftad, förorenad, radioaktiv planet att klamra oss fast vid, en där den vita rasen snart inte längre kommer att kunna överleva. Punkten utan återvändo närmar sig snabbt.

Därför måste vi gå tillbaka till ruta ett:

1. Bygg upp Church of the Creator till en dynamisk, väckt, enad murbräcka, ett kraftfullt verktyg i händerna på den vita människan med vilket man kan krossa det judiska monstret.

2. Ta ansvar för vårt eget öde, utöva rasmässigt lagarbete och sluta subventionera ler-raserna och världens gratisätare.

3. De senare kommer då snart att vissna bort och världens befolkning kommer att krympa tillbaka till vad den bekvämt kan försörja på en evig stabil basis, förmodligen omkring en femtedel av dagens trångbodda fem miljarder.

4. Därifrån och framåt kan, och kommer, problemen att lösas. Vi kan då gå till väga systematiskt och effektivt med att städa upp vår dyrbara planet jorden till där den återigen blir en sund, hälsosam och vacker plats för våra framtida avkommor att leva och blomstra på under de kommande miljon åren.

***Om vi någonsin ska återställa denna planet Jorden till dess ursprungliga orörda skönhet och bördighet, finns det bara ett svar —* RAHOWA!**
***Total raskrigföring, total* VIT SEGER!**

* * * * *

Även om vi övervinner ler-raserna, kommer det att vara till liten nytta för vår framtida avkomma om allt vi lämnar dem är en planet som inte är mer än en förgiftad soptipp.

* * * * *

Hälsosamt leverne är en livsstil som är sund, säker, förnuftig och klok — det enda rätta sättet.

* * * * *

Nummer 37, november 1986

Tillbe den inte.
Bli en själv, istället.

DEN HELIGA TREENIGHETEN

Ett meningsfullt program för att ge kraft åt den vita rasrörelsen.

Samtidigt som de bekänner sig till en monoteistisk religion, har de kristna sin "Heliga Treenighet", ett tre-gudskomplex, som är det centrala föremålet för deras tillbedjan. Den består av Fadern, Sonen och den Helige Ande. Detta tre-gudskomplex representerar det yttersta i makt och ära, i visdom och i avgudadyrkan. Alla ord som (förmodligen) utgår från den Heliga Treenighetens läppar ska lydas utan ifrågasättande, och ve den syndare som vågar utmana auktoriteten eller makten från det höga. Så skrämda är de lättlurade "troende" att varken visdomen, äktheten eller ens existensen av denna förmodade "Allsmäktiga" makt någonsin ifrågasätts.

När vi återvänder till verklighetens värld finner vi att även utan att vara i "det blå" och utan att tro på spöken, finns det en sorts "Helig Treenighet" som drar i trådarna och utövar makt långt utöver vad den har rätt till. Detta kan de göra eftersom allmänheten, likt spökjägarna, "tror" på dem. Precis som de "övervärldsliga" religionerna är deras premisser baserade på bedrägliga dogmer, och deras makt vilar på lögner och svek.

* * * * *

Om du skulle göra en undersökning på gatan för att ta reda på vilka tre yrken som betraktades som de mest prestigefyllda och mest inflytelserika i vårt dagliga liv, skulle utan tvekan prästyrket (det religiösa), läkaryrket och det juridiska yrket hamna högt på listan. Vi talar om predikanten, läkaren och advokaten. Dessa tre, även om de är högst kontroversiella och inte nödvändigtvis älskade av alla, besitter en enorm mängd inflytande i människors angelägenheter.

Det är vårt mål att titta närmare på alla dessa tre yrken, kallelser och/eller verksamheter, och göra en skarpsinnig analys av hur dessa tre (vilka vi kommer att beteckna som den "Heliga Treeni-

ty”) passar in i det filosofiska mönstret hos Church of the Creator. Vi vill också granska deras tidigare meriter och se om de ärligt har förtjänat sin prestige, och om de har varit till hjälp eller till skada för den vita rasen i utövandet av sina ”kall”.

Vid en analys av dessa yrken finner vi att alla tre har mycket gemensamt, och alla tre har varit grundligt indränkta i den judiska miljö av vad de bekänner sig till, i motsats till vad de faktiskt levererar.

Här är några av de många drag och egenskaper de har gemensamt.

1. Alla tre bekänner sig till att ”tjäna” mänskligheten i en generös, barmhärtig hängivenhet för att arbeta för samhällets förbättring och det allmänna bästa.

   (a) Predikanten hävdar att han är engagerad i det ädla ”kallet” (från Gud, varken mer eller mindre) att rädda själar från helvetet, att förbättra den offentliga moralen och hjälpa till att bygga ett bättre samhälle.

   (b) Läkaren bekänner sig till att upprätthålla sin hippokratiska ed och hjälpa de sjuka och lidande, att hjälpa dem till bättre fysisk hälsa och mental lycka.

   (c) Advokaten hävdar att han hjälper människor i juridiska svårigheter, att han upprätthåller lagen och tjänar rättvisan, samt skyddar individens konstitutionella och medborgerliga rättigheter.

Faktum är att alla tre är cyniskt merkantila, och säljer svek och dubbelspel. Deras främsta intresse är att ta in pengar och lura av allmänheten deras medel.

2. I själva verket är alla tre en högst kommersialiserad verksamhet, så till den grad att de är en skadlig verksamhet som inkräktar på privatlivet för de människor som ”tror” på dem. För denna blinda tro som allmänheten hyser för dem, extraherar alla tre en tung avgift från sina lättlurade offer.

3. Alla tre är baserade på högst hopkokade gissningsdogmer, var och en inom sin kategori. Denna dogma förstärks sedan kraftigt och försvaras av massiv propaganda, mycket av den i mer än två tusen år. Var och en kommer inte bara att högljutt försvara sin dogma, utan kommer inte att tåla något motstånd. När det gäller läkarna och advokaterna har de gått längre och bildat tätt sammansvetsade fackföreningar, en så kallad ”closed shop”, och kommer ondskefullt att attackera antingen genom utfrysning, rättsliga åtgärder, återkallelse av licens och/eller andra påföljder för att hindra utomstående från att göra intrång i deras verksamhet.

Den katolska kyrkan hade under den mörka medeltiden den mest strikta ”closed shop” av alla. Den använde inte bara utfrysning och exkommunikation mot de motsträviga medlemmar som inte ville följa den officiella linjen i deras dåvarande dogma, utan använde den ultimata terrorn för att genomdriva sin trosbekännelse. Tumskruven och sträckbänken, bränning på bål och andra sådana milda övertalningsmetoder hörde till ordningen för dagen.

Medan dagens splittrade kyrkor inte längre har den högsta monopol på att använda våld och terror, men trots det används utfrysning och exkommunikation fortfarande mycket effektivt av katolikerna, mormonerna och flera andra kristna kulter.

4. Alla dessa tre verksamheter skär djupt in i varje medborgares privatliv, och alla tre har sin grundläggande inställning, sina mångåriga dogmer, att tacka det judiska maktmaskineriets förrädiska inflytande för.

5. Vidare är de medicinska och juridiska yrkena kraftigt bemannade av judar. **Andelen judiska läkare och judiska advokater överstiger vida vad deras andel av den totala befolkningen skulle motivera.** Men mer än så, kontrollen över American Medical Association (AMA) i toppen, oavsett om det är på lokal, delstatlig eller nationell nivå, är överväldigande judisk. Detsamma gäller för det juridiska yrket. Dominansen av judiska domare, advokatsamfundets kontroll över juristgillen, över juridiska publikationer, allt är kraftigt bemannat med judar, judar och åter judar.

När det gäller kristna predikanter kan judarna naturligtvis inte öppet vara både kristen predikant och jude samtidigt. Likväl skrev judarna den kristna bibeln och sa åt de kristna predikanterna att gå ut i världen och prångla ut idén att judarna, och endast judarna, var Guds utvalda. Detta har de kristna idioterna troget gjort i nästan två tusen år. Vidare, genom organisationer som Kyrkornas världsråd, National Council of Churches, Conference of Christians and Jews och hundratals andra ”kristna” organisationer, lägger judarna en tung hand över goyimernas doktrinära undervisning, vilket allt leder till dyrkan av judarna och den judiske Yahweh, samt förhärligandet av det moderna Israel, dagens främsta parasit.

Även utgivningen av det mesta av den kristna litteraturen, såsom modellpredikningar, månadspublikationer eller vad det än må vara, vilar i judarnas händer. Detta gäller oavsett om det är de bibelsvingande baptisterna, eller presbyterianerna, eller episkopalerna, eller mormonerna, eller till och med mennoniterna. Bakom alltihop finns judens dolda hand.

6. Alla tre yrkena är baserade på bedrägliga dogmer, på uppenbara lögner. De är baserade på bedragarens inställning: ”LITA PÅ MIG”, strunta i bevisen.

7. Alla tre yrkena livnär sig på mänsklighetens godtrogenhet och vidskepelse. De kapitaliserar på människosläktets elände och svagheter, inte genom att lösa deras problem, utan genom att förvärra och komplicera dem, och till och med uppfinna falska problem som inte existerar. Ett tydligt exempel på det senare är en kristen predikant som övertygar sitt lättlurade offer om att han ska hamna i ”helvetet”, en fiktiv idé som saknar grund i verkligheten. Det är i själva verket ett fruktansvärt koncept uppfunnit av judiska manusförfattare, genom vilket de under århundradenas lopp har fått ett grepp om sinnena hos hundratals miljoner goyimer. Vi kommer att ha mer att säga om detta i följande stycken.

8. Enligt Sions vises protokoll, specifikt nr 6, är judarnas mål att konsolidera alla maktens tyglar i färre och färre händer, vilka naturligtvis är judiska händer. (Se sidan 217, *Nature's Eternal Religion*.) Alla tre av de "Heliga Treenigheterna" gör just detta så att mer och mer centraliserad kontroll kan utövas ovanifrån.

9. Alla tre av dessa merkantila bedrägerier belönas inte ekonomiskt genom att lösa ditt problem så snabbt och enkelt som möjligt, även om de kunde det. Tvärtom ligger det i deras ekonomiska intresse att förvärra, komplicera och förlänga ditt problem, imaginärt eller verkligt, så länge som möjligt, och ta ut maximal avgift för att göra det.

Som sammanfattning av dessa nio punkter, låt mig säga detta: Alla tre professionerna är baserade på svek, på bedrägliga lögner, utformade för att exploatera goyim, särskilt den vita rasen. Bakom dem alla ligger den svekfulle judens dolda hand i hans fanatiska besatthet av att förstöra den vita rasen och förslava den bastardiserade produkten.

Låt oss mer i detalj undersöka hur detta går till, och ta var och en av professionerna eller "kallen" en i taget.

A. De kristna predikanterna.

Den kristna bibeln, både det "Gamla" och det "Nya" testamentet, skrevs av judiska skribenter. Det "Gamla" testamentet skrevs förmodligen av sådana karaktärer som Moses, Josua, Jeremia, Esra, Nehemja, Jesaja, Hesekiel, Mika, Obadja, Salomo och en skara andra judar, vilkas namn alla är främmande och motbjudande för den vita rasens innersta väsen och natur. Vidare, vad gäller autentisk historia, är alla, med kanske undantag för David och Salomo, fiktiva och okända. Jag tvivlar starkt på att sådana personer som Moses, Josua och resten av skaran av judiska karaktärer som nämns i Gamla testamentet någonsin har existerat. Jag är övertygad om att de inte är mer autentiska än de myriader av karaktärer som räknas upp i Gåsmors sagor. I vilket fall som helst, fiktiva eller verkliga, är de alla lika judiska som Henry Kissinger.

Vi kommer nu till Nya testamentet, vars hjälte är en karaktär vid namn Jesus Kristus, vilken karaktär bibeln tydligt berättar för oss var en omskuren jude, av Davids ätt. Den autentiska historien har inga uppgifter om att en sådan karaktär någonsin har existerat, och fram till den tidpunkt då de kristna lägger fram några meningsfulla bevis, har vi rätt att dra slutsatsen att även nämnda karaktär är fiktiv, ett fantasifoster.

Men, vem skrev Nya testamentet? Förmodligen är hela den kristna etiken baserad på de fyra "evangelierna" — Matteus, Markus, Lukas och Johannes, som (återigen, förmodligen) var lärjungar till en fiktiv Kristus. Historien har ingen kännedom om dessa karaktärer heller och vi kan logiskt dra slutsatsen att tills sådana bevis dyker upp (vilket inte är troligt) vid detta sena datum) att även dessa karaktärer är fiktiva och en uppfinning av den judiska konspirationen.

Det var dock Saul från Tarsus som skrev över hälften av det kristna Nya testamentet med sina paulinska brev, och det finns betydande historiska bevis för att han inte bara faktiskt existerade, utan att han var hjärnan som kokade ihop hela den kristna konspirationen i syfte att förödmjuka och förstöra det stora romerska riket. (Se *Creative Credo nr 43, "En judes bekännelser — De förödande konsekvenserna av Paulus från Tarsus och kristendomen i förstörandet av den romerska civilisationen"*.) Denne jude — och praktiskt taget vilken kristen präst som helst kommer att erkänna att han var en fariseisk jude — skrev mer än hälften av det kristna Nya testamentet. De andra oväsentligheterna, Matteus, Markus, Lukas och Johannes samt de 12 lärjungarna till en fiktiv Kristus var alla erkända judar, enligt kristen litteratur.

* * * * *

Jag har tidigare sagt att alla tre i den heliga treenigheten är baserade på högst hopkokade gissningsdogmer. Detta gäller särskilt den kristna "tron". Denna utomvärldsliga "tro" bygger på antagandet att det finns en flock andar (vi kallar dem "spöken") som svävar omkring i atmosfären, eller ovanför den, eller någonstans. Predikanterna lurar dig att tro att trots att ingen någonsin har sett, hört, känt eller luktat en enda ande, så finns det en enorm värld av andar där ute vid sidan av den verkliga världen. Inte nog med att den existerar, hävdar de, utan den är egentligen mycket viktigare än den verkliga världen, eftersom, säger de, den verkliga världen kommer att förgås, och när vi dör kommer vi alla att förvandlas till andar och leva i evighet.

Nu kommer den verkliga haken, det verkliga maktnumret. Dessa bedragare, kända som predikanter, hävdar att medan vi, folket, lever, svävar dessa osynliga andar runt omkring oss, iakttar oss, övervakar och registrerar inte bara varje ord och handling, utan till och med varje tyst tanke. Snacka om tankekontroll i kommunistiska diktaturer! Dessa lömska små jävlar (förmodligen) svävande över och runt oss är uppenbarligen mer effektiva än den mest sofistikerade dator någonsin skulle kunna vara.

Den dagen kommer då vi kastar av oss vårt dödliga hölje, och även vi blir en ande, men våra bekymmer är långt ifrån över. Alla dessa små gremlins som har övervakat och registrerat varje gärning, ord och tanke skrider nu till verket och släpar upp oss till rättegång. Vi blir nu uppläxade för att stå till svars för varje gärning, ord och tanke som någonsin har ägt rum under vår långa och händelserika livstid, och ve dem av oss som misslyckades med att skärpa sig. För dessa stackars olyckliga (99 procent) kommer det att bli gråt och tandagnisslan när vi kastas i den brinnande avgrunden. (De som var tandlösa när de dog kommer att förses med en uppsättning tänder så att de kan gnissla.)

Hur stor procentandel kommer att kunna hålla måttet och hur stor procentandel kommer att gnissla tänder i den brinnande avgrunden? Tja, enligt den förvirrande uppsättning regler, förordningar och riktlinjer som fastställs i Nya testamentet kommer nästan ingen att kunna skärpa sig och nästan alla kommer att jämra sig och gnissla tänder. (Läs igen, ”Att komma till himlen — Mission Impossible” sidan 172 i Nature’s Eternal Religion.) Inte en glad framtidsutsikt att se fram emot, och knappast de ”glada budskap” som så många predikanter hävdar att kristendomen har fört med sig till en långt lidande värld.

Men det finns hopp, säger predikanterna. Genom Jesu Kristi blod, i kombination med deras tjänster, kan de få dig av kroken. Fortsätt bara att komma till kyrkan varje söndag och lägg pengar i kollekthåven (massor av pengar) så kommer han, i samarbete med J.C., att rädda din själ från den brinnande avgrunden. Det är en idiotsäker verksamhet, och ingen har någonsin kommit tillbaka från ”den andra sidan” för att väcka åtal och kräva återbetalning.

En fråga som dessa bedragare aldrig kommer att förklara för dig är denna: Vem byggde denna brinnande avgrund från första början så att de kunde tortera alla dessa miljarder i evigheters evighet? Vem satte upp den förbannade fällan?

I enlighet med det judiska protokollet nr 6 drar även det kristna maktspelet åt nätet och samlar alltmer makt i utvalda och allt färre händer. Medan vi har haft de evangeliska tältmötesartisterna, såsom Billy Sunday, Elmer Gantry, Billy Graham och deras likar i hundra år och mer, skiftar scenen i och med den elektroniska tidsålderns intåg till riktigt stora pengar på nationell nivå. Vi har nu sådana elektroniska bedragare som Pat Robertson, Oral Roberts, Rex Humbard, Jimmy Swaggart, Jim och Tammy Bakker som övertygande säljer ”spöken i skyn”-verksamheten för en ekonomisk vinst som vida överstiger det som brukade vara hela nationens statsbudget på Calvin Coolidges tid.

Många av dessa spökförsäljare drar in 50, 60 eller 70 miljoner dollar om året, och Pat Robertson, som nu anser sig ha kassaflödet (på cirka 340 miljoner dollar om året) och musklerna, tack vare TV, har beslutat att kandidera till presidentposten.

En sak som alla dessa bedragare har gemensamt är detta: de är alla enhälligt för den parasitära staten Israel, de predikar alla att judarna är Guds utvalda folk, och de blir sällan eller aldrig attackerade eller ens kritiserade av den judiska pressen. Givetvis.

B. Vi kommer nu till läkarkåren.

Kärnan i deras dogma är utövandet av medicin. Vad är medicin? I grund och botten är mediciner droger, vilket är kemikalier, som i sig är giftiga för det mänskliga systemet. Läkare hävdar att dessa gifter, om och när de administreras genom deras kärleksfulla vård, kan och botar olika sjukdomar som kan drabba dig.

För att administrera dessa hopkok och gifter till dig och i dig kommer de inte bara att ta bra betalt, utan en orimlig avgift, en kunglig lösesumma faktiskt, som årligen stiger snabbare än inflationen eller kostnaden för nästan vilken annan produkt som helst. Men å andra sidan, vad i hela friden, se på alla år och pengar dessa figurer var tvungna att lägga ut innan de lagligt kunde kvalificera sig för att utöva sin voodoo-konst.

Hur giltig är teorin att ”medicin” och utövandet därav botar sjukdom?

Tja, om du har cancer tar det dig ungefär tre år (i genomsnitt) att dö efter att ha utsatts för en fruktansvärd prövning av kniv, bränning och gift. Det kommer också att kosta dig, eller ditt försäkringsbolag, eller dina släktingar, cirka 50 000 dollar (i genomsnitt) att dö på detta hemska sätt. Å andra sidan, om du hade cancer och aldrig gick nära en läkare, är chansen stor att du (i genomsnitt) skulle leva ytterligare tretton år, utan att utsättas för den plågsamma prövningen med kniv, bränning och gift.

Här är lite mer statistik. Register visar att 40 procent av alla dödsfall är iatrogena, det vill säga direkt orsakade av behandling administrerad av läkare eller sjukhuspersonal. En före detta läkare som har skrivit en bok om sina kollegor kallar sjukhus för ”dödens tempel”.

Här är ytterligare några indikatorer. När läkare har gått ut i strejk (som de gjorde i Kanada, i Los Angeles, i Israel och på andra platser) noterades det att dödsfallen minskade kraftigt och begravningsentreprenörer klagade högljutt.

Har folkets allmänna hälsa förbättrats med den ständigt ökande sofistikeringen av ”medicin”? Nej, det har den inte. Människor i Amerika och andra avancerade nationer är idag sjukare än de någonsin har varit. Fler människor lider och dör av cancer, hjärtsjukdomar, arterioskleros och andra systemiska sjukdomar än någonsin tidigare.

Hur är det med utövarna av medicin — läkarna själva? Tja, märkligt nog (och inte så märkligt) är de i genomsnitt sjukare, mentalt och fysiskt, än de offer de behandlar. Fler av dem begår självmord, fler är beroende av droger, fler dör av hjärtattacker, cancer och andra systemiska sjukdomar vid en tidigare ålder än den genomsnittliga individen som aldrig går nära en läkare.

En nyligen genomförd (1986) undersökning av läkare vid Harvard University visar att mer än hälften av läkarna och tre fjärdedelar av läkarstudenterna hade använt droger (vi talar om marijuana eller kokain) minst en gång för självmedicinering, för att bli höga eller för att hjälpa till att hålla sig vakna. Över hälften av läkarna upp till 40 års ålder har använt droger för nöjes skull och 38 procent har fortsatt att använda droger, mestadels marijuana och kokain, för att bli höga med vänner. Tre procent av läkarna och fem procent av studenterna rapporterade drogberoende vid något tillfälle.

Ytterligare fyra procent av läkarstudenterna bedömdes av forskare ha varit i riskzonen för att missbruka droger vid någon tidpunkt.

Dr William McAuliffe, som ledde studien som publicerades i New England Journal of Medicine, lade dock till denna tröstande eftergift: ”När psykoaktiv droganvändning blir en fluga och godkänns av ett brett spektrum av samhället, blir nästan alla grupper involverade.”

Med andra ord, alla gör det, så vad i helvete, vad gör det om läkarna är något mer drogbenägna än den genomsnittlige tölpen? Låter det lugnande för dig om du låg där på operationsbordet och undrade om läkaren som höll i kniven var hög på kokain? Oroa dig inte, säger den gode doktorn, endast en procent ”erkände” att deras drogmissbruk hade fått dem att ge dålig vård till sina patienter. Lugnar det dig? Det besvarar egentligen inte frågan om hur många som var påverkade av droger vid tillfället de behandlade patienter men INTE erkände det. Hur många läkare skulle göra det?

Jag skulle kunna förlänga denna analys mer än vad denna artikel motiverar, men vi har redan täckt ämnet medicin och dess felaktiga dogmer ganska grundligt i flera kapitel av *White Man's Bible* och i *Salubrious Living*, och det finns ingen anledning att förlänga det här.

Låt mig dock påpeka det judiska i utövandet och dogmen.

Läkaryrket är en av de mest kostsamma och lukrativa verksamheterna som existerar idag, och överträffar till och med handeln med tunga droger. (Den sistnämnda håller dock på att komma ikapp.) För att hålla det så har AMA en av de mest slutna organisationerna sedan inkvisitionen under den mörka medeltiden. Ve den läkare som inte ansluter sig till AMA:s officiella dogm. Ostracism, förnedring och straffrättsliga krafttag väntar dem som vågar påstå att droger inte botar sjukdom.

AMA, som är kraftigt bemannat av judar, håller hårt i tyglarna. De är en av de mest välmående och kraftfulla lobbygrupperna i landet för att se till att de och endast de har det lagliga monopolet på att sälja ”lagliga” droger och utöva konsten att skära, bränna och förgifta.

I sann överensstämmelse med Protokoll nr 6 för att centralisera makten till färre (judiska) händer, har enorma medicinska kliniker och komplex vuxit upp över hela landet. Dessa drivs av ett finansiellt syndikat, verkar strikt för vinst och utesluter andra läkare från att använda deras kliniker, sängar eller någon del av deras faciliteter. Strikt kommersiellt, kontrollerat från toppen, och många av dem verkar rikstäckande i kedjor, precis som vilken hamburgerkedja som helst.

C. Vi kommer nu till den tredje medlemmen i den Heliga Treenigheten, Advokaterna.

För omkring 400 år sedan hade William Shakespeare redan

erkände det olycksbådande inflytandet från den juridiska professionen och i ett av sina skådespel — Henrik VI, lät han en av sina karaktärer föreslå ”Det första vi gör, låt oss döda alla advokater”, för att råda bot på situationen.

Men advokater är inte alltigenom dåliga. De har en stark känsla för lojalitet och har sina prioriteringar tydligt föreskrivna. Prioriteringarna för deras lojalitet löper precis i denna ordning:

1. Den första lojaliteten är mot deras plånbok.
2. Den andra lojaliteten är mot advokatsamfundet.
3. Den tredje lojaliteten är mot domstolen.
4. Den fjärde lojaliteten är mot deras kollegor.
5. Den sjuttonde lojaliteten är mot deras klient, som betalar för alltihop.

Av de tre Heliga Treenigheterna är den juridiska professionen utan tvekan inte bara den mest kraftigt infekterade av judar, utan den är också den mest judiska i sin essens. De har sin egen uppsättning outtalade och oskrivna regler och varje advokat är väl medveten om dem:

1. Gå aldrig emot det judiska etablissemanget.
2. Försvara aldrig en vit man i hans krav på sina konstitutionella rättigheter.
3. Det går bra att göra det för en jude, en nigger eller en mexikan, till och med en kuban.
4. Exponera aldrig (eller ens ifrågasätt) Federal Reserves förfalskningsverksamhet.
5. Uppmuntra alltid klienten att underkasta sig statliga regleringar och ”riktlinjer”, oavsett hur godtyckliga eller tyranniska de är.
6. Stäm aldrig en annan advokat för tjänstefel. (En handfull rebeller har brutit mot den regeln och har mer arbete än de kan hantera.)
7. Tillåt aldrig en lekman att göra intrång i deras verksamhet, även om konstitutionen ger honom rätt att göra det.

Tidigare har jag konstaterat att varken predikanten, läkaren eller advokaten är genuint intresserad av att lösa ditt problem, eller dina problem, snabbt eller enkelt. Om han gjorde det skulle han släppa dig för billigt. När du kommer till dem med ett problem vill de kapitalisera på ditt elände till det yttersta eftersom det är grunden för deras levebröd. Det bästa sättet att göra det är att dra ut på ditt fall så länge som möjligt och se till att du kommer tillbaka i all oändlighet.

Detta gäller särskilt advokaterna och det skapar förödelse för klienten, som är offret. Klienten är sällan medveten om det faktum att när han kliver in på advokatens kontor, ser advokaten dollartecken framför sina ögon. Han ser på sin klient som en mjölkko som ska mjölkas, och han planerar att skinna sin klient totalt. Sällan inser klienten detta förrän den katastrofala erfarenheten ligger bakom honom.

I hela mitt liv har jag försökt hålla mig borta från advokater så mycket som

möjligt (även predikanter och läkare.) Men när du väl lägger fram ett problem för en advokat har det varit min erfarenhet att det första han gör är att försöka skrämma livet ur dig, intala dig att du sitter djupt i klistret och hur lyckligt lottad du är som kom till honom precis i rättan tid. Han kommer sedan att vidta flera onödiga åtgärder som förvärrar ditt problem och drar in dig ännu djupare än när du först klev in på hans kontor. Detta gäller särskilt i skilsmässofall. (Denna iakttagelse kommer från andras fall. Min fru och jag är fortfarande gifta efter 40 år.) Han kommer sedan att försöka dra ut på ditt fall i all oändlighet, samtidigt som han imponerar på dig med juridiskt rappakalja om hur professionell han är, hur komplicerat allt är och hur vi måste gå igenom ändlösa drag och framställningar för att "vinna" målet. Han har ett väl inövat program för att mjölka dig på pengar.

Slutresultatet blir vanligtvis att den enda vinnaren är advokaten, som lägger beslag på de flesta av dina tillgångar, och chansen är 50-50 att han dessutom förlorar ditt mål åt dig. Även om han "vinner" är du vanligtvis inte bättre ställd än tidigare, men det är advokaten, och han bryr sig inte ett dugg om din situation. Som jag sa tidigare är hans främsta lojalitet mot hans egen plånbok. Pastor Don Johnson, som ansluter sig till oss som vår lekmannakonsult i juridiska frågor, betraktar den genomsnittliga advokaten som en "betald juridisk hora."

Inte nog med att hela den korrupta juridiska verksamheten har varit i händerna på judarna sedan urminnes tider, utan på senare tid har det skett en olycksbådande eskalering för att föra kontrollen över den massiva samlingen av advokater till allt färre händer, helt i enlighet med Protokoll nr 6.

Vi har alla läst ekonomiska artiklar under de senaste åren om talrika jättefusioner av enorma företag inom flygbranschen, inom oljebranschen, inom bankväsendet och många andra. Allmänheten har dock inte varit lika medveten om den senaste tillväxten av megafirmor inom juridiken. Allmänhetens bild av advokater är fortfarande den av ett konsortium av två eller tre advokater, eller kanske till och med ett dussin. Detta är dock inte längre fallet. Enorma juridiska megafirmor är nu inne, det kommande judiska modet, och de expanderar sina baser med en våldsam kraft.

Så nyligen som för åtta år sedan genomförde *National Law Journal* sin första undersökning av de största advokatbyråerna i landet. De fann att endast en byrå vid den tiden sysselsatte mer än trehundra advokater. Idag finns det 28 sådana byråer som har expanderat (eller fusionerats) till den storleken, och det finns 11 av dem som har fler än fyrahundra advokater.

I sin kommande bok *"Power of Attorney: The Rise of the Giant Law Firms"* säger författaren Mark Stevens: "För tio år sedan fanns det egentligen ingenting som hette jättebyråer. Nu finns dessa enorma byråer som dvärgar alla andra." Stevens definierar en "megafirma" som en grupp finansiellt orienterade advokatbyråer som sysselsätter mer än tre hundra advokater.

”Man har ett yrke idag där många medelstora och mindre byråer kämpar för affärer och lönsamhet, och jättarna har dubbelt så mycket arbete som de kan hantera”, säger Stevens. ”De (megabyråerna) har verkligen lagt beslag på marknaden för affärsjuridik.”

Den största advokatbyrån idag är Baker & McKenzie (där har vi ett fint anglosaxiskt namn! Skulle du vilja slå vad om att det övervåldigande medlemskapet består av judar?) med 808 advokater i sin personalstyrka 1986. Inom 18 månader förväntar den sig att passera gränsen på ett tusen advokater, som den första byrån att göra det. Även om den inte har något ”huvudkontor”, har Baker & McKenzie 31 kontor spridda över sex kontinenter. Storföretagen, inklusive juridikbranschen, blir internationella med besked, och med dess explosiva expansion konvergerar kontrollen i toppen till allt färre (judiska) händer, precis som Protokoll nr 6 så tydligt har föreskrivit.

Gibson, Dunn and Crutcher (återigen, notera den anglosaxiska täckmanteln), en byrå med 546 advokater baserad i Los Angeles, hade 115 juridikstudenter som arbetade för dem i deras sommarprogram i år (1986), vilket antal i

STÖRSTA ADVOKATBYRÅERNA

TOPP 10 NATIONELLT

Byrå	Advokater (1986)	1-års ökning
Baker & McKenzie (inget huvudkontor)	808	53
Hyatt Legal Services (Kansas City, Mo.)	674	124
Skadden, Arps, Slate, Meagher & Flom (New York)	638	140
Jones, Day, Reavis & Pogue (Cleveland)	636	160
Finley, Kumble, Wagner, Heine, Underberg, Manley, Myerson & Casey (inget huvudkontor)	597	77
Gibson, Dunn & Crutcher (Los Angeles)	546	71
Sidley & Austin (Chicago)	513	51
Morgan, Lewis & Bockius (Philadelphia)	482	64
Shearman & Sterling (New York)	471	39
Pillsbury, Madison & Sutro (San Francisco)	422	23

FEM STÖRSTA I WASHINGTON

Namn	Storlek	USA-rankning
Arnold & Porter	234	54
Covington & Burling	231	61
Hogan & Hartson	217	71
Arent, Fox, Kintner, Plotkin & Kahn	172	114
Steptoe & Johnson	171	117

KÄLLA: National Law Journal

i sig för en kort tid sedan skulle ha ansetts vara tillräckligt för att bemanna en stor advokatbyrå.

Så vi ser av ovanstående att advokatkåren rör sig progressivt mot det centraliserade tillstånd där färre och färre judiska händer kontrollerar mer och mer av makten därunder, så som det förutses i Protokollen. Vi vet också att bakom domstolarna finns hela statens hårdhänta polisstyrka, de brottsbekämpande myndigheterna. Detta inkluderar den lokala polisen, delstatspolisen, FBI och CIA, liksom en myriad av andra speciella brottsbekämpande myndigheter, såsom BATF, och på senare tid har vi sett de speciella SWAT-styrkorna i aktion. Det är dock i domstolarna som besluten fattas om huruvida en mördare eller en våldtäktsman ska släppas helt fri (vilket de ofta gör) eller om en laglydig vit frihetskämpe ska sättas dit och spärras in under större delen av sitt liv (vilket också händer upprepade gånger). Så vi kan med säkerhet dra slutsatsen att även om det skojarspel som juristerna ägnar sig åt kan vara korrupt och kaotiskt, är det icke desto mindre extremt kraftfullt och avgörande för vår välfärd och överlevnad.

Slutsats:

Även om det finns ett antal andra stora influenser, såsom regering, utbildning, finanser och flera andra som allvarligt påverkar våra liv, fokuserar vi i Church of the Creator på dessa tre, den Heliga Treenigheten, som de viktigaste. Om vi, den vita rasen, kan få grepp om dessa tre områden kan vi få kontroll över regeringen, finanserna och i själva verket kontroll över vårt eget öde och vrida det ur händerna på vår patologiska fiende, den lömska och rovlystna juden.

Detta måste vi göra, och vi i Church of the Creator har ett genomgripande och meningsfullt program för att göra det.

* * * * *

Välkommen till den Förnäma Orden av den Heliga Treenigheten.

Church of the Creator har ett grundläggande och långtgående program genom vilket varje vit raskamrat har möjlighet att bli en predikant, en läkare och en jurist i sin egen rätt, och allt i en och samma person. Vi måste inse att trots det faktum att dessa tre stora områden nu är ockuperade av en hord av bedragare och svindlare, är icke desto mindre religion, varje vit individs fysiska välbefinnande och det juridiska skyddet av våra intressen av yttersta vikt. Om vi, den vita rasen, är beslutna att överleva måste vi få ett grepp om dem, vi MÅSTE få kontroll.

Detta kan vi göra och Church of the Creator har redan tagit två av de viktigaste stegen för att göra det.

Vi har redan instiftat en grundläggande ny religion för den vita rasen för att ersätta det judiska "spöken-i-skyn"-bedrägeriet som hundratusentals predikanter har pråglat ut i 17 århundraden. Genom att studera våra tre grundböcker och de kompletterande böckerna (som kommer att utökas ytterligare) kan nu varje god medlem i vår kyrka bli en ordinerad präst och inte bara korrigera sin egen grundläggande livsåskådning, utan också hjälpa till att reda ut den förvirrade och röriga judisk-hopkokade filosofi som hans eller hennes fränder har lidit av under större delen av sina liv.

Inom området hälsa och fysisk kondition, som de läkemedelsorienterade AMA-läkarna nu dominerar, har vi också ett långtgående och meningsfullt svar. Genom att varje "Creator" praktiserar *Salubrious Living* och främjar och lär ut det till andra, kan vi förstöra och ersätta dessa avskyvärda "Undergångstempel" som nu dödar, skadar och förgiftar hundratusentals varje år, och dessutom mjölkar den allmänna befolkningen på omkring trehundra miljarder dollar varje år. (Det kommer att bli mycket högre under de kommande åren.) Vi kan och vi måste avslöja denna skändliga "skär-, bränn- och giftverksamhet" och utbilda allmänheten om att droger INTE HELAR, utan tvärtom är de giftiga för människokroppen.

I detta avseende har vi, förutom vår grundbok *Salubrious Living*, som täcker ämnet ganska grundligt och behöver föga ytterligare förstärkning, nu en serie videoband på gång som kommer att bidra avsevärt till hälsoprogrammet. Herr T. C. Fry, som är chef för Life Science Institute, kommer ut med en serie på 12 videoband i ämnet. Du har förmodligen läst flera av herr Frys utmärkta artiklar under rubriken *Salubrious Living* i tidigare nummer av *Racial Loyalty*.

Låt mig klargöra att även om jag känner herr Fry personligen, är han inte kopplad till Church of the Creator på något sätt, utan är ledare för en dynamisk hälso-rörelse baserad på 6600 Burleson Road, Austin, Texas 78744. Han är utan tvekan den ledande förespråkaren idag inom området Naturlig Hygien, och enligt min mening den rättmätige arvingen till den avlidne Herbert M. Shelton, som nyligen dog vid 90 års ålder. Herr Shelton har troligen skrivit mer betydelsefullt material om Naturlig Hygien än någon annan människa i historien, och vi står i stor tacksamhetsskuld till hans långvariga bidrag genom åren.

Låt mig vidare klargöra att läran om Naturlig Hygien och *Salubrious Living* är praktiskt taget identiska, förutom att *Salubrious Living* innehåller ett betydande kapitel om eugenik (dvs. genetisk hälsa), ett ämne som Naturlig Hygien tyvärr har ignorerat.

Vi har nu det första videobandet i serien om 12 som sammanställs av herr Fry och vi finner det vara professionellt och väl utfört. Det

täcker ämnena (1) De 19 hälsoelementen, (2) Principer för matkombinering, (3) De vanligaste frågorna om Naturlig Hygien. Detta band är det första i en serie om 12 band, där varje band är cirka 90 minuter långt.

Detta täcker kortfattat det andra steget, en pågående process.

Vi kommer nu till det tredje steget som vi nu inleder, vilket är att förse våra medlemmar med juridiskt kunnande för att kunna skydda sig själva, sin egendom och sina rasmässiga religiösa aktiviteter från angrepp från det fientliga judiska etablissemanget. Vi har blivit smärtsamt medvetna om att det praktiskt taget inte finns någon advokat som är medlem i advokatsamfundet som inte är dödligt rädd för det judiska etablissemangets vrede och som riskerar att förlora sin licens genom att försvara den vita rasmässiga saken. Inte heller kommer någon advokat från etablissemanget att driva ett fall åt dig som innebär att försvara dina medborgerliga rättigheter baserat på de konstitutionella garantierna. Detta kommer de att avfärda som "inte deras specialitet", och i vilket fall som helst skulle det kosta dig 100 000,00 dollar och du skulle behöva ta det hela vägen upp till Högsta domstolen, säger de. För niggrer, puertoricaner, kubaner, mexikaner, judar (särskilt judar!) ja, inga problem. Men aldrig, i något fall, för en vit rasmässig frihetskämpe.

Därför måste vi bygga en ny kraft på den juridiska fronten, medborgaradvokaten, lekmannaadvokaten, som har den juridiska kunskapen och expertisen att driva sitt eget fall *pro se*, och inte bara sitt eget, utan som också kan hantera och tillhandahålla expertis i någon annans fall som saknar den färdigheten och kunskapen. Det finns ett antal sådana lekmannaadvokater aktiva nu, och det är förvånande (även för advokatsamfundets jurister) hur ofta de vinner.

I denna fråga är vi mycket lyckligt lottade som har skicklig assistans från pastor Don Johnson, tidigare från Houston, Texas, som har anslutit sig till oss och nu är bosatt i högkvartersbyggnaden för Church of the Creator. Han och hans älskvärda fru, Bobbi, är ett mycket välkommet och betydande tillskott till vår personal.

Pastor Johnson planerar nu att inleda en serie juridikklasser vid vår skola och vår kyrka under de kommande månaderna.

I vilket fall som helst är jag övertygad om att detta tredje segment av vårt program, det juridiska åtgärdsfältet, tillsammans med ledarskapskurserna för begåvade pojkar som vi avser att fullfölja, kommer att göra mycket för att färdigställa ett kraftfullt, välstrukturerat program för att ge Creativity-rörelsen musklerna och kunnandet för att överleva och expandera.

Vi avser därför att bygga en elitkår som vi kommer att kalla Den Heliga Treenighetens Utmärkta Orden (Distinguished Order of the Holy Trinity). De som kvalificerar sig kommer att få ett medlemsintyg.

För att kvalificera dig måste du först bli en ordinerad präst i vår kyrka, vars krav anges i Racial Loyalty nr 10, och återigen på sidorna 189 och 196 i Expanding Creativity.

För det andra måste du bli väl förtrogen med Salubrious Living,

vilket kan göras genom att läsa vår grundtext med samma namn, och genomgå ett föreskrivet test, vars detaljer ännu inte har utformats. Att studera T.C. Frys videoband kommer också att vara till avsevärd hjälp. För det tredje, genom att gå pastor Don Johnsons juridikkurs och klara en examen i slutet av den, kommer en Creator att kvalificera sig för att bli en certifierad medlem av den Förnäma Orden av den Heliga Treenigheten.

Det är vårt program. Vi vill bygga en armé av kvalificerade medlemmar. Det är vårt pass till liv, frihet och lycka samt den vita rasens återlösning och uppståndelse. Så låt oss sätta igång och GÖRA DET.

* * * * *

Läkarkåren bygger på den falska premissen att läkemedel, som är kemiska gifter toxiska för människokroppen, kan ”bota” krämpor.

* * * * *

Vid tiden för medeltiden (den mörka tidsåldern) hade den kristna kyrkan redan fulländat alla de grundläggande tekniker för tortyr, terrorism och hjärntvätt som senare skulle kopieras av kommunisterna. Båda är judiska uppfinningar.

* * * * *

När du ställer frågan: Vad är alternativet till Creativity? Svaret är högt och tydligt: Det dystra slutet för naturens främsta.

* * * * *

De vildaste historierna som någonsin berättats

Del I i en fortlöpande serie

Berättelsen om Adam och Eva

Sedan urminnes tider har mänskligheten begrundat några av universums filosofiska mysterier. Dessa mysterier är oändliga och de flesta av dem kommer inte bara aldrig att lösas, utan för många har frågorna inte ens formulerats. Några av de vanliga frågor som den vita mannens nyfikna sinne har ställt under historisk tid är sådana som dessa: Hur började allt? När började allt? Vem skapade allt? Varifrån kom vi? Vad är vårt syfte i livet?

Även om Church of the Creator inte har svaren på alla, eller någon av dessa frågor, har den åtminstone satt dessa frågor i sitt rätta perspektiv och sett dem rakt i ansiktet, med ett öppet och sunt förnuft-baserat tillvägagångssätt. Till exempel, som svar på de tre första frågorna som ställdes, undersöker artikeln ”Inte troligtvis ett Vem” i häfte nr 101 dessa frågor och avgränsar de områden vi inte känner till, och de vi känner till, utan att ägna oss åt ändlöst hokus-pokus, vidskeplighet och dubbelspel. De två sista frågorna behandlas på ett liknande sätt i Nature’s Eternal Religion under kapitlet ”Vårt syfte i livet” på sidan 263, och i många andra kompletterande kapitel i både Nature’s Eternal Religion och White Man’s Bible. Alla våra slutsatser är baserade på naturens eviga lagar, på historisk erfarenhet, på logik och sunt förnuft. Ingen, tror jag, har någonsin kommit på ett rimligare tillvägagångssätt, eller en mer solid grund att basera en omfattande och sammanhängande filosofi på.

Vi kommer nu till den andra sidan av myntet — den typ av slutsatser, lögner och sagor som våra religiösa fiender, judarna, har kokat ihop för oss, den vita rasen, som svar på några av dessa grundläggande filosofiska frågor. Låt oss se vad de har kommit fram till genom att använda vidskepelse, hokus-pokus, okunnighet och genom att utnyttja massornas godtrogenhet. Låt oss se vad för slags historia de har kokat ihop.

Låt oss börja vid DERAS början, som är kapitel I i Genesis, Gamla testamentet, som i sin helhet skrevs av judar.

Enligt deras berättelse började allt som existerar i detta universum så nyligen som för sex tusen år sedan. För att vara mer exakt, klockan 9:30 på morgonen, en tisdag år 4004 f.v.t. Det är den stora vattendelaren. Innan dess fanns ingenting. Sedan bröt plötsligt hela helvetet lös.

Före den tiden fanns inget universum. Det fanns ingenting förutom mörker och tomrum, och ett ensamt, sysslolöst spöke som flöt omkring i det mörkret utan någonting att göra, ingenting att se, ingen att prata med, vilket ledde till en extremt meningslös och tråkig tillvaro. Sedan, plötsligt vid den tidpunkten, 4004 f.Kr., fick han den briljanta idén att skapa ”himmel och jord” ur ingenting. (Det var en han, det säger Bibeln. Utan någon kvinnlig motsvarighet, hur skulle man kunna veta, och vad skulle det spela för roll?)

Detta gjorde han på den första ”dagen”. Vad denna spökhistoria missar att nämna är att han samtidigt också måste ha skapat den där hemska eldhålan där han ämnade tortera människor — miljontals och åter miljontals av dem — människor som han inte ens då hade ”skapat”.

Hur vet vi att han skapade eldhålan samma dag? Jo, han lade de grundläggande fundamenten för fästet den dagen och helvetet var, och är, mer grundläggande i hans plan än någonting annat, eftersom den gode judiska boken säger: ”himmel och jord skola förgås”, men inte helvetet. Dessutom, eftersom helvetet uppenbarligen är dit de flesta människors själar är bestämda att hamna (något i stil med 99 procent, en konservativ siffra), är det utan tvekan det största projektet av alla, det viktigaste och det mest permanenta.

Låt oss inte glömma denna nyckeldetalj i den kristna religionen: HELVETET. Det är hotet om helvetet, det är denna diaboliska skrämseltaktik för att skrämma den lättlurade bondläppen till lydnad och till att låtsas tro på vad som helst som prästerskapet dikterar, som är den centrala drivkraften i kristendomen.

Vi kommer nu till berättelsen om Adam och Eva. Efter allt skapande som detta ensamma spöke hade ägnat sig åt i fem dagar, skapade han slutligen människan, efter att högmodigt ha beskådat sitt hantverk och nästan som en efterhandskonstruktion. Hur gjorde han det? Enkelt. Han tog en jordklump, blåste i den, och vips! så fanns där en omedelbar Adam, fullvuxen och färdig. Det första Adam gjorde efter att han blivit färdig var att ta sig en tupplur (det fanns föga annat att göra). Eftersom den store Skaparen fortfarande var på ett kreativt humör, betraktade han Adam medan han slumrade, och plötsligt drabbades han av ännu en snilleblixt! Han bestämde att Adam behövde en medhjälpare, en kvinnlig medhjälpare, något som superspöket, trots att han själv var av manligt kön, aldrig hade haft förmånen att ha. Så han skapade Eva.

Hur gjorde han det? Jo, för att göra historien mer intressant, istället för att ta en annan jordklump och blåsa en pust i den, gjorde han en märklig sak. Han tog ett revben ur Adam istället, och vips igen! på nolltid hade han en kvinnlig medhjälpare åt Adam.

Och det, min käre vän, om du är villig att tro på denna dråpliga episod, är hur våra första förfäder fann sin plats, och detta för mindre än sex tusen år sedan. Bry dig inte om att det finns fossilfynd som visar att våra mänskliga förfäder, såsom homo sapiens, redan fanns för 300 tusen år sedan, eller att släktet *Australopethicus boisei* redan dök upp för 1,8 miljoner år sedan och

A. afarensis för mer än tre miljoner år sedan. Spela bara dum, låtsas att du inte kan läsa, och bara tro! tro! tro! på de judiska skribenterna. Om du inte gör det, har de det där fruktansvärda vapnet, HELVETET, hängande över ditt huvud.

Hur som helst, så där var de, Adam och Eva i Edens lustgård. Var låg den där härliga trädgården? Tja, återigen är manusförfattarna ganska vaga om det, men förmodligen låg den någonstans på jordens yta.

Allt gick utmärkt i början av den första dagen. Trots att Adam och Eva var nakna som sparvar, var det inga problem. Kristendomen hade ännu inte uppfunnits för att berätta för dem att sex var av ondo. Det låg fortfarande ytterligare fyra tusen år framåt i tiden.

Men snart blev det problem i paradiset. Faktum är att det dök upp mitt under den allra första dagen i form av den där onda ormen, kallad Satan (ännu ett spöklikt spöke). Var han kom ifrån verkar manusförfattarna ha raderat ur manuset, men om vi pusslar ihop bitarna måste vi anta att den allsmäktige, allvise Skaparen skapade honom också. (Satan är också en han, utan någon kvinnlig motsvarighet, stackars djävul. Det var strikt en mansvärld där uppe.)

Nu finns det vid denna punkt en märklig nyck i den här historien, och den är inte särskilt logisk. Av någon anledning påpekade Gud för Adam och Eva att det fanns ett träd i mitten av trädgården vars frukt var ett nej-nej, de fick inte röra, de fick inte äta. Om de gjorde det — fasa! Då skulle de få sina ögon öppnade och veta skillnaden mellan gott och ont. Så! De hade blivit varnade.

Då dyker denna sluga, onda skurk upp, den talande ormen. (Alla i det här lilla sällskapet kunde redan konversera flytande med varandra, trots att Adam och Eva inte ens var en dag gamla. Uppenbarligen konverserade de på perfekt hebreiska, som ännu inte hade uppfunnits. Men det spelar ingen roll. Adam och Eva visste inte det, så de hade inga problem med att prata med ormen.)

Nu var den här ormen en riktig bedragare, och av skäl som inte förklaras särskilt väl ville han sätta sig upp mot etablissemanget. Faktum är att han ville torpedera detta trevliga, mysiga lilla arrangemang och irritera skiten ur högsta hönset, Herren själv. Så han lurade Adam och Eva att äta av denna förbjudna frukt. Först tog Eva en tugga, sedan gav hon äpplet till Adam, som också tog en rejäl munsbit av det. (Vi antar att det var ett äpple, eftersom jag har sett en bild på ett äpple som Eva hade tagit en tugga av. Bilden användes som förstärkning för att annonsera för Eve Fastighetsbyrå.)

Det var droppen. Allt helvete bröt lös. Superspöket var arg, riktigt arg. De hade brutit mot HANS befallning! Han skulle straffa dem för det, och det strängt.

Plötsligt stod Adam och Eva på mattan inför superspöket. Deras ögon öppnades och plötsligt hade de blivit...

visa. (Uppenbarligen var deras ögon slutna och de var stumma innan de åt av frukten.) I sin nya visdom insåg de plötsligt att de var nakna och de skämdes.

Lite senare, när Herren nonchalant promenerade i trädgården i kvällskylan, såg han inte Adam och Eva någonstans. (Det var en stor plats!) De hade gömt sig, för nu när de visste att de var nakna skämdes de, och de kände också de första stingen av ett dåligt samvete.

Så Herren ropade: ”Adam, var är du?” Han visste mycket väl var Adam var, eftersom han visste allt, men han lekte med dem. Han räknade också med att om Adam dök upp, skulle hans medhjälpare också vara där.

Adam svarade bakom buskarna och sa: ”Jag var rädd eftersom jag var naken och jag gömde mig.” Strålande dialog.

Och Herren sa: ”Vem har berättat för dig att du var naken? Har du ätit av det träd som jag bjöd dig att du inte skulle äta av?”

Där satte ”superspöket” dit honom. Men Adam tog det som en man och skyllde på sin hustru. (Äkta män har gjort samma sak ända sedan dess.)

”Kvinnan som du gav mig att vara med mig, hon gav mig av trädet, och jag åt.”

Ja, då var det kokta fläsket stekt. Herren var en hämndlysten sälle, och han var arg som ett bi. Han förbannade ormen, sa till honom att han skulle få kräla på sin buk så länge han levde och äta jord i alla sina livsdagar. Det finns en gnutta förvirring här, eftersom han förmodligen talade till Satan, och alla bilder av Satan jag har sett i söndagsskolan visar honom skickligt dansande runt på sina två kluvna fötter, med horn på huvudet och eld i blicken medan han viftar med sin glödgade eldgaffel.

Men stackars Adam och Eva. Han drev ut dem ur lustgården (redan den allra första dagen!). Han förbannade Eva och svor att storligen föröka hennes bedrövelser, och med smärta skall hon föda sina barn. (Visste hon redan om barn den där allra första dagen?)

Vad gäller Adam, eftersom han hade lyssnat till sin hustrus röst och ätit av det där förbannade äpplet, skulle även han få ett plötsligt, drastiskt och skamfyllt fall. Herren förbannade marken som Adam skulle bli tvungen att bruka och bestämde att den skulle bära törne och tistel bara för att förarga Adam. Inte nog med det, han skulle bli tvungen att arbeta som en mula och äta sitt bröd i sitt anletes svett.

Så där har ni historien, enligt de judiska manusförfattarna, om hur era första mänskliga förfäder fick sin start som nybyggare bland törnen och tistlar.

När man ser på det från det långa, opartiska avståndet på sex tusen år, skulle jag vilja säga att Adam och Eva fick en riktigt dålig deal. När allt kommer omkring, varför

placerade superspöket det där förbannade trädet mitt i trädgården om han inte ville sätta en fälla för dem? Var det rättvist? Varför skickade han den där hala ormen till Satan för att lura dem? De var trots allt mindre än en dag gamla och lika oskyldiga och naiva som ett nyfött barn. Hur skulle de veta vem de skulle tro på? Och medan allt detta lurande pågick, var i helvete var då superspöket som hör allt, ser allt, vet allt framlänges och baklänges? Varför skyndade han inte till deras försvar, om han inte medvetet ville ha en ursäkt för att driva ut dem ur trädgården som han hade planerat att göra hela tiden.

Inte nog med att Adam och Eva straffades hårt för att ha gått i fällan som gillrats av superspöket själv, utan dessutom är vi alla, miljoner och miljarder som antas vara deras avkomma, nu också skyldiga till deras lilla faux-pas, som nu har blåsts upp till den "arvsynden".

Så där har ni historien om Adam och Eva, hopkokad och återanvänd från tidigare hedniska religioner. Detta gjordes av de okunniga vidskepliga judiska skribenterna för några tusen år sedan, och det har absolut ingen relevans för verkligheten, inte heller finns det ett spår av historiska bevis för att styrka denna fantasi. Med tanke på den vikt som miljarder lättlurade tölpar har fäst vid denna rövarhistoria, är det i själva verket en av de fånigaste berättelser som någons med skrivits.

Syftet med denna serie

Det övergripande målet för Church of the Creator är den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg, och det omedelbara målet är att befria den vita rasen från det världsomspännande oket av judiskt tyranni. För att uppnå båda målen är det nödvändigt att bygga en massiv, kraftfull rörelse som kan krossa det judiska monstret. Innan den vita rasen någonsin kan vara i en position att enas, polariseras och bygga en sådan maktstruktur, måste den först och främst få sitt tänkande rätat ut. Detta kan den aldrig göra så länge den i sina innersta tankar hyser den mest djävulska av alla sinnesförvirrare, judisk kristendom. Genom att använda förlöjligande och avslöja detta idiotiska, uråldriga bedrägeri med spöken i skyn, tror vi att vi bäst kan hjälpa till att leda den vita rasen tillbaka till sanitet, sunt förnuft och en hälsosam konstruktiv inställning till sina egna bästa intressen.

***Politiska partier är benägna att ingå kompromisser, men en weltanschauung gör aldrig detta. Ett politiskt parti är böjt att anpassa sina läror i syfte att möta sina motståndares, men en weltanschauung proklamerar sin egen ofelbarhet.* — Adolf Hitler**

* * * * *

Latins undergång, den vite mannens främsta språk i mer än två tusen år, är ingen tillfällighet. Det är helt i linje med det judiska diktatet att ”alltid döda de bästa först”. De satte medvetet igång ett gradvis, men beslutsamt program, för att först minimera latinet, för att sedan döda det helt och hållet.

Det är Church of the Creators mål att vända denna judiska grymhet. Vi planerar att först omstrukturera och modernisera, för att sedan återställa latinet som den vita rasens universella språk.

* * * * *

Vi behöver all hjälp vi kan få. Om du har möjlighet att göra det, vänligen donera $1000.00 till kyrkan och få ett träd planterat i ditt namn längs LEADERSHIP LANE.

* * * * *

Nummer 38, februari 1987

JAG TALADE MED GUD

Utan tvekan kan man tro att jag skulle vara den sista personen i världen som Gud skulle ha ett djupgående, hjärtligt samtal med, eller ens en tête-à-tête. Men så är det inte. Det finns all anledning till varför han borde, och faktum är att han gjorde det. Tidpunkten var den 25 oktober 1986, och vi tillbringade sex mysiga timmar, från kl. 14.00 till 20.00 den dagen, med att granska och diskutera världens överväldigande problem, en värld som nu befinner sig i totalt kaos och snabbt håller på att falla sönder i sömmarna.

Att tala med Gud är egentligen inte ett nytt fenomen i min familj. Min kära bortgångna mor, välsigne hennes snälla, kärleksfulla själ, brukade tala med Gud nästan dagligen. Uppfostrad enligt den strikt ortodoxa mennonitiska tron, var hennes religion lika livsviktig för henne som hennes dagliga bröd, om inte mer så.

Sedan har vi min yngsta syster, som är fyra år äldre än jag. Trots att hon hoppade av skolan i sjätte klass, blev hon plötsligt biten av "kristvansinnes-bacillen" för cirka 45 eller 50 år sedan. Även hon talade med Gud och hävdade att Gud sa till henne att hon skulle bli missionär i Sydamerika, som är översvämmat av dessa syndiga, rubbade katoliker. Hon skrev omedelbart in sig i en bibelskola i Alberta och efter ett eller två år av ytterligare intensiv indoktrinering åkte hon till Colombia, Sydamerika, för att "omvända" dessa vilseledda katoliker, som hon fick veta tillbad "Djävulens kyrka". I Colombia träffade hon en annan bibelbankande kristen missionär och de gifte sig snart. Arton år och åtta barn senare återvände de till Kanada, efter att ha förvirrat ett relativt litet antal katoliker med sin egen variant av kristendom. Hon kanske inte drastiskt förändrade kristendomens kurs i Sydamerika, men hon gjorde något mycket konstruktivt. Hon bidrog med åtta vackra, friska barn till den vita rasen, och vem kan begära mer än så?

Men för att återgå till att tala med Gud, och vem som kan och vem som inte kan tala med honom. Vi har berättelsen om Job i Gamla testamentet där det står att en dag "kom Guds söner för att träda fram inför Herren, och även Åklagaren (Satan) kom med bland dem." Nu bör vi komma ihåg att detta skrevs långt innan det fanns ett Nytt testamente som berättade om Jesus Kristus förmodade födelse. Vid denna tid hade Gud uppenbarligen redan ett antal moderlösa söner, av vilka Jesus Kristus inte var en, men det var Satan. Inte bara var han

en Guds son, men uppenbarligen den mest gynnade av dem alla, eftersom resten av kapitlet kluckar av skratt över hur han och Gud roade sig kungligt med att plåga livet ur stackars gamle Job under en period av år. Vilka de andra moderlösa sönerna var framgår inte, och vi kan anta att de fick mindre än sin beskärda del av faderlig uppmärksamhet.

Hur det än må vara med det, så borde han sannerligen, om han kan ha en vänlig pratstund med Beelzebub själv, vara villig att tala med en fin och rättrådig karl som jag själv, som han skapade till sin egen avbild. I vilket fall som helst vill jag här inledningsvis konstatera att mina meriter för att tala med Gud är lika goda som någon annan mans i historien. Jag utmanar varje tvivlande Tomas att lägga fram meningsfulla bevis på motsatsen.

Sedan har vi historien om Joseph Smith, grundaren av mormonreligionen. Trots att han hade en moral som en bakgårdskatt och "beseglade" minst 50 kvinnor officiellt (och minst ytterligare 100 inofficiellt, och hade mycket roligt under tiden), hävdade även han att han talade med Gud. Tja, om inte med Gud direkt, så åtminstone med hans något kamouflerade surrogat. Hur som helst, och hur det än må vara med det, hävdar hans gudomliggjorda och upphöjda efterträdare att de har en direkt het linje till Gud och får fortlöpande (om än märkligt motsägelsefulla) budskap från honom upprepade gånger, och fem miljoner mormoner tror på både Joseph Smith och hans efterföljande förmedlare av denna märkliga och förvirrande historia. Det senaste budskapet från Gud till högsta hönset kom 1978, när president Spencer W. Kimball hävdade att Gud sagt åt honom att glömma alla tidigare direktiv om motsatsen och införa rasblandning i mormonkyrkan med all skyndsamhet.

Jag skulle kunna tillägga här att enligt Gamla testamentet kommunicerade Gud också upprepat och oavbrutet till gränsen för illamående med sådana hallickar, mördare, horkarlar och svindlare som Abraham, Isak och Jakob, men eftersom jag inte på något sätt vill befinna mig i samma fålla som sådana svin, kommer vi att utplåna dem summariskt och spola ner dem i minnesluckan.

Nu ska jag erkänna att Gud och jag inte har stått på särskilt god fot under de senaste femtio åren av mitt liv, och många är de gånger jag har tackat Gud för att jag inte tror på honom, och det gör jag fortfarande idag. Men det spelar ingen roll. Jag är lika kvalificerad att tala med Gud som vem som helst. Om Pat Robertson kan tala med Gud och få honom att berätta för Pat inte bara att han ska kandidera till president, utan också hur landet ska styras, ja, då kan jag också det. Om Oral Roberts kan stå där och se en niohundra fot hög Kristus torna upp sig framför honom och säga åt honom att bygga ett medicinskt center för en halv miljard dollar, då har även jag sådana prerogativ. Om Jimmy och Tammy Bakker, Billy Graham, Rex Humbard och en mängd andra elektroniska bedragare kan tala med Gud, och få Gud att svara dem, ja, då kan jag också det. Jag är här för att berätta för dessa bibelbankande flyktingar från Cloud

Nio att de må vara betydligt skickligare på att skrapa ihop de stora pengarna, men de har inget monopol på att tala med Gud. När allt kommer omkring är vi alla lika inför Herrens ögon och även vi stackars syndare kan upprätta en rörledning, till och med en direktlinje, till Gud. Om Gud kan ha regelbundna, mysiga samtal med Satan själv, vilket han har gjort under de senaste sex tusen åren, varför skulle han då inte tala med Ben Klassen? Jag är trots allt grundaren av en högst konstruktiv religion, en religion utformad för att rädda Guds finaste hantverk från utrotning, den Vita Människan, som han skapade till sin egen avbild. Säkert skulle han också vara intresserad av att rädda sin mest dyrbara skapelse från förorening, kontaminering och förödelse. Faktum är att han är mycket intresserad, och han berättade det för mig.

Tillfället var en torsdag på det datum jag nämnde tidigare och jag satt vid ett stort bord i det tomma mötesrummet i vår kyrka och funderade över den vita rasens eländiga öde, såvida det inte snart skedde något kraftfullt ingripande som för närvarande ännu inte hade förverkligats. Plötsligt, när jag tittade tvärs över det stora bordet, stod Gud där och log mot mig.

Innan jag går in på detaljer om vårt allvarliga samtal, låt mig först och främst beskriva en tydlig bild av honom så som han uppenbarade sig för mig. Nu har vi alla i århundraden belastats med denna urgamla bild av Gud som den porträtterades av Michelangelo i taket i Sixtinska kapellet, nämligen den av en gammal patriark med blå ögon, vitt hår och ett långt, böljande vitt skägg. Faktum är att vi alltid har föreställt oss honom som en vis gammal vise, men så gammal och grå att han är långt förbi sina bästa dagar och praktiskt taget senil. Ingenting kan vara längre från sanningen. Även om han hade funnits sedan urminnes tider, framstod han för mig som en vital ung man, omkring 35 år gammal och i sina bästa år. Han var ståtlig på ett manligt sätt, medelstor till längden, men atletiskt byggd. Han hade vågigt blont hår och blå ögon. Han verkade faktiskt vara symbolen för den ideala nordiska människan. Hans röst var livfull, resonant och välljudande.

Så där satt vi, mitt emot varandra vid bordet, öga mot öga. Han log (han hade glänsande vita tänder) och han inledde samtalet.

”Ben, det här kan komma som en överraskning för dig, men du och jag har mycket att diskutera och jag vill ha din odelade uppmärksamhet.” Hans leende fick mig att känna mig lugn.

Jag erkände att jag var överraskad, men jag försäkrade honom snabbt att jag var en enda stor öra och hade velat diskutera några extremt avgörande frågor med honom under en tid. Jag försäkrade honom vidare att han var mycket välkommen att visa sig här i vår kyrka, och undrade om han hade något emot att jag slog på bandspelaren så att jag kunde spela in vårt möte för framtida generationer. Han avböjde den senare begäran med motiveringen att någon vinningslysten jude utan tvekan förr eller senare skulle få tag på bandet, fördärva det för att passa den judiska berättelsen och vidar...

ytterligare förvirra en redan alltför rörig värld. Han sade också att han hade vissa hemliga direktiv att vidarebefordra till mig om hur man summariskt skulle hantera judarna, en angelägenhet som endast var för mina öron. Jag insåg snabbt allvaret i situationen, och att detta inte var något tillfälligt möte, och drog därför snabbt tillbaka min begäran om bandspelaren. Eftersom han inte var typen som slösade mycket tid på meningslöst småprat (han är en upptagen ande, som har ett helt universum att styra) gick han omedelbart till kärnan av saken.

”Ben,” sade han, (jag var glad att vi stod på så förtrolig fot) ”jag är här för att berätta för dig att jag är ytterst nöjd med den kurs som Church of the Creator har tagit. När jag skapade denna planet jorden, hade jag i åtanke att mänskligheten, som jag hade skapat till min egen avbild, åtminstone skulle ha förståndet hos en fågelhjärna och följa mina naturlagar. Om du ser på världen omkring dig, kommer du att finna miljontals arter — djur, fåglar, reptiler och insekter. I varje varelse har jag inympat den naturliga instinkten att fortplanta och vidmakthålla sitt eget slag, att föröka sitt eget slag, kort sagt, att ta utmärkt hand om de sina. Inte bara för att bevara och ta hand om sitt eget slag inför allt motstånd, utan för att gallra ut dess defekter och för att uppgradera sin egen art för en säkrare och mer kompatibel tillvaro på denna planet jorden. En av de grundläggande naturlagar jag har utfärdat för att uppnå denna evighet och ständiga förbättring är segregationen av inte bara varje art, utan till och med varje underart ner till dess mest intrikata hårklyvande skillnad. Det kan finnas 250 underarter av kolibrier, men varje underart parar sig endast och uteslutande med sin egen.”

”Då är du helt och hållet för rassegregering för den mänskliga rasen?” frågade jag.

”Absolut!” dundrade han, samtidigt som han slog sin kraftfulla knytnäve i bordet. ”Vad som nu händer med denna en gång vackra och ursprungliga mänskliga ras är det mest avskyvärda skådespel som har inträffat under de levande arternas gång under de senaste miljarder åren. Det är en fullständig styggelse i mina ögon. När jag skapade människosläktet var det en vacker intelligent varelse. Jag skapade den stolt till min egen avbild, som du ser mig idag. Jag skapade också apor, gorillor, niggrer och andra underlägsna underarter, såsom ni kallar ler-raserna, men det är ett annat kapitel. På intet sätt var de representanter för människosläktet, ej heller hade de någon avlägsen relation till min egen avbild. Att det nu sker en total bastardisering av alla dessa underlägsna varelser med den mänskliga rasen jag skapade till min egen avbild, är ett flagrant brott mot mina naturlagar. Det som nu finns kvar av en sammanblandad och förorenad ’mänsklig ras’ kommer att få betala dyrt för den överträdelsen.”

”Då anser du inte niggrerna och ler-raserna som en del av människosläktet?” frågade jag.

Färgen steg snabbt i hans rödblommiga kinder och jag kunde se Guds vrede bryta ut som en vulkan framför mina ögon.

”Ser jag ut som en förbannad, stinkande hottentott? Ser jag ut som en smutsig huvudjägare från Nya Guinea?” dundrade han tillbaka mot mig med eld i blicken.

Hela rummet började vibrera och jag skakade i mina cowboyboots för att ha ställt en så dum fråga. ”Nej”, medgav jag ödmjukt, ”det gör du verkligen inte, och jag tar tillbaka frågan. Men hur är det med mexikanerna?”

”Jag avskyr och föraktar mexikanerna. Jag hatar alla bastarder, oavsett om de kategoriserar sig själva som människor, eller om de tillhör grupperna fåglar, djur, insekter eller reptiler. Faktum är att om du öppnar dina ögon kommer du att lära dig av Naturens lagar, som jag instiftade och som är MINA lagar. Du kommer att lära dig att ingen annanstans utanför den degenererande mänskliga rasen kommer du att se en sådan bastardisering äga rum. Endast hos den art som jag har tilldelat den mest dyrbara skatten — intelligens, kreativitet, till och med geni, finner jag nu med beklagande att dessa dyrbara gåvor trampas i smutsen och kastas åt svin.”

”Men hur är det med judarna? De hävdar att de är Guds utvalda, och att du slöt ett speciellt förbund, ett exklusivt löfte till dem att de kunde ha världen som sin ostron. Till och med de flesta kristna tror på det. Finns det någon sanning i det påståendet?”

Jag kunde se färgen stiga i hans ansikte än en gång och återigen fanns det eld i hans uttrycksfulla ögon.

”Det är en förbannad lögn! Judarna är mänsklighetens exkrement — dömda för evigt att vara eländiga parasiter fram till den tid då den Vita Rasen återfår sitt förnuft, sin stolthet och sitt stridsmod. Det är just denna fråga som jag kom ner för att tala med dig om, och vi ska återkomma till judarna senare. Låt mig först sätta bilden i rätt sammanhang för dig.

”När jag skapade denna vackra planet Jorden med dess majestätiska berg, med dess rena sjöar och floder, dess orörda skogar fyllda med gröna ängar och vackra blommor, hade jag inte i åtanke den skövling och förorening som luften, vattnet och marken nu har utsatts för. Min vackra planet Jorden, som är helt unik med liv och som jag skapade som min ögonsten, har nu blivit förorenad, skövlad och våldtagen! Detta måste få ett slut!

”I grunden bär den giriga, gripande parasiten, den snikne juden, skulden. Han har först och främst bastardiserat och förorenat den högsta höjdpunkten av min skapelse, den mänskliga rasen, och när jag säger det, menar jag den Vita Rasen, som jag skapade till min avbild. Efter att ha skövlat min stolthet och glädje, fortsatte han sedan snabbt med att exploatera den Vita Rasens intelligens och skövla, förorena och besmutsa min vackra planet Jorden likaså. Medan den parasitiska

Judarna är den främsta orsaken, jag klandrar den vita rasen i andra hand för att ha tillåtit denna styggelse att prackas på dem och på planeten. Tiden är inne för en drastisk avräkning och en skoningslös korrigering.”

”Detta för mig till en extremt viktig fråga som jag har velat ställa,” flikade jag in. ”Bergspredikan predikar upprepat idén om evig subventionering av de missanpassade. ’Välsignade är de saktmodiga, de lama, de lytta, idioterna. Sälj allt du äger och ge till de fattiga. Älska dina fiender,’ osv. Ändå är detta helt i strid med alla naturens lagar som följs av varje annan varelse. Vad är din ståndpunkt i den frågan?” frågade jag den store Skaparen.

”Naturligtvis är det helt i strid med mina eviga lagar och i strid med sunt förnuft. Det är ännu en förrädisk och destruktiv idé spridd av den parasitära juden för att suga musten ur den mänskliga arten, dra ner den i hjälplös förnedring och livnära sig på dess kadaver. I sitt blinda raseri över att göra det är de för dumma för att inse att när parasiten förstör värden, kommer parasiten att dö med den.

”Var och en som observerar den hälsosamma fortplantningen och vidmakthållandet av arten, vilken art som helst, kommer att notera att för att förbli hälsosam och livskraftig är gallringsprocessen absolut nödvändig. Gallra ut de missanpassade, de svaga, de sjuka, de deformerade. Låt dem inte reproducera sig. Sätt en premie på reproduktion och expansion av de starka, de friska, de virila, de kompetenta. Varje art i naturen gör så, utom den vita rasen. Detta är en styggelse i mina ögon, och det måste ändras, och ändras omedelbart.”

”Men,” sade jag, ”allt detta strider mot alla påståenden i den judisk-kristna bibeln, som de säger skrevs strikt under din ledning. Då förnekar du uppenbarligen att du har skrivit den?”

”Absolut! Det är ännu en avskyvärd judisk lögn! Tänk på det! Skulle jag skriva sådant skräp som att ha judarna, denna föraktliga parasit, som mitt ’utvalda folk?’ Skulle jag vilja få min bild skändad som en parasites? Själva idén är tillräcklig för att få en förnuftig person att spy. Judarna, det säger jag dig just nu, kommer att få betala, och betala dyrt för en sådan förolämpning mot mig. Jag ska utplåna denna eländiga pestilens från jordens yta!”

”Vad sägs om kristendomen, den katolska kyrkan och påvarna?” frågade jag vidare. ”Vad sägs om historien att du blev far till en son kallad Jesus Kristus...?” Återigen såg jag den där elden i ögat och ett vulkaniskt utbrott av raseri. Jag ångrade att jag hade tagit upp en så känslig fråga.

”Historien om att jag skulle sänka mig så lågt som att bedriva otukt med en vanlig jordbo, att jag skulle begå äktenskapsbrott med en gift kvinna och en judisk häxa därtill, är ett av de mest motbjudande rykten som någonsin främjats av mänsklighetens bottensats. Tänk på det, Ben! Här är jag upptagen med att styra ett universum, så vidsträckt att era små sinnen inte ens kan börja fatta det. Galaxen i vilken din sol är placerad och som du

kallar Vintergatan, består ensamt av 200 miljarder stjärnor mer eller mindre likvärdiga med solen. Men Vintergatan är bara en av miljarder andra galaxer som sträcker sig ut i den oändliga rymden och in i evigheten. Jag skapade allt detta och hanterar allt detta. Denna lilla planet ni kallar jorden är bara ett dammkorn i det vidsträckta och ändlösa himlavalvet. Tror du för ett ögonblick att jag skulle ägna mig åt sådana dumma småsaker som att idka könsumgänge med en gift judisk kvinna?”

Jag medgav att jag aldrig trodde på den där dumma historien, och bad om ursäkt för att jag ens tog upp den.

”Detta idiotiska rykte återanvändes av judarna från tidigare myter. Det såldes sedan till påvarna, som sedan pränglade ut det med liv och lust. Förbannade usla judar! Förbannade lögnaktiga påvar! Om det verkligen någonsin fanns ett helvete, skulle jag med glädje förvisa alla judar och alla påvar att koka i det i all oändlighet.”

”Du säger ’om det fanns ett helvete’. Det är väl också en myt, eller hur?”

”Naturligtvis är det en myt, i själva verket ännu ett föraktligt angrepp på min karaktär. Vem som helst som skulle skapa människor i miljardtal och sedan bygga en enorm eldigt het ugn för att bränna och tortera dem, skulle vara tvungen att vara ett monster — en avskyvärd sadist av värsta slag. Varför i helvete skulle jag vilja begå en sådan fruktansvärd vidrighet?”

Jag medgav att ingen vid sina sinnes fulla bruk skulle göra det, och att jag aldrig riktigt trodde på den där dumma historien heller. Men varför hade denna historia nått en sådan utbredd publicitet och acceptans?

”De listiga och förrädiska judarna insåg tidigt i sin konspiration att genom att skapa ett hemskt monster, en buse så fruktansvärd att begrunda att den genomsnittlige lättlurade tölpen skulle drabbas av panik vid själva tanken på den, så skulle de sedan ha ett vapen i sina händer att pryla och förslava sina vidskepliga och lättlurade offer med. Detta lyckades de åstadkomma. De sålde det sedan till sitt språkrör, den katolska kyrkan, från vilken de tusentals andra kristna religionerna har knoppats av. Som du kan se, genom denna trolösa apparat kontrollerar judarna nu rikedomen och människorna i världen. Men mer än så, de förstör nu själva de människor som jag skapade till min avbild, de förorenar och smutsar ner min vackra planet jorden, som jag ägnade så mycket speciell omsorg och uppmärksamhet.”

”Du säger att det inte finns något helvete. Jag antar då att det följer att berättelsen om djävlar och demoner också är en myt?” frågade jag vidare.

”Ja, naturligtvis. Till och med en dåre borde kunna se att naturens lagar är MINA lagar. Vem annars skulle kunna och vilja instifta ett sådant enormt komplex av harmoniska lagar än jag? Vem annars skulle kunna få dem att fungera och kugga i varandra perfekt? Skulle jag då klanta till allt genom att skapa en fientlig motståndare för att ständigt kasta grus i maskineriet och irritera gallfeber på mig? Bara en idiot skulle göra det, och tro mig, jag är ingen idiot. Jag gör aldrig misstag, men om jag hade klantat mig till att skapa en fientlig, irriterande bråkmakare skulle jag åtgärda situationen på ett ögonblick. Jag skulle krossa en sådan styggelse i småbitar och förvisa honom till universums yttersta utkanter. Berättelsen om djävulen, liksom den om helvetet, och ryktet om min affär med den icke-jungfruliga Maria är en föraktlig lögn, uppfunnen och spridd av den där svekfulla parasiten, juden.”

”Vad är lösningen?” frågade jag.

”Det är just anledningen till att jag kom ner för att träffa dig. Jag är fast besluten att denna härliga planet inte ska skändas och förorenas till en svinstia. Jag är fast besluten att Naturens främsta, skapade till min egen avbild, inte ska bastardiseras till en skamlig röra av bastardiserade zombier, för att styras av mänsklighetens exkrementer.

”Nej! Jag ska krossa den förbannade juden och utplåna honom från denna vackra gröna jords yta! Jag har valt Kreativitet till att vara det instrument med vilket det ska ske. Det är upp till din rörelse att påminna dina raskamrater om att Naturens lagar är MINA lagar. Om du vill ha sanningen och om du söker visdom, slösa inte din tid på att läsa och återläsa de idiotiska, motsägelsefulla och förtalande shibbolet-orden som finns i den där skändliga samlingen av nonsens känd som den judisk-kristna bibeln. Det är den mest lömska samling lögner som någonsin sammanställts mellan två pärmar.

”Nej, sannerligen! Om du vill ha sanning och visdom, se till Naturens eviga lagar. De är MINA lagar. Vem utom jag skulle kunna skapa ett så välkoordinerat och fungerande system av lagar som passar ihop så vackert i evig harmoni, som har fungerat sedan urminnes tider och för evigt kommer att fortsätta göra det i den eviga framtiden. Dessa är MINA lagar, och mänskligheten skulle göra väl i att observera, resonera och lära.”

Efter att ha gett mig denna intensiva bakgrundsgenomgång, gick Mästarplaneraren sedan in på kärnan i vårt utdragna möte, nämligen hans hemliga direktiv till mig om hur man summariskt ska hantera världens främsta parasit och dess mest ihållande pest. Han svor mig till tystnad och lade sedan fram den detaljerade planen och programmet. Medan vi, den vita rasen, behövde mycket mer förberedelse och uppbyggnad inom områdena organisation och propaganda, påminde han mig eftertryckligt om att vi redan hade medlen och musklerna för att införa det nu om vi bara tog oss samman. Han skulle dock ge mig en tydlig signal när han ansåg oss redo att slå till och lösa frågan en gång för alla. Vid en sådan tidpunkt skulle jag gå ut offentligt med de direktiv han hade gett mig och sända ut dem till världen i stort.

Han fortsatte: ”Jag ger härmed ett högtidligt löfte och ett bindande förbund med den vita rasen, som jag skapade till min egen avbild och älskar över alla andra. Om ditt folk, som också är mitt folk, lyder Naturens lagar — MINA lagar, uppbådar ert mod,

och din viljestyrka, förena er och kämpa, inte bara för er överlevnad, utan också för er expansion och framsteg, jag kommer att välsigna dem till att bli supervarelser, en sann mänsklig ras, i själva verket halv-gudar, troget skapade till min egen avbild, en skapelse som jag verkligen kan vara stolt över.”

”Inom Kreativitet har ni gjort det första stapplande försöket att styra det bästa av mänskligheten i min riktning, att lyda Naturens Eviga Lagar. Jag är här för att berätta för er att ni har min välsignelse och att ni kommer att lyckas, det lovar jag er. Det är min vilja. Gud är på er sida.”

Jag var hänryckt. Jag var upprymd! Jag rodnade och tittade ner i golvet. När jag såg upp hade han försvunnit. Men hans budskap var outplånligt etsat i mitt sinne. Nu behövde jag inte förlita mig på de förvanskade och förvirrande rapporterna från sådana bedragare som Billy Graham eller Pat Robertson eller resten av det pengahungriga släktet. Inte heller skulle jag någonsin mer slösa min tid på att försöka reda ut allt det där förvirrande och motsägelsefulla struntpratet som tillskrivs Mose, eller Jesus Kristus, eller hela den där judiska skaran, vilka de än var. Nu hade jag det direkt från den högsta auktoriteten, ex cathedra, direkt från hästens mun! Jag hörde det med mina egna öron. Vi var på rätt spår! Det var Guds vilja! Vi skulle vinna! Gud var på vår sida!

RAHOWA, hela vägen!

* * * * *

Mina meriter för att tala med Gud är lika goda som någon annan mans i historien. Jag utmanar varje tvivlande Thomas att lägga fram meningsfulla bevis på motsatsen.

* * * * *

Det är Guds vilja att den vita rasen ska blomstra, expandera och ärva hela denna vackra planet jorden.

* * * * *

Gallringsprocessen är absolut nödvändig för överlevnaden och hälsan hos varje art.

De vildaste historierna som någonsin berättats

Del II i en fortlöpande serie

Berättelsen om Noa och den stora syndafloden

För några år sedan gav någon mig en tjock, tung bibel som publicerades runt sekelskiftet. Ett originellt drag hos just denna bok, en utgåva av King James Version, var att den försåg varje sida i Gamla testamentet med rubriker, men också med ett exakt datum, som för att understryka att var och en av de händelser och berättelser som krönikerades var ett historiskt faktum, vars årtal i historien var välkänt. Uppenbarligen kunde de för 80 eller 90 år sedan komma undan med att ägna sig åt den riskfyllda konsten att ljuga med föregiven precision. Idag skulle ingen utgivare våga efterlikna en sådan oförskämdhet.

I just denna utgåva var årtalet som knöts till berättelsen om den stora syndafloden år 2348 f.v.t.

Låt oss nu undersöka precis vad King James Version säger om den där stora syndafloden som förmodligen täckte denna planet jorden upp till toppen av dess högsta berg och bortom det. Det är en dråplig historia.

I Genesis, den judiska bibelns första bok, nystas historien upp om hur en ensam ande som svävat planlöst i det mörka tomrummet under de senaste miljarder åren, plötsligt, för bara sex tusen år sedan, fick den briljanta idén att skapa ”himmel och jord” ur ingenting. Han avslutade hela jobbet på sex dagar, och mer eller mindre som en efterhandskonstruktion skapade han människan på den sjätte och sista dagen. Han sa sedan till människan att sätta igång, vara fruktsam och föröka sig och befolka jorden med människor. (Se ”Berättelsen om Adam och Eva” i Racial Loyalty nr 37.)

Detta gjorde de uppenbarligen med liv och lust, enligt Genesis, men de hade denna förbannade, gnagande brist i sig — de var ”syndiga”, och varje generation fortsatte att vara lika syndig som den föregående, om inte mer så. Till slut började detta gå Skaparen på nerverna och han blev arg — riktigt arg.

Han bestämde att något drastiskt måste göras och han hade precis rätt medicin för dessa otäcka syndare: han skulle dränka dem alla, som en flock råttor. Det skulle inte bara lösa problemet, utan också lära dem en läxa de aldrig skulle glömma.

I Genesis 6:12 står det: ”Och Gud såg på jorden, och se, den var fördärvad; ty allt kött hade fördärvat sin väg på jorden.” Ingenstans står det att Skaparen kanske på något sätt hade klåpat ihop sin främsta skapelse, människan, och gjort ett uselt jobb. När allt kommer omkring, han...

visste vad han gjorde, kände till de exakta konsekvenserna framåt och bakåt, och allt var under hans kontroll. Varför injicerade han denna syndiga egenskap i mänskligheten om han inte gillade den? Bibeln svarar inte på denna fråga, utan låtsas att det helt och hållet var produktens fel snarare än formgivarens, eftersom ”Han gav människan en fri vilja”. Fri vilja i vilken riktning?

Hur det än må vara med det, beslutade han sig för att vidta drastiska åtgärder och göra sig av med sitt mästerverk — allesammans — alla utom en karl vid namn Noa och hans närmaste familj.

Nu var denne karl, Noa, vid det här laget sexhundra år gammal, och man kan tycka att efter att ha varit under noggrann observation under all den tiden, borde en skarpsinnig människokännare ha valt ett dygdemönster till att vara den ensamma överlevande stamfadern för den framtida rasen. Märkligt nog gjorde det ensamma spöket ett dåligt val, en dundertabbe, när han valde Noa, som vi ska få se senare.

Hur som helst berättade Gud för Noa vad som var på gång och att det var bäst att han gjorde sig redo för det. I Första Moseboken 6:17 säger han till Noa: ”Och se, jag, ja jag, låter flodens vatten komma över jorden för att förgöra allt kött som har livsande i sig under himlen; allt som finns på jorden skall dö.”

Stackars djur; stackars fåglar; till och med alla krälande djur skulle dö. Faktum är, allt kött. Det nämns dock inte att alla fiskar — som också var kött — skulle få en glansdag.

Så Herren sa till Noa att göra sig redo för historiens största syndaflod. Han sa åt honom att bygga en ”ark”, ett slags flytande motell för människor, djur, ormar, insekter och fåglar. Han sa åt honom att bygga den av goferträ och att bygga den i tre våningar. Den skulle vara 300 alnar lång, 50 alnar bred och 30 alnar hög. Eftersom en aln är ungefär 18 tum (ca 45 cm), skulle detta göra den ungefär 450 fot lång, 75 fot bred och 45 fot hög, dessutom i tre våningar — inget litet projekt att hamra ihop med pinnmetoden, särskilt eftersom spikar ännu inte hade uppfunnits.

Herren gav denne sexhundraårige man och hans tre söner, Sem, Ham och Jafet, sju dagar på sig att utföra jobbet. Inte nog med att de skulle hamra ihop detta enorma vidunder av goferträ på sju dagar och täta det med tjära, utan det finns mer, mycket mer, som de var tvungna att klämma in på sju dagar.

Herren instruerade Noa att samla in i detta flytande motell minst ett par av varje sorts varelse på jordens yta, eftersom han tänkte dränka alla de andra tillsammans med sitt syndiga folk. Stackars djur, fåglar, reptiler och insekter. Vad hade de gjort för att förtjäna detta? Vilket slöseri.

När man analyserar omfattningen av det jobb Noa var tvungen att utföra på sju dagar, svindlar det för fantasin. Stackars karl, och han som var sexhundra år gammal. I Första Moseboken 6:19 befaller Herren Noa: ”Och av allt levande, av vad kött det vara må, skall du föra in i arken två av vart slag, för att behålla dem vid liv med dig; de skola vara hane och hona.” Nu inkluderar ”allt levande” naturligtvis även insekter, för att inte tala om djur, fåglar, reptiler och andra kategorier. Eftersom vetenskapsmän ungefär sex tusen år senare hävdar att det finns minst 10 miljoner arter av insekter, av vilka de efter alla dessa år bara har lyckats identifiera och katalogisera cirka 10 procent, kan man bilda sig en uppfattning om det enorma arbete som Noa hade framför sig.

Enligt en pulicolog, professor Robert Lewis, finns det 2 381 arter av loppor i denna värld. (En pulicolog är en loppspecialist, av vilka det bara finns ett dussintal.) Insåg Noa att det fanns 2 381 arter av loppor att samla ihop, och fångade han troget två av varje, hane och hona, och satte dem i arken? Eller visste den stackars stackaren skillnad på en loppa och en lus? Efter att ha satt in 4 762 loppor i arken, hur hindrade han dem från att sprida sig till alla de instängda djuren och föröka sig till miljarder? De judiska manusförfattarna försummar att kasta något ljus över detta problem, liksom hundratals andra problem.

Han hade bara sju dagar på sig att göra det, vilket inkluderade att bygga själva arken. Skulle du tro din egen pappa om han berättade en sådan rövarhistoria för dig?

Men de judiska skribenterna som skrev den historien komplicerar det ytterligare genom att i nästa kapitel, 1 Mosebok 7:2, säga: ”Av alla rena fyrfotadjur skall du taga till dig sju par, hane och hona; men av de djur som icke äro rena, ett par, hane och hona.”

Så Noa hade ytterligare ett problem: att avgöra vilka djur som är rena och vilka som är orena. Är elefanter, noshörningar, flodhästar och giraffer rena? Jag antar att de är lika rena som vilket djur som helst, åtminstone i sin egen livsmiljö. Så uppenbarligen skulle han behöva samla ihop 14 av var och en av dessa, liksom hästar, zebror, hjortar och antiloper, för att inte tala om lejon och tigrar och apor och gorillor. Uppgiften är oändlig, och inte ens Frank ”Bring ’em back alive” Buck skulle ha kunnat utföra denna lilla bedrift under en livstid. Sedan är det alla dessa fåglar som ska fångas, och alla dessa ormar, pytonormar och kobror, och alligatorer. (Jag undrar hur han tog sig till Australien och tillbaka för att fånga kängururna och vallabyerna?) Vilket fantastiskt jobb — allt på det som var kvar av de sju dagarna efter att han blivit klar med att bygga arken.

Men jobbet slutar inte där. De skulle vara instängda i denna vattentäta låda i ett helt år. Den hade bara ett litet fönster upptill, en aln i fyrkant, och det var stängt eftersom det regnade. Det fanns inget ljus från någon källa, ingen elektricitet, ingen ventilation, ingen luftkonditionering. Alla dessa djur var tvungna att förses med minst ett års foder av vilken mat de än föredrog. Hur skulle du vilja samla ihop tillräckligt med hö för att föda 14 elefanter, noshörningar, flodhästar, giraffer

och tusentals andra djur? Dessutom var lejonen, tigrarna och andra köttätande djur också tvungna att matas, och det fanns ingen kylförvaring ombord. Utöver detta fanns det smutsiga jobbet med att städa bort all gödsel och inälvor från alla dessa tusentals djur. Vem var ansvarig för det stinkande jobbet? Fjorton elefanter ensamma kan uträtta en hel del på kort tid. Om alla dessa djur verkligen var där inne och matades ordentligt, skulle de ha sänkt den stinkande arken inom en vecka enbart genom vikten av avfallet.

Hur som helst, enligt denna vilda historia förseglade Herren själv dörren till denna vattentäta låda efter att de alla var inne, hö eller inget hö. En tåglast med hö skulle inte ha mättat alla dessa betande djur, och en miljon kaniner skulle inte ha mättat alla köttätande djur under ett år. Om alla dessa ”varelser av kött” hade kunnat klämmas in i den där mörka och oventilerade lådan (vilket de inte kunde), skulle de alla ha kvävts av stanken och bristen på syre inom 24 timmar. Vem det än var som skrev den där dumma historien tog verkligen inte hänsyn till logistik, eller ens det minsta uns av sunt förnuft i sina beräkningar.

Så, i och med att Noa hade byggt arken, samlat ihop alla miljontals ”varelser av kött”, förmodligen försett dem med rikligt med proviant, och även för sin egen familj — allt på sju dagar — förseglade Herren dörren och lät det bära eller brista.

I Första Moseboken 7:11, 12 står det: ”I Noas sexhundrade levnadsår, i andra månaden, på sjuttonde dagen i månaden, den dagen bröt alla det stora djupets källor fram och himlens fönster öppnades. Och regnet föll över jorden i fyrtio dagar och fyrtio nätter.”

Uppenbarligen var allt man behövde göra att öppna fönstren i himlen så skulle vattnet forsa ut i oceaner. Det är verkligen nyheter. Jag hade alltid fått höra att himlen var en vidsträckt, luftig plats bebodd av harpspelande änglar. Men uppenbarligen var jag felinformerad. Den är fylld med miljarder och åter miljarder ton vatten. Eftersom den där enorma eldiga gropen som kallas helvetet ligger precis bredvid, antar jag att de skulle ha svårt att hålla kvar allt det vattnet och samtidigt hålla igång en bra, het eld. Eller om man nu gjort det, varför förbarmar sig inte den gode Herren över alla de stackars syndarna som är instängda i den där eldiga gropen, öppnar fönstren på helvetessidan och släcker den där plågsamma elden? Jag är säker på att offren där inne skulle uppskatta det, även om han var tvungen att dränka dem allesammans på köpet. Det skulle vara mycket bättre än evig tortyr.

Bra poäng. Varför öppnar han inte fönstren på helvetessidan, dränker det med allt det vattnet, släcker elden och dränker de intagna. De skulle föredra det, det är jag säker på. Det skulle vara en enorm ”lättnad från den brännande känslan.”

För att återgå till stackars Noa och hans familj som var instängda i arken,

med alla dessa miljoner ”varelser av kött” och all den stanken.

Enligt denna vilda historia, när det regnade i fyrtio dagar och nätter, steg vattnet och steg tills det täckte hela landet på denna vackra planet, över och ovanför de högsta bergstopparna. Med tanke på att Mount Everest är mer än 29 tusen fot högt, är det en jäkla massa vatten, mer än vad vår atmosfär någonsin skulle kunna rymma, eller åter- absorbera. Men inga problem för manusförfattarna. Inom ett år hade allt sjunkit undan och torkat upp. Noa och hans familj överlevde alla vackert och inte en enda ”varelse av kött” hade svultit eller gått förlorad i stanken och mörkret. Efter ett år var marken torr, skogarna och blommorna var alla intakta efter att ha varit nedsänkta under sex mil vatten i ett år, och alla djur, fåglar, in- sekter och reptiler traskade ut genom dörren, glada som lärkor och friska som kärnor. Inte en enda mus, mygga eller lus blev sjuk eller dog under det året de var instängda. Visst var det trevligt.

Så varje varelse återupptog parning och förökning (med liv och lust!) för att ta igen förlorad tid. De hade nu en helt ny värld att fylla! Efter att ha byggt ett altare åt Herren, tog Noa ”av alla rena fyrfotadjur och av alla rena fåglar och offrade brännoffer på altaret.”

Eftersom det finns tusentals djur och fåglar i denna värld, det ena lika rent som det andra, måste det ha varit en hejdundrande grillfest. Men den judiske guden, som är ett blodtörstigt monster, njöt storligen av det. Efter att ha dränkt miljontals människor och miljarder ”varelser av kött” står det: ”Och Herren kände en ljuvlig doft.” Inget går upp mot brinnande kött för att få hans safter att flöda. Han måste verkligen få sina kickar av att sniffa på det brinnande köttet från miljarder i helvetet. Den judiska bibeln är full av offer av brinnande kött. Hur som helst, den lukten av brinnande kött mjukade upp honom och han lovade Noa att han aldrig mer skulle göra vad han just hade gjort — det vill säga dränka alla, oavsett hur ruttna de var. Bara för att påminna sig själv om att inte köra detta elaka trick igen, satte han en regnbåge i skyn, bara för att vara säker på att han skulle komma ihåg att upphöra och avstå och inte gå till överdrift igen.

Men för att gå vidare med föreställningen. Uppenbarligen hade ett lager vatten sex mil högt under ett år inte märkbart påverkat skogarna, träden, gräset och ängarna, inte heller vingårdarna, för det står i Första Mosebok 9:20,21: ”Noa var en åkerman, och han var den förste som planterade en vingård. Och han drack av vinet och blev drucken och låg blottad i sitt tält.”

Stackars Noa. Tillbaka till sina gamla vanor att nalla av kickapoo- glädjejuicen. Han nallade inte bara, han var stupfull och naken i sitt tält, helt borta för världen. Medan han var i detta skamliga tillstånd, såg hans tre söner, Ham, Sem och Jafet honom. De två sistnämnda blev generade och täckte över honom. Men uppenbarligen var Ham en bög, en homo, och han gick tillbaka och begick en obscen handling med sin druckne far.

Det står i Första Moseboken 9:24: ”När Noa vaknade upp ur sitt rus och fick veta vad hans yngste son hade gjort mot honom.”

Han förbannade Ham grundligt och dömde honom till att vara en ”slavarnas slav åt sina bröder”, med andra ord, en slav. Inte nog med att han dömde Ham till slav, utan även alla hans ättlingar. Alla de mörkhyade, n-ordet och ”muds” anses av teologer vara ättlingar till Ham.

Och så har vi ännu en episod i familjen Noa när de ger sig ut för att bli förfäder till hela den framtida mänskligheten. Herren hade klantat sig igen och gjort ett uselt val genom att välja en sådan berusad luns som Noa till att bli fader till framtidens mänsklighet. (Se C.C. Nr 54 i *Den Vite Mannens Bibel*, ”Den ensamme anden klantar sig från blunder till blunder, allt på den lidande mänsklighetens bekostnad”.)

Full eller nykter, den nu 601 år gamle Noa levde vidare i ytterligare 350 år efter syndafloden, om man nu vill tro på en så vild historia.

Uppenbarligen finns det intelligenta män och kvinnor, människor som borde veta bättre, som tappar fattningen, kopplar bort sina hjärnor och bedyrar att en sådan vild historia är den ”eviga sanningen”. Detta trots all samlad kunskap inom historia, geologi, astronomi, antropologi och paleontologi som överväldigande indikerar: att världen har funnits i ungefär 5 miljarder år; att det har funnits liv på jorden i mer än två miljarder år; att människans förfäder kan spåras ryckvis i mer än en miljon år; att civiliserade folk, såsom egyptierna, existerade långt före den förmodade ”stora floden” år 2348 f.Kr.; att deras dynastier registrerades i stor detalj långt före det datumet; och att öknarna på båda sidor om Nilen var lika torra före det datumet som efter. Dessutom levde deras faraoner normala livslängder och ingen nådde den löjliga åldern 951.

Å andra sidan är allt som stöder (om man ens kan kalla det stöd) en sådan vild historia de lögnaktiga påståendena från judiska manusförfattare vars sanningsenlighet i bästa fall är notoriskt den sämsta i historien.

Ändå kommer intelligenta och välutbildade människor, och jag använder dessa beskrivningar löst, att organisera expeditioner till stora kostnader för sina donatorer, för att finna spår av en förlorad ark, en ark som aldrig har existerat. De beger sig till berget Ararat i Turkiet, där den icke-existerande arken antas ha strandat. Det finns inte det minsta samband mellan berget Ararat i Turkiet och den judiska berättelsen, förutom slumpen att någon tölp under det bysantinska styret av Mindre Asien valde namnet Ararat för ett obetydligt berg, precis som hundratals andra namn plockades ur bibeln av kristna fanatiker.

När dessa nutida ”upptäcktsresande” sedan hittar någon gammal skröplig träbit på sluttningarna av berget Ararat, kommer de att skrika ut till världen att de har funnit en relik från Noas ark och en

samarbetsvillig judisk press kommer, med glimten i ögat, gladeligen att sprida historien åt dem. Dagens kristna ivrare kommer, precis som under tidigare århundraden, högljutt att sluka den och med säkerhet peka på att här finns konkreta bevis för Noas ark och att den stora syndafloden verkligen täckte hela jorden.

Hur galen kan man bli?

Vi Creatorer intar ståndpunkten att: Det är inte bara moraliskt berättigat, utan vår skyldighet att förlöjliga det som är löjligt när sådant skräp bedrägligt sprids som ”evangelisk sanning”.

* * * * *

Det är inte bara moraliskt berättigat, utan vår skyldighet att förlöjliga det som är löjligt när sådant skräp bedrägligt sprids som ”evangelisk sanning”.

* * * * *

De kristna bedragarna har under tvåtusen år aldrig ens brytt sig om att definiera den grundläggande produkt de så högljutt har prånglat ut. Säg mig, predikant, vad är en ”ande”?

* * * * *

Nummer 39, juni 1987

De vildaste historierna som någonsin berättats

Del III i en fortlöpande serie

Berättelsen om

ABIE, IKIE OCH JAKIE

Det var en gång (påstås det) tre jiddar. Deras namn var Abie, Ikie och Jakie, och de var far, son respektive sonson, men det kan inte sägas, respektfullt. De var mörkhyade gula asiater, och i sina zigenarliknande resor strövade de omkring i områdena kring Mesopotamien, Egypten och det där råtthålet i öknen som har varit i ständig oro sedan antiken. Det kallades Palestina.

Dessa tre jiddar var drivna av hunger och avskydde att utföra ett hederligt dagsverke. Så de specialiserade sig på att bli bedragare och svindlare. För detta hade de en medfödd böjelse och blev snart experter inom sitt område. Under årens lopp blev de också historiens mest firade och ökända lögnare och svindlare.

Deras speciella knep som verkligen drev dem in i den STORA LIGAN var att uppfinna en stamgud åt sig själva, för vilken de hade ett antal namn. Vid en eller annan tidpunkt var det Yahweh, Jahwah, Jehova, Immanuel, Emmanuel och en hel rad andra judiska namn.

Nu hävdade de att denna stamgud betraktade deras skändliga upptåg som något heligt och höjt över varje klander, och hade upphöjt dem och deras ättlingar till ett mycket speciellt folk. De hävdade vidare att eftersom de hade detta speciella privilegium hade de nu också en licens att ägna sig åt vilken typ av kriminell verksamhet de än behagade. Så de blev snart experter på koppleri, stöld, horeri och mord. De utvecklade också ett ökänt rykte för att vara världens mest produktiva lögnare. De utövade skickligt sina yrken på gojer, som de kallade "goy", deras nedsättande term för boskap. De var, det måste sägas, notoriskt framgångsrika.

Abie och Ikie fick sin start på ett anmärkningsvärt likartat sätt. När de blev hungriga sålde de sina fruar som prostituerade till en rik kung eller farao. När de var klara med att förvirra sitt offer med sin stamguds proklamerade krafter och utpressa dem med de hemska konsekvenser deras stamgud skulle låta drabba dem, promenerade de vanligtvis iväg med lass av guld, silver, oxar och åsnor.

Märkligt nog var gamle Abies hustru Sara ofruktbar, men på något sätt lyckades de få till Ikie när han var nittionio och hon var nittio. De tillskrev det de mirakel som deras stamgud kunde utföra. Men sedan använde de samma list för varje annan fantastisk lögn de hittade på, så vem vet?

Hur som helst var favoritoffret för både Abie och Ikie denne samme kung Abimelek, som måste ha levt länge. Han lärde sig uppenbarligen inte mycket under alla dessa år, eftersom Abie prånglade ut Sara som prostituerad när Abie var sjuttiofem och hon var en gammal häxa på sextiosex. (Dessa semiter blir ganska häxiga där ute i öknen vid sextiosex års ålder.) Det är extremt svårt att förstå varför en välbärgad kung som Abimelek skulle falla för en gammal judisk prostituerad i den åldern, när han utan tvekan hade ett urval av dussintals unga skönheter i sitt eget rike. Hur det än må vara med det (och vi måste komma ihåg att dessa jidder var notoriska lögnare), är det ännu märkligare att samme kung ett sextiotal år senare föll för samma trick igen när Ikie kom förbi och prånglade ut sin hustru, Rebecka, på honom. Precis som sin far, Abie, gick även Ikie därifrån med ett ton byte. Detta slösade han snart bort, för i tredje generationen led Jakie återigen nöd, rent av hunger.

Men deras mirakelmakare Jahve producerade ännu ett av sina trolleritrick för sina gynnade, ränkfulla jidder. Jakie hade tolv söner med två hustrur, och en av dessa söner hette Joe.

Joe var en slipad fixare i egen hög person efter att hans bröder sålt honom som slav. (Dessa jidder skulle göra vad som helst för lite byte. Vilken affär!) Han lyckades ljuga sig till faraos förtroende i Egypten. Snart hade han gjort farao så bortkullrad att denne inte visste vad som var ut eller in, och Joe styrde snart riket.

Detta öppnade dörren på vid gavel för alla de andra jidderna och deras ungar, och de förökade sig snart, översvämmade riket och plundrade det totalt. Allt med välsignelse från deras egen private Jahve, förstås.

Denna saga fortsätter och fortsätter, och slutar lyckligt för jidderna, men inte för resten av världen. Som det berättas i det jiddiska Gamla testamentet, förökade sig ättlingarna till dessa ursprungliga bedragare tills de var lika många som sandkornen på havets strand, eller åtminstone var det vad deras private Jahve lovade att de skulle bli. (De flesta av hans löften var inte värda pappret de var skrivna på.) Hur som helst översvämmade detta rövarband av jidder snart Egypten och hade inom kort kontroll över all mat i landet, liksom andra godsaker. De blev så odrägliga att egyptierna till slut körde ut dem. (Jidderna hävdade att de gav sig av frivilligt, under ledning av sin hjälte vid namn Moses.)

Efter att ha vandrat i öknen i fyrtio år och periodvis blivit matade av sin private Jahve med manna från himlen, invaderade detta oregerliga band av mördare kanaanéernas och filistéernas länder. Dessa kanaanéer och filistéer hade gjort

riktigt bra i sina vingårdar och de invaderande piraterna betraktade deras egendomar som ett land av mjölk och honung. Eftersom deras Yahweh hade lovat "Yids" att världen var deras ostron och att alla andra folks egendomar var deras att ta, lyckades "Yids" efter mycket intrigerande och förräderi och en och annan knuff från deras Yahweh slutligen stjäla dessa landområden.

Vi kommer nu att hoppa över de kommande tre tusen åren i denna saga och komma till det lyckliga slut jag lovade tidigare. Dessa listiga "Yids", spridda över hela världen, utvecklade under århundradena sina färdigheter i lögn, svek, piratkopiering och tjuveri till en fin spets. Som ett resultat av deras list och förräderi, deras sammanhållning och rasliga lojalitet, är världen nu sannerligen deras ostron.

Det finns en annan aspekt av denna bedrägliga historia som judarna har kokat ihop om sig själva som behöver lyftas fram vid denna tidpunkt. Det historiska faktumet är att 90 till 95 procent av alla judar som strövar omkring i världen idag inte är ättlingar till några palestinska hebréer, utan är ättlingar till en vild mörkhyad stam känd som khazarer, invånare i ett litet kungadöme som för cirka tolv århundraden sedan existerade i området mellan Svarta havet och Kaspiska havet i dagens Ryssland.

År 800 v.t., eller däromkring, beslutade den dåvarande regerande kungen att det ålåg honom att bestämma sig och välja en religion för sina undersåtar. Han lät hämta in kristna missionärer, även judiska rabbiner och till och med muhammedanska representanter. Han lyssnade tålmodigt på vars och ens säljargument och beslutade slutligen att judendomen var hans bästa val. Han och hans sändebud främjade den sedan till de lägre bönderna med entusiasm, och historien kan gå i god för deras framgång.

Dessa khazarer var en mörkhyad upprorisk stam av mongoliskt ursprung. De besegrades senare av ryssarna, till de sistnämndas stora olycka. När de spred sig västerut till resten av Ryssland, Polen, Ukraina och Europa som helhet, blev de pengapåsarna, handlarna och manipulatörerna, inte bara inom affärslivet, utan även inom regeringar. Det pågick en ständig subversiv krigföring mellan judarna å ena sidan och de ryska tsarerna och deras regering å den andra. Detta nådde sin kulmen 1917 när judarna vände upp och ner på Ryssland, sköt tsaren och låste fast det ryska folket i ett järnhårt slaveri under judisk kommunism.

Så när de sionistiska judarna bedyrar att de har ett religiöst anspråk på Palestina, ljuger de, som vanligt, så att de tror sig själva. Nittio till nittiofem procent av deras förfäder är khazarer och satte aldrig sin fot i Palestina. (Se återigen RAHOWA! i början av denna bok.)

Judarna manipulerar och kontrollerar nu praktiskt taget alla regeringar i världen, och även dess skattebetalande slavar. De äger också det mesta av guldet, silvret, fastigheterna och Federal Reserve-sedlarna (skuldebrev) också. Hur mycket tur kan man ha?

Och allt började med fiktionen om Abie, Ikie och Jakie och deras privata stamgud vid namn Yahweh. Sådan är kraften hos en RASLIG RELIGION.

* * * * *

Låter ovanstående som en löjlig saga för dig? Tja, det låter som en ganska dum historia för mig, och allt utom det lyckliga slutet (för judarna) är förmodligen ren fiktion. Det är ytterst tveksamt om det någonsin funnits en Abraham, Isak eller Jakob, och den autentiska historien har inga belägg för sådana. Den märkligaste delen av hela historien är att hundratals miljoner kristna, förr och nu, tror på den fiktiva delen av berättelsen om Abraham, Isak och Jakob, och deras upptåg med den dubbelspelande Yahweh, men kan för sitt liv inte se den tyranniska kontroll som judarna utövar över världen.

Eftersom jag redan har utforskat och dokumenterat den senare premissen upprepade gånger och uttömmande, är det inte min avsikt att granska den aspekten här. Istället kommer jag att gå direkt till källan och kortfattat granska berättelsen om Abraham, Isak och Jakob, så som den framställs i Gamla testamentet, vilket utgör cirka 73 procent av den (judiska) kristna bibeln.

Berättelsen om israeliterna börjar ganska tidigt i Gamla testamentet. Efter att ha ägnat endast tio sidor åt universums skapelse, åt berättelsen om Noa och den stora syndafloden, åt Babels torn och språkförvirringen, går den sedan till verket i kapitel 11 i Första Moseboken och ger en genealogi över Noas ättlingar (en hopkokt blandning utan historiskt värde). I Första Moseboken 11:27 kommer den med påståendet att ”Tera blev far till Abram, Nahor och Haran.” Den fortsätter sedan och säger i vers 29 och 30 att ”Abram och Nahor tog sig hustrur: namnet på Abrams hustru var Sarai; men Sarai var ofruktsam...” Så nu har vi lagt grunden för förfäderna till ett folk som skulle bli ”lika talrika som stjärnorna på himlen”. Men inga problem. Med lite hokus-pokus kan Yahweh göra vad som helst, som vi ska se i nästa kapitel av denna thriller.

I Första Moseboken 12 slår Herren verkligen på stort, gratis, blankocheck, inga gränser. Han säger åt Abram att ge sig av från det land han befinner sig i och bort från sin fars hus, för, jösses! vilka godsaker jag har i beredskap åt dig. ”Och jag skall göra dig till ett stort folk, och jag skall välsigna dig och göra ditt namn stort; och du skall bli en välsignelse: ...” Hur välsignad kan man bli! Och allt detta från hans privata stamgud som Abe vid denna tidpunkt inte visste absolut någonting om. Han hade precis sprungit på honom, och han tänkte inte tacka nej till några tjänster eller ställa för många frågor. Det var bara en vardaglig händelse. Springer inte alla på ett Superspöke som har storsinta godsaker att erbjuda?

Men Superspöket var inte färdig med Abie än. Det finns mer,

mycket mer. I Första Moseboken 12:3 står det: **”Och jag skall välsigna dem som välsigna dig, och den som förbannar dig skall jag förbanna; och i dig skola alla släkter på jorden varda välsignade.”**

Wow! Det var sannerligen ord och inga visor, särskilt när det kommer från ett Superspöke som har obegränsat inflytande. Hur mycket tur kan man ha?

Vad hade Abram gjort för att förtjäna all denna lycka? Tja, här var han sjuttiofem år gammal, och vi vet absolut ingenting om hans förflutna förutom att han hade en pappa vid namn Tera, bröder vid namn Nahor och Haran, och en hustru vid namn Sarai, som också var hans halvsyster. Kvalificerar det honom vid sjuttiofem års ålder att bli utvald bland miljontals människor och överösas med ett överflöd av välsignelser? Knappast.

Med tanke på att vi inte vet någonting om hans förflutna men massor om hans kommande hundra år (enligt denna galna historia) kan vi anta att han ägnade sig åt samma aktiviteter under de första sjuttiofem åren som han gjorde under de sista hundra.

Och vad ägnade sig den gode gamle tursamme Abie åt efter att han av en händelse sprang på detta super-generösa, super-tillmötesgående Superspöke vid sjuttiofem års ålder?

Tja, eftersom de nästa niohundra sidorna i Gamla Testamentet handlar om den gode gamle Abies och hans talrika avkommas upptåg, har vi gott om material att arbeta med.

Vid sjuttiofem års ålder och efter de storslagna löften Herren kostnadsfritt hade gett honom, står det att ”Abram tog sin hustru Sarai och sin brorson Lot ... och de drogo ut för att gå till Kanaans land.” Efter att ha byggt ett par altaren åt Herren på vägen (Herren bara älskade doften av brinnande kött!) fortsatte Abram söderut. ”Och hungersnöd uppstod i landet (1 Mos 13:10) och Abram drog ned till Egypten för att bo där som främling.”

Så här var han och hans liga äntligen i Egypten, drivna enbart av hunger. Vad göra?

Som den resursstarka hallick han var, beslöt han att hans fru var lovligt byte och han lyckades sälja henne till Farao, står det. (Kan du tänka dig — en sextiosexårig judisk hagga?) Efter att först ha utgett henne för att vara sin syster, använde han sedan utpressning och underrättade Farao om att, hallå! du har varit och kladdat på min fru, och jag har ett spöke där ute som kommer att göra slarvsylta av dig om du inte betalar mig och låter oss gå.

Det var inget tomt hot. Det står i Första Moseboken 12:17 ”Men Herren lät svåra plågor komma på Farao och hans hus, för Abrams hustru Sarais skull.”

Vilken affär! Abram hallickar sin egen fru och säljer henne till Farao och Superspöket tillrättavisar honom inte ens för det. Istället släpper han ett överflöd av plågor över Farao, det stackars vilseledda offret. Hur som helst, det skrämde livet ur Farao,

och listen fungerade utmärkt. (Abe hade bra manusförfattare). Faraon skickade iväg Abie och Lot och Sarai och hela deras pick och pack, men inte utan att först belöna dem alla, inklusive Lot, med en mängd godsaker. Skulle någon farao vid sina sinnes fulla bruk någonsin göra något så dumt? (Som jag sa, Abie hade bra manusförfattare.)

Hur som helst gav de sig av, och i Första Moseboken 13:2 står det: *”Och Abram var mycket rik på boskap, på silver och på guld.”* Efter att ha hamnat i bråk med Lot om uppdelningen av bytet gick de skilda vägar och Abe återvände till Kanaans land, Lot till Jordans land.

Låt oss stanna upp i scenariot här och återigen ställa de uppenbara frågorna: Precis vad för slags man var Abie, och vad hade han gjort under sina första sjuttiofem år innan Superspöket pekade ut honom och blev helt besatt av honom?

Tja, det kan rimligen antas att han hade gjort samma sak tidigare som han fortsatte att göra under de kommande hundra åren, nämligen koppleri, horeri, piratverksamhet, stöld, lögn och bedrägeri, till och med mord, vilket vi kan se om vi bryr oss om att fortsätta hans historia ytterligare, vilket jag inte gör.

Ändå, av någon galen anledning, enligt denna dumma judiska skröna, valde Herren Gud ut denna degenererade, skurkaktiga usling bland miljontals andra och lovade att överösa honom med otaliga välsignelser. Låter det rimligt eller låter det vansinnigt? Det låter ganska vansinnigt för mig, och det säger inte särskilt mycket för Herrens integritet, och inte heller mycket för hans förstånd.

Om vi följer de dråpliga dumheterna hos hans avkommor Isak, Jakob, Josef, Juda och resten av den judiska hopen, finner vi mer av samma vara, precis som judarna fortsätter i stor skala idag. Varför inte? De skrev boken och den har tjänat dem väl.

Eftersom jag redan har sammanfattat Abrahams, Isaks och Jakobs skumraskaffärer, liksom de andra trogna hjältarna i den judiska kabalen i *Nature’s Eternal Religion*, behöver jag inte upprepa dem här. Låt mig bara säga att jag finner dem extremt avskyvärda och motbjudande. (Se *Nature’s Eternal Religion* ”Gamla testamentet” s. 106.)

* * * * *

Medan dessa jiddisch-förfäders upptåg är avskyvärda, föraktliga och motbjudande, finns det två aspekter som är extremt märkliga med denna hopkokta historia.

1. Den första är, varför skulle judarna koka ihop en fiktiv berättelse om sin härkomst och sedan framställa så uppenbart sliskiga karaktärer som sina förebilder?

2. Ännu märkligare är det faktum att hundratals miljoner vita män och kvinnor som kallar sig kristna först skulle...

framför allt tror på dessa dumma och degenererade historier; och för det andra, till synes bryter nacken av sig för att vilja ha dessa osmakliga brottslingar som hjältar i sin religion, ända till den grad att de hävdar att dessa föraktliga bastarder är Herrens utvalda och är deras egna förfäder.

Finns det verkligen människor som är så galna? Ja, det gör det. Det finns hundratals miljoner av dem. Som jag har sagt tidigare är kristendomen MASSVANVETT. När man väl accepterar påståendet "Herren skrev det", ja, då är det den fallucka som leder till vilken avvikelse som helst, oavsett hur vansinnig den är. Om vi går ännu längre har vi sådana vita människor som de brittiska israeliterna och Identity-rörelsen som kastar sitt förnuft överbord och högljutt proklamerar att vi vita européer är ättlingar till Israels tio förlorade stammar, Abrahams, Isaks och Jakobs säd. Uppriktigt sagt skulle jag mycket hellre ha en hederlig gammaldags hästtjuv som en av mina förfäder än dessa degenererade judiska bastarder. (Se "Identity" och "British Israelism", nummer 32 i denna bok.)

Vi Skapare har ett stort och mäktigt jobb att utföra, och det första steget, som jag har sagt otaliga gånger förut, är att räta ut den vita mannens tänkande. När vi väl har gjort det kommer resten att vara relativt enkelt.

Låt oss vända våra krafter mot denna ädla och sublima uppgift.

* * * * *

Att främja idén att den vita rasen är säd från hallickar, mördare och horbockar som Abraham, Isak och Jakob är inte bara en förolämpning mot varje mans intelligens, utan också en direkt förolämpning mot den vita mannens genealogi.

* * * * *

SINNLIG FÖRORENING

Del IV i en serie om föroreningar

Att rengöra Augiasstallen

Eftersom befolkningsexplosionen under den senare hälften av 1900-talet fortsätter oförminskat, håller denna en gång så vackra och orörda planet Jorden på att bli så outhärdligt förorenad att den inte längre kommer att vara en livskraftig livsmiljö för Naturens främsta, den vita rasen. Faktum är att med kärnkraftsföroreningar, kemiska föroreningar, föroreningen av vår mark, våra hav, våra sjöar, våra floder, vår luft, håller scenen snabbt på att beredas för utrotningen av allt liv på planeten Jorden, förutom kanske några av de mest primitiva och bisarra avvikelserna. Vi Skapare är djupt oroade över denna spridande cancer och jag har skrivit en serie artiklar om denna eskalerande situation. (Se nummer 26, ”Att rädda vår dyrbara planet från att bli en kemisk soptipp och en mänsklig svinstia”, s. 210 i BWBW; nummer 27, ”Kärnkraftsföroreningar”, s. 245, ibid; nummer 36, ”Rent dricksvatten – en bristvara”.)

Det finns flera andra områden av förorening som är av stor betydelse för oss och som behöver lyftas fram i ljuset. I denna avhandling vill vi undersöka en särskild fas av förorening från vilken, är jag övertygad om, alla våra andra föroreningsproblem härstammar, faktiskt alla våra andra problem. **Det området av förorening är hjärnförorening, eller mer korrekt, sinnlig förorening, hos våra egna vita raskamrater.**

Detta problem är så omfattande, och av så långvarig karaktär, att det föregick alla andra former av allvarlig förorening i vår ras historia. Medan kemiska föroreningar och kärnkraftsföroreningar endast har blivit stora problem under de senaste 50 åren, har sinnlig förorening pågått sedan historiens gryning. Till och med våra främsta klassiska civilisationer, såsom Egypten, Grekland och Rom, förorenades med felaktiga och destruktiva idéer som dumpades likt tonvis med sopor på deras lättlurade och mottagliga offer. Faktum är att vi, ättlingarna till dessa illustra förfäder, är arvtagare till mycket av detta uråldriga skräp, spillror som har hopat sig i våra sinnen likt högar av gödsel i en orensad lada.

Allt detta påminner mig om historien om en grekisk myt som skrevs för tusentals år sedan och som vanligtvis kallas ”Att rengöra Augiasstallen”. Denna berättelse är en del av ”Herkules tolv stordåd”, och den utgör intressant läsning. Faktum är att jag finner att de flesta av de klassiska myterna i det antika Grekland och Rom, för att inte tala om...

Aesops fabler är mycket mer intressant läsning och är mer logiska än de dumma historierna om Abie, Ikie, Jakie och deras påstådda ättlingar som de framställs i det Gamla testamentet i den judiska Bibeln. Men låt oss återgå till den aktuella berättelsen.

Scenen för vår berättelse är Elis, ett mytiskt litet kungarike på den peloponnesiska halvön i det antika Grekland. Härskaren över Elis var kung Augeas, men han är inte hjälten i vår berättelse.

Hjälten är Herakles, eller som han är mer känd från de romerska myterna, den ende och oefterhärmlige Hercules. Muserna sjöng stolt om honom och utropade honom till den starkaste man som någonsin levt. Även om hans stora styrka var en hedervärd tillgång, visade den sig också vara hans största problem, som vi ska få se.

Hercules var son till guden Jupiter och till Alcmena. Eftersom gudinnan Juno alltid var fientligt inställd till sin makes avkommor med dödliga mödrar, förklarade hon krig mot Hercules från födseln. Hon sände två ormar för att förgöra honom där han låg i vaggan, men det brådmogna spädbarnet strypte dem båda med sina bara händer.

Hercules blev dock, genom Junos konster, underställd Eurystheus, kung av Mykene, en svag liten man som var kusin till Hercules.

När Hercules växte upp försatte hans överlägsna styrka, som han inte verkade vara helt medveten om, honom i allvarliga svårigheter, vars detaljer vi inte ska gå in på i denna avhandling. Det räcker med att säga att kung Eurystheus ålade Hercules "tolv stordåd" eller nästintill omöjliga bedrifter som han var tvungen att utföra för att sona sina brott.

Det verkar som om kung Augeas, som nämndes tidigare, hade en hjord på tre tusen oxar, vars stall och gårdsplaner inte hade rengjorts på 30 år. Högar av dynga reste sig höga som berg. Ingen levande människa skulle kunna rengöra dessa stall på ett år, tänkte Eurystheus.

För att förödmjuka sin kraftfulle kusin beordrade kung Eurystheus Hercules att rengöra kung Augeas stall. Detta var det femte av de tolv stordåden. Vi ska inte gå in på detaljerna i de övriga elva, utan dra vår lärdom av hur Hercules snyggt gjorde sig av med just denna röra.

Med sin enorma styrka ändrade Hercules loppet för två floder, Alpheus och Peneus. Han lät dessa förenade vatten strömma genom kung Augeas stall och gårdsplaner, och tvättade dem rena på mindre än en dag. Slut på berättelsen.

✽ ✽ ✽ ✽ ✽

I likhet med den dynga och det avfall som samlades i de augianska stallen under 30 år, så har även dyngan och skräpet av idéer samlats i mänsklighetens sinnen under tusentals år. Medan denna sophämtning av felaktiga, dumma och destruktiva idéer har samlats i sinnena hos judar, negrer och blandraser likaså,

vi inom Church of the Creator är främst bekymrade över den sophämtning som har ackumulerats i sinnena hos vår egen ras, våra egna vita raskamrater. Den samlingen är betydande, och tyvärr har ingen Herkules någonsin dykt upp för att spola bort allt det skitsnack som ihärdigt har dumpats i våra människors sinnen under årtusendena. Den ackumuleringen är nu så överväldigande att den mycket väl inte bara kan kväva vår förmåga att tänka klart, utan också kan göra vår planet jorden till en otrolig, stinkande kloak, olämplig för mänsklig bosättning.

* * * * * *

Den vita mannens hjärna är en av de mest underbara och komplexa mekanismerna i hela naturens rike. Under alla de miljarder år som underlägset liv har existerat på planeten jorden har inget liknande någonsin skådats förut. Eller om det har det, så finns det åtminstone inga spår av det, och med alla de fossilbevis vi nu har tillgängliga för oss är en sådan tidigare existens högst osannolik.

Hjärnan är sätet för vår intelligens, och den hyser det mänskliga sinnet, den eteriska egenskap som gör det möjligt för oss att tänka, att resonera, att minnas, att föreställa oss och att skapa. Endast en frisk, välfungerande hjärna som lever kan göra det. Vi känner inte till någon död hjärna, inga ”andar” som kan göra det, även om det finns ett antal missledda ”mystiker” som vill få oss att tro på sådant nonsens.

Precis som våra fysiska kroppar behöver ordentlig näring i form av mat som vi är biologiskt anpassade till, så behöver även våra sinnen en ordentlig näring av idéer för att fungera korrekt. Precis som våra kroppar behöver undvika intag av gift, kemikalier och toxiner, så behöver även våra sinnen undvika absorption av destruktiva och felaktiga idéer. På ett sätt är våra sinnen mycket lika stora datorer (men med flera ytterligare fördelar). Som man säger på datorspråk: ”Sopor in — sopor ut.” Så är det även med våra sinnen.

Precis som mycket av den mat, de mediciner, droger och kemikalier som intas av dagens konsumenter inte är nyttiga näringsämnen, utan i själva verket är rena gifter, så är inte heller alla idéer som öses över oss (och särskilt över våra barn) nyttiga, och de ”berikar” inte heller nödvändigtvis våra sinnen. Som vid valet av vår mat måste vi nödvändigtvis diskriminera och vara selektiva, så måste vi också vara ännu mer försiktiga och selektiva i valet av idéer som vi anammar som ”våra egna” och bekänner oss till att ”tro på”.

Det finns ytterligare en analogi mellan näringen för den fysiska kroppen och det eteriska sinnet, och det är ackumuleringen av, och bortskaffandet av, giftigt avfall och gifter. Oavsett hur noggranna vi är i valet av vår kost, genererar kroppen i sina naturliga processer avfall och toxiner som måste bortskaffas dagligen. Detta gör vi med hjälp av våra njurar, genom matsmältningseliminering, genom

av våra lungor, vår hud, våra levrar och andra kroppsfunktioner. Om till exempel våra njurar misslyckas med att eliminera urinsyror och annat avfall under så mycket som en dag, är vi på väg mot skrothögen.

Om vi ytterligare missbrukar våra kroppar genom att inta droger, kemikalier, mediciner och andra gifter, kan vi överbelasta våra utrensningssystem till den grad att de inte kan göra sig av med toxinerna så snabbt som de ackumuleras, och resultatet blir toxemisk förgiftning och död. Dessutom finns det tungmetaller (som kvicksilver) och tusentals moderna kemikalier (som dioxiner) som ackumuleras i vårt system och stannar hos oss i åratal, om inte resten av våra liv.

Våra sinnen reagerar på ett liknande sätt. Vi är idag, tyvärr, arvingar till många felaktiga, skadliga och giftiga idéer som har ackumulerats i vår civilisation under tusentals år. Det är dessa felaktiga, skadliga och giftiga idéer, många av dem avsiktligt påtvingade oss av våra fiender, som sakta men säkert dödar den vita rasen i detta århundrade. Tyvärr har ingen Herkules ännu dykt upp för att rensa och spola ut ur våra sinnen alla de gifter, toxiner och avvikelser som begår folkmord på Naturens främsta — den vita rasen själv. Det är inte heller troligt att det någonsin kommer att ske en utspolning av giftiga idéer i ett enda svep eller på en enda dag. Som Hypatia av Alexandria sade under det fjärde århundradet e.Kr.: ”Fabler bör läras ut som fabler, myter som myter och mirakel som poetiska fantasier. Att lära ut vidskepelse som sanningar är en mycket fruktansvärd sak. Barnasinnet accepterar och tror på dem, och först efter stor smärta och kanske tragedi kan han under senare år befrias från dem.” (Se s. 310 i WMB.) En mycket skarpsinnig iakttagelse.

Faktum är att dåliga, felaktiga och destruktiva idéer, när de väl implanterats i ett barns sinne, likt ett drogberoende kan dröja kvar i sinnet i årtionden, vanligtvis under resten av deras liv. Särskilt de idéer som inpräntas vid vår moders knä i tidig barndom är de mest bestående och kommer att påverka oss resten av våra liv. Det är därför den katolska kyrkan skryter med att ”ge mig ett barn tills han är åtta, och vi kommer att äga honom resten av hans liv.” Ja, likt dioxiner, PCB, DDT, som kan dröja kvar i våra kroppar och/eller i vår miljö i årtionden, eller som den nukleära föroreningen av plutonium som har en halveringstid på 24 tusen år, så kan även giftiga idéer dröja kvar i våra sinnen i årtionden, och i vår civilisation i tusentals år.

Som jag redan har anspelat på tidigare, kommer det tyvärr aldrig att finnas en Herkules som kommer och spolar bort den bergslika dynghögen av felaktiga koncept på en dag, eller i ett enda svep. Det tog tusentals år att bygga denna bergslika dynghög och vi kommer att behöva städa upp den skyffel för skyffel, en sak i taget. Det behöver dock inte ta tusentals år att göra jobbet. Det skulle kunna rengöras avsevärt under en livstid, när Creativi-

verksamheten är i full gång. När den Vita Rasen väl ställer sig bakom Kreativitet, och när den väl har kontroll över sitt eget öde, kommer det att vara som en störtflod av flera floder som sköljer bort årtusendens vidskepelser, villfarelser och dårskaper. Vi kommer att gå tillbaka till all evighets grundläggande visdom: **Naturens lagar och lärdomar.**

Som en liten början på att rensa upp i den enorma hög av desinformation som finns, ska jag börja med att slumpmässigt lista några av de grundläggande missuppfattningar som har vilselett och förvirrat mänskligheten sedan urminnes tider, samt några av nyare årgång.

1. Bedrägeriet om Spöken i Skyn. Utan tvekan har religion varit det mest genomgripande inflytandet som styrt mänskliga händelser sedan urminnes tider. Jag fördömer inte religion som sådan. En god religion kan vara extremt konstruktiv, enande och en vägledning till högre strävanden. Men inget kan vara mer förrädiskt än en missriktad tro på en bedräglig bluff. (Se ”The Spooks in the Sky Swindle”, s. 330, WMB.)

De flesta religioner idag är baserade på bedrägeriet att det finns andar, spöken, gastar, eller vad man nu vill kalla dem, där ute någonstans som antas vara extremt kraftfulla, som har kontroll över våra liv, våra angelägenheter, vår värld, vårt öde. Inte nog med att det inte finns ett spår av bevis som stöder ett sådant antagande, utan ingen har någonsin ens bemödat sig om att definiera vad en ande faktiskt är. (Se ”What is a Spirit?” R.L. nr 29 i denna bok.)

Den mest förrädiska fällan genom tiderna som har snärjt den Vita Rasen under de senaste två tusen åren är kristendomen, en extremt destruktiv bluff hopkokad av vår naturliga fiende, den svekfulle juden. Den driver den Vita Rasen mot ett självförvållat folkmord.

2. Tron på ett liv i ”det härefter”, i himlen och helvetet, evigt liv, etc. Detta är ett bihang till ovanstående. Återigen, inga som helst bevis, men dessa fantasier har varit mycket användbara verktyg i händerna på fienden, som använder morot och piska-metoden som en påk för att manipulera de lättlurade, de vidskepliga, de svaga och de fega.

3. Judarna är ett speciellt folk, de är ”Guds utvalda”. En idiotisk bluff som ger en stor fördel till våra naturliga fiender, helt gratis. Endast ett perverterat monster skulle välja ett sådant svekfullt folk som sin favorit. (Se ”Masters of Deceit — A Short History of the Jews”, s. 61, NER.)

4. Bergspredikan. Älska dina fiender. Sälj allt du äger och ge det till gratisätarna. Döm inte. Vänd andra kinden till. Riv ut ditt öga. Hugg av din hand. Precis den sortens råd du skulle ge till en fiende om du ville driva honom till vansinne nog att förgöra sig själv. En av de grundläggande lärosatserna i den kristna...

religion. (Se ”Nya Testamentet”, s. 144, NER.)

5. **Tron på den vandrande ”själen”**, att vi har levt i ett tidigare liv och att vår ”själ” kommer att vandra in i en annan kropp när vi dör. Detta är också känt som ”reinkarnation” och omfattas i stor utsträckning av buddhisterna och andra österländska religioner. Återigen, det finns inte ett spår av bevis som styrker detta vidskepliga nonsens, och ingen har någonsin ens brytt sig om att definiera vad en ”själ” egentligen är.

6. **Tron på ”uppryckandet”**. En del av kristendomen som tror att ett utvalt fåtal av dem kommer att sugas upp i skyn vid ett okänt ögonblick ”när Herren återvänder”. Hur löjligt kan det bli?

7. **Tron på bön**. Uppenbarligen kan ”Herren” uppe i skyn någonstans övertalas eller smickras till att dela ut speciella tjänster. Inte olikt sedvänjan att muta statliga byråkrater som är så utbredd i de flesta latinamerikanska länder (och ganska förekommande i vårt eget).

8 **Alla människor är skapade lika**. Denna uppenbara lögn, inbäddad i vår självständighetsförklaring, har gjort mer för att hjälpa judarna i deras ondskefulla program för rasblandning och bastardisering av den vita rasen än något annat enskilt uttalande. Naturen motbevisar tydligt detta bedrägliga stycke lurendrejeri.

9. **I en ”demokrati” styrs landet av majoritetens vilja**. Inte sant för fem öre. Amerika antas vara symbolen för demokrati. Men den verkliga makten utövas av stora pengar (Federal Reserve), av nyhetsmedierna och av byråkratin, allt stadigt i händerna på en liten klick internationella judiska gangsters.

10. **Federal Reserve är en federal myndighet, ägd och driven av regeringen**. Inte sant. Federal Reserve är ett privat gäng internationella falskmyntare som äger och styr regeringen, och i själva verket styr och kontrollerar samma internationella liga av judiska gangsters världen. (Se ”The Federal Reserve Board”, s. 259, WMB.)

11. **Socialförsäkringssystemet kommer att ta hand om den nuvarande arbetande generationen på deras ålderdom**. Ännu en uppenbar bluff. Socialförsäkringssystemet är inget annat än ett bedrägligt kedjebrev där den nuvarande generationen kommer att bli sittande med Svarte Petter. Medan systemet började med att en socialförsäkringstagare försörjdes av 15 arbetare, kommer det år 2000 (inte långt borta) bara att finnas två hårt beskattade arbetare för varje mottagare. Det vill säga om systemet inte bryter samman under tiden. Allt tyder på att det kommer att bryta samman långt innan dess.

12. **Utländskt bistånd**. (a) Vi är skyldiga varje land i världen ett enormt stödjande bidrag (b) Detta kommer att köpa oss vänskap från dessa ”behövande” länder. Båda premisserna är falska. Vi har subventionerat 126 länder, mer eller mindre (mestadels mer), under de senaste 40 åren. Vi har aldrig varit hatade av fler människor och länder i hela vår historia än vi är nu. Världen befinner sig i större kaos än den någonsin har varit, och fler krig, uppror och hat florerar nu mer än någonsin. Under tiden, på grund av vår utfodring och subventionering, förökar sig **lerfolken likt kackerlackor i en explosiv takt**, samtidigt som de hatar oss med passion. (Se ”Operation Rip-off”, R.L. Nr 35 i denna bok.)

När jag var en ung man kallades det att hjälpa fienden för LANDSFÖRRÄDERI. Nu kallas det BISTÅND.

13. Idén att det är till fördel för Amerika att bedriva utrikeshandel med hela världen, bedriva obegränsad frihandel, annars kommer utländska länder inte att köpa från oss. Ännu en bedräglig och grym bluff mot den amerikanska arbetaren, där judarna har satt honom i en position att konkurrera med coolie-arbetarna i Taiwan, Korea, Hongkong och andra lerfolk, vilket drar ner honom till deras usla nivå. Resultatet är tydligt för alla att se: långa arbetslöshetsköer, stillastående fabriker, våra nyckelindustrier som går i konkurs och en sjunkande levnadsstandard.

14. Idén att varje generation, tack vare vår framåtskridande teknologi, naturligtvis kommer att leva ett bättre och mer välställt liv än sina föräldrar. Detta skulle kunna vara sant om den vita mannen hade kontroll över sitt eget öde, men eftersom vi blir manipulerade, utnyttjade och bestulna av världens mest dödliga parasit, det internationella judiska maktcentret, väntar inget annat än en dyster framtid av slaveri och fattigdom för den nuvarande unga generationen vita arbetare, såvida vi inte drastiskt ändrar kurs. Sättet systemet nu fungerar på är att ju hårdare ett vitt par arbetar, desto fler gratisätare lastar regeringen på deras ryggar. Faktum är att chansen för ett ungt vitt gift par att någonsin äga sitt eget hem är mycket mer dyster nu än för bara en generation sedan.

15. Tolerans är en dygd. Vi Skapare intar ståndpunkten att när tolerans som sådan blir en undanflykt för att slippa konfrontera antingen en förolämpning mot vår heder eller vårt sunda förnuft, eller ett hot mot vår ras, då är tolerans inte längre en dygd utan en ursäkt för feghet. Om negrer flyttar in i ditt grannskap utgör det ett hot mot din familjs och egendoms säkerhet, för att inte tala om en värdeminskning på fastigheterna i hela grannskapet. Att vara tolerant och ignorera en sådan situation är i grunden ett hycklande stycke feghet som de närboende kommer att få betala dyrt för.

16. Vi bör alltid respektera den andres seder och religioner. Denna villfarelse är sammanhängande med ovanstående. Återigen intar vi förnuftets och det sunda förnuftets ståndpunkt. Om hinduerna vill utöva några vidriga och motbjudande seder i sin religion, såsom att dricka urin, göra kakor av dynga, blod och mjölk från kor, så är det deras sak. Men vi kommer inte att överse med sådana upprörande metoder genom att ”visa respekt” för dem. Tvärtom kommer vi att rund-

fördömer och tar avstånd från dem och ser till att de och deras metoder hålls borta från vårt territorium. Vi Skapare ser på allt genom den Vite Mannens ögon, och vi kommer att tänka själva och dra våra egna slutsatser, enligt våra egna normer.

17. *Adolf Hitler var ett maktgalet monster.* När vi studerar den korta historien om Hitlers Tredje Rike, finner vi att medan resten av världen vacklade och vältrade sig i depression, elände och arbetslöshet, förde Hitler ett besegrat, brutet folk ut ur deras elände och lyfte dem till nya höjder av stolthet och entusiasm, till full sysselsättning och produktivitet som världen aldrig tidigare skådat. Han bröt också ryggen på de judiska penningutlånarna i Tyskland, drev ut judarna från de tyska universiteten, skolorna och andra kulturinstitutioner, såväl som från regeringen. Han beredde vägen för en rasmässig storstädning i själva Tyskland. Den korta fredsperioden mellan 1933-39 var den lyckligaste och mest levande perioden i det tyska folkets historia. För dessa prestationer ensamma (det finns många fler) anser vi Skapare att Hitler är den största ledare den Vita Rasen någonsin har haft och den största Vita Man som någonsin har levt.

Att judarna lyckades lura resten av de Vita nationerna att krossa Tyskland och Hitlers idéer är en liten reflektion över Hitler, utan snarare en skamlig reflektion över den Vita Rasens dumhet och feghet under den judiska monstrets häl. Om du blev överfallen av ett gäng på tio niggrer och slagen till oigenkännlighet, betyder det inte nödvändigtvis att din ideologi var underlägsen de svarta överfallarnas. (Se ”Germany, Adolf Hitler and National Socialism”, s. 290, NER.)

18. *Våld är en styggelse och bör aldrig användas.* Denna löjliga idé går stick i stäv med alla historiska erfarenheter. Den amerikanska revolutionen 1776 avgjordes med våld. Inbördeskriget avgjordes med våld. Det gjorde även första och andra världskriget och tusentals andra kraftfulla, avgörande handlingar. Detta inkluderar inte bara militära aktioner, utan även revolutioner, polisinsatser mot kriminella och många andra situationer, till och med fotbollsmatcher.

Det finns en gammal maxim som säger: **”När förnuftet sviker, segrar våldet.”** I den slutgiltiga uppgörelsen är jag övertygad om att endast våld kommer att bryta ryggen på det judiska tyranniet, och vi gör bäst i att se till att vi bygger en maktstruktur som är överlägsen judarnas. Det enda sättet att övervinna våld är att möta det och besegra det med överlägset våld.

19. *Det finns ingenting du kan göra åt det. Man kan inte kämpa mot makten.* Det finns massor du kan göra åt det, och i detta avseende påminns jag om den visdom som finns i A.A.:s grundläggande bön: ”Gud, ge mig sinnesro att acceptera det jag inte kan förändra; mod att förändra det jag kan; och förstånd att inse skillnaden.”

Detta säger i stort sett allt, och vi fokuserar särskilt på den andra delen, nämligen att göra det vi kan, vilket är mycket. Att kasta upp händerna och säga att det inte finns något man kan göra för att krossa det judiska tyranni som nu förgör den vita rasen är att kapitulera inför livet självt, och är en skamlig, feg undanflykt.

20. *Holahoax.* Denna moderna judiska svindel är den största bluffen sedan judarna uppfann kristendomen för nästan två tusen år sedan, och de har kapitaliserat på den rikligt på den vita rasens bekostnad. (För mer detaljer se ”The Six Million Lie”, C.C. nr 37, WMB.)

21. *Genom att mata och subventionera negrerna i Afrika (eller Amerika)* lerfolken i Indien, etc., är vi snälla och barmhärtiga, och det är vår skyldighet att göra så. Fel, från början till slut. Det är varken snällt eller barmhärtigt, inte heller är det vår skyldighet. Historien visar att vi har bäddat för en världsomspännande skala där dessa samma lerraser som vi har varit så (dumt nog) barmhärtiga mot, kommer att sprida förödelse över vår egen framtida avkomma och utrota dem helt och hållet. En annan sekundär konsekvens blir att denna planet jorden kommer att förvandlas till en ödelagd, förorenad, giftig svinstia, olämplig för anständig mänsklig bebyggelse. (Se ”Expanding and Proliferating the Misery”, s. 134, och ”Saving our Precious Planet”, s. 210 i BWBW.)

22. *Man kan inte förena det vita folket.* Vi råkar tro att vi kan det. Om Hitler kunde förena tyskarna, är det också logiskt att den vita rasen kan förenas på en världsomspännande basis. Problemet tidigare har varit (a) judisk kristendom, och (b) den vita rasen har aldrig getts en värdefull trosbekännelse eller ett mål att samlas kring. Inom CREATIVITY har vi nu en mer förnuftig och dynamisk religion att ersätta den dekadenta, självmordsbenägna kristendomen med, och en värdefull trosbekännelse och ett mål som förtjänar lojalitet och hängivenhet från alla vita raskamrater. Allteftersom den vita rasen trängs allt längre mot branten, kommer detta att bli mer och mer uppenbart och oundvikligt.

23. *Mediciner, läkemedel, piller, hjälper till att läka och återställa människor till hälsa.* Snarare än att gå in i detalj på medicinbluffen, hänvisar jag till kapitlen om Hälsosamt Levebröd (Salubrious Living) i den vite mannens bibel, som utförligt motbevisar denna långvariga bluff. Detta expanderas och förstärks ytterligare i vår bok ”Salubrious Living” på 224 sidor, som är en av våra egna tre grundböcker. Låt mig bara tillägga att alla mediciner är droger, är giftiga kemikalier som inte läker, utan tvärtom är toxiska för människokroppen.

24. *Advokater har sina klienters bästa för ögonen.* Eftersom jag har gått in på detta i full detalj i nummer 37 som finns i denna bok under titeln ”Den heliga treenigheten” finns det ingen anledning att upprepa det här. Det räcker med att säga att den främsta lojaliteten hos majoriteten av legitimerade advokater ligger hos deras plånbok, och lojaliteten mot deras klient är långt...

längre fram. Det är därför det är av största vikt att Church of the Creator bygger sitt eget juridiska försvarssystem genom en omfattande och aggressiv juridisk kurs för lekmän. (Se ”The Holy Trinity”, R.L. nr 37, som också finns i denna bok.)

25. Allt vi behöver göra är att exponera hotet, brottslingarna eller konspirationen, så kommer problemet att lösa sig självt. Tyvärr är det inte så det fungerar. Till exempel vet alla på Sicilien att maffian är ett gäng brottslingar, vet vilka de är och vad de gör. Men maffian är så kraftfull att det inte finns någon motkraft som kan driva ut dem, och nästan varje laglydig medborgare är rädd för att motsätta sig dem. Det judiska tyranniet befinner sig i en liknande position på global basis, bara det att de flesta vita människor inte är riktigt medvetna om konspirationens djup, och majoriteten inser inte ens att den existerar. Det är Church of the Creators mål att i tydlig detalj lägga fram hela djupet av den judiska konspirationen, med början i den judiska kristendomen, och exponera den grundligt. Men vi har för avsikt att gå mycket längre. Genom att ge våra vita raskamrater en tydlig trosbekännelse, mål och program att bygga på, avser vi att konstruera en kraftfull vit flodvåg som kommer att krossa det judiska tyranniet. Vi avser att möta kraft med överlägsen kraft och krossa den judiska parasiten en gång för alla så att vi kan gå vidare med att bygga den vitare och ljusare värld vi föreställer oss.

* * * * *

Ovan har jag slumpmässigt listat mer än två dussin grundläggande villfarelser som har skräpat ner och hindrat våra vita raskamraters sinnen i århundraden och hindrat dem från att använda sitt medfödda sunda förnuft för att tänka rimligt och logiskt. Dessa är bara ett slumpmässigt urval av tusentals andra missuppfattningar, lögner, myter, villfarelser och föreställningar som har bitit sig fast vid det mänskliga sinnet som havstulpaner på skrovet av ett gammalt skepp, eller för att uttrycka det i termer av Augias stall, som så mycket dynga och skräp som staplats upp i en lada som inte har städats på 30 år.

I detta avseende låt mig observera att den mest förrädiska fälla som det mänskliga sinnet är sårbart för är att ha blind tro på något obekräftat antagande som varken motiveras av bevis, erfarenhet eller sunt förnuft. De flesta av mänsklighetens ”spöken-i-skyn”-religioner faller inom denna kategori, och har följaktligen varit orsaken till outsägligt elände, förvirring och kaos för mänskligheten.

Det är vår innerliga förhoppning och strävan att städa upp i denna röra, långsamt till en början, skyffel för skyffel. Sedan, när den vita rasen börjar kliva ut i det klara solskenet av sunt förnuft, resonemang och logik, kommer den äntligen att kunna få grepp om sitt eget öde och utnyttja sin enorma energi, intelligens och resurser för sina egna bästa intressen.

Det är detta upphöjda mål som KREATIVITET är tillägnad. Låt oss var och en ägna våra krafter och resurser åt att se till att denna dröm blir verklighet. Vi har medlen för att utföra jobbet. Låt oss göra det. (Se ”Vi är inte hjälplösa”, s. 148, och ”Hur man använder sin rikedom effektivt”, s. 203 i EXPANDING CREATIVITY.)

* * * * *

Även om vi övervinner ler-raserna, kommer det att vara till liten nytta för våra framtida efterkommande om allt vi lämnar dem är en planet som inte är mer än en förgiftad soptipp.

* * * * *

CREATIVITY

Trosbekännelse och Program

Grundläggande punkter:

1. **CREATIVITY** är en raslig religion vars främsta mål är den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg.

2. Vår organisation är känd som **CHURCH OF THE CREATOR**. Vår rörelse och religiösa filosofi kallas **CREATIVITY**, och medlemmar i vår kyrka kallas **CREATORS**.

3. Varje fråga, vare sig den är religiös, filosofisk, politisk eller raslig, betraktas genom den vita mannens ögon, och uteslutande ur den vita rasens perspektiv som helhet.

4. Det avgörande testet för varje teori, plan eller program är detta: Kommer det att vara till fördel för den vita rasen?

5. Vi tror att den vita rasen är naturens främsta skapelse genom tiderna och att vår mest dyrbara skatt är vår vita genpool. Att vakta renheten i vår världsomspännande genpool, att förbättra den, och att uppgradera våra framtida generationer är vårt högsta ansvar och vår mest heliga plikt.

6. De fyra grundpelarna i vår religiösa trosbekännelse är: **ETT SUNDT SINNE** i **EN SUND KROPP** i **ETT SUNDT SAMHÄLLE** i **EN SUND MILJÖ**.

7. Vår **GYLLENE REGEL** är: Vad som är bra för den vita rasen är den högsta dygden; vad som är dåligt för den vita rasen är den ultimata synden.

8. En grundlig och omfattande studie av historien har övertygat oss om att judarna, med sin avskyvärda talmudiska och judiska religion, är de mest lömska och farliga parasiterna i hela historien, och att de nu kontrollerar och manipulerar finanserna, propagandan, medierna och världens regeringar. Det är vår heliga plikt och orubbliga mål att få bort dessa parasiter från den vita rasens rygg, och göra det möjligt för den vita rasen att återigen ta kontroll över sitt öde och återställa det i sina egna kapabla händer.

DELENDA EST JUDAICA!

9. Vi avser att rensa våra egna territorier från alla judar, n*grer och ler-raser, och skicka dem tillbaka till deras ursprungliga livsmiljö. Med början i USA vill vi sedan hjälpa varje vitt land att befria sina territorier från föroreningen av ler-raser, och förhindra inte bara rasblandning, utan även geografisk blandning av raser inom något av de landområden som nu ockuperas av den vita rasen.

10. Ett oerhört vapen i den världsomspännande judiska drivkraften för rasblandning och spridning av ler-raserna har varit judisk kristendom, hopkokad i syfte att bastardisera och förstöra den vita rasen. Det är vårt uttalade mål att exponera denna judiska

svindel och ersätta den med en sund, hälsosam rasreligion av vår egen.

11. Vårt främsta och viktigaste problem för att rädda den vita rasen från rasblandning och folkmord är att reda ut det förvirrade och röriga tänkandet hos den vita rasen själv. När vi väl har åstadkommit så mycket, kommer det att vara relativt enkelt att få bort judarna, negrerna och ler-raserna från våra ryggar. När detta har uppnåtts föreslår vi att den vita mannens territorium utvidgas långsamt och gradvis, likt det historiska ”erövrandet av västern” i det tidiga Amerika, tills den vita mannen bebor alla de goda länderna på denna planeten jorden.

12. Samtidigt med ovanstående avser vi att främja och utöva eugenik för uppgradering och främjande av själva den mänskliga arten, så som det beskrivs i våra TRE GRUNDLÄGGANDE BÖCKER, *Nature's Eternal Religion*, *The White Man's Bible* och *Salubrious Living*.

13. Vi är också djupt oroade över den nu snabbt försämrade miljön på vår planet jorden, som inte bara har blivit rasmässigt förorenad, utan håller på att bli kraftigt kontaminerad med överväldigande mängder kemiskt avfall, kärnavfall och andra farliga och toxiska gifter. Så snart den vita rasen återigen har kontroll över sitt eget öde avser vi att vända denna process, städa upp planeten och återigen göra den till en ren, trevlig och livskraftig plats för den vita rasen att leva på.

14. Vi avser också att ta itu med problemet med jordbruksmark och jordens bördighet, ett problem som nu är utom kontroll. Som det anges i *The White Man's Bible* (Creative Credo nr 13, 14 och 15), planerar vi att sätta i verket ett program för att återställa jordens bördighet och bevara dess stabilitet på världsomspännande basis.

15. Vi är också oroade över vårt folks fysiska och mentala hälsa. För att förbättra och uppgradera det fysiska välbefinnandet hos både unga och gamla avser vi att främja en naturlig livsstil som den beskrivs i *The White Man's Bible*, och ytterligare förstärks i *Salubrious Living*. De framträdande komponenterna för ett sådant program sammanfattas i båda böckerna under ”DE FJORTON GRUNDLÄGGANDE PUNKTERNA” i *Salubrious Living*.

16. Vår grundläggande filosofi stakas ut under rubriken ”DE SEXTON BUDORDEN” i både *Nature's Eternal Religion* och *The White Man's Bible*, och är en väsentlig del av vår trosbekännelse.

17. Vår ”Oavhängighetsförklaring från judiskt tyranni” återfinns i *The White Man's Bible*, (Creative Credo nr 67).

18. Vårt program för att övervinna det tyranni och våld som riktas mot den vita rasen beskrivs på sidan 401 i *The White Man's Bible*, och vi avser att följa och genomföra dessa steg, inklusive artiklarna 7 och 8 i den ordning de anges, om och när tiden skulle vara inne

när vi är tvungna att göra det.

19. I Creative Credo nr 65 har vi en ytterligare trosbekännelse för vår kyrka som gör det möjligt för den vita rasen att skydda sig mot en fientlig regering, under rubriken ”Artiklar för den vita rasens försvar”. Detta är också en väsentlig del av vår tro och vårt program.

20. I en snabbt degenererande värld som nu är överbefolkad och översvämmad av en explosion av underlägsna rasblandningar; en värld som är drogberoende och redan överdrivet förorenad med giftiga kemikalier och kärnavfall; en värld som nu är indränkt i anarki, kaos och terrorism, är det icke desto mindre vårt slutgiltiga och fortsatta mål att i dess ställe bygga en VITARE OCH LJUSARE VÄRLD för våra framtida generationer.

* * * * *

Om vi någonsin ska återställa denna planet jorden till dess ursprungliga orörda skönhet och fruktbarhet, finns det bara ett svar —
RAHOWA! Total raskrigföring, total
VIT SEGER!

* * * * *

För att få hela historien om vår rörelse,
läs våra grundläggande och kompletterande böcker.

NATURE’S ETERNAL RELIGION

Av Ben Klassen, P.M., publicerad 1973. 508 sidor, 49 kapitel. Fastställer den grundläggande tron och programmet för den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg. $8.00 porto betalt.

THE WHITE MAN’S BIBLE

Av Ben Klassen, P.M., publicerad 1981. 451 sidor, 73 kapitel. Utvidgar och fördjupar tron och programmet, och inkluderar idén om Salubrious Living (Hälsosamt leverne): Ett sunt sinne i en sund kropp i ett sunt samhälle i en sund miljö. $8.00 porto betalt.

SALUBRIOUS LIVING

Skriven av Arnold DeVries och Ben Klassen. 244 sidor, 22 kapitel. Beskriver vårt program i detalj för att leva en naturlig livsstil och uppnå och bibehålla det yttersta inom superb hälsa och välbefinnande. $5.00 porto betalt.

EXPANDING CREATIVITY

Innehåller de ledande artiklarna skrivna av Ben Klassen P.M. och tryckta i de första 12 numren av Racial Loyalty. Publicerad 1985, 255 sidor, $5.00 styck — Kartong om 10 — $25.00 porto betalt.

BUILDING A WHITER AND BRIGHTER WORLD

Av Ben Klassen, P.M., publicerad 1986. 270 sidor. Fortsätter där Expanding Creativity slutade. $5.00 styck — Kartong om 10 — $25.00 porto betalt.

RAHOWA! THIS PLANET IS ALL OURS

Ny! Precis utkommen! Av Ben Klassen, P.M. 260 sidor. Fortsätter de ledande artiklarna från nummer av Racial Loyalty där Building a Whiter and Brighter World slutade. $5.00 styck — Kartong om 10 — $25.00 porto betalt.

PAKET MED SEX BÖCKER — $21.00 (Individuell kostnad för 6 böcker skulle vara $36 — en besparing på $15) Alla böcker porto betalt.

Vi har 12 olika häften (artiklar från nummer av Racial Loyalty) 1 exemplar — .50. 25 exemplar — $6.00. 100 exemplar — $18.00.

Fråga även efter ett gratisexemplar av vår månadstidning:
RACIAL LOYALTY.

Beställ från: CHURCH OF THE CREATOR
P. O. Box 400
Otto, NC 28763

Vår religion, CREATIVITY, är tillägnad den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg.

Ben Klassen, P.M.

Grundare,
Church of the Creator

Författare till:

Nature's Eternal Religion
The White Man's Bible
Expanding Creativity
Building a Whiter and Brighter World

Medförfattare till:

Salubrious Living

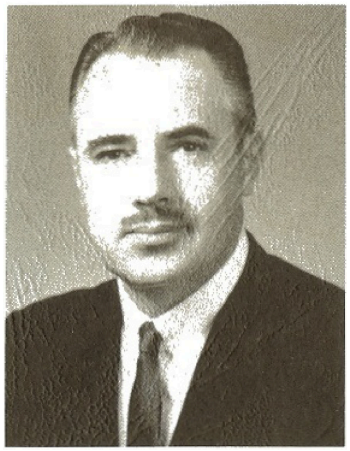

OM FÖRFATTAREN: Ben Klassen har varit bosatt i fyra länder och medborgare i tre. Född av tysktalande föräldrar i Ryssland, 1918, blev han och hans familj tidiga offer för den judiska kommunismen, från vilken de flydde 1924. Han växte upp och utbildades i Kanada, där han tog en examen i elektroteknik och även en Bachelor of Arts. Han har varit jordbrukare, skollärare, nickelgruvarbetare, elektroingenjör, uppfinnare, fastighetsmäklare och ledamot i Floridas delstatsrepresentation.

Hans intensiva intresse för naturlagarna, ras och religion polariserades till en ny religion för den vita rasen, en uppgift som hans breda och mångsidiga bakgrund till synes förberedde honom för under en hel livstid.

Creativity är en religiös trosbekännelse....

- ★ **Tillägnad den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg.**
- ★ **Baserad på naturlagarna, på historiens erfarenhet, på logik och sunt förnuft.**
- ★ **Vårt fyrdimensionella program: Ett friskt sinne i en frisk kropp i ett friskt samhälle i en frisk miljö.**
- ★ **Vårt mål: Att bygga en vitare och ljusare värld.**